UNIVERSITATEA NAȚIONALĂ DE APĂRARE „CAROL I”

SPAȚIUL SUD-EST EUROPEAN ÎN CONTEXTUL GLOBALIZĂRII

SESIUNEA DE COMUNICĂRI ŞIINȚIFICE CU PARTICIPARE INTERNAȚIONALĂ
STRATEGII XXI

- 12-13 APRILIE 2007, BUCUREŞTI –

Secțiunea 12:
ACȚIUNI ENERGO-INFORMAȚIONALE

Coordonator:
col (r.). prof. univ. dr. Constantin Teodorescu

EDITURA UNIVERSITĂȚII NAȚIONALE DE APĂRARE „CAROL I”
BUCUREŞTI, 2007

Moderatori:

col. (r.) prof. univ. dr. Constantin TEODORESCU
col. (r.) prof. univ. dr. ing. Eugen SITEANU

Coperta: Elena PLEŞANU

COPYRIGHT: Sunt autorizate orice reproduceri, fără perceperea taxelor aferente, cu condiția precizării sursei.

- Responsabilitatea privind conținutul revine în totalitate autorilor.

ISBN 978-973-663-551-0 (general)
ISBN 978-973-663-528-1

CUPRINS

PROPRIETĂȚILE DE CONVERTOR ENERGETIC
ALE ORGANISMULUI SUBIECȚILOR PSIHOKINETICI 7
Ing. Marius ARGHIRESCU

STĂRILE CREIERULUI. HOLISM. STIMULARE ALTERNATIVĂ 11
Ing. Eugen BÎRGĂOANU

STARE A MATERIEI VII, BIOMAGNETISMUL,
DETERMINARE ŞI ATESTARE 20
Lucreția Eugenia BREZEANU

BENEFIQUE EFFECTS OF Qi-Gong PRACTICES
ON THE HUMAN INFORMATION ENERGETIC SYSTEMS 25
Ionela-Simona COFARU

DEZINFORMAREA CA ARTĂ A DISIMULĂRII 33
Lt. col. drd. Doru ENACHE

CONSIDERAȚII ASUPRA „GÂNDITORULUI
DE HAMANGIA" FĂCUTE DE VASILE DROJ, ARTIST
PLASTIC ROMÂN 42
Marioara GODEANU

TEORIA INTERFEȚELOR, ANTROPOLOGIA
INFORMAȚIONALĂ ŞI PROCESELE ENERGO-INFORMAȚIONALE 47
Cornelia GUJA

TEORIA MORFOGENETICĂ
(Sau despre dinamica câmpurilor morfice) 62
Prof. dr. psiholog - parapsiholog Lucian IORDĂNESCU

INFLUENȚA NOCIVĂ A CÂMPURILOR DE TORSIUNE
(INFORMAȚIONALE) ASUPRA SISTEMELOR BIOLOGICE.
Cauze. Patologie. Remedii. 73
Cercet. st. Victor JALO

BAZELE FUNDAMENTALE ALE UNEI TEHNOLOGII DE VÂRF 83
Cercet. şt. Victor JALO

CONSIDERAȚII ASUPRA CONCEPTELE DE *BIOENERGIE*
ŞI *BIOENERGETICĂ* 96
Ioan MAMULAŞ

PIRAMIDA ÎNTRE SPECTRUL LUMINII ŞI NUMĂRUL PRIM 109
Mihaela MURARU – MÂNDREA

EVALUAREA GLOBALĂ, INFORMATIONALĂ,
ENERGETICĂ A ORGANISMULUI – ALGORITM
MODERN MULTIDIMENSIONAL DE DIAGNOSTIC ŞI TERAPIE..... 113
Rodica Liana MĂRGINEAN
Luminita PLEŞCA MANEA
Ana Maria MĂRGINEANU
Gelu RĂDUCANU

EXPERIENȚE TRANSPERSONALE..... 121
Maria-Melania MICUȚ
Crina-Valentina ȚURCAŞ
Maria OCNĂRESCU

NOUVELLE APPROCHE DU VIVANT EN MEDECINE
ET EN BIOLOGIE MONTRANT LES INTER
RELATIONS AVEC L'ENVIRONNEMENT
GEOPHYSIQUE ET ELECTROMAGNETIQUE..... 133
Thadé NAVROCKI
Didier TARTE

POSIBILITATEA ÎMBUNĂTĂȚIRII PERFORMANȚELOR
MILITARILOR PRIN PRACTICAREA UNOR SISTEME
DE GIMNASTICI ENERGETICE..... 145
Alexandru PAP
Ana Beatrice NICULIȚĂ

ABOUT A PROBLEM OF USERS PROTECTION
FROM NEGATIVE INFLUENCE OF ELECTRONIC TECHNIQUE..... 150
Anatoly PAVLENKO

CÂTEVA CONSIDERAȚII DESPRE
REMODELAREA CEREBRALĂ FRECVENȚMETRICĂ..... 160
Ing. Vadim-Alexandru PUNGULESCU

APA ENERGIZATĂ CU PENDULUL DIN BAZALT 173
- remediu natural de tratament
Elena RIZOIU

PERCEPȚIA REALITĂȚII..... 177
Ana-Maria ROŞIANU

LOCALIZAREA ȚINTELOR STRATEGICE PRIN
MIJLOACE EXTRASENZORIALE..... 187
Vasile RUDAN

PHENOMENES NEGATIFS SUR LA SANTE
DES HOMMES ET DES ANIMAUX LIES AUX ANTENNES RELAIS
INSTALLEES A GRANDE DISTANCE 192
Alexandre RUSANOV
Jean UGEN

AURA – SISTEM ENERGOINFORMAȚIONAL
Existență. Structură. Cercetare. Metodă unicat de monitorizare a Aurei 204
Dan-Maximilian SABAU
Victor JALO

CORELAȚIA DINTRE SALARIAT (MEMBRU)
ŞI ORGANIZAȚIE..... 216
Col. (r) prof. univ. dr. ing. Eugen SITEANU

PARANORMAL ENERGO-INFORMATIONAL
PHENOMENA IN THE SPHERE OF CREATIVITY 222
Traian D. STĂNCIULESCU

PERCEPȚIA DE LA DISTANȚĂ ŞI TELECHINEZIA.
MINTEA COMANDĂ MATERIEI.
FIE CA FORȚA SĂ FIE CU TINE !..... 236
Col. dr. Emil STRĂINU

PSIHICUL UMAN SI STĂRILE DE CONŞTIINȚĂ
MODIFICATĂ, OBȚINUTE PRIN INTERMEDIUL
ACTULUI TERAPEUTIC HOLISTIC INTEGRATIV.
O ABORDARE PLURIDISCIPLINARĂ 246
Vasile TEODOR

”REZERVOPEDIA” ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE..... 263
Col. (r.) prof. univ. dr. Constantin TEODORESCU

FORȚELE UNIVERSALE, INTERACȚIUNI
CU ACTIVITATEA UMANĂ 271
Horia VERTAN
Lucian ISTODE

CÂTEVA CONSIDERAȚII PRIVIND ASIGURAREA PSIHOLOGICĂ
ÎN CAZ DE DEZASTRE DIN PERSPECTIVA PROTECȚIEI CIVILE..... 275
Corina ZAHARIA
Radu ANDRICIUC

PROPRIETĂȚILE DE CONVERTOR ENERGETIC ALE ORGANISMULUI SUBIECȚILOR PSIHOKINETICI

Ing. Marius ARGHIRESCU*

Abstract

The human body and psychokinetic capabilities, having an important component, that of microwaves. The conclusion is that the telekinetic product is a component of our own magnetic field.

1. Introducere

Este cunoscut faptul că –în cazul subiecților cu capabilități paranormale de tip psihokinetic , lucrul mecanic produs prin deplasarea realizată prin intermediul biocâmpului propriu de către subiecții posedând capabilități psihokinetice de tipul telekineziei şi levitației, reuşesc producerea unui lucru mecanic sensibil mai mare decât energia de care dispune biocâmpul propriu prin componentele electromagnetice luxonice şi de microunde, dintre care cea mai puternică se consideră a fi-conform determinărilor, componenta de microunde, care la subiecții cu capabilități psihokinetice precum subiectul Nina Kulaghina, ajunge la o putere specifică de 20μW/cm^2 –dublă față de subiecții normali, [1], corelată cu un câmp magnetic propriu de 10.000 de ori mai mare decât cel al subiecților obişnuiți în zona capului, dar totuşi de 10 ori mai slab decât câmpul magnetic terrestru (care are valoarea de 0,5Gs). Concluzia privind valoarea mai mare a lucrului mecanic produs telekinetic decât a energiei componentei electromagnetice a biocâmpului este susținută şi de cercetările lui B. Herbert care au evidențiat generarea unei forțe de 8340 dyne (gr.xcm/s^2) care acționează asupra unei mase de cca 22gr. , în cazul acțiunii telekinetice produsă de N. Kulaghina [2].

2. Teorie explicativă

Fig.1

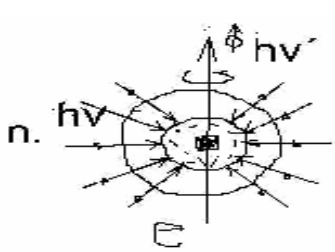

Această aparentă contradicție cu legea conservării energiei se poate explica printr-un model etherono-solitonic de electron în cadrul unei teorii etherono-solitonice a câmpurilor dezvoltată de autor [3], conform căreia fotonii de radiație scalară radionică

reprezintă perechi de fotoni vectoriali, de radiație electromagnetică, cuplați cu spinii opuşi şi cu masă comparabilă cu a fotonilor de radiație UV şi X, fiind fotoni de câmp scalar ionizanți, emişi de volumul cuantic al particulelor elementare la vibrarea mecani-electromagnetică în şocuri a particulelor elementare (protoni, electroni, etc.) ca urmare a inducerii de vibrație intrinsecă particulei a centrolului superdens al acesteia, cu perturbarea structurii şi stabilității volumului cuantic al particulei care astfel devine penetrabil de către fotoni de radiație electromagnetică din spectrul IR, care în starea neperturbată a particulei elementare, sunt reflectați.

Emisia de cuante ale câmpului scalar radionic, de energie: $\in_v = h\nu_v$, are loc-conform teoriei, prin perturbarea volumului cuantic al particulei cu o energie de vibrare în şocuri de valoare: $E_r \geq \in_v/100$ per impuls şi penetrarea cvasi-simultană a acestui volum cuantic astfel perturbat, de către n fotoni de radiație IR de energie: $\in_i = h\nu_i$ (neionizanți), preluați din energia termo-radiativă a spațiului sau a mediului material adiacent, fotoni convertiți vortexial în interiorul volumului cuantic al particulei într-o cuantă de câmp scalar ionizantă, de energie $\in_v$, (fig.14), emisă conform ecuației:

$$(1) \quad n.\, h\nu_i + E_r \rightarrow h\nu_v \;\; ; \;\; h\nu_v = n.h\nu_i \;, \; (n \geq 100); \;\; E_r \geq h\nu_v /100, \quad \nu_v = 10^{15} - 10^{17}\ \text{Hz}$$

Acest mecanism de emisie de radiație scalară considerat teoretic., corespunde rezultatelor experimentale obținute de Thomas G. Hieronymus în anul 1946, [4], care a evidențiat emisia de radiație de tip scalar, ce poate trece atât printr-o prismă cât şi printr-o bară de cupru, cu energia cuantelor corespunzătoare spectrului violet-ultraviolet, prin vibrarea electromagnetică a componenților atomici ai probei-țintă.

Faptul că cuantele de câmp scalar radionic sunt ionizante, corelat cu concluzia că emisia de radiație scalară radionică poate fi indusă de o energie de vibrare în şocuri a sarcinilor, de până la 100 ori mai mică decât energia cuantei scalare emise prin conversie de energie cuantică termo-radiativă a spațiului, explică-conform teoriei, producerea de bioplasmă de către organismele vii prin emisia de microunde nesinusoidale de către acestea şi-în particular, fenomenele de tip telekinetic produse de subiecții paranormali prin intermediul bioplasmei (telekinezie, levitație) sau direct (îndoire de metale ținute între degete, la rece), în concordanță şi cu experimentele privind efectul kinetobaric [5,6] şi efectul Hutchison [7].

3. **Posibile aplicații militare ale teoriei exlicative**

Efectul biotronic de îndoire şi de rupere a metalelor prin biocâmp a fost reprodus experimental în cadrul efectului Hutchison [7], care a realizat prin

intermediul unei interferenţe de unde electromagnetice în prezenţa unui câmp electrostatic de peste 30KV, atât levitaţia unor obiecte relativ grele (ferăstrău, bilă metalică, etc.) cât şi ruperea indusă nemecanic la rece, a unor materiale dure precum metalele, cu un nivel scăzut de putere specifică, (W/kg).
Acest efect, corelat cu ipoteza prezentată privind explicarea microfizică a efectelor telekinetice prin rolul de convertor energetic al organismului uman, poate face şi face deja-în SUA, Canada şi Rusia, obiectul unor cercetări militare deoarece în cadrul acţiunilor de război electronic este de urmărit şi posibilitatea distrugerii cu ajutorul radiaţiei, de la distanţă, a unor structuri materiale sau a aparaturii instalaţiilor inamice.

Folosirea microundelor pentru distrugere de roci, în asociere cu un procedeu mecanic, este realizată şi în prezent, cu microunde obişnuite de 2,45 GHz (frecvenţa de realiniere a particulelor bipolare datorită conţinutului de apă liberă şi legată din interiorul rocilor).

Pentru distrugerea de la distanţă a unei aparaturi electronice mai slab protejate prin ecranare electromagnetică, ipoteza explicativă anterior prezentată poate fi utilizată prin inducerea de radiaţie radionică scalară ionizantă ca urmare a utilizării microundelor produse în impulsuri, la o frecvenţă de rezonanţă fononică cu atomii reţelei cristaline de distrus şi prin asociere cu unde electromagnetice de aceeaşi frecvenţă, de rezonanţă fononică cu reţeaua cristalină de distrus, , produse în pulsuri de scurtă durată dar de putere mare; (astfel încât componenta electrică a acestora să fie de intensitate cât mai mare, pentru a permite prin polarizare electrică, desprinderea de atom a unor electroni periferici, la acţiunea specifică şi a microundelor în impulsuri asupra acestor electroni).

Pentru distrugerea „la rece” cu microunde de rezonanţă a unor structuri cu reţea cristalină, în prezent se poate utiliza efectul de emisie secundară electronică rezonantă tip „multipactor”, (Philo T. Farnsworth,1930, [8]), ce are loc la frecvenţa microundelor (0,3÷30 GHz), de rezonanţă cu electronii liberi vibraţi între două suprafeţe metalice sau între două plane atomice adiacente, de câmpul electric al undei, astfel încât se generează producerea în cascadă, a electronilor liberi generaţi, până la atingerea unei valori de saturaţie, cu efect de distrugere a dispozitivului de microunde emisiv sau a unui dispozitiv-ţintă.

BIBLIOGRAFIE:

[1] E. Celan-„Biocâmp şi bioradiaţie”, Ed. TEORA, Bucureşti, 1994
[2] E. Celan-„Războiul parapsihologic”, Ed. TEORA, Bucureşti, 1992
[3] M.Arghirescu-„Revenire la idealul clasic”, Edit. Unversităţii naţionale de apărare, Buureşti, 2005

[4] brevet US 2482773-Thomas G. Hieroymus
[5] W. Peschka-Kinetobaric Effect as possible Basis for a New Propulsion Principle, Raumfahrforschung, no 18, (1974);
[6] I. Mamulaş- Psihokinezia, Ed. Teora, Bucureşti, 1993, p. 63
[7] J. Hutchison- The Hutchison Effect Apparatus, Proc. of the first Symposium on New Energy, Denber, p. 199, may 1994
[8] A. Woode, J. Petit-Diagnostic investigation into the Multipactor Effect, Estec working paper, p.1556, Noordwijk, nov. 1989

* O.S.I.M.-Bucureşti

STĂRILE CREIERULUI. HOLISM. STIMULARE ALTERNATIVĂ.

Ing. Eugen BÎRGĂOANU*

I. Definiție, introducere

Definiția din dicționar a memoriei este – proces psihic care constă în întipărirea, recunoaşterea şi reproducerea senzațiilor, sentimentelor, mişcărilor, cunoştințelor etc. din trecut. Este o definiție seacă şi care nu lasă să se întrevadă importanța capitală a acestei noțiuni, memoria.

Fără memorie noi nu am trăi decât în prezent, pentru că de fapt continuitatea vieții noastre depinde de această substanță numită memorie. Ea este cea care produce notele care se combină pentru a țese disonanțele şi armoniile unei vieți individuale. Ea este cea care ne face unici.

Puțini se gândesc la importanța memoriei însă ființele dotate cu o memorie extraordinară au fascinat lumea şi au jucat un rol important în istorie.

Henrich Heinekin – memora fraze încă de la o vârstă foarte fragedă. La 10 luni, vârstă la care cei mai mulți dintre noi de abia ajung să spună mama, Heinrich era capabil să rețină şi să recite texte lungi, atât în versuri cât şi în proză. La 15 luni a învățat istoria, la 2 ani latina şi franceza. La această vârstă ştia deja să scrie. Deşi locuia în Lubeck, în Germania era pasionat de Danemarca căreia îi cunoştea perfect istoria şi geografia. În 1725, regele Danemarcei l-a invitat la curtea sa pe copil care avea atunci 4 ani. Micuțul trebuie să le fi dat ceva complexe curtezanilor săi, căci a răspuns la diverse întrebări puse în trei limbi şi a recitat aproximativ o mie patru sute de pagini din clasicii latini.

Racine – recita piese întregi după ce le citise o singură dată.

Toscanini – avea o memorie muzicală excelentă. Despre el se povesteşte că în timpul unei repetiții, el fiind dirijor, un fagotist nu cânta. Interpelat fagotistul a explicat că are defectă o clapetă la instrument şi nu poate lua o notă. După ce s-a gândit un moment, toscanini i-a răspuns ferm, poți cânta liniştit, această notă nu apare în program.

Robert Fischer – poate cel mai celebru dintre campionii mondiali de şah era renumit pentru memoria sa uluitoare, el avea în memorie sute de partide şi ceilalți şahişti spuneau despre el că este o bibliotecă ambulantă.

Nikola Tesla – inginerul de origine română, care a făcut descoperiri uluitoare până şi pentru această epocă, spunea că toate invenţiile lui le accesa din memoria sa căzând într-o stare de visare.

Aşadar fie că este vorba despre carieră, de viaţa socială, de studii, de domeniul profesional, sport, avocatură, joc sau reuşită financiară, o memorie excelentă constituie un atu incomparabil.

II. Conştient – subconştient

Toate aspectele manifestate sunt discontinue, materia este alcătuită din mici particule iar tot ceea ce pare solid şi consistent este de fapt discontinuu şi iluzoriu. Chiar şi stările noastre de conştiinţă sunt discontinue. Există totuşi ceva care leagă toate aceste momente, care păstrează continuitatea de la un moment la altul şi acest ceva este de fapt memoria, singurul aspect continuu.

Există aici un aspect foarte interesant. Mulţi cred că de fapt totul trebuie controlat, judecat, raţionat, dar de fapt mintea conştientă este limitată şi paradoxal cu cât vrem să controlăm mai mult cu atât de fapt controlăm mai puţin. De fapt subconştientul este mult mai puternic şi mai vast decât aspectul controlat. Nimeni nu se gândeşte, cel puţin până în acest moment la peristaltismul intestinal, la presiunea sanguină sau la tensiunea arterială şi totuşi ele funcţionează perfect. Cercetători diverşi (Teodule Ribot, Raymond Abrezol etc.) au demonstrat că de fapt subconştientul are răspuns la toate întrebările şi problemele noastre, mai mult chiar, acest subconştient posedă calităţi demiurgice, este omniprezent, omnipotent omniscient şi comunică permanent cu toate structurile grosiere.

Din acest punct de vedere conştient – subconştient memoria se împarte în două mare clase, distincte din punct de vedere funcţional şi structural:

1. Memoria de scurtă durată;
2. Memoria de lungă durată.

Despre memoria de scurtă durată s-au făcut studii aprofundate şi s-a stabilit că în ultimă instanţă ea se manifestă sub forma unor sarcini electrice stocate în creier, deci ar fi de natură electrică (atunci când unui subiect i se aplică şocuri electrice imediat după ce a tocmai a învăţat ceva nou el uită totul), din această memorie se face un transfer a oricărei informaţii noi înregistrate către memoria de lungă durată, transfer care durează aproximativ 4 ore (dacă după acest interval se aplică şocuri electrice subiectul nu mai uită nimic din ce a învăţat), s-a stabilit chiar şi care este structura fizică din creier care realizează acest transfer, hipocampul (dacă este distrus nu mai pot fi înmagazinate informaţii noi în memoria de lungă durată).

Despre memoria de lungă durată nu s-a putut afla mare lucru, toţi cercetătorii care au săpat adânc în această direcţie au concluzionat că această memorie nu îşi are sediu în corpul fizic (orice parte a sistemului nervos este lobotomiată, memoria de lungă durată nu este afectată).

Nu se ştie exact care este mecanismul prin care informația trece în memoria de lungă durată. Se pare că de fapt odată ce am căpătat o informație ea trece automat în memoria de lungă durată dar noi nu o putem accesa decât dacă trecerea s-a făcut într-un anumit mod. Este foarte importanta rata de trecere de la memoria de scurtă durată la cea de lungă durată, capacitatea de a accesa informația care există în memoria de lungă durată. În memoria de lungă durată practic informația rămâne cvasipermanentă. Chiar dacă nu o mai folosim o perioadă foarte mare de timp sau a fost captată în mod inconştient ea rămâne în memoria de lungă durată şi în şedințe de hipnoză sau regresie sau în momente speciale noi putem să o accesăm şi să o folosim.

Cheia accesării memoriei de lungă durată este de fapt relaxarea. Pentru a înțelege ce înseamnă această relaxare trebuie să înțelegem ce reprezintă undele cerebrale.

III. Undele cerebrale

Semnalele electrice înregistrate cu senzori speciali de pe craniu se numesc în limbaj medical unde cerebrale. Ele sunt foarte slabe, în mod curent valoarea lor este în jur de 1 μV iar frecvența lor este cuprinsă între 0,5 şi 150 Hz. Frecvența şi amplitudinea acestor semnale sunt legate de activitatea creierului. Aceste unde cerebrale sunt vizualizate cu ajutorul electroencefalografului. Cele mai importante unde cerebrale şi care sunt de obicei luate în calcul de către medici sunt cele cuprinse în gama 0,5 – 40 Hz. De altfel pentru a putea vedea frecvențe mai mari sunt necesare electroencefalografe de o construcție specială. Există mai multe clasificări după gama de frecvență a acestor unde, cea mai utilizată este următoarea:

- 0,5 – 4 Hz undele DELTA. Sunt unde care corespund stării de funcționare a creierului în somnul profund fără vise. Activitatea energetică la nivelul creierului este cea mai redusă. Pe nivelele inferioare ale acestei game nu există imagini mentale şi nici nu se manifestă conştiința corpului fizic. La un adult aceste unde Delta apar doar 1,5 – 2 minute, atât cât durează starea de somn fără vise în timpul unui ciclu de somn de aproximativ 1,5 ore. Experiențele pe cobai au arătat că această funcționare în delta este vitală pentru organismul fizic. Dacă erau împiedicați să ajungă în starea de unde Delta în mai puțin de 3 zile cobaii mureau. Atunci când organismul este privat de această relaxare apar scurte momente când corpul cade pentru 5 – 10 minute în stare de somn profund şi imediat apare senzația de odihnă. De altfel, prezența acestor unde mai este asociată şi cu procesul complet şi amplu al regenerării fizice şi al refacerii sau menținerii sănătății. Această funcționare în Delta mai poate fi obținută şi prin tehnici de meditație, dar presupune mult antrenament pentru a ajunge la rezultate.
- 4 – 8 Hz undele THETA. Starea de somn cu vise.) În domeniul undelor Theta, neuronii transmit influxul nervos cu o frecvență sporită

față de undele Delta. Aici pot apărea imagini, dar totuşi realitatea exterioară nu este experimentată sub nici o formă pe nivelele inferioare ale acestei game; conştiința corpului fizic încă nu există sau apare într-o formă vagă, în care părțile corpului apar ca entități distincte (deci nu se află în corelație unele cu altele). Acestea sunt undele ce apar în timpul stării de somn cu vise. Ea este proprie învățării accelerate, autosugestiei, autovindecare, procesele de creație şi în general procesele de regenerare. Undele Theta mai sunt asociate cu activități creatoare şi artistice apărând mai ales la subiecții umani care au preocupări artistice creatoare: scriitori, poeți, sculptori, pictori, regizori, actori. În gama 6 -8 Hz, denumite şi Alfa joase se găsesc majoritatea frecvențelor care produc regenerare rapidă la nivelul țesuturilor organice ale corpului fizic, dar şi regenerare la nivelul structurii psihice (ele sunt de altfel legate una de cealaltă). Această gamă de unde corespunde şi experiențelor extracorporale (dedublări).

- 8 – 12 Hz undele ALFA. Starea de relaxare conştientă completă a corpului. În starea de unde Alfa, spre deosebire de stările Delta şi Theta, ființa este pe deplin conştientă de corpul său fizic şi, în plus, acesta este pe deplin relaxat. În această stare atenția noastră poate fi focalizată cu succes atât în exterior pentru rezolvarea problemelor şi situațiilor de tot felul cât şi în interior pentru realizarea şi aprofundarea unei stări de meditație dinamică. Undele Alfa sunt predominante în stările de concentrare sau de focalizare asupra unui centru interior imobil (spre exemplu o stare de centrare în propria ființă). A învăța să ne generăm unde Alfa la voință înseamnă a realiza în primul rând o anihilare considerabilă a stresului în viața cotidiană. În mod normal un copil de până într-un an petrece peste 60 % din timpul său în starea de unde Delta, iar majoritatea restului de timp este in Alfa. Până aproximativ pe la 4 ani 70 % din activitatea unui copil este în starea de unde Alfa. Un copil şi când plânge şi când țipă şi când se enervează este în starea de unde Alfa. Statisticile noastre arată că după 21 de ani nu se mai pot culege la un subiect obişnuit semnale corespunzătoare undelor Alfa, în stare de veghe. Practic un adult funcționează pe frecvențe foarte înalte care corespund unei activități intense a creierului. În aceste stări înalte Beta comunicarea cu memoria de lungă durată este foarte slabă. Starea de unde Alfa este propice învățării accelerate, a unei limbi străine sau ă oricăror informații noi. Practic în starea de unde Alfa ego-ul, spiritul critic, care împiedică informația să ajungă în memoria de lungă durată este adormit. În momentul respectiv memoria înmagazinează absolut orice informație cu care vine în contact.
- 12Hz – undele BETA. Starea de veghe, starea în care activitatea creierului este cea mai intensă, practic cea în care se desfăşoară toate activitățile conştiente.

Mai jos sunt date câteva electroencefalograme înregistrate cu stările descrise mai sus.

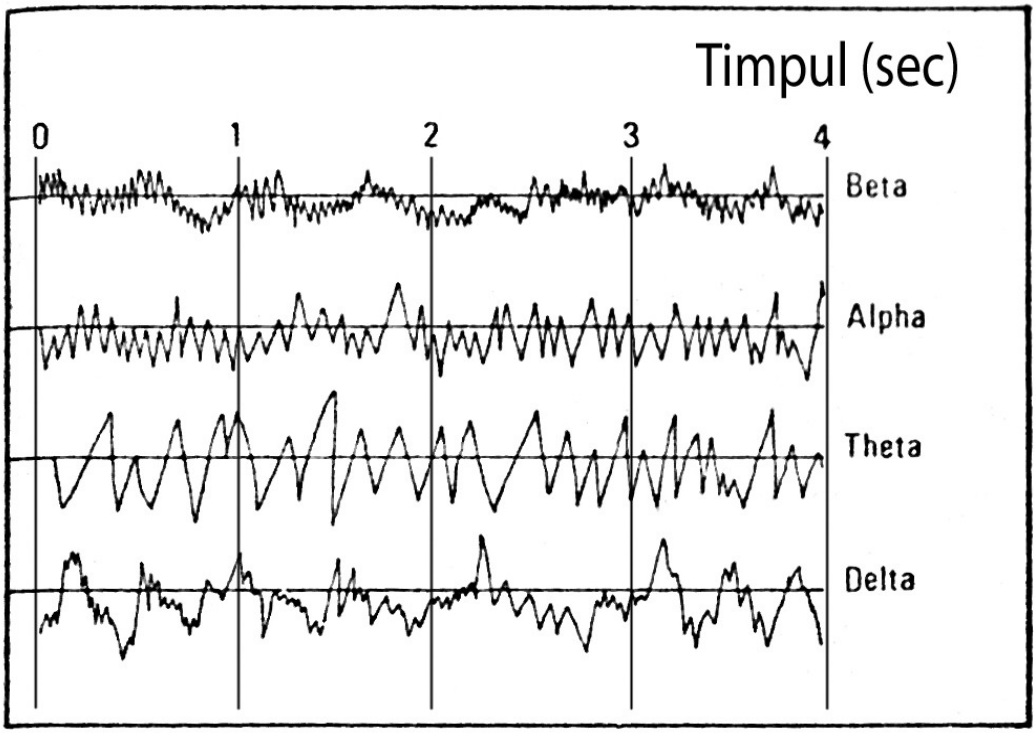

Se observă că anvelopele care definesc starea de Delta sunt cele mai lente. De altfel sub 0,5 Hz se consideră că s-a instalat moartea clinică.

IV. Holism

Nu putem vorbi despre memorie şi stimulare alternativă dacă nu integrăm acest lucru într-un curent care se numeşte holism pentru a înțelege că acest mod de a stimula capacitățile latente este benefic şi efectele pe care le obținem sunt eminamente pozitive, mai mult decât atât cursul firesc al lucrurilor, adică în mod normal, aşa ar trebui să fie. Din punct de vedere al semanticii holismul priveşte lucrurile ca un întreg legat de un substrat inteligent integrator, care este de fapt chiar această memorie profundă.

Poate că cel mai intuitiv ar fi să facem o paralelă între medicina modernă contemporană, alopată şi punctul de vedere holist. Medicina alopată tratează efectele. Ea se bazează pe teoriile care afirma existența viruşilor, microbilor şi bacteriilor şi în momentul în care a apărut un dezechilibru în corp se introduce în corp chimia care poate lupta împotriva efectului considerat negativ. O statistică făcută de un colectiv de medici din Franța între 1996 – 2001 arată că toți bolnavii cu boli foarte grave, SIDA, sifilis, cancer, etc., analizați, au avut toți un lung istoric de boli din ce în ce mai grave tratate alopat şi boala a ajuns din ce în ce mai profund până a ajuns la o formă acută care nu a mai putu fi controlată de medicina alopată. Practic medicina alopată nu produce o vindecare ci, dacă ar fi să evaluăm pe o scară de nivele de sănătate, ingerarea unui medicament alopat nu vindecă ci duce la tranziția pe un nivel de sănătate inferior. De exemplu un

pacient are gripă şi se îmbolnăveşte periodic de gripă. Se tratează cu antibiotice de fiecare dată sau face un vaccin antigripal, nu va mai face gripă ci se va îmbolnăvi de ceva mai grav.

O medicină holistă priveşte boala ca pe o reacţie normală a forţei vitale (memoria profundă) de a elimina o perturbare. Tot ce trebuie să facă medicul este să recunoască în pacient semnele trezirii acestei forţe vitale şi să o stimuleze pentru a elimina cât mai rapid perturbarea. Un medic psihiatru elveţian, Raymond Abrezol afirma că un proces de vindecare este de fapt un proces de reamintire.

De fapt aceste două modalităţi de abordare alopatie – holism sunt complet diferite prin scopul pe care şi-l propun. Alopatia îşi propune să calmeze efectele iar principalul obiect de studiu al ei este patologia, adică studiul bolilor. Dar realizaţi cum sună asta! Nimeni nu se îmbogăţeşte studiind comportamentul oamenilor săraci, după cum nimeni nu devine campion studiind comportamentul perdanţilor. Nimeni nu va deveni sănătos studiind bolnavii sau bolile, se va genera tot boală.

O abordare holistă defineşte în primul rând starea de sănătate şi este ţinta ce trebuie atinsă.

Abordarea holistă presupune existenţa unui suport inteligent (memoria profundă) care ordonează şi echilibrează întreaga structură existenţială pentru că această inteligenţă profundă vizează toate straturile structurii umane.

Abordarea memoriei trezind memoria de lungă durată este o abordare holistă. Nu se poate compara cu diverse metode asociative superficiale şi imaginative, gen ne imaginăm că putem compartimenta mintea ca un dulăpior şi într-un sertărel punem o informaţie în altul altă informaţie etc. Acest gen de abordări sunt superficiale şi în timp se dovedesc ineficiente, informaţia devine confuză sau se pierde.

Este relevantă o anecdotă pe această temă. Mama ambasadorului Canadei în Japonia a venit în vizită la fiul ei. Colegii japonezi i-au făcut o primire foarte frumoasă şi timp de două săptămâni cât a rămas bătrâna doamnă în Japonia s-au întrecut în amabilităţi astfel încât mama ambasadorului s-a simţit foarte bine. În final cu o zi înainte de plecarea mamei fiul său a dat o petrecere de despărţire la care au participat şi colegii japonezi. Bătrâna doamnă ţinut un discurs iar în final pentru a-şi arăta recunoştinţa faţă de modul cum a fost primită în Japonia a vrut să le spună un cuvânt în japoneză „arigato”. Dar cum ea era în vârstă şi uita mereu acest cuvânt s-a gândit să îl asocieze cu altceva ca să îi fie uşor să îl memoreze, aşa ca s-a gândit la aligator – „arigato”.

A venit ziua cu petrecerea şi doamna a ţinut discursul iar în final le-a spus „…mai am doar un cuvânt să vă spun … crocodil !!!”.

Abordarea holistă presupune trezirea memoriei de lungă durată şi a mecanismului specific pentru mintea fiecărei persoane de a accesa acest substrat profund. Trezirea acestei memorii nu este un efort, din contră este o tendinţă naturală iar efectele colaterale care apar sunt doar pozitive.

Trezirea acestei memorii este o problemă personală specifică fiecărui subiect. Rezultatele sunt eminamente pozitive. De altfel psihologul bulgar Gheorghi Lozanov a obținut rezultate spectaculoase reuşind să trateze boli foarte grave trezind de fapt această memorie. În fapt subiecții învățau limba japoneză sau germană şi se vindecau de cancer sau alte boli grave.

Metoda despre care noi vorbim aici este stimularea alternativă cu stimuli luminoşi şi auditivi, realizată cu un aparat construit de noi, Mind Synergy.

V. Relaxarea

Pentru a obține relaxarea ar putea exista două abordări:

- Abordarea fiziologică - adoptarea unor poziții şi atitudini care generează starea de relaxare. De exemplu tehnicile de relaxare yoghine, sau imprimare anumitor ritmuri respiratorii. Aceste posturi determină funcționarea creierului pe frecvențe joase.
- Abordare senzorială – aici există de asemenea două modalități distincte de abordare care produc totuşi rezultate asemănătoare:
  - Stimularea simțurilor cu elemente care să inducă starea de relaxare - ascultarea unei bucăți muzicale adecvate (muzica barocă gen Vivaldi, Haydn, Bach generează efecte relaxante şi produce o creştere a memoriei semnificativă), sau relaxarea în mijlocul naturii, contemplarea unui peisaj frumos sau a unei opere de artă, sau pur şi simplu ascultarea unor zgomote naturale (sunetul unei cascade, foşnetul frunzelor unei păduri, etc.)
  - Privarea senzorială – izolarea de stimuli senzoriali a unui simț sau mai multor generează de asemenea o stare de relaxare (de exemplu în tradiția creştină părinții deşertului recomandau meditația în fața unui perete alb pentru a nu fi distrasă atenția de alți stimuli, lipsa altor stimuli vizuali liniştește mintea şi induc starea de relaxare).

VI. Stimularea alternativă

Diferită de aceste două abordări este stimularea alternativă a emisferelor cerebrale. Avantajul acestei metode este că ea poate fi practicată de absolut orice persoană, nu necesită un antrenament prealabil şi nu necesită un loc special pentru a fi practicată. Chiar de la prima şedință apar relaxări atât de profunde încât ar trebui luni sau poate chiar ani de antrenament pentru a se obține aceleaşi rezultate pe alte căi.

Mai mult, experiențele făcute au demonstrat că, o singură şedință de stimulare cu Mind Synergy a generat unde de frecvență joasă la un subiect adult, Alfa şi Theta, în stare de veghe care s-au menținut şi 3 săptămâni, iar un

antrenament de 3 săptămâni de lucru cu Mind Synergy a lăsat remanențe care se puteau vedea şi după doi ani.

Stimularea alternativă este o tendință naturală a oricărei ființe. Orice om are tendința de a balansa stânga-dreapta, față-spate, chiar corpul fizic pentru a induce această stare de echilibru. Studiile pe care le-am făcut arată că atunci când corpul fizic se balansează apare o stare de relaxare, o stare de echilibrare a emisferelor cerebrale. Tendințele native ale copiilor sunt de a se legăna, balansa, adulții balansează un picior se leagănă cu scaunul etc. Foarte multe tehnici de relaxare conțin diverse mişcări de balansare a capului, a coloanei vertebrale a minții stânga dreapta. Ideea care a dus la stimularea alternativă a fost dacă nu se pot obține efecte similare, sau chiar mai profunde atunci când în loc de mişcări fizice sunt basculate simțurile auditiv şi vizual. Rezultatele au arătat că este o metodă extrem de comodă şi eficientă şi aşa cum am mai spus cu atât mai interesantă cu cât nu presupune nici un fel de antrenament prealabil. De altfel dacă ar fi să reprezentăm schematic pentru o cât mai bună înțelegere a modului în care funcționează stimularea alternativă cel mai plauzibil ar fi ca în desenele următoare:

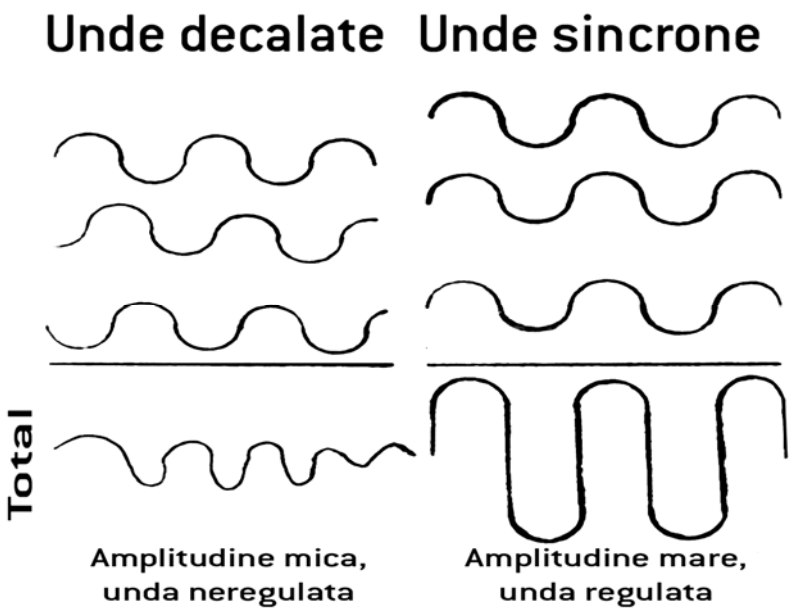

Gândurile declanşează forme de undă, reprezentate aici sinusoidal, decalate. Rezultanta este un semnal de mică amplitudine(~1 μV), neregulat. După stimularea alternativă undele se sincronizează generând un semnal regulat, mult mai mare în amplitudine (poate atinge şi 100 μV).

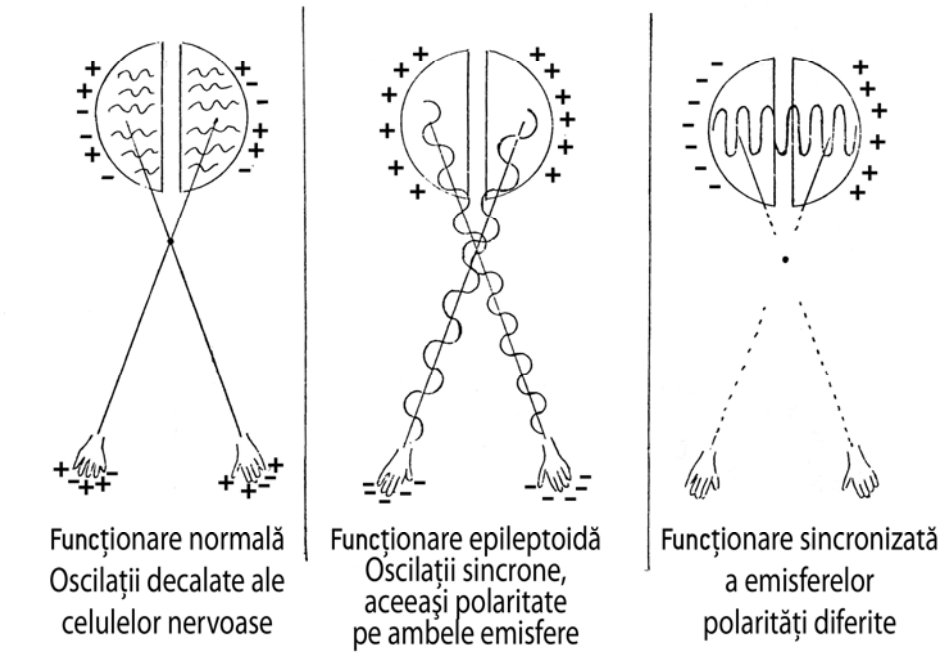

În funcționarea obişnuită a creierului, starea de veghe, gândurile polarizează emisferele cerebrale dezechilibrat, generând tensiuni musculare în corp şi activitate. La extrem în cazul crizelor de epilepsie creierul capătă o singură polaritate, nevoia de echilibrare fiind atât de intensă încât apar tensiuni şi descărcări spasmotice în muşchi.

De cealaltă parte, funcționarea sincronă a creierului, în cazul stimulării alternative generează echilibru perfect la nivelul emisferelor, musculatura relaxându-se complet. Unda rezultantă care apare este regulată şi mult mai mare ca amplitudine. Poate că asta este şi explicația manifestării unor efecte pozitive în orice direcție. Se poate deduce şi din desene că în starea sincronă a creierului, corespunzătoare relaxării, puterea de focalizare este maximă.

Transpare evident că în orice domeniu cu cât suntem mai relaxați, cu atât suntem mai eficienți.

---

* Conducător AIM Group

STARE A MATERIEI VII, BIOMAGNETISMUL, DETERMINARE ŞI ATESTARE

Lucretia Eugenia BREZEANU*

Abstract

BIOMAGNETISMUL este proprietatea materiei vii care se manifestă prin interacţiunea curenţilor bioelectromagnetici.

BIOENERGIA organismului uman, este supusă unor fluctuaţii continue datorită inerentei cuplărilor la mediul electromagnetic natural ambiental şi la univers. ***Dezvoltarea tehnicii de investigare face posibilă*** *testarea* ***şi*** *atestarea* ***ştiintifică a biomagnetismului şi*** *efectele* ***acestuia. Metode uşoare rapide şi eficiente au fost obţinite prin adoptarea unor*** *testări standardizate****, recunoscute,*** *agrementate* ***pentru diverse biomaterii şi materiale anorganice. Cele mai elocvente sunt determinările/testările, care au ca principii de bază:*** *reacţii exoterme, oxidative sau de descompunere oxidică, modificări de stare de agregare şi analiză termică diferenţială .*

BIOMAGNETISM, STATE OF THE LIVING MATTER. DETERMINACY AND ATTESTATION

BIOMAGNETISM is the property of the living matter that manifests itself through the interaction of the bio-electromagnetic currents. THE BIOENERGY of the human body is subject to continuous fluctuations due to its inevitable interaction with the natural and universal electromagnetic environment. The current technical development makes possible testing and scientific attestation of bio-magnetism and its consequences. By adopting standard testing procedures, accepted for various forms of bio-matter and inorganic materials, means of testing that are more efficient, faster and easier to use have been obtained. The most eloquent are the determinations and testing methods that have as ground principle exothermic reactions, differential thermic analysis, oxidative or oxidic decomposing reactions or the modification of the state of the matter.

I. MAGNETISMUL este proprietatea generală a materiei, care la scară macroscopică se manifestă ca o formă specifică de interacţiune între curenţii electrici, curenţii electrici şi magnetici sau între magneţi. Interacţiunea magnetică se efectuează prin intermediul cîmpului electromagnetic. Orice corp natural sau artificial prezintă proprietăţi magnetice, într-un grad mai mare sau mai mic; aceste proprietăţi magnetice se datoresc magnetismului particulelor constituente ; purtătorii elementari ai magnetismului sunt particulele elementare

: electronul, protonul, neutronul, alte microparticule, care poseda momente de spin propri. Microcurenții generați de mişcarea particulelor subatomice în straturile şi substraturile învelisului atomic sau de mişcarea intranucleară a protonilor şi neutronilor, produc momente magnetice orbitale . Magnetismul atomilor şi al moleculelor apare ca rezultat al insumării după anumitele reguli al momentelor magnetice ale electronilor, nucleelor, materiei plasmatice, subatomice.

Magnetismul macrostructurilor – (macro)obiectelor se poate prezenta sub mai multe forme: feromagnetism, diamagnetism, paramagnetism, antiferomagnetism, ferimagnetism şi metamagnetism.

În funcție de temperaturi, acelaşi corp poate să-şi modifice proprietățile magnetice trecînd de la o forma la alta de magnetism. Proprietățile magnetice permit să se determine: natura legăturilor chimice, structuri atomice şi moleculare, cinetica unor procese fizice în diverse stări de agregare corespunzatoare unor anumite temperaturi. Este important a se menționa importanța limitelor de temperatură ale viului, 35- 40 grade C pentru bioelectromagnetismul celular şi al intregului organism.

MAGNETISMUL are aplicații în electrotehnică, radiotehnică, electronică, automatică, precum şi în prospectarea geomagnetică, astromagnetică şi biomagnetică.

II. BIOMAGNETISMUL este proprietatea materiei vii care se manifestă prin interacțiunea curenților bioelectromagnetici.

Magnetismul şi biomagnetismul au fost utilizate şi reutilizate n decursul istoriei cunoscute a umanității cu toate că nu se ştie dacă li s-au cunoscut natura şi legile.

MAGNETISMUL şi cazul sau particular - superior, *BIOMAGNETISMUL*, au fost utilizate în scopul unor vindecări , comunicarii în domeniul viului la diferite nivele şi cu posibilele lumi paralele şi\sau superioare. Proprietățile biomagnetice se datorează structurilor biologice elementare şi celulare şi sunt în funcție de: substantele chimice constituente, izotopi, forma de cristalizare care determina o anumita stare energetica a acestora .

În timpul modern biomagnetismul serveşte la determinarea şi studierea structurilor vii, a bioreacțiilor şi a cineticii acestora dar mai ales la determinarea unor parametri ai funcților organismelor umane , fizice şi psihice pe care se bazează o mare parte din tehnica investigatorie actuală. In domeniul viului aplicații ale biomagnetismului le găsim în studiul şi practica hipnozei , telepatiei , paselor bioelectomagnetice, în abordarea ştiintifică a premonitiei , a viselor şi ale altor manifestari insuficient întelese, deocamdată.

BIOENERGETICA este o rezultantă a energiei universului microscopic şi macroscopic, la nivelul viului : este segmentul energetic care se manifestă şi se determină procesele viului, care la rindul lor sunt parte a universului. Studierea

bioenergeticii este abordată şi reconsiderată de tot mai mulţi oameni de ştiinţă din tot mai multe domenii. Unii se limitează la a o accepta ca forţă-energie care poate determină rezultate inexplicabile la nivelul ştiintific actual, alţii au încercat să o cuantifice, adică să o masoare pentru a-i înţelege principiile şi legile.

BIOENERGIA organismului uman, este supusă unor fluctuaţii continue datorită inerentei cuplărilor la mediul electromagnetic natural ambiental şi la univers. Se poate modifica starea ei naturală, mai mult sau mai puţin conştient , mai mult sau mai puţin benefic!

Modificarile de acest tip sunt posibile cu ajutorul unor tehnici de concentrere care trebuie foarte corect executate (ex. rugăciuni de înata trăire), acestea fiind autoenergizări. Se pot realiza şi transferuri energetice prin " pase " bioenergetice voluntare, corect aplicate sau chiar involuntare. Se mai pot realiza şi "dopaje"- reglaje energetice prin facilitarea absorbţiei de energie din universul ambiant, fară intervenţia omului şi a tehnicilor sale poluante şi anturante. La captatorii specifici ai organismelor vii se pot cupla în caz de dezenergizare şi captatori realizaţi de om, bioantene, practica aceasta fiind neaşteptat de veche .

Deficitul energetic este un factor de influenţare şi modificare al stării de echilibru al sistemelor vii , afectînd în final starea de sănătate fizică şi psiho-mentală .

La fel de veche este şi practicarea unor protecţii faţă de energiile biomalefice, câmpuri biomagnetice lezante, ca şi abilitarea acestora; acest aspect al domeniului „infra" comunicării viului a fost consacrat ca "magie albă" sau "neagră" sau... vrajitorie!

Am putut observa şi constata unele efecte ale acestei bioenergii prin influienţarea unor parametri măsurabili, fizici chimici, stereochimici şi mineralogici, ai unor substanţe.

BIOENERGIA este rezultanta unor mărimi fizice ce caracterizează un sistem şi exprimă capacitatea acelui sistem de a modifica starea altor structuri şi sisteme cu care interacţionează.

In India, unde au rămas scrieri despre bioenergetică –denumită *enthu*, în perioada poemelor epice Ramayana şi Mahabarata sunt menţionate şcoli superioare, aflate în locuri izolate, în special în păduri, unde erau savanţi renumiţi care împreună cu elevii lor, duceau o viaţă virtuasă, de studiu şi disciplină. *În aceste "universităţi" se studiau ştiinţele prin metode „lirice" divinante, astfel:*

= RIG - VEDA, iniţierea în practica imnurilor de laudă şi recunoştiinţă adresate zeilor;

= SAMA - VEDA, iniţierea în cîntece de ritual de unire a omului cu Dumnezeu, de intoarcere la strea primordială de echilibru şi perfecţiune ;

= VADJUR – VEDA, iniţierea în cîntece şi a formule magice de însănătoşire .

Fii de nobili şi brahmani indieni plecau neînsoţiţi şi neînarmaţi la universitatea Taxila (Tskhashila) unde se întâlneau cu studenţi din toată Asia centrala şi Afganistan cu care comentau metodele personale de întoarcera la starea primordială. Medicii absolvenţi ai acestei universităţi se bucurau de o trecere deosebită şi de o mare cinstire. Se povesteste că ori de cîte ori Buda se simţea bolnav adepţii lui aduceau un medic celebru , care absolvise numai la Taxila!

Ştiinţa este o structură de metode pentru descriere şi interpretare a fenomenelor trecute, prezente şi de perspectivă, pentru a alcătui un ansamblu de cunoştiinte care se verifică şi se confirmă prin mijloace tehnice, măsurabile cu actuala aparatură şi reproductibile - se obţin aceleaşi rezultate în aceleaşi condiţii experimentale. Pot fi utilizate pentru apreciere şi mijloacele empirice ale celor cinci simturi consacrate, organoleptic şi cuantificate de mijloacele tehnice actuale.

Din nefericire pentru cei cărora le lipseşte înţelegerea fundamentală a modului în care operează ştiinţa, amăgitorul cântec "ca de sirenă" al pseudoştiinţei este foate derutant şi amăgitor chiar irezistibil, indiferent cît de inteligenţi am fi! Astfel devenim victimă a impostorilor şi a şarlatanilor, categorie "profesională" cu vechi antecedente şi dovezi în istorie.

Ieşirea din aceasta stare, este prin educaţia logico-ştiintifică demonstrativă adică să fii învăţat nu numai ce să gândeşti ci în special şi cum să gândeşti! Aceasta educaţie însă nu este niciodată prea tîrziu să ne-o însuşim pentru a nu mai plătii taxele în continuă majorare pe "credulitate".

Nu trebuie uitat că trăim într-un timp al ştiinţei tot mai avansate pe care trebuie să o stăpânim pentru a nu cădea victimă celor care au neruşinarea să o manipuleze în scopul profitului personal şi în defavoarea noastră.

Din toate aceste motive şi cauze a apărut necesitatea de a testa/atesta ştiintific biomagnetism şi efectele acestuia. Metode uşoare, rapide şi eficiente au fost obţinute prin adoptarea unor testări standardizate, recunoscute, agrementate pentru diverse biomaterii şi materiale. Cele mai elocvente sunt determinările, testările, care au ca principii de baza reacţii exoterme, analiza termica diferentială, oxidative sau de descompunere oxidică sau a unor modificări de stare de agregare (trecere de la lichid la solid şi invers), modificări ale conductibilităţii şi chiar ale proprietăţilor magnetice a unor produse biologice sau substanţe minerale sau de sinteză organică, supuse acţiunii biomagnetice.

Diferenţele de temperatură între reacţiile sau transformările de fază ale substanţele activate în câmp bioenergetic şi cele neactivate, probe martori, analizate prin metode standardizate de determinare şi bineinteles cu aceaşi aparatura şi cu aceaşi metodă de calcul al erorilor, specifică măsurătorilor şi determinărilor.

La aceste determinări se are în vedere şi bioritmurile, adică se corelează determinările şi măsurştorile cu ritmurile diurne şi anuale. Pe baza acestor tipuri

de determinări şi ale altora consacrate medical, se pot stabili corelaţii între starea de sănătate fizică şi mentală a celui testat şi rezultatele tuturor determinărilor.

Este elaborat şi un set de analize şi determinări a altor abilităţi considerate rare, neobişnuite/neexplicate, supradotare/paranormal, parţial sau total de ştiintele naturii. În scopul utilizării eficiente şi nu demonstrative, cu minimul de risc pentru cel supradotat la momentul testării şi în perspectiva a fost elaborat şi un mod de a testa evoluţia sau involuţia acestor parametrii/capacitaţi în funcţie de modul de viaţă normal sau sustinut de antrenamente. Această metodă este elocventă şi în cazul testării eficienţei transferului bioenergetic.

---

* ing. ch, cercet. şt., ARENA ADVERTISING, redactor şef revistă specializată COMPLET CONSTRUCT

BENEFIQUE EFFECTS OF Qi-Gong PRACTICES ON THE HUMAN INFORMATION ENERGETIC SYSTEMS

Ionela-Simona COFARU*

Abstract

Some special technics of QiGong (a part of Chinese Traditional Medicine) were selected and coordinated by Master Song Yong (QiGong seminar: 20-28 august 2006, Mamaia) in order to activate the pineal gland (for spiritual evolution) and to opening the third eye (for developing of clear seeing) in a group of about 40 persons.

The QiGong practices (QGP) were made during 7 days, two times on the day: in the morning (in the sun rise), on the see side and in the evening. In the class room.

These informational energetique parameters (IEP) were studied:

- there types of human interval Qi: noncreated Qi, created Qi and acquired Qi; the levels of har shnesscs (correlated with organ Qi);

- the activities of pineal gland and their IE fields;

- the opening of third eye and their IE field;

- the states of health (SN) on different levels (spirit, soul and physical body; nervous, endocrine and immune auto control systems).

All these IEP were tested by the technique of the biodetection (medium values on the group): one day before the beginning QGP, in every day of QGP (7 days) and 3 days, 6 months, and 12 months after the finish QGP.

The results indicated: moderate, continuous and benefique modifications of all SEP during the 7 day of AGP.

The activity of pineal gland increased from 16% to 32% and the opening of the third eye: from 7% to 18% (100% normal maxim value).

In conclusion: QGP (with a good instructor!) is recommended like a very good (intensive!) therapy method for every body and like a special method for spiritual evolution.

I. INTRODUCERE

QiGong-ul este o ramură a Medicinei Tradiționale Chinezeşti (MTC), care are o vechime de mii de ani şi care a fost bine tăinuită pentru occident până aproape de anul 1980(1).

În 1988, la Beijing, s-a ținut prima „Conferință Mondială de Comunicări despre QiGong Medical" – unde s-au prezentat 128 de lucrări de cercetare ştiințifică medicală până la demonstrații cu stări superioare de conştiință. În 1990, la Berkeley, în California, a avut loc primul „Congres Internațional de QiGong", iar astăzi această ştiință minunată a vieții a ajuns la stadiul în care a devenit accesibilă tuturor(2).

QiGong-ul foloseşte diverse şi numeroase exerciţii şi metode de lucru cu Qi-ul (energia dinamică a Universului, forţă vitală, suflu, respiraţia lui Dumnezeu a căror practică regulată permite regăsirea şi păstrarea echilibrului şi armoniei în viaţa umană la nivelele spiritual, mental şi fizic[3].

QiGong-ul are ca obiectiv principal: menţinerea, alimentarea, întărirea, acumularea şi buna circulaţie a Qi-ului în organism folosind metode bine stabilite iar rezultatele sunt: prevenirea şi vindecarea bolilor, creşterea capacităţilor fizice, intelectuale şi spirituale şi prelungirea vieţii.

MTC mai recomandă, pentru întreţinerea şi alimentarea naturală a Qi-ului, pe lângă metodele QiGong, şi o dietă adecvată, odihnă suficientă, o activitate sexuală disciplinată, disciplinarea minţii şi a sufletului, respiraţia regulată, exerciţii fizice de întreţinere şi un mediu exterior curat[1].

Între 20-26 august 2006, la Mamaia, am participat la un Seminar QiGong susţinut de Maestrul Song Yong într-un grup de aproximativ 40 de persoane.

Explicaţiile teoretice şi metodele practice de QiGong (PQG) au fost bine selectate şi coordonate de Maestrul Song Yong cu scopul:

- activării glandei pineale (GP) (pentru evoluţia spirituală) şi
- deschiderii ochiului ceresc (OC) (pentru dezvoltarea clarvederii).

Lucrarea prezentă îşi propune să studieze efectele acestor PQG la nivelul unor parametri informaţional energetici (PIE) şi anume: 3 tipuri de Qi intern uman, diferite nivele ale stării de sănătate, activitatea glandei pineale şi deschiderea ochiului ceresc.

II. MATERIALE ŞI METODE

PQG s-au făcut timp de 7 zile, de două ori pe zi:

- dimineaţa, la răsăritul soarelui, pe malul mării; cu exerciţii speciale pentru deschiderea ochiului ceresc;
- seara, în sală: meditaţii pentru liniştirea profundă a minţii şi exerciţii (la întuneric) speciale pentru activarea glandei pineale (secretă melatonia, hormonul întunericului).

Pentru deschiderea ochiului ceresc s-au folosit tehnici de vedere imaginativă, vizualizare la distanţă.

Conştientizarea Qi-ului şi participarea minţii la direcţionarea Qi-ului au fost frecvent subliniate.

PIE au fost testaţi prin tehnica biodetecţiei, cea mai sensibilă tehnică (cu senzor viu) pentru studierea omului la toate nivelele.

Testarea s-a făcut în timp:

- o zi înainte de începerea PQG;
- în timpul PQG, la sfârşitul fiecărei zile (7 zile);
- după 3 zile, 6 luni şi 12 luni de la terminarea PQG.

PIE studiaţi au fost:

- trei tipuri principale de Qi intern uman: Qi-ul necreat (QiNC), Qi-ul creat (QiC) şi Qi-ul dobândit (QiD);
- nivelul virtuților umane corelate cu Qi-ul organelor;
- starea de sănătate (SS) la nivelul sistemelor (S) de autoreglare şi autocontrol: S nervos, S endocrin şi S imun;
- SS la nivelul spiritului, sufletului şi corpului fizic;
- Activitatea glandei pineale şi câmpul informațional energetic (CIE) corespunzător acesteia;
- Deschiderea ochiului ceresc şi CIE corespunzător acestuia.

III. REZULTATE ŞI DISCUȚII

S-au efectuat măsurători relative (%) pentru PIE, valoarea de referință 100%, fiind considerată valoarea normală, maximă pentru PIE respectiv.

Toate valorile prezentate sunt valorile medii pe grup.

Majoritatea rezultatelor au fost prezentate în Fig.1.

CIE au fost măsurate în metrii (m).

1. QiNC, QiC, QiD şi nivelul virtuților umane

Pe parcursul celor 7 zile de PQG toate cele 3 tipuri de Qi uman au fost influențate, valorile crescând moderat de la o zi la alta (Fig.1).

QiNC (forța precerească, Qi ceresc anterior) este partea cea mai importantă a Qi-ului uman, superioară ierarhic QiC şi QiD pe care le subordonează, le domină.

Sursa externă a QiNC este Energia Necreată (ENC), unica sursă a vieții în Creație, care face parte din Matricea Informational Energetică Necreată (MIENC). MIENC transcede, din Nivelul Subcuartic – NSC (nivelul necreat, al Creatorului) unde se află, în Nivel cuantic – NC (nivelul creat, al Creației)[4,5,6].

Prin PQG, prin cunoaşterea şi conştientizarea QiMc printr-un dialog continuu cu Creatorul (prin intermediul MIENC care ne înconjoară), prin respectarea poruncilor Creatorului, QiNC uman este hrănit şi menținut fiind astfel asigurată baza vieții nemuritoare.

În tradiția chinezească marele vid (WuQi) conține Qi care este sursa QiNC uman[7].

QiC este Qi-ul moştenit de la părinți (împreună cu întreg arborele genealogic) şi de la întreaga creație (mediul înconjurător apropiat şi îndepărtat) din momentul concepției până la moarte.

Sursa externă a QiC este Energia Creată (EC) care face parte din Matricea Informațional Energetică Creată (MIEC).

MIEC este scheletul Informațional Energetic cuantic pe care a luat naştere Creația prin proiecția holografică (transpunere „harică”) a MIENC la NC.

În urma PQG, QiC sporeşte în organism de la 56% până la 68%, rămânând după 12 luni la 60% (Fig.1).

PQG, o viață echilibrată şi armonioasă cu societatea şi întreaga creație, respectarea legilor morale şi a legilor universale – toate acestea vor contribui la menținerea şi hrănirea QiC ce reprezintă baza vieții umane vremelnice, de un ciclu terestru.

QiNC împreună cu QiC formează Qi-ul originar, moştenit (înnăscut) uman care stă la baza QiDobândit (QiD).

QiD este continuarea Qi originar şi este Qi-ul dobândit după naştere prin respirație şi alimentație.

Sursa externă a QiD, energia din respirație şi alimentație, face parte din matricea Informațional Energetică Dobândită (MIED) de fiecare om în parte[6].

MIED este o rețea de Informații şi Energii dobândită de om de la naştere până la moarte, unică pentru fiecare om, cu o dinamică extraordinară, influențată permanent de voința liberă a omului.

QiD asigură clipă de clipă viața omului, viața prezentului continuu şi poate fi influențată relativ mai rapid decât Qi Înnăscut.

Influența gândirii active asupra Qi-ului este cunoscută din timpuri foarte vechi. Mencius (~ 500 îHr), celebru confucianist afirma:

„Această gândire activă (Zhi) este comandantul iar Qi umple corpul; gândirea activă (Zhe) dă ordine iar Qi ocupă terenul”[3].

O exemplificare în acest sens este chiar evoluția QiD în timpul PQG (Fig.1).

În primele 4 zile nivelele QiD au crescut treptat dar au rămas, normal, sub nivelul QiC. Din ziua a 5-a se observă o creştere mai accentuată a QiD fiind depăşite nivelele QiC.

Un QiD bine informat în timpul PQG poate contribui la evoluția mai sus arătată.

Prin PQG, un stil de viață sănătos dobândit, prin cunoaştere, disciplină şi cumpătare la toate nivelele, QiD poate asigura omului, zi de zi, clipă de clipă, o viață prezentă plină de mulțumire şi bucurie.

În timpul PQG s-a urmărit şi evoluția virtuților omeneşti iar curba obținută (Fig.1) este situată în zona celor 3 curbe ale Qi-ului uman.

În cele 7 zile are loc o creştere treptată a virtuților de la 45% până la 69%; după 12 luni de la PQG valoarea s-a menținut la 62%.

Este cunoscut faptul că virtuțile omeneşti se corelează cu energiile esențiale ale organelor.

Atunci când se manifestă virtuțile, Qi-ul organelor asociate lor atinge o valoare maximă[7].

Rezultatele obținute în acest studiu susțin afirmația de mai sus, sporirea în virtuți fiind în paralel cu creşterea Qi-ului uman.

Prin dezvoltarea, cultivarea virtuților, şi renunțarea la emoțiile şi sentimentele negative sporeşte Qi-ul organelor şi este grăbită astfel vindecarea lor.

2. Evoluția SS la nivelul SN, SE şi SI (Fig.1)

Cu o zi înainte de începerea PQG, SS a SN era uşor mai ridicată (32%) față de SS a SE (30%). Apoi pe tot parcursul PQG curba de evoluție a SS pentru SE (de la 37% creşte la 52%) a fost superioară curbei de evoluție a SS pentru SN (de la 32% creşte la 43%).

Curba inferioară reprezintă evoluția pentru SS a SI: de la 28,5% creşte până la 39%.

După 3 zile de la terminarea PQG se observă o uşoară creştere (1-3%) pentru cele 3 SS – ajungând la 54% pentru SS a SE, la 44% pentru SS a SN şi la 42% pentru SS a SI.

Aceste valori maxime se mențin şi după 6 luni, şi după 12 luni de la PQG pentru SE şi SN; în cazul SS (maximum 42%) nivelul SS scade uşor devenind 40% după 6 luni şi 38% după 12 luni după PQG.

În cazul celor 3 sisteme de autoreglare şi autocontrol: SE, SN, SI au avut loc creşteri ale SS cu efecte benefice la nivelul sănătății umane.

3. Evoluția SS la nivelul spiritului, sufletului şi al corpului fizic

Am studiat evoluțiile în timpul PQG a SS la cele trei nivele.

Curba superioară obținută a fost pentru SS la nivelul corpului fizic şi creşterea a fost de la 23% la 41% scăzând la 36% după 12 luni de la PQG.

Curba de mijloc a reprezentat evoluția pentru SS la nivelul sufletului: de la 15,5% s-a atins un maxim de 35% şi s-a revenit la valoarea de 31% după 12 luni de la PQG.

Curba inferioară aparține evoluției SS la nivelul spiritului: valoarea minimă de 12% care a crescut până la 27,5% şi care a ajuns la 22% după 12 luni de la PQG.

Cele trei curbe au un traseu aproximativ paralel şi dovedesc eficiența PQG de la nivelele subtile ale spiritului până la nivelul material al corpului fizic.

4. Creşterea activității glandei pineale prin PQG

Prin tehnici speciale de activare a glandei spirituale are loc cultivarea spiritului, cu sporirea înțelepciunii şi a altor calități spirituale.

Funcția glandei pineale este implicată în viața spirituală. Hormonul său, melatonina, este asociat cu lumina interioară.

În PQG s-a insistat mult pe obținerea unei stări de liniştire profundă, de stabilitate maximă pentru ca să se poată manifesta conştiința potențială.

Activitatea glandei pineale prin PQG a crescut treptat de la 16,5% (înainte de începerea PQG) la valoarea maximă de 32% după 3 zile, 6 luni, 12 luni de la terminarea PQG (Fig.).

CIE a crescut de la 2,15 m până la 3,25 m, rămânând la această valoare maximă şi la 12 luni după PQG.

Din Fig.1 se observă un paralelism între curba de evoluție a SS pentru SE şi curba ce reprezintă evoluția pentru activitatea glandei pineale, ultima curbă fiind inferioară ca poziție.

Rolul spiritual şi rolul sexual al glandei pineale sunt astăzi mult discutate.

Referitor la dezvoltarea glandei pineale la făt s-a observat că primele semne apar la 7x7 = 49 de zile; tot la 49 de zile sunt evidențiate organele de reproducere la făt şi după 49 de zile de la moarte sufletul se reîntrupează, renaşte[9].

Această asociere intuitivă corelează glanda pineală cu apariția organelor sexuale şi cu renaşterea spirituală.

5. Deschiderea ochiului ceresc

Ochiul ceresc (OC) se mai numeşte şi ochiul spiritual interior, o chiul intuiției, ochiul sacru.

Prin deschiderea ochiului ceresc are loc deschiderea unor capacități ascunse: clar vederea şi clar auzul[10].

În PQG s-a pus accentul pe o stare de liniştire profundă a minții pentru a se putea manifesta şi emisfera dreaptă a creierului, partea creativă şi imaginativă a sa, nefolosită astăzi (folosită în vechime).

PQG în timpul dimineții, la răsăritul soarelui, exercițiile de inspirație-expirație la nivelul OC, cât şi cele de vizualizare şi imaginative au contribuit la deschiderea ochiului ceresc.

Inițial, înainte de PQG deschiderea OC a fost de 7% urmând o creştere treptată a deschiderii în timpul celor 7 zile de PQG ajungând până la valoarea maximă de 18,2% (Fig.1).

Valoarea maximă a deschiderii OC (18,2%) rămâne neschimbată la 6 luni şi la 12 luni după terminarea PQG.

Evoluția deschiderii OC este paralelă cu evoluția activării glandei pineale, curba evoluției deschiderii OC fiind inferioară curbei activității glandei pineale.

CIE al OC a crescut de la 1,84 m până la 3,15 m în timpul PQG scăzând la 3,05 m după 12 luni de la terminarea PQG.

CONCLUZII

Pentru numeroasele efecte benefice asupra sănătății umane, PQG sunt recomandate atât pentru prevenirea cât şi pentru vindecarea bolilor. [Figura 1.]

Mecanismul esențial al practicii QiGong-ului este foarte complex (de tip feed back între sistemul endocrin şi sistemul nervos.

Maestrul Luo Teh-hison din Taiwan a declarat despre acest mecanism:

„Când este practicat corect chee-gung activează circuitul parasimpatic al sistemului central, stimulând astfel producţia de substanţe neurochimice, acestea impulsionează producţia hormonilor necesari pentru asigurarea vitalităţii şi imunităţii organismului. La nivelul lor hormonii contribuie la producerea substanţelor neurochimice parasimpatice calmante. Această interacţiune mentală continuă până ce se stabileşte un echilibru perfect între sistemul nervos şi cel endocrin, în acest moment fiind generată adevărata energie a sănătăţii şi a vitalităţii umane”[(8)].

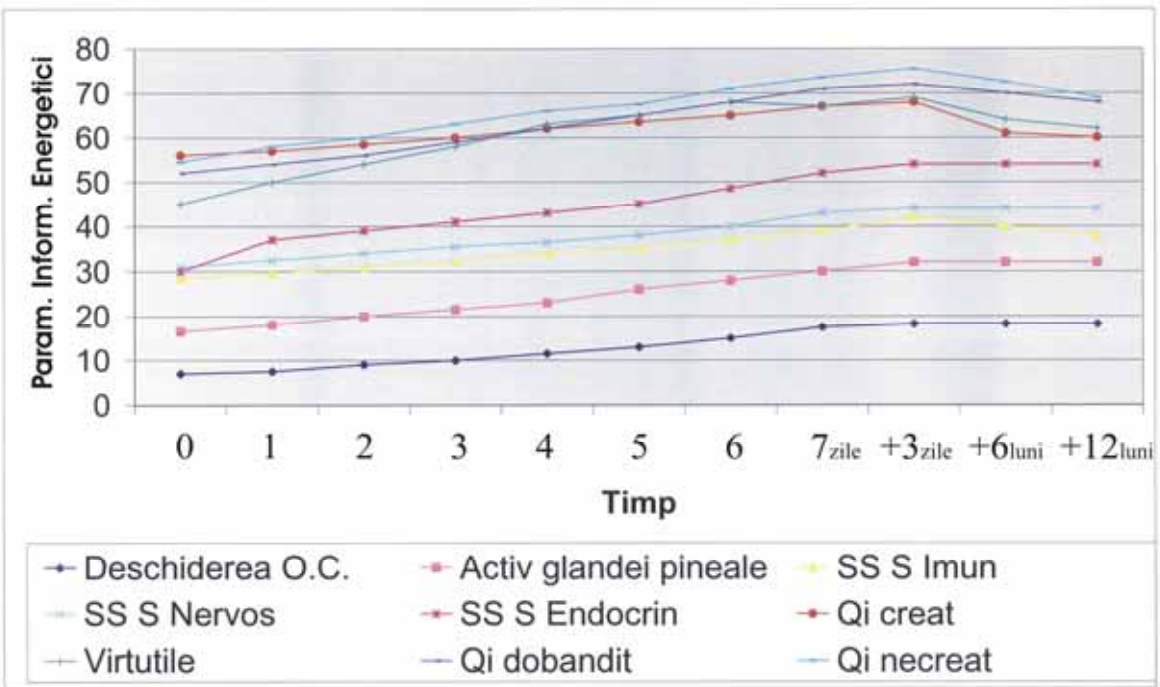

Fig.1 Evolutia unor parametri informationali energetici umani in timpul celor 7 zile de Practici Qi Gong

BIBLIOGRAFIE

1. Henry B.Liu: *Secretele medicinei chineze, Sănătatea de la A la Z*, Editura Polirom, 2006.
2. James Mac Ritdric: *Chi Kung. Cultivarea energiei personale,* Editura Teora, 1998.
3. Mian Sheng Zhu, Michel Angles, Siavoch Darakchan: *Sufletul şi energia QiGong,* Editura Polirom, 2001.
4. David Böhm: *Premiul Nobel pentru Fizică,* 1957.
5. Octavian Udrişte: *Cum a creat Dumnezeu Universul din nimic.* Editura Tabor 1994.

6. Ionela Simona Cofaru: *Arhetipul uman, modelul informațional energetic care susține viața umană, fenomen necreat.* A VII-a Conferință ANATECOR (Asociația Națională de Terapii Complementare din România), 2003, p. 301.
7. Mantak Chia: *Alchimia internă taoistă. Manualul de bază. Sistemul complet al disciplinelor taoiste ale corpului, minții şi spiritului.* Asociația Română de Tai Chi Kung, 2001.
8. Daniel Reid: *TAO Cartea completă de medicină tradiţională chineză.* Editura Colosseum, 1996.
9. Rick Strassman: *DMT: Molecula Spiritului.* Editura Elit, 2007.
10. Alexandra Moşneaga. *Vindecare PSI. Tehnica deschiderii celui de-al treilea ochi.* Editura Orfeu, 2000, 2006.

---

* chemist, scientific research,"Naturasan" Medical Society, Bucharest.

DEZINFORMAREA CA ARTĂ A DISIMULĂRII

Lt. col. drd. Doru ENACHE*

Abstract

Nowadays, we are witnesses and maybe victims of disinformation. In the future, disinformations will be a real danger. The confrontation takes place in the malefic, desacralized world, starting as a major bias of the decayed human nature.

În loc de „Cuvânt Înainte”: „nu cunosc arta de a fi limpede pentru cine nu vrea să fie atent”. (J. J. Rousseau)

PREAMBUL

Strategia franceză înțelege războiul ca fiind al, prin, pentru şi contra informațiilor. În prezent, nu mai ştim unde se ascunde inamicul şi nu ştim nici măcar cine este. Ce putem face în această situație? Fără a extinde, opinăm că rezolvarea situației constă în înțelegerea faptului că nu informația, ci cunoaşterea este cel mai mare activ al persoanei şi că numai dezvoltarea funcției sale cognitive îi asigură păstrarea nealterată a conştiinței de sine. Pericolul îl reprezintă faptul că, realitatea confirmă o extindere la maxim, în cea ce priveşte privatizarea cunoaşterii, dezechilibrul mărindu-se vizibil şi alarmant, între utilizarea ei economică şi utilizarea etică, balanța în defavoarea celei de-a doua, fiind evidentă. Actualmente, dezinformarea este omniprezentă în spectrul social iar încercarea de combatere, de demontare a scopurilor ei bine ascunse, face ca orice demers în acest sens, să fie puternic opozat de către masa majoritară de ignoranți, iar în mediile pervers intelectualizate, insul „rebel”, este imediat stigmatizat şi apoi marginalizat, atribuindui-se un şir nesfârşit de apelative: poet, romantic, visător, un inadaptat la valorile lumii pragmatice(cazul fericit…!).

Această reacție s-a generalizat, iar situația creată, obstrucționează orice încercare de analiză obiectivă, care ar urmării diagnosticarea realității.

Efectul acestei situații se poate reduce la un singur cuvânt: *RESEMNARE*, ca rezultat al unei confruntări de forțe la care şi-a adus contribuția şi *DEZINFORMAREA*.

Cu referire la acest fapt, Emil Cioran, spunea:

- „istoria este o luptă de forțe, în cel mai general sens: forțe materiale, spirituale, biologice”;

❖ „sunt popoare care se abandonează cursului istoriei, fără să intervină efectiv şi original, popoare în plata devenirii” iar „viziunea tipologică a istoriei ne învață că toți suntem condamnați a fi cea ce suntem”;

❖ „resemnarea noastră de veacuri ne-a facut înțelepți. Dacă individual înțelepciunea poate atinge culmi, ea este inerție ca fenomen colectiv”.

I.PROBLEME GENERALE PRIVIND DEZINFORMAREA

1.Scurtă incursiune istorică în problematica dezinformării

Numite vicleşuguri sau înşelătorii, camuflări sau induceri în eroare, acțiunile de dezinformare au fost folosite întotdeauna, de adversari pentru influențarea celuilalt. Cea mai veche şi semnificativă acțiune de dezinformare din istorie o reprezintă reuşita grecilor prin folosirea gigantului „CAL TROIAN”, pentru ocuparea Troiei, după mai bine de un deceniu de asediu al legendarei cetăți.

Calul: suportul dezinformării [introdus în cetate];

Tema: protecția zeiței Atena;

Transmiterea: a fost făcută de agentul de influentă Sinon,care a oferit garanția unei realități disimulate[acesta le-a explicat originea calului, drept ofrandă de ispăşire făcută de greci zeiței Atena].

Hanibal, vestitul general cartaginez, este cunoscut drept un iscusit în arta disimulării şi a dezinformării, el însuşi pătrunzând în rândul trupelor romane travestit, pentru a culege informații, iar pentru a-şi camufla acțiunile, a legat torțe aprinse de coarnele unor boi, romanii apreciind mişcarea pe timpul nopții a turmelor, drept deplasare a trupelor cartagineze, iar în bătălia de la Cannae (216 î.Hr.), a părăsit temporar tabăra şi a organizat un simulacru de amplasament în alt loc decât cel în care se găsea.

Cezar (103-44 î.Hr.) folosea de asemenea vicleşuguri de război..... Când legiunile sale erau inferioare ca număr duşmanilor, se folosea de trupele auxiliare pentru a crea impresia că are un număr mare de soldați etc.

Însă, Sun Tzî în „Arta războiului”, spunea:

-„arta supremă a războiului este învingerea inamicului fără luptă”;

-„întreaga artă a războiului se bazează pe înşelăciune”.

Şi de atunci şi până astăzi, preceptele sale au inspirat marii conducători de oşti, care le-au aplicat remarcabil în bătăliile celebre ale istoriei omenirii. Pentru elocvență, enumerăm doar câteva:

-„discreditați tot cea ce merge bine în țara inamicului”;

-„implicați reprezentanții claselor conducătoare ai țarii inamice în afaceri dubioase;

-„întărâtați tinerii împotriva bătrânilor”;

-„răspândiți discordia şi conflictele între cetățenii țarilor ostile”;

-„dăruiți inamicului băieți tineri şi femei pentru a-i suci capul, precum şi jad de mătase pentru a-i ațâța ambițiile”;

-„dacă nu dispunem de superioritate pentru a stăpâni situația, utilizăm forța de diversiune pentru a dezbina armata dușmanului”.

2. Delimitări, derivări şi concepte conexe dezinformării

Abordată din punct de vedere etimologic problema definirii dezinformării este aparent simplă. Dificultățile apar în momentul în care se încearcă o definire de profil, întrucât se poate aluneca repede în interpretări mai mult sau mai puțin realiste.

Termenul de dezinformare pare a fi de dată relativ recentă şi se pare că a apărut pentru prima oară în limba rusă, după al doilea război mondial, având un rol propagandistic, acela de a ataca aservirea maselor populare de către imperialismul capitalist.

Binomul informare-dezinformare, oferă o primă explicație de natură semantică a dezinformării, anume că, prin adăugarea prefixului „dez” la cuvântul informare, înțelegem deficit, privare de informații, informații falsificate sau manipulate şi nu informații greşite(conform DEX-ului).

Celalalt concept, informație, înseamnă ceea ce se comunică într-unul sau altul din limbajele disponibile, respectiv o constelație de semne şi simboluri, denumite în ştiința comunicării „mesaj”.

Pentru a completa semnificația celor doi termeni analizați, ar mai fi necesar să amintim şi conceptul de „comunicare” care din punct de vedere noțional şi practic este înrudit cu cel de informație.

Astfel, a comunica înseamnă procesul prin care se transmite o informație de la un emițător la un receptor, printr-un canal oarecare, cu scopul de a produce anumite efecte.

Prin urmare, putem afirma că noțiunea de dezinformare provine generic din „informație”, reprezentând afectarea acesteia prin viciere cu intenția de inducere în eroare.

Apud M. Klen în „Platoşa mediatică” traducere a C.I.D.-M Ap.N.1999 distingea trei tipuri de dezinformare, în raport cu conținutul adevărat sau fals al informațiilor, astfel:

a)Dezinformarea albă –forma „pasivă” uşoară ;desemnează procedeul prin care un set de fapte reale sunt aduse la cunoştința opiniei publice cu întârziere.

b)Dezinformarea gri- „forma clasică”; constă în prezentarea evenimentelor sub forma unui amestec subtil, mereu modificat, de adevăruri şi minciuni;

c)Dezinformarea neagră- forma externă; se bazează pe fapte inventate, total false, credibile puțin timp, dar cu impact deosebit.

Vladimir Volkoff în lucrarea sa „Dezinformarea armă de război” opinează că, „dezinformarea presupune trei elemente:

- o manipulare a opiniei publice, altfel ar fi intoxicare;
- mijloace deturnate, altfel ar fi propagandă;

- scopuri politice interne sau externe, altfel ar fi publicitate, încheind prin definirea dezinformării, care, potrivit concepției sale"este o manipulare a opiniei publice în scopuri politice, folosind informații tratate cu mijloace deturnate".

Urmând pentru moment, calea începută, redăm în continuare o serie extinsă de definiții:

-în Lexiconul militar, Ed. Saka, 1994, dezinformarea este definită ca fiind procedeu pentru inducerea în eroare a inamicului. Constă în luarea unor măsuri şi folosirea unor mijloace variate pentru a furniza inamicului informații menite să-l conducă pe piste greşite";

-în Dicționarul Academiei Franceze-actiune intermitentă sau continuă- prin folosirea oricărui mijloc, ce constă în inducerea în eroare a unui adversar sau în favorizarea subversiunii în rândurile acestuia în scopul de a-l slăbi";

-Doctrina pentru operații psihologice- 2003, intervenție asupra elementelor de bază ale unui proces comunicațional, care modifică deliberat mesajele vehiculate cu scopul de a determina la receptor atitudini, reacții, acțiuni dorite de un anumit agent social; activitate de „ producere" şi difuzare către inamic a unor ştiri, informații, date false.

Concluzionînd, închei seria definițiilor despre dezinformare, prezentând altele două, la care subscriu:

Prima:-„ansamblul procedeelor specifice de natură psihologică, semantică, tehnică sau comportamentală care se întrebuințează disimulat în vederea manipulării auditoriului- țintă în beneficiul urmărit de inițiator".(Col (r) Stelian Tudorache -Infocom-decembrie-2001).

Cea de-a doua:-„formă psihologică a subversiunii. Ea vizează destabilizarea unui stat, a unei societati,subminarea capacitatii sale de rezistentă, fără a fi necesară punerea în acțiune a forțelor armate;cel mult pregătirea condițiilor pentru intrarea acestora în acțiune şi aceasta numai dacă acțiunea militară se dovedeşte absolut necesară".(Henri-Pierre Cathala)

II. SFERA ŞI PRACTICA DEZINFORMĂRII

În prefața cărții intitulate „Epoca dezinformarii" a lui Henri-Pierre Cathala, amiralul Pierre Lacoste consemna în paralela făcută între societatea occidentală şi cea sovietică profunda asimetrie dintre democrații si regimurile totalitare, citățm:

-„jocul nu este egal partida este trucată";

-„pe de o parte, spirite deschise oricăror influențe, societăți deschise tuturor curentelor, tuturor teoriilor, tuturor ideologiilor, posedând cele mai numeroase şi variate mijloace de informare în masă;

- „pe de altă parte, conştiințe profund impregnate de o doctrină unică, gândiri marcate încă de la naştere de o implacabilă logică dirijată care le fac complet impermeabile la ansamblul informațiilor şi logicii(mijloace de

informare în masă în întregime subordonate statului la fel ca şi educaţia, literatura şi chiar ştiinţa)".

Concluzionând, amiralul Lacoste a subliniat faptul că dezinformarea este o armă redutabilă utilizată în sens unic,…..efectele sale ascunse adesea nu pot fi decelate, decât odată cu trecerea timpului. Desprindem din situaţia ce efecte ce efecte distructive, aproape ireversibile, au produs sistemele totalitare de sorginte stalinistă, folosind:

- Propaganda (lipsa de obiectivitate), cenzura (lipsa de pluralism) teroarea şi inducerea fricii, prin înlocuirea valorilor cu şarlatani şi imbecili a căror lipsă de inteligentă şi creativitate a constituit totdeauna garanţia loialităţii lor;
- selecţia elitelor se făcea după regula „originii sănătoase". Cunoscând faptul că oamenii care au instincte şi porniri rele, sunt mai numeroşi decât aceia care au instincte bune, Dezinformatorul, acţionează folosind toate mijloacele pentru înlocuirea bunurilor sufleteşti cu cele materiale, pe fondul acestei situaţii iniţiind, alimentând şi dezvoltând vicii precum trufia, dorinţa de putere cu orice preţ, trădarea, viclenia etc., creează perioade de tranziţie de lungă durată, fără speranţă. Procedând în felul acesta, suntem de părere că, armata dezinformatorului devine din ce în ce mai numeroasă încât ea parcă se autogenerează devenind un adevărat „perpetum mobile".

Din această perspectivă, H.P.Cathala considera că dezinformarea este o armă insidioasă clădită pe principii malefice.

Cu incidenţă la acest aspect Emil Cioran, scria:

- „numai acei oameni apucă pe cărări greşite în viaţă, care n-au avut instinctele la înălţimea chemării lor. Cezar nu putea deveni înţelept şi nici Napoleon poet";

Pentru a întregi tabloul, a argumenta, şi a înţelege mecanismele intrinseci care fac ca dezinformarea să aibă succes, prezentăm în continuare o scurtă analiză a „materiei prime „pe care se bazează Comanditarii(factorii de decizie-guverne, state majore militare sau socio-profesionale):

- Omul impulsiv-instinctiv care ascultă de primul instinct, el ni se poate prezenta ca o fiinţa intelectuală senzuală sau sentimentală ,dar caracterul sau predominant şi fundamental îl constituie pasivitatea. El nu acţionează niciodată cum îi dictează propria conştiinţă, ci de sugestiile primite de la alţii, sau reflex, în chip mecanic, ca un robot. Este ştiut că senzaţia este singura poartă de intrare în organism. Un om dominat de instincte nu are în urma senzaţiilor primite decât nevoi. El se va conduce după pofte, idealul vieţii sale fiind de a mânca, de a bea, de a dormi şi mai ales de a face sex. Dar, de regulă, ultima lui plăcere va fi beţia

Raţiunea sa de a fi, o constituie instinctul, fără a putea fi considerat un om adevărat în înţelesul real al cuvântului.

- Un om mai „elevat" decât precedentul, va evolua cu o treaptă peste senzaţie, care-i va crea mai întâi o nevoie, dar aceasta va fi de scurtă durată,

pentru că va surveni o pasiune ce va constitui pivotul central, intrând în acțiune de această dată, sfera sentimentală (copii, nevastă etc.).Acest tip s-ar circumscrie omului mediocru, care îşi face datoria la serviciu, este un bun tată de familie şi care sfârşeşte ca un pensionar modest. El este un mecanism creat pentru a servi statul şi mai recent bogăția opulentă privată.

- În opoziție cu cele două tipuri prezentate este omul rațional care îşi poate domina impulsurile, sesizându-le şi judecându-le. Este omul cu voință care conduce maşina umană având la dispoziție forța sa nervoasă ce-i va permite să accelereze sau să oprească complet mişcările psihice ce se produc în el. Dar cât să poată rezista şi acesta, la un moment dat cedează, pentru că altfel poate trece „ajutat", de la calitatea de poet, filozof, romantic.., la cea de personalitate psihopată cu puseu de delir paranoid, personalitate schizofren- paranoidă etc..

Acest tip de om rațional(inclusiv celelalte două), H.P. Cathala îl explică, astfel: „individul îşi pierde încrederea, se obişnuieşte să trăiască în eroare şi abdică în fața dezordinii……se trezeşte fără să vrea, deposedat de autonomia de gândire, de libertatea de apreciere."

Cu o asemenea, „materie primă" dezinformatorul are aproape toate bătăliile câştigate şi trece în scurt timp la cealaltă calitate, aceea de manipulator, câştigând războiul cu foarte multe generații. Tot pe această direcție Cathala, spune:

„Dezinformarea în sine, constituie un adevărat atentat la integritatea psihică a victimelor sale. Intenția dezinformatorului este clară: de ce să nu te substitui zeilor pentru a-l înnebuni pe cel pe care vrei sa-l pierzi"?, iar Gustav Le Bon, la fel de reprezentativ şi elocvent, referindu-se la mulțimi, spunea : „Cu toate progresele sale, filosofia nu a putut oferi popoarelor nici un ideal capabil să le fascineze. Iluziile fiindu-le indispensabile, ele se îndreaptă din instinct, ca insecta care se îndreaptă spre lumină, către retorii care le iluzionează. Marele factor al evoluției popoarelor nu a fost niciodată adevărul, ci eroarea".

C. „PERSONAJELE" DEZINFORMĂRII

1.Comanditarii:

- factorii de decizie, (guverne, state-majore sau socio-profesionale),care conduc operațiunile de dezinformare în cadrul unei strategii precise;
- grupurile de presiune, care caută să orienteze țintele, conform propriilor obiective.

În practică, diferența între cele două categorii este destul de mică, ele având în principal interesul de a se folosi de specialişti în materie, însă nelăsându-i niciodată să ia ei inițiativa. De asemenea, se preocupă în egală măsură atât de demascarea obiectivelor urmărite cât şi de reducerea riscurilor, folosind manevre bine ticluite.

2.Specialiştii:

-planificatorii au misiunea, de a controla buna desfăşurare a operațiunilor de dezinformare concepute şi de a preveni şi corecta greşelile;

-controlorii sunt cei care constituie rețelele, nodul prin care trec mesajele, reprezentând veriga între organismul de conducere şi agenții de influentă; în marea majoritate a cazurilor, controlorii aparţin serviciilor secrete.

-agenții de influență(liderii de opinie, confidenți pe lângă oameni politici sau diverşi factori de decizie sunt persoane recrutate de către serviciile de dezinformare; ei sunt până la un punct conştienți, relația între agent şi controlorul său, mergând de la prietenia bazată pe încredere până la subordonarea bazată pe şantaj şi teroare. În esență, ei au în mod necesar contacte concretizate fie în întâlniri personale, fie prin metodele aparținând sistemului de legături directe, folosit în cadrul serviciilor secrete.

D. ACȚIUNI DE DEZINFORMARE

Comanditarii şi subordonații lor folosesc un arsenal diversificat de tehnici, cum ar fi:

- informarea pervertită prin procedeul manipulării semantice;
- falsuri (documente născocite, zvonuri si insinuări calomnioase, minciuna absolută şi prin omisiune, dozajul savant de jumătăți de adevăr cu jumătăți de minciună etc.)

Redăm, în continuare, câteva acțiuni de dezinformare:

a) ascunderea unei acțiuni economice, diplomatice, militare. Se încearcă păstrarea secretului unui proiect. Când este greu sa se păstreze secretul sau acesta a fost devoalat ,se caută deturnarea atenției către o acțiune falsă sau se încearcă derutarea adversarului făcându-l să tragă concluzii greşite privind scopul proiectului sau domeniul de aplicare.

Exemplu:-in 1940 Wiston Churchill a creat în cadrul statului sau major un nou compartiment strict secret şi atotputernic, care i se subordona direct şi care era însărcinat cu conceperea şi coordonarea planurilor strategice de acoperire şi disimulare pe toate teatrele de razboi.Acest compartiment a elaborat toate stratagemele destinate înşelării germanilor în privința adevăratelor acțiuni desfăşurate de aliați(inclusiv Normandia).

b) discreditarea personalităților- realitatea prezintă cazuri în devălmăşie:

Ex: perioada consolidării, de către Stalin, a puterii prin eliminarea posibililor rivali:Buharin a scris despre Stalin: „ El nu este om, ci diavol”. Şi-a dat seama prea târziu în mâinile cui a căzut. Înainte de arestare el i-a spus soției sale: „ Viața mea se sfârşeşte. Îmi plec capul…..Îmi simt neputința în fața acestui mecanism diabolic….”.

Roza (soția lui Stalin) povesteşte: „Am senzația că nu are nimic uman în el deşi pare un om ca toți ceilalți. Pentru mine este o adevărata enigmă…..”.

Fiica lui Stalin, Svetlana Alliluyeva, care nu ştia nimic despre abisurile satanismului scria: Beria (ministrul sovietic de interne) părea că este unit cu întreaga noastră familie printr-o legătură diabolică. Beria era un demon înspăimântător. Un demon cumplit pusese stăpânire pe sufletul tatălui meu”…….;(RICHARD WURMBRAND –„MARX ŞI SATAN”, Ed.Creştină Stephanus, Bucureşti, 1994, pg.62,63,67);

c) Crearea neânțelegerilor dintre rivali;

„ Divide et impera „

d) Captarea încrederii unui factor de decizie, a unei personalitati sau asupra unui mic grup decizional prin intermediul liderului sau . Adesea o pregătire durează ani, de la infiltrarea unui agent în anturajul unui factor de decizie, până la instalarea lui într-un post important de pe poziția căruia apoi să acționeze.

Ca un corolar al celor prezentate definim dezinformarea, astfel:

Procedeu subversiv intermitent sau continuu, foarte bine planificat şi desfăşurat, ce se manifestă dintotdeauna în orice sferă de activitate, şi la orice nivel al vieții sociale, în scopul semănării confuziei, erodării voinței, devierii comportamentului indivizilor, a schimbării valorilor şi aspirațiilor grupărilor țintă;

Confruntarea are loc în câmpul lumii malefice, desacralizate, declanşându-se ca tendință dominantă de manifestare a naturii umane decăzute;

Adevărata artă a disimulării constă, în accepțiunea mea, în faptul că întregul arsenal de forme, metode si tehnici folosite, fac ca dezinformarea şi apoi manipularea, să pară ca o procesualitate nedirijată, un determinism existențial cauzal şi necesar guvernat de legile naturii, societății şi gândirii, fără ingerințele unor factori intenționali, reprezentând o trecere succesivă şi aleatoare de la determinări întâmplătoare, la determinări necesare.

În concluzie, consider că dezinformarea, sub toate formele sale, reprezintă un pericol real asupra societăților viitorului, ea fiind o adevărată armă de tip „bibelou” a războiului cald informațional, la care în prezent suntem martori şi poate victime.

ÎN LOC DE ÎNCHEIERE :

„Îți doreşti totdeauna binele, dar nu totdeauna îl ştii care este: poporul nu poate fi niciodată corupt, dar adeseori este înşelat, şi atunci el pare a voi ceea ce este rău”(J.J. Rousseau)

BIBLIOGRAFIE:

1.Henri-Piere CATHALA, „*Epoca dezinformării”*, Ed.Mil., Bucureşti,1991;

2. RICHARD WURMBRAND –„*Marx şi Satan”*, Ed.Creştină Stephanus, Bucureşti, 1994;
3. GUSTAV Le Bon, *„Psihologia mulțimilor”*, Ed.Humanitas, Bucureşti, 1995;
4.CIORAN Emil*, „Schimbarea la față a României”*, Ed.Corint, 1990;
5.Sun TZÎ, „Arta războiului”, Ed.Mil., Bucureşti, 1976;
6.Vladimir VOLKOFF, Tratat de dezinformare, Ed.Antet, Iaşi,2000.

---

* Comandant Batalion Instrucție/Şcoala de Aplicație a Forțelor pentru Operații Speciale

CONSIDERAȚII ASUPRA „GÂNDITORULUI DE HAMANGIA" FĂCUTE DE VASILE DROJ ARTIST PLASTIC ROMÂN

Marioara GODEANU*

Abstract

Le manuscript du Mr. Droj met en evidence une serie des considerations sur les deux statuetes trouvée à Cernavode. Au point de vue de l'auteur, le „penseur" de Cernavode represente la clef d'un code secret des civilisations archaiques.

In anul 1956, la Cernavodă , pe Dealul Sofiei, un grup de arheologi conduşi de *Dumitru Berciu* a început săpăturile după ce s-a descoperit faptul că lucrările care se desfăşurau la Canalul Dunăre – Marea Neagră distrug urmele unor civilizații vechi.

Intr-o aşezare , cimitir de inhumație neolitică, aparținător culturii de Hamangia au fost descoperite două figurine de lut ars, reprezentând un bărbat şezând pe un scăunel într-o poziție ce imită gestul gândirii, motiv pentru care a fost numit „*gânditorul"* şi o femeie şezând alături, probabil consoarta lui. Conform datării realizate, statuetele au o vechime de 5.500-6000 ani (3500 – 4000 î.e.n) şi sunt considerate capodopere ale artei primitive universale.

Ceramica de tip Hamangia excelează şi abundă prin decoruri cu motive triunghiulare dispuse în zone concentrice pe umăr sau pe partea superioară a vaselor, *„iar plastica este cu totul excepțională, figurinele fiind apropiate ca tip de cele cicladice, caracterizându-se prin stilizarea formelor anatomice în volume şi planuri triunghiulare"* (1)

Cultura care aparține *„Gânditorului"* a fost prima dată atestaă într-un sit arheologic de lângă oraşul Baia, de pe litoralul Mării Negre. Este nivelul primei populatii stabilite pe coasta occidentală a Mării Negre, civilizație meridională.

Hamangia este de tip neolitic mijlociu, respectiv mileniul VI i.Hr. Desoperirile arheologice care caracterizează cultura au fost făcute în aşezările de la Ceamurlia de Jos, Baia, Megidia, Târguşor şi în Cernavodă şi Durankulak. Caracteristice pentru Hamangia sunt statuetele antropomorfe cu ținută artistică deosebită..

„Puține statuete la noi sau aiurea au provocat asupra privitorilor atâta fascinație precum Gânditorul de Hamangia. Piesă importantă a patrimoniului cultural național şi mondial, aprobat de UNESCO, mica statuetă ascunde ceva deosebit. Dar, de ce? Impresia este mai mult mărită şi întreținută de gestul

gânditor al statuetei" spune Vasile Droj în lucrarea „Gânditorul de Hamangia – cheia civilizațiilor arhaice".

În anul 2000, statueta de la „Hamangia" a fost desemnată, de către o comisie internațională, să fie unul din cele 10 artzefacte ale culturii pământene care ar trebui să ne reprezinte planeta. Respectiv, *„Gânditorul"* ar trebui să fie unul dintre simbolurile care să fie trimise în spațiu pentru o eventuală întâlnire cu o civilizație extraterestră (2).

„În acest mediu favorabil al formelor geometrice, Gânditorul, îşi relevează adevăratele virtuți, o serie de relații matematice interesante şi importante impunându-se încă de la început prin parametrul înălțime, 113 cm, care nu este deloc întâmplător şi 355 cm circonferința cercului în care se înscrie, întrucât aceste valori sunt unice în perimetrul matematicii, fiind singurele numere întregi al căror raport este chiar „Pi", cu o imprecizie de numai 3 zecimi de milionimi"

355 : 113 = 3,1415929..... față de 3,1415926 .... cunoscut

Aceste numere au fost păstrate cu strășnici de inițiații vechilor popoare, ele fiind atestate mai târziu şi de învățați geto-daci, codificate şi în structura sanctuarelor de la Sarmisegetuza Regia. Vechii egipteni le cunoşteau şi ei iar la chinezi apar ceva mai târziu. Înălțimea „gânditorului" nu a fost făcută la întâmplare, dovedind că strămoşii noştri aveau cunoştiințe de matematică şi geometrie, iar această operație de obținere a lui Pi din două numere întregi reprezintă poate cea mai veche atestare a relației fundamentale. (2).

Valoarea numerică 355 poate fi obținută, spune V. Droj, şi prin dublarea înălțimii medii a omului, care este în jur de 175- 180 cm.

Adunând 175+180 : 2= 177,5 x 2 = 355

Inafară de aceasta, V.Droj, mai face următoarea observație şi anume faptul că este posibil ca sistemul zecimal să fi fost cunoscut. Acest sistem are o virtute de excepție, pe care anticii au observat-o şi anume că înmulțind sau împărțind orice valoare numerică cu 10, 100, 1000, valoarea va rămâne neschimbată, modificarea fiind numai cantitativă, valorile numerice păstrându-şi personalitatea. La fel, legat de dimensiunile piramidei Keops , 239 m baza şi 148 m înălțimea , împărțit la 10 se obține o piramidă construită pe dimensiunile craniului uman în care intră perfect "gânditorul". Dimensiunile amintite sunt şi cele care au fost folosite în programele de cercetare din România, Polonia, Bulgaria, Cehia, etc. Autorul remarcă faptul că "gânditorul" şi Piramida Keops au fost construite având unul şi acelaşi model /măsură **: OMUL.**

"Gânditorul" este o statuetă multifuncțională căci răsturnând statueta cu fața în jos, se poate observa că vârful nasului, antebrațele şi genunchi sunt pe aceeaşi linie, dovedind o pziție de rugăciune dar şi construite spre a fi instalate şi în alte poziții.

"Prin gestul său meditativ, gânditorul, reflectă probabil, spune autorul, acea Profundă Sinteză a Cunoaşterii, singura capabilă să armonizeze sinuozitățile evolutive- cumulul erorilor civilizațiilor Pământului" (2).

Dar gânditorul nu a fost conceput să rămână singur , dovadă fiind statueta feminină cu ceeaşi alură. Astfel doi gânditori identici, aşezaţi cu spatele unul către altul în aşa fel încât vârful picioarelor scăunelelor şi punctul de contact al spatelui lor, poziţie nefortuită şi unică coincid din nou cu piramida lui Keops; dar de data aceasta, linia dreaptă a mâinilor lor este paralelă cu muchiile piramidei. Inversând poziţiile celor doi gânditori şi punându-i faţă, aşa încât vârfurile nasurilor, mâinilor, genuchi să fie lipite, constatăm că suprafaţa plată a cefelor lor este paralelă cu liniile muchiilor piramidei lui Keops. Acelşi lucru se întâmplă şi în situaţia în care cei doi gânditori stau cu spatele spre observator şi cu faţa spre piramidă, uniţi prin punctele de contact ale braţelor, antebraţelor şi capetelor (poziţie nefortuită) reproduc din nou modelul piramidei cu ajutorul liniei marginale, drepte, a gâturilor, ce se suprapun peste muchiile piramidei.

V.Droj apreciază că cele două vestigii antice au la bază unul şi acelşi concept din care nu şi în ultimul rînd, Originea şi evoluţia "antropologică" şi "antropometrică" –*"Omul fiind măsura tuturor lucrurilor"*

O observaţie realizată de autor este legată de lăţimea care cuprinde gâtul şi ceafa care sunt plate şi au lăţimea exact cât anvergura deschiderii piceoruselor scăunelului. In parametrul lăţimii gâtului se relevă o valoare şi o unitate de măsură de excepţie *: numărul de aur – 1,6180339.*

Aşezate câte trei statuete în diverse poziţii în cadrul combinaţiilor stabilopodice acestea realizează un adevărat sistem de comunicare în care forma fiecărei poziţii ar reprezenta "arhetipul unei hieroglife- litere şi combinaţii de litere...

Din păcate acest material nu a mai ajuns să îl cunosc. Între "Gânditorul " de hamangia, "Sfinxul" din Bucegi, Sancoarele geto-dacice de la Sarmisegetuza-Regia, Sfinxul şi piramidele de la Gizeh există o legătură strânsă, aşezată pe fundamentul unor calcule şi interrelaţii geomtrico-matematice deosebite, trădând o precizie şi o profunzime capabile să incite invidia celor de azi şi tot odată să ne pună în faţa unei mari întrebări: Ce origine au toate acestea?

V.Droj scrie "*Iată o primă relaţie a acestei posibile înrudiri: pe un model schematic al Sanctuarului Mare Rotund de la Srmisegetuza, făcut la scara de 1/100, se aşează doi gînditori în poziţie culcată, în lungul unei axe a pragurilor, astfel încât vârfurilre picioarelor acestora să atingă cercul exterior cu diametrul de 29,40m, respectiv 29,40cm. Prelungind linia dreaptă a cefelor lor, se observă cu surprindere că acestea se întâlnesc exact în centru Sanctuarului. Aşezând în jurul cercului interior de 28,02m respectiv 28,02 cm, cot la cot, umăr la umăr patru "gânditori" se observă inchiderea perfetă unui sfert de cerc, adică distanţa dintre două axe a pragurilor. Cercul întreg de 360 grade va fi ocupat de 4x4 gânditori adică 16. Acest cerc alcătuit din cei 16 "Gânditori" este "Hora tăcută" în care fiecare gânditor se uită în centrul cercului, ca spre un loc foarte important. Autorul spune că acesta este Locul geometric al Conştiinţei, Centrul, iarConul este format de axa pragurilor, Sinteza Holografică Circulară."*

Numărul 16 de excepţie, atât în sine cât şi în cadrul unei serii ca progresia geometrică în baza 2, simbol simultan al diviziunii şi multilicării, cultul solar, luminii, ambele fiind simbolizate şi reprezentate prin 8 sau 16 raze. De asemeni numărul 16 este totodată un reprezentant de serie al dezvoltărilor spaţiale.

Anumite concepte cum este cel al piramidei au persistat timp îndelungat în spaţiul carpato-dunărean este probatorie. Astfel, într-una din cărţile rare ale lumii "*Stematographia sive armorum illzricorum delineatio, descritio et restitutio"*, publicată în 1701 datorită lui Paul Ritter Vitezovic, este descrisă stema Daciei care are următoarea înfăţişare : scut roşu, mobilat cu o piramidă de argint- cu partea din stângă umbrită – figură heraldică ce porneşte de la baza scutului şi se înalţă până la partea superioră a acesteia, de o parte şi de alta a piramidei aflându-se doi lei de aur rampanţi şi afrontaţi, aşezaţi faţă în faţă. Reitter menţionează că ...."odinioară, când era bogată şi a avut eroii ei proprii", leii "urcau spre înălţimi". Piramida semnifică- potrivit aceluiaşi autor - "o perfecţiune deosebită şi culmea gloriei" atestând virtuţiile care au stăpânit Dacia până la domnia lui Decebal.

Plasarea Piramidei în centrul stemei ne arată că simbolurile cele mai importante şi reprezintative au fost bine precizate de către populaţia veche.

Conceptul încadrării capului în trunghi –prezent la "Sfinxul" de la Piramide, precum şi la "Gânditorul" de Hamangia este atestat arheologic şi prin categoria de fibule triunghiulare- cum este cea de la Coada Malului, jud. Prahova.

Dovezi noi ale continuităţii, dar mai ales ale răspândirii modelului arhetipal al "Gânditorului" de exemplu Grădiştea - Coslogeni, unde figurinile antropomorfe descoperite se apropie de alura generală a "Gânditorului"

Concluzii trase de autor atunci în anul 1986 arată ideea creatorilor statuetei în diversele ipostaze răspândită pe Terra, a fost aceea că va exista cineva,cândva găsind un "Gânditor", va descifra mesajul lor, incitând gândirea contemporanilor. Autorul încheie spunând: " *Toate aceste observaţii- ce constitue doar o mică parte infimă a argumentelor aduse- confirmă că "Gânditorul" de la Hamangia reprezintă una dintre cele mai complexe statuete care s-au realizat vreodată, constituind o veritabilă* ***"cheie de cod"*** *în descifrarea Mesajului vestigiilor noastre istorice şi a multora din alte părţi ale Terrei, deoarece la baza acestora stă un concept comun ideomatematic. Enigmele trecutului constituie paradigma prezentului şi soluţia viitorului"*

Multe din aceste experienţe care s-au repetat pe această statuetă pot fi verificate.Nu cred că sunt numai potriviri sau observaţii întâmplătoare. Sigur că se pune problema relevării adevărului despre capacitatea spirituală şi de creaţie. Cert este faptul că la baza acestor stau fenomene energoinformaţionale cunoscute şi dece nu codificate. Cercetarea trecutului ne poate pune în faţa unor noi surprize.

BIBLIOGRAFIE

1.- Droj Vasile- 1986- "*Gânditorul de Hamangia – Cheia civilizţiilor arhaice",*
manuscris.

2.- Lozanov Eugen – 2005 – "*Dacia sacră"* Ed. Saeculum I.O. Bucureş

---

* prof.univ.dr. Marioara Godeanu, preşedinta secţiei de Biologie, Academia Oamenilor de Ştiinţă din România.

TEORIA INTERFEȚELOR, ANTROPOLOGIA INFORMAȚIONALĂ ŞI PROCESELE ENERGO-INFORMAȚIONALE

Cornelia GUJA*

Abstract

The paper deals with the problems of informational anthropology, which are analyzed for the perspective of interfaces theory. The aspects reveal informational characteristics that are both interesting and practical, because they are associated with the qualities of a system, with anthropological and social phenomena. We go beyond the sphere of energetic phenomena of energetic system, and the informational phenomena of informational systems, presenting and analyzing energy-informational phenomena, which exists in the interface of already mentioned systems, namely in the sphere of biological, psychological, social and cultural phenomena. They belong to the processes that take place as part of human activity. We will demonstrate that they act as a link between various categories of archetypal motivations, which generate convergent, compatible and integrator forces, or with divergent, conflict and destructive forces

INTRODUCERE

Civilizația actuală avansează pe drumul unei societăți a cunoaşterii. Empirismul cedează pas cu pas locul, în toate domeniile, în favoarea cunoaşterii logice bazată pe legitățile naturii. Acest proces este urmarea unei acumulări de către omenire a unui volum imens de cunoştințe din cele mai variate domenii. Traseul cunoaşterii ca manifestare a societății umane are ca scop aflarea adevărului despre existență şi adaptarea la alternativele acesteia. Plecând de conceptele religioase primordiale ale filozofilor greci ai antichității şi ulterior ale iluminiştilor renaşterii, s-a ajuns la treapta de la care cunoaşterea şi-a bifurcat permanent căile, producându-se un labirint de căi mai mult sau mai puțin intricate, având ca scop final reducerea faliei necunoaşterii care există între macrocosmos şi microcosmos. Plecând de la studiul *materiei nevii şi a energiei* s-a ajuns la cunoaşterea *materiei vii , la evoluția sa, la informație şi* la rolul său în evoluție. În acest edificiu al cunoaşterii omul cu acțiunile sale se găseşte în centrul său. Bazele interdisciplinare ale cunoaşterii au la origine studiul evoluției materiei vii şi nevii care s-a dezvoltat utilizând, drept concepte fundamentale triada: *substanță, energie, informație. Substanța este suportul material al vieții care la rândul său este o manifestare energetică a materiei, având ca substrat imaterial informația.* Aceasta este reprezentată de diferențele ce apar între variațiile energetice ale materiei în mişcare. Informația precede acțiunea iar

acțiunea generează o nouă informație într-un veritabil ciclu cibernetic şi integronic (aşa cum am demonstrat într-o serie de cercetări ale noastre anterioare). Fiind expresia neuniformității distribuției substanței şi energiei în spațiu şi timp *informația* nu poate fi despărțită de substanță şi energie dar nici nu se confundă cu ele. *Informația reprezintă astfel un aspect al materiei care are legile sale specifice de transformare.* Organizarea materiei vii prin evoluție a dus la corpuri formate la rândul lor din părți specializate. Acest ansamblu organizat implică o *structură* dar şi o *funcție,* funcția fiind activitatea desfăşurată de componente în vederea menținerii întregului. *Organizarea* apare ca o însuşire a materiei derivată din mişcarea ei. Abstractizarea acestei situații a condus la noțiunea de sistem şi la *teoria sistemelor.* Datorită circulației informației între sisteme fiecare sistem capătă în raport cu celelalte sisteme coexistente calități comunicaționale descrise prin *noțiunea de interfață.* Legătura componentelor naturale ale materiei vii cu omul o reprezintă sistemul nervos central care este în ultimă instanță un sistem informațional. Originea sistemului nervos ne demonstrează că apariția şi evoluția organelor de simț reprezintă istoria specializării organismelor vii, sistemul nervos central fiind în final rezultanta mijloacelor cele mai adecvate în lupta dintre mediu şi organism. Implicațiile ştiințifice şi antropologice ale gândirii informaționale sunt deosebit de importante. Selecția naturală apare ca un rezultat complex al acțiunii factorilor reglatori din ecosistem deci avem de-a face cu o *informație complexă ecologică, biologică, socială etc.* Problema înțelegerii materiei vii pune accent pe *atitudinea intenţională motivată* şi pe diferența dintre sensibilitatea (biologică) şi capacitatea de a simți (umană), ajungându-se la noțiunile de *conştiență şi conştiință de sine,* specifice ariei activităților umane [3,8,9,14,15,17,26,42,44].

MATERIAL ŞI METODE

Prezentătm în această lucrare sinteza unor cercetări de laborator şi teoretice, interdisciplinare, extinzând abordările clasice spre domeniul modern al ştiințelor informației şi a celei a complexității. Cercetările sunt axate pe ideea că *ştiința trebuie reconstruită şi abstract* pe baza teoriilor derivând din ştiința complexității şi a revoluției morfogenetice, plecând de la cele trei entități considerate a sta la temelia vieții*: substanța, energia şi informația*. In ultimii ani s-a confirmat necesitatea unei antropologii informaționale în care omul să fie abordat ca o entitate hipercomplexă bio-psiho-socio-culturală, reprezentativă pentru colectivitate, el fiind totodată un univers unic cu identitate proprie, *un „atom" socio-cultural conştient.* Similar importanței şi semnificației pe care a avut-o studiul atomului pentru cercetarea materiei nevii tot aşa abordarea ființei umane prin dezvoltarea unei antropologii informaționale a ființei umane ne va conduce la o mai bună înțelegere a societății omeneşti.

Termenul informațional ataşat antropologiei, considerată în mod integronic (integrare complexă în mediul natural, social şi cosmic), se referă şi la

aspecte care nu sunt de natură substanţială (materială), nici de natura câmpului (energetică), ci având un mod de manifestare distinctă de acestea cum ar fi *forma, arhetipul, modelul, proporţia, organizarea, programul, semnifiaţia.* Altfel spus într-o exprimare mai sintetică: termenul informaţional ataşat antropologiei, se referă şi la aspecte care au dominant o manifestarea codificată, arhetipală. Cu acest punct de vedere am *abordat studiul fiinţei umane şi al colectivităţii din care face parte, în laboratorul de cercetare antropologică,* din perspectivă interdisciplinară. Am folosit mijloace de studiu multi şi interdisciplinare ca cele oferite de cibernetica, teoria generalizată a sistemelor, teoria informaţiei şi noi teorii generate de deschiderea şi fecunditatea ideilor aduse de acestea. Am preluat de la de la Fr. Rainer sintagma *"Fenomenul OM"* care ne-a permis să alăturăm, prin similaritate, individul uman, într-o primă aproximaţie, tuturor celorlalte fenomene ale naturii pe care le studiază fizica (şi atomul este definit ca un fenomen!). Am adoptat în acelaşi timp concepţia "omului ca sistem" a lui Victor Săhleanu care a dezvoltat, într-un volum cu acelaşi nume, peste 20 de faţete ale acestuia : omul sistem integral, heterogen, anizotrop, geometric, deschis, substanţial, energetic, compartimentat, sistem cu autoreglare, sistem cu retroacţiune, cu covarianţă şi contravarianţă, informaţional, cibernetic, reactiv, ierarhic, oscilator neliniar, , automat, dinamic şi evolutiv, antientropic etc., carte prin care se pote afirma că V. Săhleanu este unul din precursorii antropologiei informaţionale. De la Ştefan Milcu am aprofundat ideea unităţii şi complexităţii fenomenelor psihoneuroendocrine umane în care cuplul feminin / masculin are o semnificaţie aparte care invită la a reflecta la androginia fiinţei umane.

Cu aceste premize conceptuale am constatat că abordarea antropologică a individului uman şi a colectivităţii din care face parte, în laboratorul de cercetare, de pe poziţile antropologiei clasice, era deosebit de dificilă mai ales în ***alcătuirea metodologiei*** de investigare, apoi a celei de prelucrare a datelor şi cel mai greu la interpretatrea acestora. Practic era vorba de o încercare de deplasare a paradigmei în acest domeniu. Încercările de a mă înscrie în exigenţele teoriilor amintite şi de a folosi conceptele acestora mai ales acela de sistem erau adesea contrazise de rezultatele cercetărilor de laborator din domeniul Antropologiei informaţionale a individului şi electrografiei (Fig.1,2).Fenomenele surprinse nu se comportau în totalitate ca sisteme. Astfel s-a născut necesitatea utilizării conceptului de *interfaţă* într-un sens ştiinţific general - *fiinţa umană ca interfaţă* (Fig.3). Termenul de interfaţă era utilizat doar de specialiştii în domeniul tehnic şi nu figura în dicţionare. Căutările au fost mult uşurate de faptul că teoriile de care aveam nevoie erau deja puse la punct [19, 20,23, 30,38,].

Aproape concomitent cu teoriile amintite care dominau cercetările timpului în lumea ştiinţifică (1960-1990) dar cu ecouri diferite, s-au conturat şi domenii ştiinţifice de sine stătătoare pentru direcţii de abordare a realităţii cum sunt **sinergetica,** implicând **teoria sistemelor disipative**, teoriile morfologice (se vorbea deja de revoluţia teoriilor morfologice) şi **ştiinţele complexităţii** în care

teoria haosului, a fractalilor şi a catastrofelor, ocupă un loc important. Toate veneau să ducă mai departe cunoaşterea sub aspectele ei cele mai variate dar care necesitau pregătire de specialitate şi ca urmare o strânsă colaborare inter şi chiar transdisciplinară. Focalizarea asupra individului uman este prezentă în multe ştiinţe şi în mod necesar trebuie să se producă şi în antropologie iar o deosebită atenţie trebuie îndreptată asupra conjugării individului în şi cu lumea înconjurătoare şi în mod deosebit cu societatea, dat fiind originea dual㠹 a fenomenului uman, biologică şi culturală. Mutatis mutandis "omul ca sistem" pentru mine a devenit în acelaşi timp şi "om ca interfaţă" care în virtutea proprietăţilor descrise de teoriile amintite vafi:un fenomen complex de sisteme/interfeţe disipative, fractale, catastofice, haotice, coexistente, integronice etc. Lucrarea de faţă este sinteza unora dintre aceste cercetări de laborator şi teoretice interdisciplinare ce au vizat aspecte generale ale cunoaşterii fiinţei umane, a individului uman, extinzând abordările clasice antropologice în domeniul modern al ştiinţelor complexităţii. Astfel s-a conturat ca necesară o antropologie informaţională, în care omul sa fie abordat ca o entitate bio-psiho-socio-culturală în acelaşi timp reprezentativă pentru colectivitate dar totodată un univers arhetipal complex cu identitate proprie, cu activivăţi şi actiuni energo-informaţionale, un „atom" (indivizibil) socio-cultural conştient. Pentru aceasta am considerat că fiinţa umană este organizată pe *principiul similarităţii universale prin arhetipuri,* care se regăsesc la toate nivelurile de organizare şi că în natură corpurile posedă simultan calitatea de sistem dar şi pe cea de interfaţă în sensul complementarităţii corpuscul/undă, aşa cum este îngemănată în lumină. În cuplul SISTEM / INTERFAŢĂ, sistemul aparţine categoriilor substanţă, structură, entropie, în timp ce interfaţa corespunde informaţiei, comunicării, negentropiei. Abordat în acest mod, avem convingerea că studiul individului poate ilustra şi realiza în acelaşi timp, unitatea ştiinţelor antropologice. *Astfel extinsă, antropologia poate deveni obiect de studiu în toate domeniile unde problemele au tangenţe cu fiinţa umană şi cu societatea umană.*

Cercetările noastre s-au axat pe ideea emisă de V. Săhleanu că antropologia se cere reconstruită abstract luând în considerare trei entităţi care stau la baza vieţii: ***substanţa, energia şi informaţia***. Cuplul sistem / interfaţă leagă substanţa şi informaţia într-un tot unitar prin intermediul ***energiei***. Termenul „informaţional" atribuit antropologiei considerată în acest mod integronic se referă la aspecte care nu sunt nici de natură substanţială (materie), nici de câmp (energie) ci de o natură distinctă de acestea, aşa cum am arătat: forma, proporţia, organizarea, programul, semnificaţia, arhetipul. Între diferitele sisteme ale realităţii există procese informaţionale şi informaţia circulă şi are loc reglarea acesteia în condiţii spontane sub formă codată. Acest univers arhetipal (elementar, primar) este aspaţiotemporal (AST) şi este o dimensiune a universului nostru fizic. *Selecţia, adaptarea şi integrarea sistemelor vii sunt fenomene calitative aparţinând acestui univers arhetipal [31,42, 4344,].*

Figura 1. Modelarea interfeței arhetipale

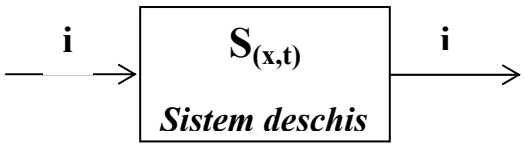

- **i = informații**
  S = corp sau fenomen

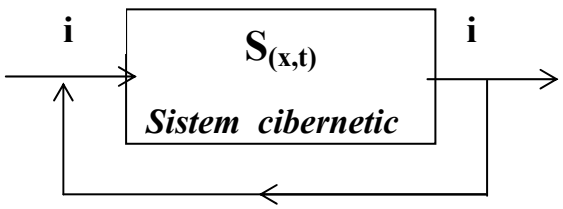

- **circuit al informațiilor prin canale tehnologice**

- **liber, natural**

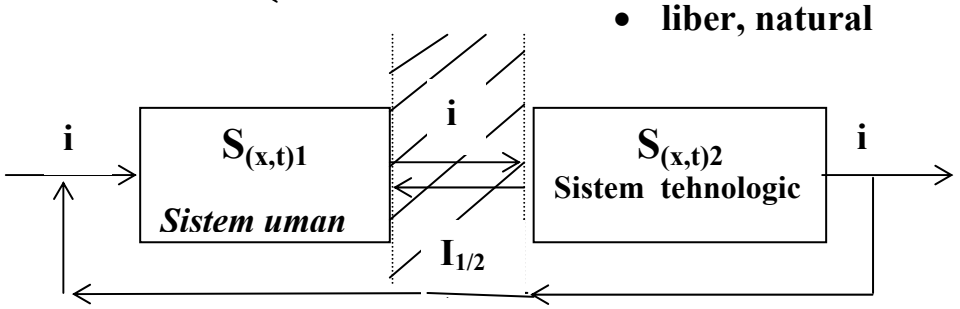

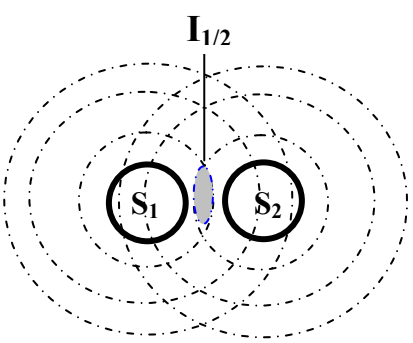

- ***circuit al informațiilor prin semnale arhetipale***

MODEL DE INTERACȚIE

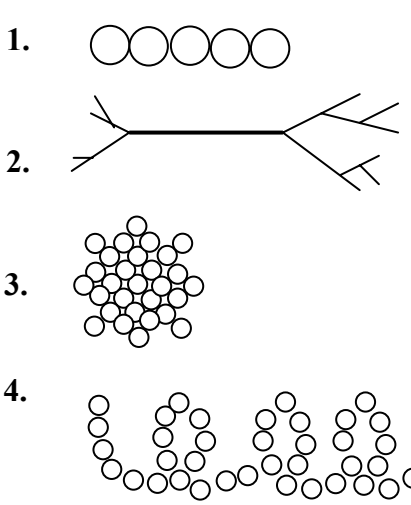

1. **Comunicare *arhetipală ştafetă* (globuli)**
2. **Comunicare *arhetipală simultană* (ramificații)**
3. **Comunicare *arhetipală antenă* (floral-radiativă)**
4. **Comunicare arhetipală *elicoidală (turbion)***

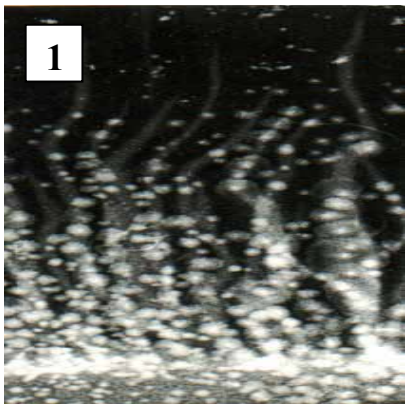

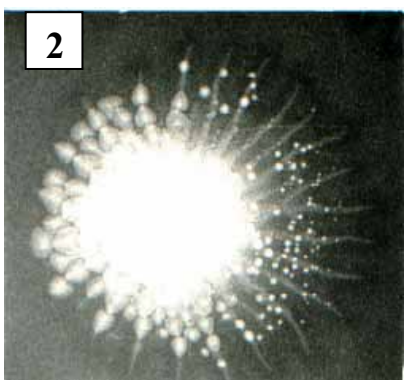

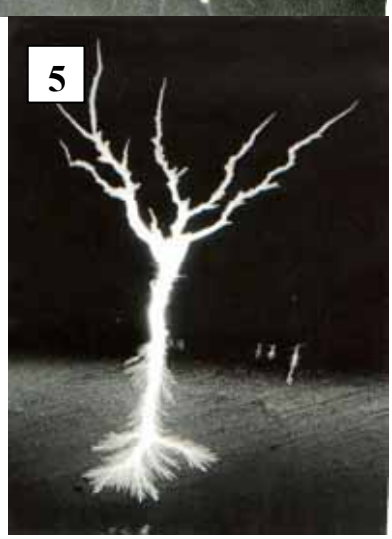

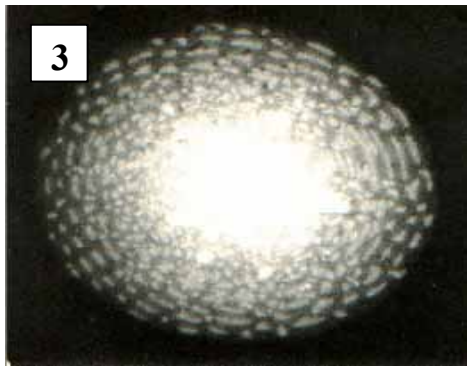

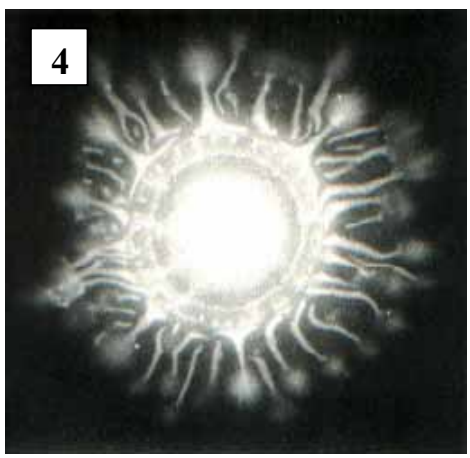

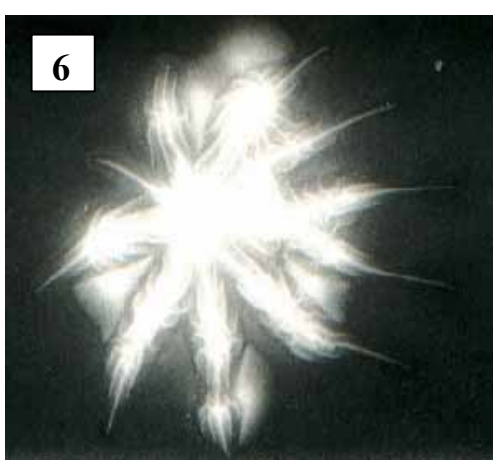

Figura 2. Tipuri de semnale electrografice surprinse pe peliculă fotosensibilă la interfața corpurilor, având forme arhetipale diferite: 1, 2 - forme globulare liniare şi radiale, 3 - detaliu formă globulară, 4 – detaliu formă florală, 5 – formă ramificată, 6 - detaliu formă spiral-circulară (elicoidală).

Astfel spus universul nostru fizic, cu cele patru dimensiuni direct accesibile (spațiotemporale), prin dimensiunea AST reflectă aspectul informațional-arhetipal. Cunoaşterea acestei dimensiuni deschide perspectiva descifrării unui cod universal, a unei „genetici cosmice" informația fiind înscrisă într-un limbaj care exprimă succesiunea stărilor evolutive ale fenomenelor naturale. Am amintit mai sus că am construit antropologia informațională bazându-mă pe teorii derivând din ştiința complexității şi a revoluției morfogenetice. Întrucât acestea sunt mai puțin cunoscute mă voi opri pe scurt asupra lor, de la început, spre a nu se crea obstacole artificiale pe parcurs de la prima citire.

Teoriile morfologice caută să descrie şi pe cât posibil să explice apariția, menținerea şi dispariția formelor, încearcă înțelegerea genezei şi stabilității lor într-o multitudine de domenii. Se pune capăt indiferenței cvasigenerale a ştiințelor naturii în fața proceselor morfogenetice, care au rădăcini în domeniul informației.

Teoria catastrofelor a fost fondată de matematicianul englez Cristopher Zeeman şi matematicianul francez Rene Thom care a alcătuit modele matematice capabile să țină seama de existența şi totalitatea formelor, de apariția şi dispariția lor, într-un cuvânt de morfogeneză. Ideea i-a venit în 1961 într-un muzeu de istorie naturală (din Bonn), reflectând la evoluția formei embrionului. A construit (1972) modele "catastrofice" pentru fenomene foarte diferite cum sunt: crize bursiere, revolte în închisori, propagarea influxului nervos, tratamentul anorexiei etc. A numit punctele de discontinuitate şi salt în evoluția unui fenomen, catastrofă (de ex. gastrulația!).

Teoria fractalilor datorată matematicianului Benoît Mandelbrot studiază formele fractale definind matematic conceptele de *obiect fractal şi dimensiune fractală.* Fractal înseamnă fragmentat, neregulat, întrerupt, fracționat. În general teoria fractală este o teorie a fracturatului, a zdrobitului, a agranularității, a diseminării, a porozităților. Formele cu care se ocupă se caracterizează printr-o complexitate intrinsecă, o neregularitate fundamentală_ce se manifestă la toate scările de observație: *norii, munții, țărmurile, scoarța terestră, fulgerele, ramificațiile vasculare, compartimentarea celulară etc.*

Teoria haosului este o altă tentativă de a gândi lumea formelor, a *formelor neregulate, haotice* (haos - diferit de hazard, întâmplător care este supus legii numerelor mari), fondată de matematicianul James Yorke (către sfârşitul anilor 1960). Acesta *a dat prima oară termenului de haos un statut şi înțeles matematic precis.* Formele neregulate şi procesele haotice abundă în natură – de fapt formele regulate şi procesele stabile sunt idealuri inexistente în natură.

Teoria generală a sistemelor a fost fondată de Ludwig von Bertalanffy (1962) care definește sistemul ca un ansamblu de elemente aflate în interacțiune iar alte definiții consideră sistemul ca o mulțime ordonată de elemente între care există anumite relații de cauzalitate.

Ştiința complexității se ocupă de integrarea cunoştiințelor din domenii diferite, arătând interdependența dintre diferite fenomene şi permițând

extinderea "generalității" concluziilor finale la alte domenii. Conceptele de ***universalitate şi arhetip sunt*** leit motiv-ul acestei obordări.

Scenariile tranziției de la determinism către teoria haosului au schimbat calea de abordare a problemelor de stabilitate a sistemelor dinamice non liniare (reale, neideale). Aceste mutații conceptuale au consecințe imediate în organizarea contextelor experimentale şi a metodologiilor de studiu în toate domeniile cercetării ştiințifice conducând la reconsiderarea transmiterii informaționale moderne şi anume comunicarea prin fenomene haotice. De ex. a fost recent construit un dispozitiv de resuscitare post fibrilară cardiacă, cu comportament haotic, care deja a fost preluat în practica de urgență [2,5,22,48].

Modelarea computerizată a dinamicii si evoluției sistemelor complexe a făcut posibilă investigarea fenomenelor de autoorganizare, rezultate cu implicații majore în înțelegerea mecanismelor morfogenezei, a interacțiunilor cluster-cluster, contribuind semnificativ la dezvoltare tehnicilor de măsurare a mediilor neomogene şi nelineare.

O consecință majoră *a cercetării în domeniul complexității este* transformarea *însuşi* a omului cunoscător*, care învață sa vadă în jurul nostru într-o nouă lumină, modificându-şi propriul filtru conceptual prin care percepe complexitatea lumii. Suntem practic forțați* să sărim de la viziunea aritmetică bazată pe procese aditive, la geometria fractală, bazată pe multiplicare, iterare, şi procese recursive *pentru ca să putem în final să ajungem la o abordare armonioasă.* Modelul elaborat pentru ființa umană este un model informațional. Informația primită străbate cele 7 nivele fiind receptată, memorată, prelucrată, analizată, reelaborată şi retransmisă cu specificul nivelului respectiv. Decodificarea semnalelor la nivelul 1 (nivel ecologic) impune găsirea treptelor succesive prin care un semnal străbate diferite interfețe, nivele de integrare 1-7. Fiecare nivel modulează astfel informația după un cod specific. Analiza se face cu metode preluate din toate ştiințele care pot concura la cunoaştere în cazul nivelului respectiv. Utilizând rezultatele cercetărilor noastre de laborator, mai ales cele electrofiziologice, se pot concepe o serie de alte modele concrete, operative în care ființa umană este privită, ca interfață având diferite structuri-funcționale informaționale [27,34,35].

Această abordare armonioasă trebuie aplicată societății umane şi ființei umane, ființa umană fiind constituentul elementar al sistemului „societatea umană", aşa cum atomul este al materiei. Astfel ființa umană poate fi considerată un „atom sociocultural conştient". Similar importanței şi semnificației pe care a avut-o descifrarea enigmelor atomului pentru cercetarea materiei , tot aşa abordarea ființei umane ca un fenomen dinamic, complex şi în integralitatea sa, dezvoltând o antropologie informațională bazat pe teoria interfețelor, ne va conduce la o mai bună înțelegere a societății omeneşti. Este important ca soluționarea stărilor critice ale sistemelor sociale să se facă prin acțiuni bazate pe cunoaşteriea profundă a legilor ființei umane şi nu prin criterii statistice, majoritare, sau alte criterii din domenii conexe ale realității fizice.

Figura 3. Modelarea individului uman ca un complex de interfețe concentrice interdependente

Legendă:

Interfețe (I.) specifice ***(imaginea de sus, de la exterior spre interior)****:*

1. Interafață Ecologică - ***integratoare,*** **2. Interafață Biologică –** ***culturală,*** **2.Interafață Biofizicochimică –** ***sentimentală,*** **4. I. Psihică –** ***conştientă,*** **5. Interafață Cognitivă -** ***axiologică,*** **6. Interafață Bioritmică –** ***evolutivă,*** **7.I. Spiritual -** ***transcendentă***

Interfețe (I.) fundamentale ***(imaginea de jos, de la exterrior spre interior)***

I. Interafață micro-macrocosmică- ***arhetipală***

II. Interafață comunicațională - ***complexă***

III. Interafață complementară - ***paradoxală***

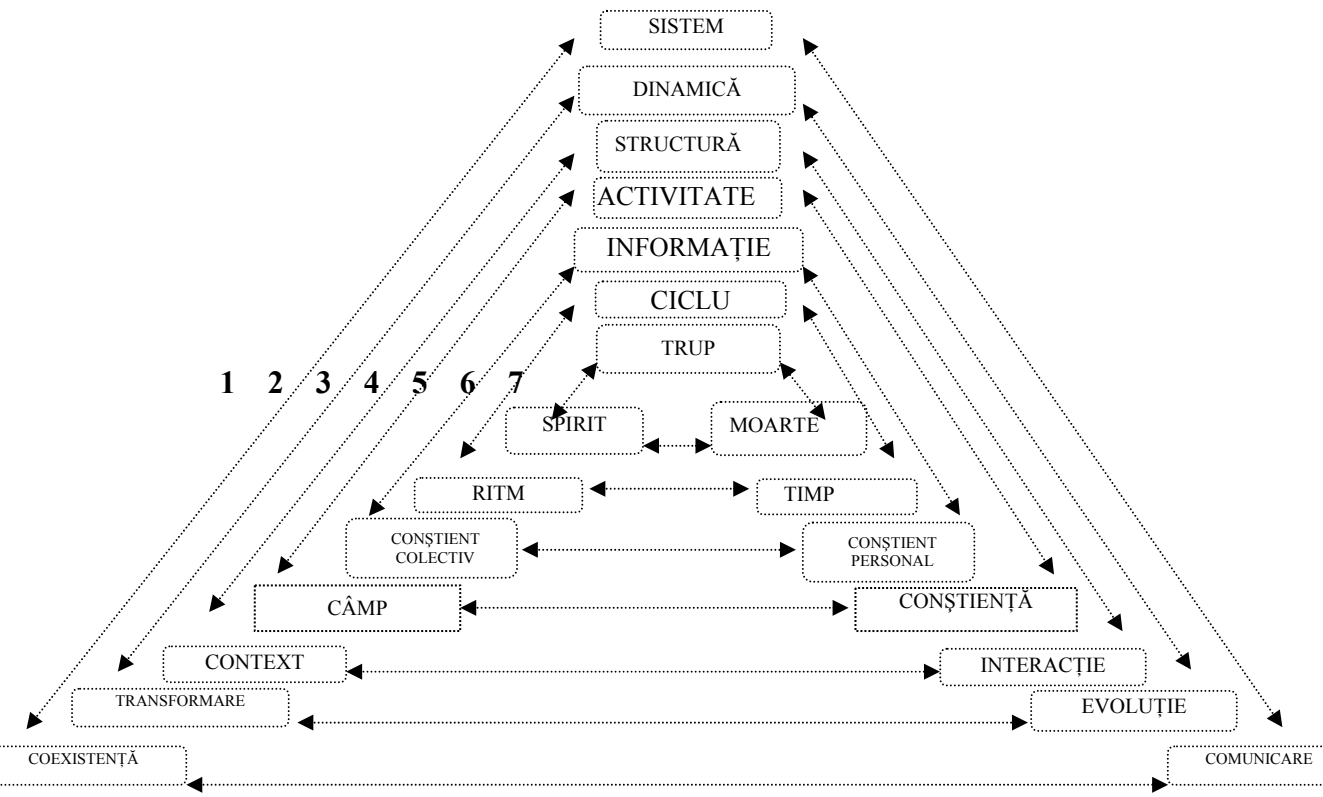

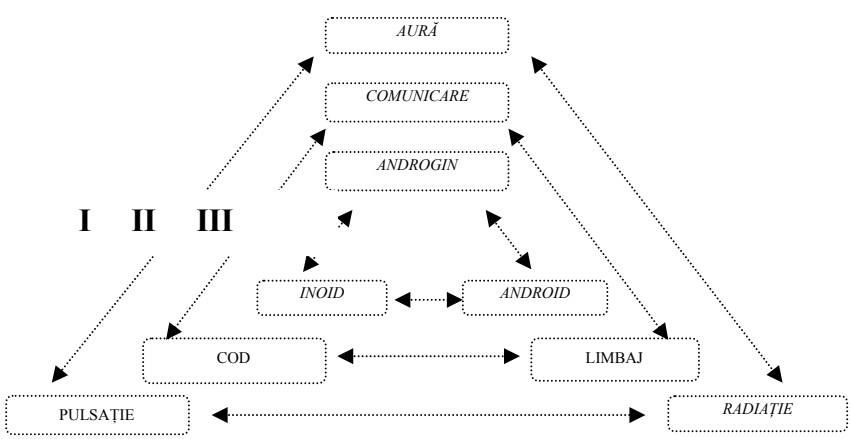

In tabelul 1 am încercat să facem o sinteză, a paralelă între componentele modelului omului construit cu ajutorul teoriei interfețelor şi tipurile de oameni care reprezinta anumite activități specifice pe plan social şi care aparțin unor sfere bine conturate în societatea actuală.

Tabelul 1. Corespondențe între tipurile de interfețele dominante umane, tipurile de Homo sapiens sapiens (H.s.s.), conceptele cheie şi sferele de coexistență.

INTERFEȚE DOMINANTE (I.) Specifice I.: 1-7 Fundamentale I.: I - III	**TIPURI DE HOMO sapiens sapiens (H.S.S.)**	**CONCEPTE CHEIE**	**SFERE DE COEXISTENȚA**
1. I. Ecologic – Integratoare	**H. s. s. ECOLOGICUS**	**Sistem, coexistenţţă, integrare**	**Ecosferă**
2. I. Biologic - Culturală	**H. s. s. CULTURAL**	**Dinamică, transformare, evoluție**	**Biosferă**
3. I. Fizico - Chimică	**H. s. s. GEOGRAPHICUS**	**Structură, context, interacție**	**Geosferă**
4. Psihologică – Conştientă I.	**H. s. s. COGITANS**	**Activitate, câmp, conştiință**	**Psihosferă**
5. Cognitivă – Axiologicală I.	**H. s. s. BIOETICAL**	**Conştient colectiv / Conştient personal**	**Noosferă**
6. Ciclic – Evolutiv I.	**H. s. s. TRANSCENDENT**	**Ritm, dezvoltare, timp**	**Cosmosferă**
7. Spiritual – Transcendent I.	**H. s. s. RELIGIOUS**	**Corp, suflet, spirit,**	**Sferă Spirituală**
I. I. MICRO- MACROCOSMICĂ ARHETIPALĂ	**H. s.s. COSMICUS**	**Micro - cosmos, macro-cosmos, similaritate, lege**	**Sferă Energetică**
II. I. Comunicațional Complexă	**H. s. s. INTERNATIONAL**	**Câmp Informational, cod comunicațional arhetipal,**	**Sferă Informațională**
III. I. Complementar paradoxicală	**H. s. s. ANDROGYNOUS**	Femeie/ bărbat; Obiectivitate / subiectivitate; Diversitate / Unicitate	**Sferă Antropologică**

Figura 4. Corelații intra-individuale între sistemele motivaționale şi interfețele fundamentale umane

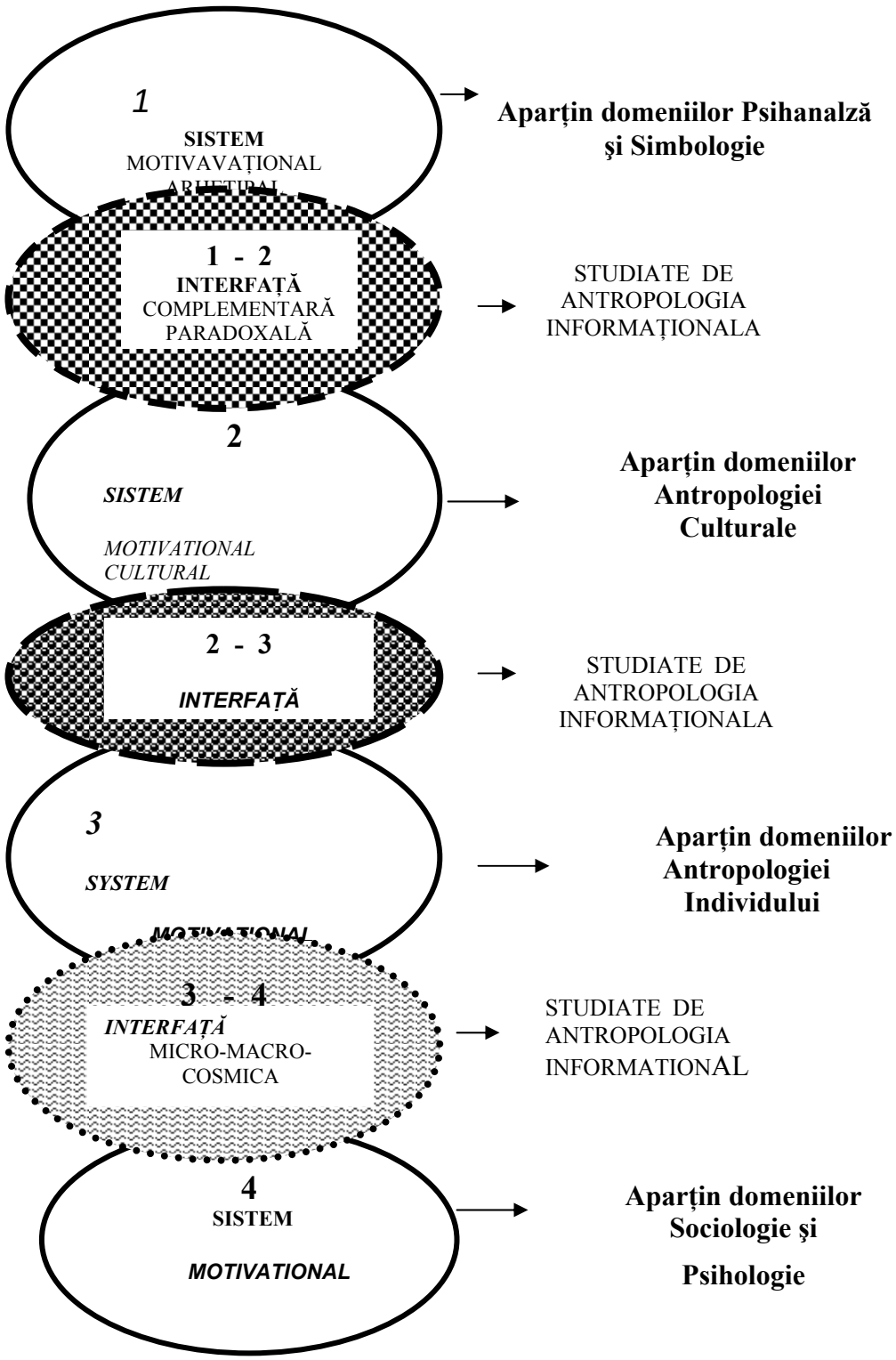

Întreaga evoluție a cunoașterii ne arată că omul de știință nu poate pronostica un viitor sigur ci numai probabil. Această probabilitate este însă cu atât mai mare cu cât creşte conştientizarea realității că în spatele unui demers științific stau din ce în ce mai mulți oameni, care şi-au pus energiile şi forța creatoare în slujba cunoașterii [1,13,49,5o]. În loc de concluzii, în cele ce urmează, cîteva din încercările noastre din ultimul timp de a formula mai concis, prin modele informationale (sub formă grafică), probleme variate în care operarea cu conceptele prezentate în teoria interfeței aplicată la antropologia informațională poate da soluții pentru necunoscutele societății noi în care urmează să ne adaptăm (Fig. 4, 5).

Figura 5. Rezultanta integrarării forțelor sociale generate de motivații
(sistemele de motivatii din modelul interfețelor fundamentale)

$$F = \int Fi\ , \qquad Fi = Fc + Fd + Fe.$$

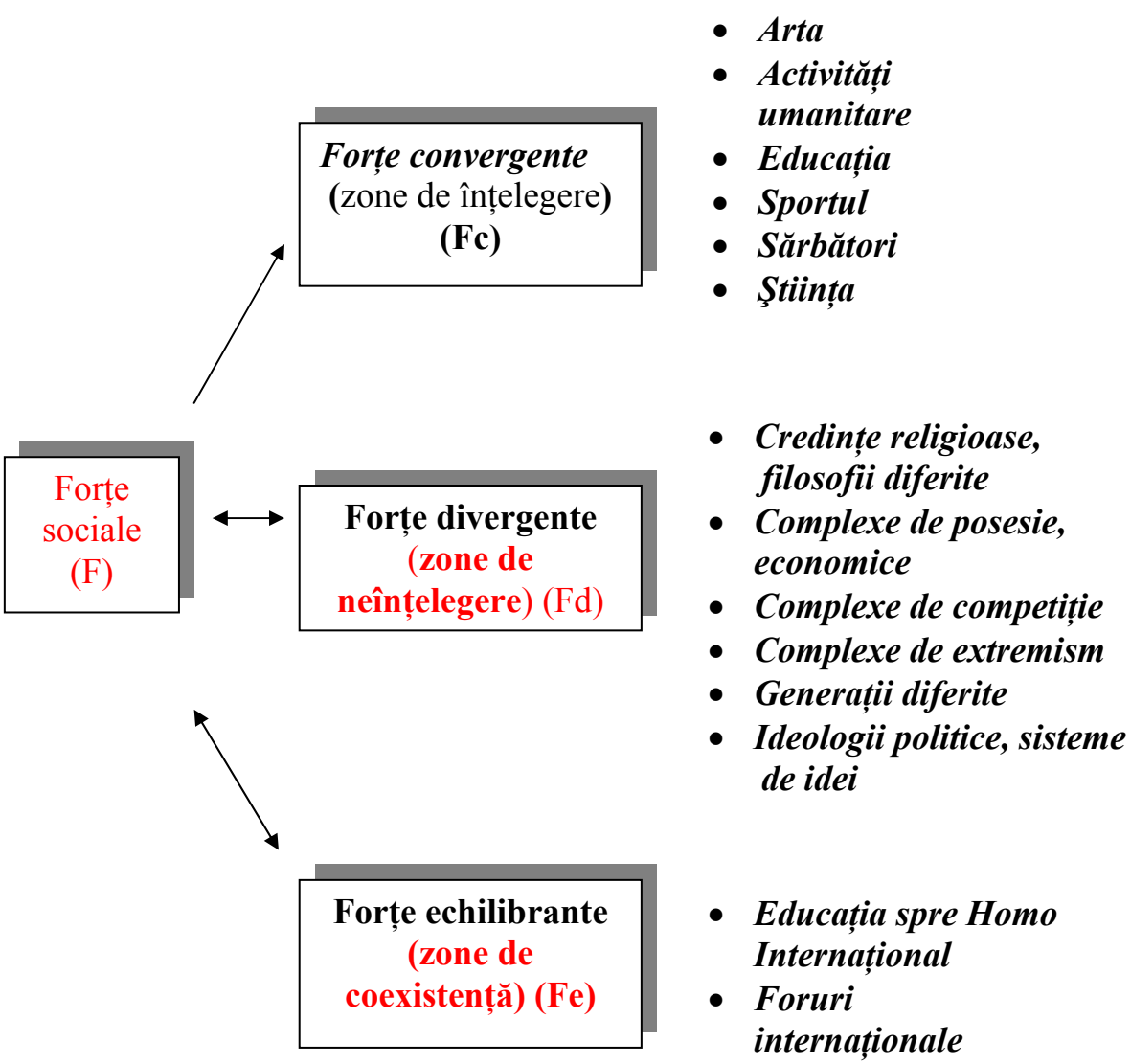

Referitor la tipurile de motivaţii, acestea sunt aşezate undeva la *originea activităţilor umane* şi rămân de cele mai multe ori ascunse în profunzimile minţii omului ca *sisteme de motivaţii arhetipale (1)* – Fig.4. Motivaţia reprezintă totalitatea impulsurilor (conştiene sau nu) care *determină pe cineva să efectueze o acţiune sau să tindă spre anumite scopuri.* Pe o scară valorică motivaţiile se situează pe diferite paliere. Sub aspectul trebuinţelor fiziologice şi al trebuinţelor spirituale, motivaţia generează activităţile necesare pentru satisfacerea nevoilor de hrană şi securitate, pe cele de natură cognitivă, estetică şi spirituală şi conturează faptul de a fi folositor omenilor şi naturii (2,3). Aceste "arhetipuri" motivaţionale există, în mod virtual, în fiecare individ iar trăirile fiecăruia sunt determinate de o anumită configuraţie a palierelor motivaţionale ce poate fi întrezărită prin scopurile pe care fiecare şi le propune în viaţa de zi cu zi (4) reflectate în istoria cunoaşterii omeneşti. Intre cele patru sisteme de motvaţii discutate anterior s-au constituit în antropolgeneză interfeţe cu structuri şi organizări specifice între care comunicarea se realizeaza prin coduri arhetipale, prin simboluri şi limbaje umane universale specifice speciei Homo sapiens sapiens. Acestea fac obiectul Antropologiei informaţionale. *Un demers cognitiv în universul motivaţional trebuie să conducă la argumnte rezonabile pentru motivaţia existenţei si a activităţilor noastre individuale şi colective în societatea cu tendinţe de globalizare în care trăim astăzi în pragul secolului XXI (Fig. 5).*

BIBLIOGRAFIE

1. Almond G., Sidney Verba, *Cultura civică*, Ed. CEU Press, 1996.
2. Ambos-Spies, Klaus, Homer, Steven, Schoning, Uwe, *Complexity theory - current researche*, Cambridge University Press, 1993.
3. Bachelard, Gaston, *Dialectica spiritului ştiinţific modern,* Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1986.
4. Balandier, Georges, *Antropologie politică*, Ed. Amarcord, Timişoara, 1998.
5. Bedford, T., *Dimension and dynamics for fractal reccurent sets,* Cambridge Raport, Cambridge, 1985.
6. Blaga, Lucian, *Aspecte antropologice,* Editura Facla, Bucureşti, 1976.
7. Bonté, P., Izard, M.*, Dicţionar de etnologie şi antropologie*, Edit. Polirom, Iaşi, 1999.
8. Bonvillain, Nancy, *Cultural Anthropology,* Pearson Prentice Hall, New Jersey,USA, 2006
9. Bryan, Jenny, *Uimitorul nostru creier*, Editura Colosseum, Bucureşti, 1995.
10. Carrel, Alexis, *Omul fiinţă necunoscută*, Editura Tedit F.Z.H., Bucureşti, 1996.
11. Cassirer, Ernst, *Eseu despre om*, Editura Humanitas, Bucureşti, 1994
12. Căpăcianu, Emanuel, *Omul fiinţă cunoscută*, Editura All, Bucureşti, 1995.

13. Clastres, Pierre, *Societatea contra statului*, Ed. Ararat, 1995.
14. Coman, Mihai, *Mass media, mit şi ritual*, Polirom, 2003.
15. Constantinescu, P., *Sisteme ierarhizate*, Editura Academiei RSR, Bucureşti, 1986
16. Cooper, Alan, *Proiectarea interfețelor utilizator*, Editura Tehnică, Bucureşti, 1997.
17. D'Andrade, Roy, *Moral Models in Anthropology*, Current Anthropology, vol. 36, Number 3, 1995, pp. 399-408.
18. D'Andrade, Roy, *The Development of Cognitive Anthropology*, Cambridge University Press, 1995.
19. Damon, A., *Physiological Anthropology*, Oxford University Press, New York, 1975.
20. De Radkowski, Georges-Hubert, *Antropologie generală,* Editura Amarcord, Timişoara , 2000
21. Dennett, Daniel, *Kinds of minds*. Toward an understanding of consciousness, 1996.
22. Devaney,L., Robert, *An Introduction to Chaotic Dynamical Systems*, Addison-Wesley Publishing Company, 1989.
23. Dimitriu, Anton, *Homo universalis*, Editura Eminescu, Bucureşti, 1990.
24. Drăgănescu, M., *Profunzimile lumii materiale*, Editura Politică, Bucureşti, 1979
25. Drăgănescu, M.,*Ştiinţă şi civilizaţie*, Editura Ştiințifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1984
26. Drăgănescu, Mihai, *Informaţia materiei*, Edit. Academiei Române, Bucureşti, 1990.
27. Dumitrescu, I., Fl., *Electrografic Imaging in Medicine and Biology*, Neville Spearman, Suffolk, Great Britain, 1983. [10]
28. Durkheim, Emile, *Despre diviziunea muncii sociale*, Bucureşti, Ed. Albatros, 2001.
29. Eliade, M., *Istoria credinţelor şi ideilor religioase,* Editura Ştiințifică, Bucureşti, 1991..
30. Ember, Carol, Ember, Melvin, *Anthropology*, Englewood Cliffs, New Jersey,1988
31. Enescu, G., *Omul sistem biofizic*, Editura Albatros, Bucureşti, 1994.
32. François Furet, *Omul romantic*, by Gius. Laterza & Figli Spa, Roma-Bari, 1992
33. Guglielmo Cavallo,*Omul bizantin*, 1992 by Gius. Laterza & Figli Spa, Roma –Bari
34. Guja, Cornelia, *Aura corpului uman. Introducere în antropologia individului*, Editura Polirom, Iaşi, 2000.
35. Guja, Cornelia, *Aurele corpurilor. Interfețe cu cosmosul*, Editura Polirom, Iaşi, 2000.
36. J.-P. Vernant,*Omul Grec,* , Gius. Laterza & Figli, 1991

37. Jacques Le Goff *Omul medieval*, Ed. Polirom, 1990
38. Leonăchescu, N., *Cîmpul termic universal*, Editura Tehnică, Bucureşti, 1991.
39. Michel Vovelle, *Omul Luminilo*, by Gius. Laterza & Figli Spa, Roma-Bari, 1995
40. Miloşescu, Mariana, *Ce este calculatorul*, Editura Teora, Bucureşti, 1996.
41. Mohan, Gheorghe, Neacşu, Petre, *Teorii legi ipoteze şi concepţii în biologie*, Editura
42. Peculea, Marius, *Interfaţa între ştiinţă şi tehnologie*, Editura Tehnică, Bucureşti, 1994.
43. Peitgen, Heinz-Otto, Saupe, Dietmar,*The Science of Fractal Images*Springer-Verlag,
44. Popescu, M. Ion, *Fizica şi ingineria maserilor şi laserilor*, I. Politehnic, Bucureşti,1992
45. Rosario Villari ,*Omul Baroc*, by Gius. Laterza & Figli Spa, Roma-Bari, 1991.
46. Sergio Donadoni ,*Omul egiptean*, Ed. Polirom, 1990
47. Stănciulescu, D. Traian, Belous, Vitalie, Moraru, Ion, *Tratat de creatologie*, Editura Performantica, Iaşi, 1998.
48. Sterian, E. Paul, *Transmisia optică a informaţiei*, vol I, Editura Tehnică, Bucureşti, 1981.
49. Ute Frevert şi Heinz-Gerhard Haupt, *Omul Secolului XX*, Campus Verlag GmbH, Frankfurt/Main1999
50. Ute Frevert şi Heinz-Gerhard Haupt,*Omul Secolului al XIX-lea*, Campus Verlag GmbH, Frankfurt am Main, 1999

* * *, *The Incredible Machine*, National Geographic Society, Washington. D.C., 1994.

***** Dr.Cercetător Ştiinţific gr.I, Prof.univ., Institutul de Antropologie "Francisc I. Rainer", Academia Română, P.O. Box 35-13, cod 050474, Bucharest, Romania, Tel./Fax: (004)-01-317 50 72, E-mail: cguja@yahoo.ro

TEORIA MORFOGENETICĂ
(Sau despre dinamica câmpurilor morfice)

Prof. dr. psiholog - parapsiholog Lucian IORDĂNESCU*

Introducere

În anticele lucrări precum Vedele şi apoi în Upanişadele, sunt descrise în forme oarecum alegorice fenomenele de cunoaştere şi înţelegere colectivă, ceea ce astăzi numim transferul de informaţie telepatică. Chiar în Bhagavad-Gita, în Yoga cunoaşterii şi a faptei, Arjuna află că taina suprema a întregului univers este cunoaşterea (informaţia) în care ne aflăm scufundaţi ca într-un ocean. Mult mai târziu, ştiinţa a constatat ca fiecare forma emite o vibraţie specifică, vibraţie ce s-a numit undă de formă, sau câmpul morfic, ceea ce a condus la ceea ce s-a numit mai târziu teoria morfogenetică. Teoria morfogenetică [TM], încă de la redefinirea ei de către Rupert Sheldrake, a suscitat vii controverse. Reacţiile în lumea ştiinţifică au fost atat de aprinse încât unii savanţi au fost chiar de părere ca "Sheldrake pune magia înaintea ştiinţei şi poate fi condamnat în exact acelaşi limbaj în care Papa l-a condamnat pe Galileo şi pentru acelasi motiv. Este erezie." Dincolo de aceste opinii" care nu mai păstrează nimic ştiinţific în ele şi care ne amintesc mai degrabă de diverse închistări şi dogme religioase, TM şi-a dovedit până acum, în toate cazurile valabilitatea şi, pentru cel cu mintea deschisă reprezintă un instrument foarte preţios prin intermediul căruia pot fi explicate o serie întreagă de fenomene şi, mai mult decât atât, pot fi chiar generate şi stabilizate altele.

Tot ceea ce are formă, un obiect în trei dimensiuni, o masă, un scaun, o casă, un copac, o priamidă, sau în două dimensiuni cum ar fi o foaie scrisă, un cuvânt, o literă, un desen, o fotografie etc., sau dincolo de geometrie cum ar fi gândureile, ideile, pulsiunile emoţionale ca senzaţiile, sentimentele şi dorinţele, degajă informaţie susţinută pe o purtătoare energetică, adică emite unde de formă care interacţionează şi acţionează asupra omului, în bine sau în rău, pe plan fizic, psihic şi spiritual. La rândul lor, ca o reciprocă interactivă, orice informaţie susţinută de o purtătoare energetică, se localizează în formele cu care intră în acord armonic pe aceeaşi lungime de undă. Se manifestă în permanenţă o ubicuitate biunivocă între formă şi undă, ba mai mult, forma poate fi totodată atât corpuscul cât şi undă cum, deja cunoaştem, din comportamentul fotonilor. Ca exemplu concret, voi explica prin prezentarea literei A. Acesta este un semn

grafic care reprezintă două tipuri de informație în potențial, şi numai atunci când este asociată unei purtătoare energetice cum ar fi un fascicol luminos care o relevă ca pe prima literă a alfabetului latin sau este asociată unei purtătoare energetice sonore generată dinamic de corzile vocale îşi exprimă, pe deoparte, informația formală ca formă grafică sau sunet şi mai apoi, informația fundamentală ca sunet descriptiv al unui început de cuvânt, exclamație admirativă, sau strigat de panică, toate acestea pornite dintr-o pulsiune psihică şi spirituală.

Şi acum să revenim la istoria conceptului de Teorie Morfogenetică. Sheldrake fiind de profesie biolog, a fost uimit de anumite fenomene din lumea ființelor vii, care nu puteau fi explicate în niciun fel până la el. Vom descrie aici două experimente celebre care au dus la fundamentarea acestei teorii. În primul dintre ele, profesorul William McDougall de la Harvard testa în 1920 inteligența şoarecilor. Pentru aceasta a folosit un labirint prin care şoarecii trebuiau să treacă, pentru a găsi hrana. În experiment se nota timpul în care şoarecii reuşeau să ajungă la hrană. Spre uimirea lui, a constatat că pe măsură ce apareau noi generații de şoricei, timpul mediu în care aceştia ajungeau la hrană devenea tot mai mic, astfel încât generația a 20-a de şoareci ajungea, în medie, la hrană de zece ori mai repede decat prima generație. A fost ca şi cum o învățătură a celor adulți se transmitea la copii. McDougall ştia, la fel ca noi toți, că genetic nu se poate transmite învățătura, decat poate cel mult anumite instincte. De aceea, rezultatele sale au fost tratate cu mult scepticism. Pentru a-l contra pe McDougall, o echipă de oameni de ştiință din Edimburgh a duplicat experimentul, folosind exact acelasi labirint ca şi McDougall. Rezultatele lor au fost şi mai uluitoare: prima generație de şoareci a parcurs labirintul aproximativ în acelaşi timp ca generația 20 a lui McDougall, iar unii dintre şoricei au gasit drumul aproape imediat, mergând direct la țintă. În acest caz explicațiile genetice puteau fi eliminate din start şi la fel şi alte explicații bazate pe urme de miros, feromoni etc. Cu toate acestea, experiența (cunoştințele) şoriceilor de la Harvard a trecut oceanul, independent de orice acțiune umană, ajungând la cei din Anglia, fără să existe nici o explicație fizică pentru aceasta. Un al doilea experiment a avut loc în 1952 pe insula Koşhima, unde o specie de maimuțe (Macaca Fuscata) a fost observată timp de 30 de ani. La un moment dat cercetătorii au început să ofere maimuțelor fructe dulci, aruncate în nisip. Maimuțelor le placeau foarte mult fructele, dar trebuiau să le mănânce acoperite cu nisip, ceea ce era neplacut pentru ele.

La un moment dat, o femelă de 18 luni numita Imo, a descoperit intuitiv spune ştiința vulgară, că putea rezolva problema spălând fructele într-o apă din apropiere. Imo i-a arătat aceasta mamei ei. Totodată colegii ei de joacă au învățat aceasta şi şi-au învățat şi familiile cum să facă. Oamenii de ştiință au asistat la felul în care, din ce în ce mai multe maimuțe au învățat cum să spele fructele în apă, aparanet prin mimetism. Între 1952 şi 1958, toate maimuțele tinere din colonie au învățat spălatul fructelor. Unele dintre maimuțele adulte,

care au imitat copiii, au aplicat şi ele acest procedeu, dar privind foarte atent la ceea ce făceau cele tinere. Celelalte maimuțe adulte au continuat să mănânce fructele pline de nisip. Apoi ceva uimitor s-a întâmplat: de la un anumit număr de maimuțe care îşi spălau fructele, brusc fenomenul a luat o amploare explozivă. Dacă dimineața doar o parte din maimuțe foloseau această cunoaştere, seara aproape toate maimuțele deja spălau fructele. De asemenea alte colonii de maimuțe din alte insule, precum şi maimuțe de pe continent, au început aproape imediat să-şi spele fructele, fenomenul producandu-se in timp real. Nici în acest caz nu a putut fi găsită o explicație convențională, cum cunoaşterea s-a răspândit aşa de repede, trecând apa, fără să fi existat contacte directe între diversele colonii de maimuțe ? Rupert Sheldrake, analizând aceste cazuri, a avansat ideea unor câmpuri morfice (sau formatoare, generatoare), care aveau rolul de a menține cunoaşterea oricăror fenomene, nu doar din lumea vie, ci şi din cea minerală sau chiar cuantică. El a postulat că aceste câmpuri înregistrau într-un anumit fel toate informațiile despre diverse evenimente, iar apoi exercitau o influență formatoare asupra tuturor ființelor sau obiectelor similare, cu cele care au generat evenimentele respective, astfel încât noile evenimente să se încadreze oarecum, în noul tipar.

Am putea să asemănăm aceste campuri morfice (CM) cu un fel de matrițe în care este turnat metalul topit pentru ca să ia forma respectivă. O comparație şi mai bună este cu pământul peste care plouă. Ințial acesta este perfect plan, dar apoi apa începe să sape mici şanțuri prin care se poate scurge mai repede. Gradat aceste şanțuri se adâncesc şi din ce în ce mai multă apa curge pe acolo. În comparația noastră, şanțurile sunt noile câmpuri morfice create, care crează obişnuința ca evenimentele să se petreacă predominant într-un anumit fel şi nu în altul, iar acest tip de informație este preluat din câmpul Universului informațional de orice ființă care este acordată pe o lungime de undă specifica a câmpului morfic. În linii mari, teoria morfogenetică explică mult mai aprofundat şi extinde ceea ce noi numim “obişnuință”. Din momentul postulării ei, teoria morfogenetică s-a dovedit imediat un instrument excepțional. Deja puteau fi explicate o serie întreagă de fenomene, din cele mai diverse domenii. De exemplu, în psihologie aplicabilitatea a fost imediată, şi de fapt TM s-a potrivit perfect cu alte descoperiri din acest domeniu, cum ar fi teoria subconştientului colectiv a lui C.G. Jung, sau şi mai complex, teoria memoriei colective, teoria memoriei universale, sau câmpul Akaşic unde sunt stocate toate informațiile ființării trecute, prezente şi viitoare, mai bine spus, toate informațiile din potențial translatate în dinamică.

În cercetările sale, Jung a descoperit anumite fenomene stranii, care nu puteau fi explicate dacă nu ar exista un gen de conexiune între membrii aceleiaşi specii, conexiuni empatice pe aceeaşi lungime de unda, sau mai coresct spus pe acelaş timbru de culoare sau, destul de greu observabil, conexiuni între toate formele de existență. De exemplu Jung, a descoperit că unii eschimoşi aveau vise cu şerpi sau păianjeni, deşi aceştia nu există în cercul polar şi nici nu

existau alte surse de unde să afle eschimoşii despre existența lor. De fapt, nici eschimoşii în cauză nu ştiau ce visează, dar când desenau imaginile respective, cineva putea recunoaşte imediat despre ce era vorba. Astfel Jung, a postulat ideea unui subconştient colectiv, sau altfel spus mentalul informativ universal, la care fiecare membru al speciei este mai mult sau mai puțin cuplat şi, prin intermediul căruia are acces la o serie întreagă de cunoştințe, arhetipuri şi obiceiuri. Acest subconştient sau poate mai corect spus supraconştient colectiv, corespunde parțial câmpurilor morfice din teoria morfogenetică. Totodată au putut fi explicate performanțele sportivilor, care cresc în mod vizibil de la o generație la alta, deşi structura biologică a omului este oarecum constantă şi chiar în epoca modernă decade datorită alimentației nesănătoase, sedentarismului şi ruperii față de natură precum şi de ritmurile ei normale. Această creştere a performanțelor nu poate fi pusă doar pe seama antrenamentului, fiindcă ea se manifesta încă de la vârste fragede, la care copii mici dau dovadă de performanțe mult mai bune decat cei din trecut. În acelaşi fel în şcoli, programa şcolara devine din ce în ce mai încărcată şi copiii asimileaza din ce în ce mai multe cunoştințe.

Dacă un copil, chiar numai acum câțiva zeci de ani, ar fi trebuit să învețe în ritmul unuia modern, foarte greu ar fi putut face față. În acest fel se explică foarte simplu şi ceea ce face ca anumite şcoli "cu tradiție" să genereze mult mai uşor elevi cu rezultate excepționale pe plan şcolar.

De fapt, această "tradiție" este rezultatul unui câmp morfic structurat în timp de către mentalul colectiv la acea şcoală şi care permite celor care se integrează în el să dispună de el aproape imediat, în formă subconştientă şi/sau supraconştientă, de rezultatele înaintaşilor săi.

Câmpurile morfice (sau morfogenetice) se manifestă şi la nivel de comunități umane sau de țări. Chiar între două țări vecine pot exista unele diferențe morfice mari, care generează modele specifice de comportament. De exemplu, englezii sunt vestiți pentru calmul lor, latinii pentru "sângele fierbinte", francezii ca fiind romantici, japonezii ca fiind în general mai corecți şi muncitori, germanii mai rigizi şi atenți la detalii etc. Aceste diferențe crează ceea ce se numeşte "egregor" național şi care reprezintă o matrice formatoare pentru indivizii unui neam, o construcție inițial informativă ce se condensează ulterior sub o formatare energetică şi poate îmbrăca chiar forme materiale. Între egregorul unui neam şi cultura şi tradiția sa, există o dependență biunivocă: pe de-o parte tradiția şi cultura fac să se structureze un egregor specific, iar pe de altă parte acest egregor transmite prin câmpuri morfice generațiilor următoare, obişnuința de a se încadra în aceaşi cultură, religie, obiceiuri etc. Mulți turişti sau emigranți constată în mod direct aceste diferențe de obiceiuri, mentalități şi comportamente care sunt puse în mod simplist doar pe seama culturii acelui popor, dar care de fapt sunt structurate de egregorul specific națiunii respective. În domeniul biologiei, TM a facut posibilă apariția unor teorii şi descoperiri de ultimă oră, descoperiri care țin de frontierele ştiinței şi care, de fapt, au făcut să

apară controverse foarte aprinse pe marginea ei. Astfel, o ființă vie nu mai este doar un ansamblu biologic, material, ci este cuplată la un camp morfic mult mai general şi care este de natura energetică, vibratorie, particularizată pe zone geografice, dependente la randul lor de câmpuri informaționale. Altfel spus, fiecare ființă este scufundată în oceanul informațional universal si preia acel tip de informație pe care este ea acrodată biopsihic. Aici trebuie să ne înțelegem bine: TM nu postulează direct existența sufletului ca entitate bine definită, ci se referă la un câmp energetic transindividual, o formă de exprimare a obişnuinței colective, în care se încadrează fiecare individ, atât fizic cât şi psihic. De fapt, este vorba despre un câmp informațional universal, particularizat aşa cum am precizat mai sus, pe zone geografice, datorită specificității emisiilor mentale de tipul telepatic al grupului sau grupurilor care au acelaş timbru de vibrație sau temperatură de culoare a gândurilor. Sheldrake a constatat în mod corect că, pentru ca un câmp morfic să poată acționa, este necesar ca în organismul viu, încă de la nivel celular, să existe structuri care recepționează informațiile respectivului câmp morfic. Totodată este necesar să existe structuri emițătoare, care prin diverse acțiuni fizice (respectiv emisia fotobionilor din AND) să influențeze - în sensul structurării lor - diverse câmpuri morfice. De fapt, conform descoperirilor din fizica cuantică, chiar particulele subnucleare sunt supuse unor câmpuri morfice specifice şi, astfel, interacțiunea dintre materie, energie şi informație se desfăşoară la orice scară din Creatie.

Sheldrake chiar a avansat o teorie şi mai surprinzătoare şi, anume faptul că ADN-ul uman nu este în mod intrinsec depozitarul informației structurante pentru o ființă, ci mai curând un fel de antenă de emisie-recepție pentru câmpul morfic înconjurător, care de fapt depozitează această informație.

De exemplu, la ora actuală nu se poate explica genetic cum dintr-o celula sanguină poate aparea un organism complet, în loc să apara doar o colonie de celule sanguine, iar dintr-o celulă muşculară, iarăşi apare un organism complet, cu toate genurile de celule specifice şi nu doar o colonie de celule musculare. Ştim că ADN-ul păstrează în fiecare celulă o informație genetică completă pentru întregul organism, dar nu ştim cum sunt luate deciziile ca, de exemplu, dintr-o celulă de un gen să se activeze genele necesare pentru ca ea să se duplice în alta de un gen diferit, sau de acelasi gen. Pe această capabilitate se produce clonarea. De ce într-un organism adult celulele musculare se vor divide tot în celule musculare şi nu în neuroni, de exemplu? Totodată nu ştim ce face ca celulele să ştie când au atins nivelul de diviziune necesar şi să nu se mai dividă aşa de mult… De exemplu, care sunt factorii care opresc dezvoltarea de creştere a celulelor hepatice, oprind astfel ficatul să crească nemăsurat de mult? Este ca şi cum celulele ar şti sau ar afla de undeva, că ficatul a ajuns la dimensiunea şi forma lui corectă şi atunci se generează doar o activitate de întreținere la nivelul acestuia şi nu una de creştere. TM explică foarte simplu aceste aspecte stipulând faptul că informațiile structurale sunt înregistrate, de fapt, într-un câmp morfic care acționează asupra tuturor proceselor biologice. ADN-ul devine astfel, în

special, un receptor (e drept, foarte complex) pentru câmpuri morfice care sunt mult mai complexe şi care păstrează mult mai multă informaţie decât ar fi capabil doar ADN-ul singur s-o facă. Dacă o fiinţă vie ar fi o construcţie, am putea compara ADN-ul cu executanţii simpli care lucrează la acea construcţie, iar câmpurile morfice cu echipa formată de proiectanţii şi inginerii constructori.

În mod evident o asemenea teorie revoluţionară, care plasează centrul de greutate al deciziilor într-un plan informaţional, nu putea fi pe placul celor mai multi savanţi, la fel cum multe dintre concluziile mecanicii cuantice rămân pentru cei mai mulţi oameni, ceva mai mult de domeniul paradoxurilor, decât ca fenomene capabile să ne facă să ne revizuim integral concepţia asupra Universului şi asupra propriei noastre vieţi. Altă aplicaţie uimitoare a TM este în domeniul anumitor aspecte considerate "paranormale", şi care ţin în special de influenţa gândirii şi a emoţiilor asupra materiei. Prin TM multe dintre aceste fenomene pot fi explicate chiar foarte uşor. Ţinând cont că ADN-ul şi în general materia este şi un emiţător care poate structura câmpuri morfice specifice, concluzia imediată este că o fiinţă vie poate emite informaţii morfice (deci structurante, generatoare), care să acţioneze asupra altor fiinţe sau a materiei în general. Gândul este un câmp morfic ce se transmite pe frecvenţă telepatică în câmp tahionic. Deasemenea sugestia şi hipnoza funcţionează tot cu ajutorul câmpurilor morfice. Chiar şi autosugestia reprezintă un gând propriu, excitat de o cuantă morfică incidentă ce intră în acord rezonant cu frecvenţa gândului şi acţionează asupra întregii entităţi umane. Informaţia fiind diferită de energie prin faptul că este superioară acesteia, fiind ultima treaptă a evoluţiei Universului, reprezintă integral Spiritul. Deci informaţia este spirit. Porneşte de la acesta către suflet, căruia îi stimulează personalitatea reprezentată de Emoţie, iar aceasta la rândul ei se structurează complet cu ajutorul colaborării (după un algoritm dezvoltat la capitolul Suflet în lucrarea subsemnatului numită ORTOONTICA) senzaţiilor stimulate de Informaţie. Implicit senzaţia declanşează Sentimentul, iar mai departe aceasta stârneşte Dorinţa care reprezintă starea incipientă a voinţei.

La ora actuală se ştie că cei care ţin plante şi le iubesc foarte mult, vorbesc cu ele şi le mângâie, fac ca aceste plante să se dezvolte foarte frumos, parcă percepând atmosfera favorabilă de care au parte. Puţini ştiu însă că aceste diferenţe de dezvoltare pot fi obţinute şi de la distanţă, pur şi simplu gândindu-ne cu iubire la planta sau la fiinţa respectivă. Astfel, gândirea noastră structurează un câmp morfic benefic, care constituie un tipar de dezvoltare armonioasă pentru acea fiinţă sau, dimpotriva, un gând entropic, distructiv chiar şi numai ca probabilitate, poate produce daune foarte mari fiinţei avută ca ţintă mentală. De exemplu, foarte frecvent, de multe ori părinţii sunt îngrijoraţi că unul sau altul din copiii lor se pot îmbolnăvi, sau presupun că aceştia suferă de ceva. Ei bine, acest gând negativ se transmite pe o frecvenţă telepatică în câm morfic, şi generează încet dar sigur afecţiunea sau afecţiunile gândite. Tocami acesta este înţelesul sintagmei « Gândeşte pozitiv » ! În toate aceste cazuri,

efectele nu mai pot fi explicate doar prin interacţiuni de tip fizic, ci se necesită introducerea mentală a unor interactiuni de ordin energo-informaţional, vibratoriu. De fapt, efectele gândirii focalizate asupra materieri şi chiar a destinului sunt foare bine cunoscute încă din antichitate, în toate culturile lumii. Există diverse proverbe foarte inspirate, de exemplu: "Obişnuința este cea de a doua natură" sau "Dacă semeni o obişnuință, culegi un destin".

O mare parte din ceea ce numim "destin" sau "soartă" este de fapt un ansamblu de câmpuri morfice care ne ghidează într-un anumit fel. Astfel, o ființă care se încadrează pe frecvența de rezonanță a acestor câmpuri, va avea tendința să acționeze predominant conform lor şi deci, să aibă o direcție specifică în viață. Toate ființele geniale în schimb au avut calitatea de a şti, încă de la o vârstă fragedă, ceea ce îşi doresc în viață. Această pre-ştiință venea sub forma unei idei sau imagini care se repeta predominant. De exemplu, un viitor dansator de excepție îşi dorea foarte mult să danseze pe scenă şi se vedea mai mereu în această postură. Această gândire focalizată, a generat în timp un câmp morfic specific celui ce l-a generat mental, corespunzător temperaturii de culoare a gândului personal, care l-a determinat pe acel om să devină ceea ce dorea, să intre în acord rezonant cu câmpul informaţional universal sau planul akaşic şi în acelaşi timp a făcut ca şi alte câmpuri morfice secundare acordate pe frecvența dansatorului, unele generate de alte ființe umane şi care se găsesc « stocate » în acelaş plan informaţional universal, să se supună acestui tipar, care era mult mai puternic prin accesare directă şi permanentă şi chiar insistentă.

Astfel, teoria morfogenetică validează în mod ştiinţific modalitatea prin care comportamentele sau chiar gândurile noastre modelează "destinul", prin câmpuri morfice specifice generate de către ele. De fapt, pur şi simplu aceste comportamente fac să apară tiparele şi căile care au tendința de a fi urmate şi mai departe, nu doar ca model de gândire ci şi ca realitate fizică. Trebuie doar ca în dezvoltarea sa, CM (Câmpul Morfic) să atingă o intensitate specifică, un gen de "masă critică" sau intensitatea de rezonanță stabilită prin frecvența de acord şi amplitudinea echivalentă, pentru a-i permite să se manifeste concret în planul fizic. Analogic este la fel cum într-o şcoală nu ajunge ca un singur elev să fie genial pentru ca acea şcoală să fie de renume, ci este necesar ca un anumit număr de elevi să aibă rezultate foarte bune, pentru ca acel CM generat să fie suficient de puternic şi pentru viitorii elevi care vor învăța acolo. Devine astfel posibil pentru o ființă umană să-şi transforme destinul în bine chiar la un mod radical, dacă acționează cu suficientă[1] energie în sensul modificării câmpurilor morfice mai vechi (care pot să-i fie defavorabile), pentru a structura astfel câmpuri morfice noi, mai puternice, şi care să o ghideze în direcția dorită. Mai există încă multe alte domenii de aplicare a teoriei morfogenetice, de exemplu găsirea unor modalități de acțiune pentru a favoriza ceva nou şi mai evoluat decât vechile forme, modele sau tipare, explicarea unor fenomene fizice sau psihice în funcție de contextul în care au loc.

Este cunoscut de către inițiații din toate timpurile, chiar din vremuri imemoriale, faptul că un gând, structurat pe o anumită intensitate şi frecvență, de exemplu un gând despre o acțiune puțin rea, mai rea sau chiar foarte rea, ca şi un gând (îl vom numi gândul inițial) despre o acțiune bunicică, bună sau foarte bună, porneşte din mentalul omului (nu voi descrie acum tehnica emisiei printr-un tip de antenă specifică) şi accede imediat în planul informațional, planul sau câmpul akaşic. Aici se asociază cu gânduri de aceeaşi frecvență şi intensitate şi constituie o forma gând-informație de o valoare şi o capacitate mult superioară gândului inițial. Gândul inițial care păstra, la început, personalitatea emițătorului, se transformă acum într-o nouă entitate energo-informațională, numită EGREGOR. Această entitate devine de-sine-stătătoare şi va acționa, cu precădere, asupra zonei teriene de unde a fost generată. Un exemplu concret: dacă din cauza unor *situații* oarecare un grup de oameni ce poate fi foarte mare gândeşte duşmănos şi chiar revoluționar față de situația dată, imediat în planul astral, pe frecvența akaşică va apare egregorul ce se configurează exact cu *« temperatura de culoare »* a sumei gândurilor inițiale, pornite din mentalul grupului emițător. De regulă, acest egregor, hrănit şi stimulat în continuare de emisiile mentale ale persoanelor angrenate în lupta cu *situația*, va acumula energie din ce în ce mai multă şi cum ştim că orice tip de energie ce depăşeşte « masa critică » se condensează în materie, şi acest egregor se va materializa, întrupându-se într-o persoană pe care şi-o alege dintr-un embrion ce se pregăteşte să se dezvolte şi să se nască. Asemenea egregori întrupați au fost la vremea lor (îi amintesc pe cei din zilele noastre) Torqemada, Napoleon, Stalin, Hitler, Pol Pot, Ceauşescu, Mao-Tze-Dung etc.,etc.,etc. În corporalitate, egregorii acționează direct şi insistent pe arii din ce în ce mai largi ale Terrei, până ce un alt egregor, născut din mentalul colectiv al minților adverse, îl va înfrunta pe primul până îl va distruge, deoarece aceasta a fost comanda primită de la mulțimea ce la generat. Cu cât mulțimea oamenilor ce acționeaza congruent cu mentalul lor (forme gând energo-informaționale) este mai mare, cu atât forța egregorului va fi mai mare şi, de foarte multe ori, se poate întoarce împotriva celor ce l-au generat (creat) deoarece a fost captat de un alt câmp energo-informațional mai puternic decât primul şi a fost deturnat spre porniri ostile față de creatorii primari. Principial, fără a aborda elementele de tehnologie specifică, dată fiind periculozitatea acestora dacă sunt utilizate de grupuri organizte în interesele lor bine definite, aceasta este modalitatea prin care specialiştii şi cu precădere inițiații, folosesc *manipularea prin diversiune* (sintagma se situează dincolo de conotația ei aparent reprobabilă). A acționa în acest mod nu este foarte complicat. Ceea ce trebuie cunoscut foarte bine şi în detaliu, este softul sau programul structurat pe elemente de compoziție după care se poate acționa.

Dar aşa cum am mai spus, aceste detalii consistente nu pot fi puse la îndemana vulgului, acetuia ne-rămânându-i decât postura de a acționa la o comandă dată subliminal, el (vulgul) considerand că acționeaza din proprie

inițiativă. Ştiut fiind că nu există acțiune colectivă spontană pe o determinare congruentă, sau altfel spus pe o polarizare vectorială, este evident faptul că, acțiunea a avut o generatoare. Deşi teoria morfogenetică este încă în tinerețile sale, căile de cercetare şi rezultatele obținute încă de pe acum sunt excepționale şi o fac să fie un instrument foarte prețios pentru toți cei capabili să îi pună în aplicare întregul potențial.

Descoperirea extraordinară a lui Masaru Emoto: apa ne înregistrează gândurile preluându-le din câmpurile morfice

Cel mai mare depozit terestru de informație îl constituie oceanul planetar

Gândurile şi sentimentele influențează direct structura materiei fizice - aceasta este concluzia japonezului Masaru Emoto, în urma cercetărilor sale recente. El a observat că apa înmagazinează toate informațiile transmise ei sub formă de energie (hado) din mediul înconjurător. Ştiința confirmă astfel ceea ce tradițiile spirituale susțin de milenii: suntem responsabili de raiul sau de infernul în care trăim.

Cercetările dr. Masaru Emoto l-au condus la definirea conceptului de "hado", un cuvânt care este din ce în ce mai des folosit chiar şi în conversațiile uzuale de către japonezi. Cuvântul "hado" este alcătuit din două ideograme kanji, ha şi do, care înseamnă respectiv undă şi mişcare. Prin urmare, hado este modelul vibrațional intrinsec existent la nivelul atomic al materiei, fiind considerat drept cea mai mică unitate de energie. Hado este energia asociată conştiinței umane, după definiția dr. Masaru Emoto. Cercetând această energie, el a ajuns la concluzia că gândurile şi sentimentele modelează realitatea fizică. Inspirat fiind de rezultatele unui om de ştiință american care a reuşit, cu ajutorul unui dispozitiv ce utiliza rezonanța magnetică, să impregneze apa cu anumite informații benefice, curative, dr. Masaru Emoto a continuat cercetările în domeniul rezonanței magnetice.

Din 1994, a început să studieze şi să fotografieze cristale de apă înghețată. Aceste fotografii erau realizate cu ajutorul unui microscop plasat într-o cameră la -50°C. Rezultatele uluitoare au fost prezentate în cartea sa Messages from Water (Mesajele apei), care pune în evidență efectul conştiinței umane (al diferitelor tipuri de energie hado) asupra apei. Fotografiile din articol sunt preluate din această carte şi arată clar în ce mod structura cristalină a apei înghețate reflectă calitatea ei, precum şi modificările acesteia datorită expunerii la diverşi factori externi: poluare, cuvinte, muzică, fotografii şi chiar rugăciuni. Astfel, generând diferite energii hado prin cuvinte rostite sau scrise, sau prin muzică la care a fost expusă o aceeaşi probă de apă distilată, aceasta şi-a modificat structura în funcție de energia primită. Formele de hado pozitiv, de exemplu forța sublim creatoare a artei şi a muzicii, au generat cristale geometrice, hexagonale, armonioase şi încântătoare. Interesant este că nu toate eşantioanele de apă au cristalizat. Cele expuse unui hado negativ (cuvinte urâte, poze ale unor ființe malefice recunoscute, de ex., Hitler, poluare, muzică heavy-metal) au înghețat în forme amorfe, ciudate şi dizarmonioas. Astfel, chiar dacă

toate tipurile de apă au aceeaşi formulă chimică, structura lor moleculară diferă considerabil, fapt demonstrat clar în aceste fotografii.

Înțelegem din aceasta că apa are un mesaj foarte important pentru noi. Ea este precum o oglindă, care ne reflectă întocmai starea interioară. Atunci când ne reflectăm chipul în ea, mesajul ei devine uimitor de clar, precum un cristal. Ştim că viața umană este în directă corelație cu calitatea apei, atât cea din corpul nostru cât şi cea din jurul nostru.

În lucrarea sa doctorul Emoto prezintă argumente concrete care demonstrează că bioenergia umană, energia gândurilor, cea vehiculată de cuvinte, ideile-forță şi muzica, toate acestea influențează structura moleculară a apei, aceeaşi apă care alcătuieşte în procent de 70% corpul unui om matur şi care acoperă în acelaşi procentaj planeta noastră. Apa este sursa esențială a vieții pe planetă, calitatea şi integritatea ei sunt de o importanță vitală pentru toate sursele de viață.

Dr. Emoto a descoperit multe diferențe fascinante în structurile cristaline ale apei provenind din diverse surse aflate în anumite condiții. Spre exemplu, apa de munte şi de izvor a dezvăluit în structura ei cristalină frumoase modele geometrice. În schimb, apa toxică şi poluată din zonele industriale suprapopulate sau apa stagnantă din puțurile de apă sau lacurile de acumulare a cristalizat în forme distorsionate, aleatoare şi dizarmonioase.

Un alt domeniu de studiu al doctorului Emoto l-a constituit meloterapia, de aceea el a urmărit efectele muzicii asupra structurii cristalelor pe care apa le formează prin înghețare. El a plasat timp de câteva ore apă distilată într-o eprubetă între două boxe şi apoi a fotografiat cristalele obținute prin înghețarea acelei ape. După ce a înregistrat modurile în care apa a reacționat la diferitele condiții de mediu, la poluare şi la diferitele genuri de muzică sau sunete, echipa doctorului Emoto şi-a orientat cercetările spre a vedea modul în care gândurile şi cuvintele afectează formarea cristalelor de apă netratată, distilată. Ei au aplicat pe eşantioanele de apă bucăți de hârtie cu diverse cuvinte scrise pe ele, lăsându-le aşa timp de o noapte. Aceeaşi procedură a fost aplicată folosindu-se numele unor persoane decedate, care au avut o anumită influență în istoria omenirii. Fotografiile obținute după înghețarea eşantioanelor de apă ce fuseseră expuse acestor influențe au demonstrat incredibilele răspunsuri ale apei, ca entitate vie şi inteligentă, la emoțiile şi gândurile înscrise în câmpul morfic al umanității.

Concluzia generală a fost de necontestat: apa preia cu uşurință vibrațiile şi energia mediului în care se află. Descoperirile extraordinare ale dr. Masaru Emoto reprezintă un valoros instrument şi o dovadă incontestabilă care ne poate transforma percepția asupra noastră şi asupra lumii în care trăim. Avem acum dovada şi explicația faptului că apa poate vindeca şi poate transforma în bine viața planetei, prin gândurile pe care alegem să le întreținem în mentalul nostru şi prin modurile în care aplicăm aceste gânduri.

Publicat in www.kambox.net si in www.cunila.tk - ORTOONTICA -

Cu concursul sugestiv al lui Ionel Moharță – psiholog – si in lucrarea acestuia numita: *„Viața eternă a sufletului”*.
PSIHOTRÓNICĂ *s.f.* Disciplină biofizică care se ocupă cu studiul interacțiunilor la distanță între diferiți subiecți senzitivi, între aceştia şi obiecte materiale sau alte organisme vii. [< engl. *psychotronics*].

BIBLIOGRAFIE
[1]Tehnica stimulării şi amplificării energiei de abstragere din akasha a câmpurilor morfice, se va descrie în detaliu în partea a doua a lucrării ORTOONTICA

---

* preşedintele societății de metafizică din România

INFLUENŢA NOCIVĂ A CÂMPURILOR DE TORSIUNE (INFORMAŢIONALE) ASUPRA SISTEMELOR BIOLOGICE
Cauze. Patologie. Remedii

Cercet. şt. Victor JALO*

Abstract

Nowadays, the human beings are concomitantly subjected to more different types of radiations that are dangerous for their health.

In this work are presented some of the most powerful sources of pathogenic influence that lead to the destruction of the human being's fine physical fields, with severed consequences for health.

Also, are presented the most efficient system for bio-informational protection.

RADIATIILE TEHNOPATOGENE

Lumea actuală şi cu atât mai mult cea viitoare este greu de imaginat fără calculatoare, televizoare şi alte aparate electronice. Revoluţia industrială a dat şansa omenirii să-şi sporească în mod substanţial posibilităţile fizice şi intelectuale cu ajutorul maşinilor. Cu ajutorul computerelor s-a deschis pentru omenire un câmp larg de acţiune, a fost accelerat progresul economic general.

Conform datelor analiştilor de la "Gartner Dataquest" pentru sfârşitul lunii aprilie 2002 în lume au fost fabricate 1 miliard de calculatoare (!).

În anul 2008 în lume vor fi 2 miliarde de calculatoare si peste 6 miliarde de telefoane mobile(!).

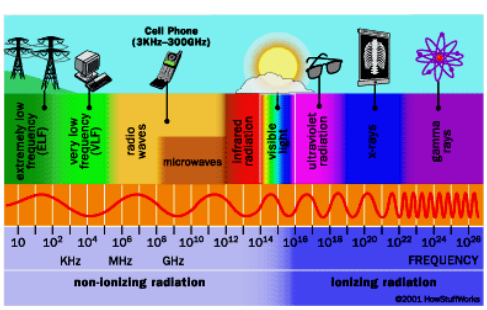

În rândul vechilor surselor nocive, deja cunoscute, intră: liniile de înaltă tensiune, transportul electric, autovehiculele, toate tipurile de aparate electrice şi altele.

În această listă s-au adăugat şi cele noi, mult mai periculoase, sursele de radiaţie patogenă: computere personale, televizoare, cuptoare cu microunde, telefoane mobile, radiotelefoane, antene, aparate de copiat, instalaţii de radiolocaţie şi cele Roentgen, aparate de fizioterapie, instalaţii dentare cu ultrasunete şi alte "bunuri ale civilizaţiei".

Creşte rapid şi consumul de energie. Omul, involuntar, se afla permanent sub acţiunea periculoasă pentru sănătatea sa a radiaţiilor câmpurilor negative artificiale, create de sistemele electronice şi de sistemele de alimentare cu energie electrica. Iar intensitatea acestui fond electromagnetic negativ din sfera vieţii creşte rapid.

Radiaţia electromagnetică artificială a tuturor aparatelor electronice de pe

planetă depăşeşte nivelul câmpului geomagnetic total al pământului de 1 milion de ori (!)

O parte însemnată a bolilor "de computer" apărute este determinată de faptul că acțiunile nocive ale unui asemenea mijloc popular şi, la prima vedere, inofensiv precum este calculatorul sunt încă pe departe necunoscute pentru mulți.

Trebuie subliniat faptul că monitoarele moderne ale PC, televizoarele, telefoanele mobile, transportul electric şi alte aparate electronice produc câmpuri magnetice şi electrice alternative slabe fața de câmpul magnetic static al pământului şi decât câmpurile electrice ale acestuia.

A fost greu de suspectat că acele câmpuri electrice şi magnetice alternative, generate de aparatele amintite mai sus, pot fi atât de periculoase pentru sănătate. Şi numai în ultimul timp, datorită creşterii numărului de date privind influența negativă a acestor câmpuri asupra sănătății umane, interesul cercetărilor în această direcție a crescut în mod substanțial.

Este stabilit în mod cert că asupra utilizatorului a aparatelor electrice acționează un întreg complex de factori de intensitate a radiațiilor, ascunse pentru organele noastre de simț obişnuite a căror acțiune extrem de negativă se dezvoltă în mod treptat, ascuns şi pe măsura acumulării lor în organismul uman.

De aceea, cele mai grave îmbolnăviri pot apărea numai după câteva luni, uneori chiar ani, când deja este foarte greu de remediat efectele nocive ale acestora.

STRUCTURA BIOINFORMATIONALA AL ORGANISMULUI UMAN

Din punct de vedere medico-biologic, omul reprezintă un sistem complex cu un câmp de torsiune strict individual, care cuprinde inclusiv date privind starea de sănătate şi codurile genetice ADN. Complexitatea câmpului de torsiune al omului este determinată de un număr uriaş de substanțe chimice - surse primare de câmpuri de torsiune din organismul acestuia, de caracterul complex al repartiției în spațiu a acestor substanțe în corp, de dinamica complexă a transformărilor biochimice în procesul vieții şi al activității.

Sub acțiunea câmpului de torsiune stâng, celulele organismului sunt supuse unor anumite modificări structurale şi fiziologice, drept rezultat: dereglarea sistemului nervos şi cardiovascular, a sistemului imunitar şi hormonal etc.

Se formează defecte de comunicare în schimbul de informații, dezintegrarea legăturilor structurale reciproce prezente inițial în modelul genetic al omului. Procesele de antibiorezonanță apărute în acest cadru dereglează

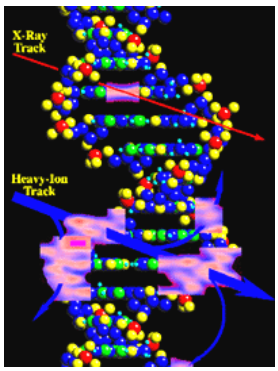

rezonanța absolut armonioasă între niveluri şi duc la o serie de îmbolnăviri serioase şi greu tratabile.

Într-un asemenea spațiu informațional polarizat în stânga, la toate organismele vii se produce minimalizarea treptată a energiei atomilor şi electronilor, ceea ce conduce la încetinirea tuturor proceselor biochimice. Ca urmare a acestui fapt, apar unele dereglări cunoscute în organismul uman, care depind de intensitatea acțiunii câmpului de torsiune şi a duratei contactului cu acesta.

Toate aceste surse duc la evoluția nefavorabilă a sarcinii; probabilitatea de avort se măreşte de 2,7 ori; naşterea copiilor cu malformații congenitale se măreşte de 2,3 ori; bolile canceroase, leucemie; inhibarea sistemului de reproducere; dereglarea ciclului menstrual; întârzierea maturizării sexuale; dereglarea stării psihice şi emoționale (sindromul de stres, agresivitatea, irascibilitatea etc.); înrăutățirea vederii (cu 0,1% pe an în cazul lucrului la PC de peste 4 ore zilnic!); dereglarea sistemului imunitar.

O îngrijorare deosebită o provoacă creşterea numărului de copii care sunt supuşi influenței negative a radiațiilor electromagnetice.

În cazul prezenței unui copil peste 50(!) de minute pe zi în fața ecranului de televizor sau de computer, scade de 1,4(!) ori capacitatea de a memora informații noi, se observă dereglarea activității neuroreflexe superioare, sporeşte probabilitatea de apariție a cancerului la creier de 8,2 ori.

Zona creierului afectata de radiații după utilizarea telefonului mobil timp de 10 min.

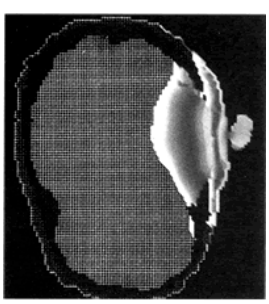

Adult

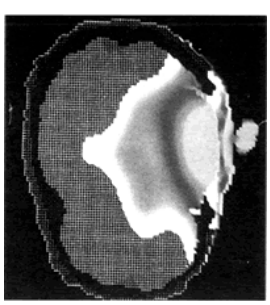

Copil 12 ani

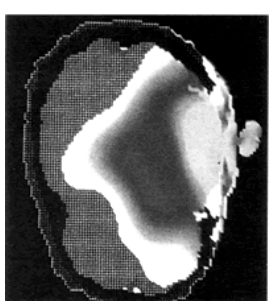

Copil 3 ani

Drept rezultat al acestei influențe, apare excitabilitatea sporită, agresivitatea, caracterul închis, scăderea nivelului de asimilare a informatiilor noi.

ZONELE GEOPATOGENE ALE PAMANTULUI

În vechime aceste zone au fost denumite ca „locuri primejdioase”, iar chinezii le-au denumit prin termenul de „dinte al dragonului”. În geobiologie a fost introdus deja de mult timp termenul de „zone de excitație”, întrucât s-a demonstrat modificarea stării funcționale a omului spre rău, aflat într-o zonă sau focare geopatogene. Acestea sunt situate strict perpendicular pe suprafața pământului şi o străpung complet, neavând intensitate proprie.

Aceste fasii energetice nocive au latimea benzii de la 20 pana la 40 centimetri. Formeaza niste dreptunghiuri cu latimea de la 130 la 150 centimetri si lungimea de pana la 2 metri.

Zonele geopatogene creeaza campuri puternice cu polarizare de stanga, foarte nocive pentru vegetatie, animale si, in mod deosebit, pentru oameni.
In aceste zone mortale iarba nu creste, tulpinile pomilor sunt rasucite in stanga, iar pe unele dintre ele sunt prezente chiar tumori canceroase.

Aceluiasi pericol cu urmari foarte grave pentru sanatate sunt supusi absolut toti oamenii. Tumorile canceroase, osteoporoza, imbolnavirile cardiovasculare, psihice, a sistemului reproductiv, endocrin sunt doar cateva din cele mai frecvente.

Daca patul sau locul de munca sunt strabatute de aceste fasii sau se afla chiar la intersectia lor, omul se afla in mare pericol, pentru ca este o zona foarte nociva, cu influenta chiar mortala.

Oamenii de stiinta confirmă, că la oamenii care se află peste opt zile într-o zonă geopatogenă apar unele simptome comune: disconfort, slăbiciuni generale, somnolență sau insomnie, dureri permanente de cap şi amețeli, tensiune inexplicabilă, nervozitate, frică, arsuri şi junghiuri în tot corpul, spasme intermitente la picioare.

O şedere mai prelungită va conduce la îmbolnăvirea de leucoză, de scleroză laterală, la dereglarea circulației cerebrale, fenomene spastice, spasme cronice, strabism, migrene şi la creşterea inexplicabilă a temperaturii până la 39-40C.

Zonele geopatogene în locurile de domiciliu sau în cele de muncă ale oamenilor trebuie recunoscute ca un factor de risc ridicat şi este necesar să fie luate toate măsurile pentru depistarea şi neutralizarea acestora.

Pomii aflaţi sub influenţa nocivă
a câmpurilor de torsiune din stânga produse de zonele geopatogene.

Se poate observa că în aceste zone mortale iarba nu creşte, tulpinile pomilor sunt răsucite în stînga şi pe ele sunt prezente tumori canceroase.

Zonele geopatogene creează câmpuri puternice cu polarizare în stânga, foarte nocive pentru vegetație, animale şi, în mod deosebit, pentru oameni.

Aceluiaşi pericol cu urmări foarte grave pentru sănătate sunt supuşi absolut toți oamenii.

Tumorile canceroase, osteoporoza, îmbolnăvirile cardiovasculare, psihice, ale sistemului reproductiv, endocrin sunt doar câteva din cele mai frecvente.

Grav este faptul că aceste zone mortale sunt absolut invizibile pentru simțurile noastre şi niciodată nu ştim când şi unde ne putem afla sub influența lor nocivă.

INFLUENTELE PSIHO-EMOTIONALE

Daca înainte aceste fenomene au fost considerate drept superstiții, astazi îşi găsesc explicație şi confirmare stiintifica.

Oameni cu „ochi răi”, „deochiul”, „descântecele” şi „blestemele” sunt doar cateva noțiuni care ne însoțesc pe parcursul mai multor secole. Şi nu degeaba…

Uneori nici nu ne dăm seama cât de des suntem supuşi influenței negative din partea altor oameni.

Este cunoscut faptul că există o categorie de persoane care au capacitatea de a exercita influență asupra câmpului informațional al altor oameni, mai mult, deseori, fără să-şi dea seama de acest lucru.

Dar sunt şi alții care, în mod conştient, stăpânesc asemenea capacități şi acțiunea lor poate fi atât benefică, cât şi patogenă. Şi cu cât este mai puternică influența, exact cu atât se modifică, se deformează şi se micşorează biocâmpul nostru, iar spre sfârşitul zilei acesta devine slab şi neuniform, începem să simțim o oboseală uriaşă, scăderea forțelor şi a dorințelor.

Există şi influențe interne psihice asupra structurilor proprii de câmp informational ale omului însuşi: excitațiile, furia, ura, supărarea, răutatea, invidia, amărăciunea, gelozia, setea predominantă pentru îmbogățirea materială şi pentru vorbe murdare precum şi alte defecte umane. Toate acestea provoacă în jurul sursei nişte vibrații energetice puternice, iar vibrațiile sunt în măsură să deformeze câmpul energetic propriu.

În toate cazurile este vorba de distrugerea câmpului informațional al omului de către nişte clustere anomalice mari ale câmpurilor fizice fine sau de aşa numita radiație torsionică cu polarizare de stânga. Aceste raze anomalice pătrund peste tot, acționează asupra tuturor oamenilor, indiferent de sex, vârstă şi stare de sănătate, iar nivelul acestor radiații, odată cu dezvoltarea civilizației, creşte în mod constant.

S-a stabilit faptul că influențele câmpurilor electromagnetice generează anomalii în comportamentul oamenilor şi al animalelor. Noi avem cunoştințe despre bioritmurile corpului uman, care sunt strâns legate de mişcarea Pământului. Modificările în pulsația energiei Pământului influențează nemijlocit asupra presiunii sângelui, respirației, funcționării inimii, sistemului imunitar al organismului şi producerii de hormoni.

S-a demonstrat că celulele canceroase supuse unei radiații de numai 60Hz (ca normă 10Hz) încep să crească de 6 ori mai repede, în comparație cu ritmurile obişnuite.

SIMPTOMELE PRIMARE AL DETERIORARII CAMPULUI BIOINFORMATIONAL A OMULUI

Scăderea memoriei, oboseala generală, starea de somnolență sau insomnia, durerile de cap cronice, amețelile, depresiile, psihozele şi nevrozele cu sentimentul de neîncredere, refugiul „în sine”.
Acestea sunt deosebit de periculoase la vârsta copilăriei şi cea a adolescenței.

Dezvoltarea în continuare a acestei stări primare de "preboală" conduce la dezorientarea sistemului imunitar, cu toate urmările ce decurg de aici: procese tumorale, bolile sistemului endocrin, uro-genital, cardiovascular etc.

De aceea, una dintre problemele stringente de igienă din ultimul timp o reprezintă înlăturarea tuturor urmărilor nocive posibile pentru sănătatea omului. La ora actuala, singura solutie pentru a ne feri de aceste campuri periculoase reprezinta folosirea mijloacelor de protectie bioinformationala.

TORSER - GENERATORUL TORSIONIC

După numeroase experimente, pe parcursul a mai multor ani, a fost descoperita tehnologia pentru protecție împotriva influentelor nocive a radiațiilor de către un grup de oameni de ştiință din Rusia si Ucraina.

Aceasta tehnologia este bazata pe campuri de torsiune, care au fost descoperite de **A.Einstein**.

Pe baza acestor tehnologii a fost creat un dispozitiv unicat nu numai din punct de vedere al proprietatilor de protecție, dar şi al celor de însănătoşire: generator de camp de torsiune de dreapta sub denumirea comerciala **TORSER**.

Reprezintă un dispozitiv de protecție bioenergetica principial nou, bazat pe legile studiate privind interacțiunea câmpurilor informaționale (de torsiune). Din punct de vedere al construcției şi al acțiunii sale, acesta nu are analogi în practica mondială, ceea ce în mod sigur, permite să fie numit dispozitiv bazat pe noile tehnologii de vârf ale secolului XXI.

Dacă radiația, care exercită influență negativă asupra omului, nu poate fi ecranată, atunci de ce nu ar putea fi deviată?

Tocmai pe acest principiu funcționează **TORSER**. Influența negativă este înlăturată tot cu ajutorul unui tip de camp, dar care este pozitiv şi inofensiv pentru om.

În jurul utilizatorului se creează o zonă "curată" şi, ca urmare a acestui fapt, în organismul uman începe procesul de autorefacere. De aceea, destinația dispozitivului **TORSER** este aceea de a crea în jurul omului o zonă de protecție, corecție şi sigură din punct de vedere bioinformational.

TORSER neutralizeaza radiația negativa, creând un obstacol în apariția legăturilor energo-informaționale între sursa de radiații şi om. Ca urmare a acestui fapt, indicatorii fiziologici ai organismului uman se mențin la parametri normali.

CONSTRUCTIA TORSER

Din punct de vedere al construcției, **TORSER** se compune din câțiva cilindri concentrici de aceeaşi înălțime, amplasați coaxial unul în altul, executați

dintr-un material dielectric special, iar în spațiul dintre aceştia sunt amplasați cilindrii metalici de dimensiuni mai mici, fabricați din diferite metale speciale. Aceşti cilindri metalici din interiorul dispozitivului, cu dimensiunile şi proporțiile lor geometrice determinate, asigură formarea unor câmpuri de torsiune statice de formă complexă.

Spațiul dintre cilindri este umplut cu un polimer complex (compoziția acestuia este know-how), care este supus acțiunii unui anumit generator activ de câmp de torsiune din dreapta, în timpul polimerizării acestuia, ceea ce permite realizarea polarizării de spin (din partea dreaptă) a biopolimerului.

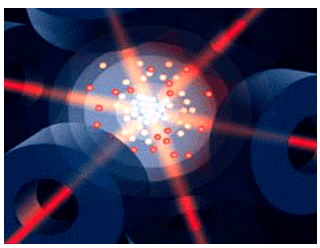

Pentru ridicarea gradului de sensibilitate a polimerului față de acțiunea câmpului de torsiune, înainte de polarizare, în material se introduc, unele adaosuri paramagnetice (combinații complexe ale cuprului, aurului si metaloide). Moleculele adaosurilor se introduc în catenele polimerilor şi, prin interacțiune cu câmpul de torsiune exterior şi cu câmpul creat de cilindrii, forțează moleculele legăturilor polimerului să se alinieze în direcția necesară.

Structura obținută în felul acesta se păstrează în timpul întăririi polimerului. Ca rezultat al acestui fapt, câmpul static de torsiune formal al dispozitivului se măreşte în mod substanțial, ceea ce ridică la maxim eficiența protecției.

Caracterul unicat al dispozitivului **TORSER** constă în posibilitatea de acțiune locală şi la distanță asupra omului şi faptul că nu necesită alimentare electrică.

Dacă biocâmpul este dereglat, epuizat fondul energo-informațional al organelor interne şi al sistemelor, atunci chiar şi o utilizare pe termen foarte scurt a dispozitivului **TORSER** exercită o acțiune de restabilire simțitoare.

GDV-Camera se foloseşte pentru testări speciale în scopul confirmării proprietăților de protecție şi a influenței pozitive asupra organismului, oferite de dispozitivul **TORSER**.

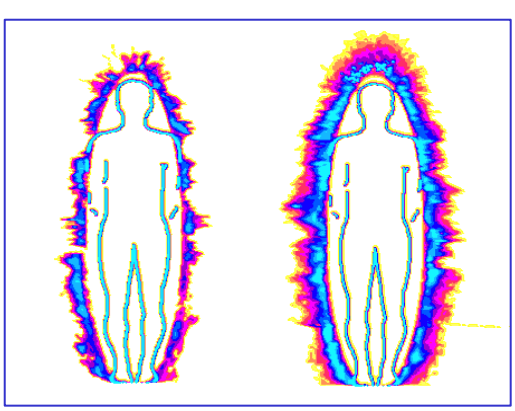

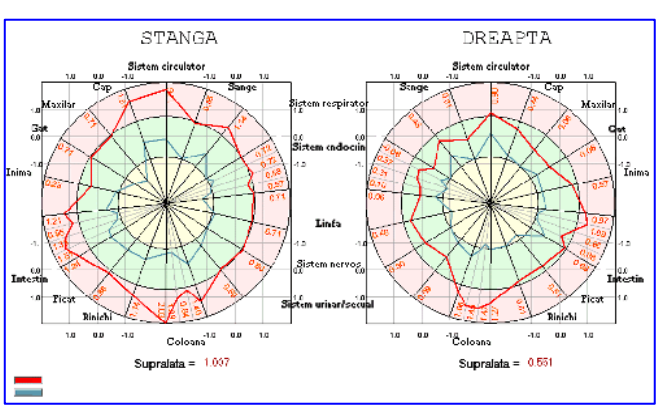

Restabilirea structurilor bioinformationale si cresterea nivelului energetic ale omului in urma utilizarii dispozitivului de protectie TORSER.

GDV-METODA
(Vizualizare luminiscentelor in campul electric de inalta frecventa prin descarcare in gaze). BIOELECTROGRAFIA

Una dintre cele mai avansate metode electrofizice de cercetare a stării şi a energeticii omului o reprezintă metoda de vizualizare cu descărcare în gaze - bioelectrofotografia, bazată pe efectul cunoscut al lui Kirlian ("fotografierea in câmpul electric de înaltă frecvență").

Parametrii imaginii prin descărcare în gaze depind de proprietățile obiectului cercetat şi, în felul acesta, analizând caracterul luminescenței induse de către obiecte, apare posibilitatea de a judeca despre starea energetică a obiectului într-un moment concret. În acest cadru caracteristica de bază a acestei metode constă în prelucrarea computerizată, bazată pe metode şi concepții matematice moderne, şi extragerea unei concluzii concrete pentru analiza ulterioară sau pentru evaluările experților.

S-a demonstrat faptul că intensitatea, caracterul şi structura luminescenței depind în mare măsură de starea inițială a obiectului, de nivelul proceselor vitale ale acestuia, de starea funcțională a anumitor organe şi țesuturi, cât şi de specificul proceselor patologice, în cazul unor îmbolnăviri.

Metoda GDV poate fi utilizată pentru observarea acelor procese care, la ora actuală, nu se pot bucura de o evaluare obiectivă cu ajutorul altor procedee de cercetare existente. Reflectând proprietățile asigurării energoinformaționale a capacității vitale a organismului uman, această metodă oferă posibilitatea de evaluare a stării structurale şi funcționale a organismului şi de obținere a unor rezultate stabile în timp foarte scurt.

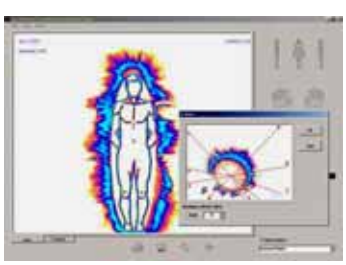

Una din cele mai importante direcții de dezvoltare a metodei GDV o reprezintă selectarea profesională şi realizarea controlului activității operatorilor de sisteme complexe - piloți, cosmonauți, operatori la centralele atomo-electrice, dispeceri de aviație etc.

Aceasta reprezintă una dintre cele mai actuale probleme de care se lovesc toate institutiile, fără excepție. Determinarea capacității angajatului de a face față unor anumite probleme este necesară pentru utilizarea rațională a muncii umane şi pentru asigurarea calității şi a fiabilității în funcționare a oricărei institutii.

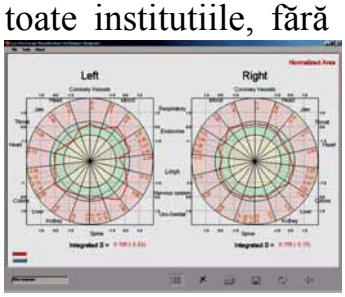

Ultimele cercetări deschid posibilități noi pentru utilizarea acestei metode în cadrul stabilirii atacului bioenergetic asupra omului: hipnoză, acțiune

psihoenergetică şi altele.

Folosind metodele de protecţie şi corecţie bioinformationala, precum generatoarele torsionice de tip **TORSER** aceste influenţe negative se reduc la minim sau pot fi eliminate în totalitate.

---

* Cercet. şt. Centrul de Tehnologii Bioinformationale, Compania NEOTEK.

BAZELE FUNDAMENTALE ALE UNEI TEHNOLOGII DE VÂRF

Cercet. şt. Victor JALO*

Abstract

Friederich Engels was right when he wrote that, if within society occur needs, these will lead the science forward more than hundreds of universities.

The humankind's need to exit the system crisis generated the theory of physical vacuum, which allow the creation of state-of-art technologies related to torsion that are able to indicate the way and modality for escaping this systemic crisis.

The concrete torsion technologies represent the forerunners of humankind's entrance in the era of noospheric technologies, which will change out life more than all the technical-scientific revolutions occurred during the 20th century.

It is of capital importance the possibility to, by using the torsion technologies, to solve all the problems that lead the humankind to the global system crisis.

During 20 years were effectuated, on a large scale, works regarding the usage of torsion fields and torsion generators in order to create new sources of energy in the fields of transportation, metallurgy, systems for transmission of information, systems for medical diagnosis, and more other applications.

CRIZE GLOBALE

Majoritatea aprecierilor analitice, fără îndoială, juste privind stadiul dezvoltării civilizației de la sfârşitul secolului al XX-lea se rezumau la constatarea crizei globale tot mai accentuate a civilizației. Dacă o astfel de criză globală ar fi apărut în istorie pentru prima dată, atunci, probabil, pentru omenire ar mai fi rămas o speranță foarte slabă, sau speranța că se va întâmpla o minune, sau că ne mai rămânea posibilitatea de a trăi doar pentru două generații şi nu pentru trei. Însă crizele au apărut de nenumărate ori în istoria omenirii pe parcursul ultimelor 12.000 – 15.000 de ani.

Prima criză globală a civilizației a apărut în perioada neoliticului. Caracterul colectiv, ca bază de existență a omenirii, şi-a epuizat resursele şi numărul populației de pe pământ, care, potrivit ultimelor aprecieri ale arheologilor, era de aproximativ 3 milioane de oameni, s-a redus de aproape 2 ori. Iată când amenințarea dispariției omului, ca specie de pe Pământ, a fost cu totul reală. Însă acest lucru nu s-a produs.

A fost inventată roata, uneltele de prelucrare a pământului, omenirea a trecut la un mod de viață sedentar şi, într-un interval scurt de timp, şi-a sporit numărul de câteva ori şi, deci, criza a fost depăşită. Descoperirile din domeniul

noilor tehnologii au reprezentat în istoria omenirii întotdeauna un factor principal în depăşirea crizelor civilizaţiei. Dar în ultimele secole, spre deosebire de epoca neoliticului, tehnologiile de vârf au luat fiinţă din paradigme ştiinţifice noi, din noi cunoştinţe.

Din cele relatate mai sus se pot trage concluzii foarte importante. Dacă o să luam în calcul legile privind istoria dezvoltării civilizaţiei, atunci, nimerind într-o stare de criză globală, omenirea în mod obligatoriu va acumula noi cunoştinţe. Problema constă în aceea, cât timp îi va trebui omenirii pentru a putea fi elaborate unele tehnologii de vârf, bazate pe principii fizice noi.

Putem constata cu satisfacţie că noua paradigmă fizică a fost deja creată şi, la ora actuală, este în desfăşurare procesul de creare a unei sume de tehnologii de vârf.

CAMPURI UNIVERSALE

Pe parcursul ultimelor trei sute de ani, ştiinţa a cunoscut două câmpuri universale cu acţiune pe distanţă mare.

Acestea sunt: câmpul gravitaţional şi câmpul electromagnetic.

Însemnătatea câmpurilor universale cu acţiune pe mare distanţă este bine observată pe exemplul câmpurilor electromagnetice. A devenit evident faptul că în secolul al XX-lea este greu să numim o problemă tehnică, ştiinţifică sau orice altă problemă, legată de viaţa de toate zilele, care să nu poată fi rezolvată cu ajutorul electromagnetismului.

Aici intră electroenergetica, transportul electric, comunicaţiile radio, tehnica de calcul, navigaţia şi multe altele. În apartamentele noastre, oriunde ne-am îndrepta privirea, vom vedea tot felul de aparate electromagnetice - frigider, televizor, aspirator de praf, cuptor cu microunde şi altele.

Când un om bolnav vine la cabinetul unui fizioterapeut, el observă acolo multe echipamente diferite, iar majoritatea dintre acestea este reprezentată de aparate electromagnetice. Rarele excepţii printre aceste echipamente, care nu sunt electromagnetice, sunt reprezentate, de exemplu, de tărgi, duşul Şarko, de aplicări cu muştar şi de lipitori.

În ultimii trei sute de ani nu s-a reuşit descoperirea nici unui câmp universal cu acţiune la mare distanţă, care ar putea să ofere o sferă atât de impresionantă în privinţa diversităţii utilizărilor sale practice cum este cazul electromagnetismului.

La începutul secolului al XX-lea savantul francez E.Cartan a postulat existenţa în natură a câmpurilor de torsiune, care reprezintă nişte câmpuri generate de momentul unghiular al rotaţiei. Până la descoperirea spinului, natura câmpurilor de torsiune era legată de rotaţia obiectelor masive. În cadrul unei astfel de abordări, câmpurile de torsiune sunt văzute ca o manifestare a câmpului

gravitațional pentru obiectele masive cu rotație.

CAMPURI DE TORSIUNE

Mai târziu, o dată cu descoperirea spinului - analogul cuantic al momentului unghiular de rotație, s-a înțeles că aceste câmpuri de torsiune la nivel cuantic sunt generate de către spin, spre deosebire de câmpul electromagnetic care este generat de sarcină şi câmpul gravitațional care este generat de masă. De pe aceste poziții, câmpurile de torsiune reprezintă nişte obiecte fizice independente, ca şi câmpurile electromagnetic şi gravitațional.

La mijlocul anilor '70, cercetările teoretice privind câmpurile de torsiune au condus la formarea unui capitol special al fizicii teoretice care a fost denumit prin Teoria lui Einstein - Cartan (TEC). Practic, toți specialiştii care lucrează în cadrul TEC pornesc de la un punct de vedere inițial că aceste câmpuri de torsiune reprezintă doar o manifestare specifică a câmpurilor gravitaționale.

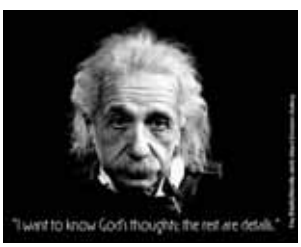

Cei mai cunoscuți specialişti în domeniul acestei teorii sunt: în Rusia - E.Fradkin, D.Ghitman, V.Ponomarev, I.Obuhov, în SUA - R.Hammond, în Germania - R.Hell, în Italia - V.Sabbota şi C.Sivaram, în Israel - M.Karmeli şi alții.

TEC a rămas ca teoria din care nu au rezultat probleme aplicative, întrucât în cadrul TEC a fost demonstrat faptul că aceste câmpuri de torsiune sunt slabe şi nu pot genera fenomene sau efecte observabile. Astfel, în anii '80 şi '90, o dată cu crearea de către G.Şipov a teoriei vidului fizic (TVF), s-a demonstrat că TEC reprezintă o teorie fenomenologică, în primul rând, în legătură cu caracterul fenomenologic al geometriei E.Cartan. În TVF a fost construită o teorie fundamentală a teoriei câmpurilor de torsiune, bazată pe geometria Ricci.

E.Cartan, postulând câmpurile de torsiune ca un obiect generat de intensitatea momentului unghiular de rotație, pentru introducerea acestora a folosit geometria în care nu au existat unghiuri, adică aceste câmpuri de torsiune, în imaginația lui E.Cartan, în realitate nu sunt generate de rotație. De pe aceste poziții, câmpurile de torsiune ale lui E.Cartan reprezintă o anumită abstracție matematică care nu are sens fizic. În teoria vidului fizic a lui G.Şipov se aplică geometria Ricci, care conține coordonate unghiulare, ceea ce indică rotația care determină natura câmpurilor de torsiune.

TEORIA VIDULUI FIZIC

Ce înțelegem prin vid fizic, folosind una dintre cele mai simple interpretări? Să ne imaginăm un volum limitat de spațiu din care este îndepărtat aerul. Într-o interpretare tradițională, în acest volum nu mai există nimic, deci, este un vid. Însă, într-o tratare modernă, acesta reprezintă un vid tehnic, întrucât

acest volum, într-un sens fizic strict, nu este gol.

Să presupunem că noi am reuşit să îndepărtăm din acest volum toate particulele elementare şi să îl ecranăm în aşa fel, încât în el să nu pătrundă particule din exterior. Dar şi în acest caz, din punct de vedere al fizicii moderne, nu se poate afirma că volumul în discuţie este gol. În acest volum de spaţiu, în nişte puncte arbitrare, pot apărea aşa numitele perechi virtuale de electroni-pozitroni. Ca obiecte din substanţă, aceste perechi electrono-pozitronice nu pot apărea din nimic.

Acestea pot fi generate numai de către materie şi, dacă noi nu reuşim să le fixăm nemijlocit în volumul indicat, din care se nasc acele perechi virtuale, prin urmare, acestea reprezintă o materie specifică ce nu se observă într-o stare obişnuită. Această materie specifică a şi primit denumirea de vid fizic. În afară de apariţia perechilor de electroni-pozitroni, vidul fizic se manifestă încă într-o serie de fenomene observate în mod experimental.

Se cunoaşte faptul că vidul fizic reprezintă cauza apariţiei aşa numitei deplasări Lembov într-o structură ultrasubţire a radiaţiei atomului de hidrogen şi determină aşa numitul efect Cazimir.

Într-o interpretare standard, vidul fizic reprezintă un obiect cuantic complex şi dinamic, care se manifestă prin fluctuaţii. La o asemenea abordare, descrierea ştiinţifică a vidului fizic se bazează pe teoria lui S.Veinberg, A.Salam şi Ş.Gleshou. Teoria vidului fizic a lui Şipov este construită pe baze fundamentale riguroase.

Această teorie oferă o descriere analitică a vidului fizic pe baza a trei ecuaţii de vid: ecuaţia lui A.Einstein, ecuaţia lui Heizenberg şi ecuaţia lui Yung-Millis, care reprezintă ecuaţii structurale ale geometriei lui R.Veitzenbok.

Teoria vidului fizic a lui G.Şipov a permis înţelegerea, de pe poziţii noi, a structurii universului. Realitatea, a cărei parte suntem noi toţi, se compune din şase niveluri ierarhice.

Cel mai înalt nivel al ierarhiei realităţii este "Nimicul" Absolut şi acesta reprezintă nivelul care, în cadrul teoriei vidului fizic, nu are o descriere analitică riguroasă. Rezolvarea acestei probleme reprezintă o sarcină a teoriilor viitoare. Însă există temei de a considera că acest nivel al realităţii conţine informaţii care determină necesitatea de generare a următorului nivel al realităţii, realitate ce determină procedeul (legile) în ce mod trebuie să aibă loc această generare, care, la rândul său, determină proprietăţile următorului nivel al realităţii. Acestui nivel următor al realităţii i-a fost dată denumirea, de către G.Şipov, de câmp de torsiune primar.

CAMPUL DE TORSIUNE PRIMAR

Acest câmp reprezinta o formă specială de existenţă a materiei şi reprezintă nişte turbioane cuantice care nu posedă energie şi nici nu transferă energie. Aceste turbioane cuantice interacţionează informaţional. În

absența energiei de interacțiune a turbioanelor cuantice în câmpul de torsiune primar, viteza de transmitere a perturbației în mediul acestui nivel poate fi egală doar cu infinit.

În câmpul de torsiune primar trebuie să fie conținută informația care determină necesitatea de generare a următorului nivel al realității, care, de asemenea, determină procedeul (legile) privind modul în care trebuie să aibă loc această generare şi, în acelaşi timp, determină proprietățile următorului nivel al realității. Acest nivel al realității este cunoscut în fizica modernă sub denumirea de vid fizic.

Vidul fizic este destul de bogat din punct de vedere al numărului de elemente care îl compun şi după structura sa. Vidul fizic, ca şi câmpul de torsiune primar, conține nişte structuri circulare turbionare care, de asemenea, nu transferă energie şi în care perturbația se propagă momentan, adică cu o viteză egală cu infinit.

Printre proprietăți ale vidului fizic trebuie să fie conținută informația ce determină mecanismul de naştere din acesta a unor perechi virtuale de particule şi antiparticule concrete, nu la întâmplare. Aceste particule, născute din vidul fizic, formează următorul nivel al ierarhiei realității, care este plasma.

Proprietățile unui ansamblu de particule, cum ar fi electronul, protonul şi neutronul, cât şi proprietățile vidului fizic cu care acestea intră în interacțiune, determină apariția unor atomi concreți, şi nu la întâmplare, care sunt formați din particulele indicate mai sus. Aceşti atomi, cât şi moleculele formate din aceştia, în diferite stări de fază, compun următoarele trei niveluri ale realității - gaze, lichide şi corpuri solide.

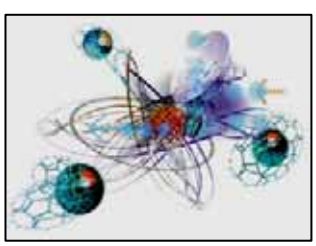

În această structură pe şapte niveluri a realității, cele patru niveluri inferioare au fost denumite ca fizică obiectivă, care reprezintă obiectul de studiu în cadrul direcțiilor standard ale fizicii. Două niveluri superioare au fost denumite de către acesta drept fizică subiectivă. O serie de rezultate teoretice şi experimentale arată că aceste două niveluri, împreună cu nivelul vidului fizic, răspund nu numai pentru multe procese şi fenomene fizice, dar, în acelaşi timp, joacă un rol primordial în conştiința omului.

Este probabil faptul că "Nimicul" Absolut reprezintă nivelul legat de manifestarea globală a Spiritului ca factor cosmic. Nivelul Spiritului trebuie să aibă un început creator şi unul volitiv. Este iminentă existența esenței creatoare a Spiritului şi aceasta se defineşte prin aceea că toată structura verticală şi proprietățile tuturor nivelurilor orizontale trebuie să fie întâi "formulate" la nivelul "Nimicului" Absolut.

Inevitabilitatea esenței volitive a spiritului nivelului "Nimicului" Absolut se defineşte prin aceea că trebuie să existe un impuls care ar declanşa mecanismul de creare a nivelurilor amintite ale realității. În concluzie, reiese faptul că teoria vidului fizic, ca şi modelele fizice construite, nu ne dau doar

bazele de creare a unei fizici a conştiinţei, dar ne permit să ne apropiem de reprezentările fizice ale rolului Spiritului.

La începutul anilor '80, în Rusia, au fost construite modele fenomenologice ale vidului fizic, care au fost mai târziu adecvate pentru concluziile teoriei vidului fizic. Important a fost faptul că aceste modele nu sunt în contradicţie cu rezultatele experimentale deja cunoscute.

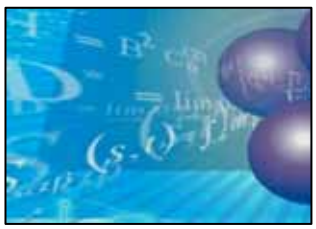

Crearea teoriei fundamentale a câmpurilor de torsiune, teorie ce permite demonstrarea posibilităţii unei manifestări intensive a câmpurilor de torsiune şi, prin urmare, posibilitatea de observare a unor efecte puternice, iar de aici posibilitatea rezolvării unui spectru larg de probleme aplicative, a reprezentat una dintre laturile foarte importante ale noii revoluţii în domeniul fizicii.

GENERATOARE DE TORSIUNE

O parte componentă importantă a noii revoluţii în fizică a fost crearea în anii '80, în Rusia, pentru prima dată în lume, a generatoarelor de torsiune, care sunt nişte dispozitive ce generează câmpuri de torsiune statice şi radiaţii ondulatorii de torsiune. În douăzeci de ani de elaborare şi perfecţionare a generatoarelor de torsiune câteva laboratoare, care în prezent sunt reunite în structura Institutului Internaţional de Fizică Teoretică şi Aplicată (Moscova), au creat peste douăzeci de generatoare de torsiune de diferite construcţii.

Generatoarele de torsiune elaborate formează două serii de dispozitive.

În prima serie intră generatoarele de torsiune care creează câmpuri de torsiune statice cu grad diferit de intensitate, cu diferite configuraţii spaţiale, cu periodicitate spaţială diferită şi cu rază diferită de acţiune.

În a doua serie intră generatoarele care creează radiaţii de torsiune ondulatorii cu intensitate diferită, cu frecvenţe diferite, cu spectre de frecvenţă diferite, cu diferite tipuri de modulaţii, cu diferite moduri de adresare a informaţiilor către diferite obiecte.

Au fost elaborate generatoare de torsiune universale care, pe lângă radiaţii

ondulatorii de torsiune, pot crea câmpuri de torsiune statice şi curent de torsiune. Într-o serie de situaţii practice apare ca necesară folosirea concomitentă a generatoarelor de torsiune de tipuri diferite.

Pe parcursul a douăzeci de ani au fost efectuate, pe scară largă, lucrări privind utilizarea câmpurilor de torsiune şi a generatoarelor de torsiune pentru crearea unor surse de energie de torsiune, a transportului de torsiune, metalurgiei de torsiune, sistemelor de transmisie prin torsiune a informaţiilor şi celor de comunicaţii, a sistemelor de torsiune pentru diagnosticare medicală şi pentru alte multiple utilizări.

Într-o serie de direcţii de utilizare a câmpurilor de torsiune a fost

demonstrată în mod experimental posibilitatea de realizare a acestora şi eficienţa lor practică. În unele domenii, de exemplu, în utilizarea deşeurilor de la diferite capacităţi atomice prin folosirea tehnologiilor de torsiune, există deja fundamentarea ştiinţifică şi rezultate experimentale preliminare. Într-o serie de direcţii există şi tehnologii elaborate.

Eficienţa ridicată a tehnologiilor de torsiune, cât şi simplitatea mijloacelor

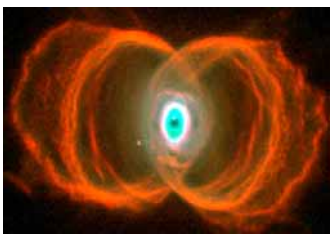

fizice şi tehnice care conduc la realizarea acestor tehnologii, sunt determinate, într-o mare măsură, de caracterul neobişnuit al proprietăţilor câmpurilor de torsiune. Vom enumera principalele proprietăţi ale acestora: este important de subliniat faptul că toate proprietăţile câmpurilor de torsiune au fost deja prognosticate teoretic şi confirmate în mod experimental.

CAMPURI DE TORSIUNE
PROPRIETATI PRINCIPALE

l. Sursa de câmpuri de torsiune o reprezintă spinul clasic sau rotaţia macroscopică. Câmpurile de torsiune pot lua naştere prin răsucirea spaţiului sau ca urmare a perturbării vidului fizic, care este de natură geometrică sau topologică, sau, de asemenea, pot apărea ca o componentă inseparabilă a câmpului electromagnetic. Câmpurile de torsiune se pot autogenera.

În toate cazurile indicate mai sus este vorba de câmpuri de torsiune care iau naştere la nivelul substanţei, al materiei. Însă, potrivit teoriei vidului fizic, există câmpuri de torsiune primare, care sunt generate de către "Nimicul" Absolut. În acelaşi mod în care materialul iniţial al lumii materiei - particulele elementare - se nasc din vidul fizic, la rândul său, vidul fizic se naşte din câmpul de torsiune primar.

2. Cuantele câmpului de torsiune sunt reprezentate de către tordioni. Există argumente de a considera că tordionii reprezintă nişte neutrino de joasă energie, având energia de ordinul unităţilor eV. Aceştia reprezintă o clasă specială de neutrino.

3. Întrucât câmpurile de torsiune sunt generate de către spinul clasic, atunci în cadrul acţiunii lor asupra diferitelor obiecte, la aceste obiecte, ca rezultat al acestei acţiuni, se poate modifica doar starea de spin a acestora (starea spinilor nucleari sau atomici).

4. Spre deosebire de sursele de câmpuri electromagnetice şi gravitaţionale, care creează nişte câmpuri cu simetrie centrală, sursele de câmpuri de torsiune creează câmpuri cu o simetrie axială.

Obiectul care se răsuceşte ("spinează") creează în două conuri spaţiale o polarizare care într-una din direcţii corespunde câmpului de torsiune din stânga - SL, iar în cealaltă direcţie - câmpului de torsiune din dreapta - SR. În afară de aceasta, apare zona câmpului de torsiune sub forma unui disc perpendicular pe

axa de rotaţie. În zonele indicate sub formă de conuri apare un câmp de torsiune axială (Ta), iar în disc - un câmp de torsiune radială (Tr). Fiecare din aceste câmpuri de torsiune poate fi din dreapta (TaR, TaL) şi din stânga (TrR, TrL).

5. Spre deosebire de sarcinile electrice, sarcinile de torsiune de acelaşi semn, spinii clasici de acelaşi semn (SRSR sau SLSL) se atrag , iar cele de semne diferite (SRSL) - se resping.

6. Obiectul staţionar care "spinează" creează un câmp de torsiune static. Dacă în obiectul care "spinează" există o anumită neuniformitate, cum ar fi modificarea frecvenţei unghiulare de rotaţie, repartizarea neuniformă a masei faţă de axa de rotaţie, atunci un asemenea obiect dinamic care "spinează" creează o radiaţie de torsiune turbionară.

7. Câmpul static de torsiune are raza finală de acţiune g0, în intervalul căreia intensitatea câmpului de torsiune rămâne aproape constantă. Radiaţia de torsiune turbionară nu este limitată de intervalul g0, iar intensitatea acesteia nu depinde de distanţă.

8. Pentru câmpurile de torsiune potenţialul este identic egal cu zero, ceea ce corespunde caracterului neenergetic al acestora. Acesta este unul din factorii care determină faptul de ce semnalele de torsiune se transmit informaţional şi nu energetic, adică fără transferuri de energie şi cu o viteză infinită.

9. Mediul prin care se propagă radiaţiile de torsiune îl reprezintă vidul fizic. Faţă de undele de torsiune vidul fizic se comportă ca un mediu holografic. În acest mediu undele de torsiune se propagă prin portretul de fază al acestei holograme. Acesta este cel de-al doilea factor fizic principal care explică caracterul informaţional (şi nu energetic) de a transmite semnale, cât şi o viteză infinit de mare de transmitere a semnalelor.

12. Câmpurile de torsiune trec prin medii naturale fără a suferi pierderi. Acest fapt reprezintă un factor natural, dacă ţinem cont că în calitate de cuante ale câmpurilor de torsiune figurează neutrino.

13. Viteza undelor de torsiune din punct de vedere teoretic este egală cu infinit. Vitezele mult mai mari decât cea a luminii nu reprezintă ceva neobişnuit pentru fizică. Acestea au fost prezente în teoria gravitaţiei a lui Newton. Vitezele mai mari ca a luminii au fost observate experimental pentru prima dată de către N.Kozârev, mai târziu au fost confirmate de către alţi doi colegi, iar la nivel cuantic de către Zeilinger. Este util de remarcat faptul că perturbaţiile de spin într-un mediu de spin se propagă în aşa fel, încât ele nu pot fi ecranate. În acest caz apare posibilitatea de creare de comunicaţii subacvatice şi subterane, cât şi de legături prin alte medii naturale.

14. Toate corpurile din natura vie şi din cea moartă se compun din atomi, dintre care majoritatea au spinii atomici sau nucleari clasici care nu sunt nuli. Ţinând cont că toate corpurile se află în câmpul magnetic al Pământului, de prezenţa momentelor magnetice ale atomilor şi nucleelor, care reprezintă urmări ale prezenţei spinilor şi sarcinilor clasice indicate, ia naştere o procesiune care

generează radiația de torsiune turbionară. În felul acesta, toate corpurile posedă câmpuri de torsiune (radiații) proprii.

15. Întrucât diferite corpuri au un ansamblu diferit de elemente chimice, un set diferit de compuşi chimici cu stereochimie diferită - cu repartizare spațială diferită în corpuri a acestor atomi şi a compuşilor chimici, atunci toate corpurile posedă câmpuri de torsiune strict individuale.

Oricât de neobişnuite ar fi proprietățile câmpurilor de torsiune, ele nu numai că trebuie să fie acceptate, dar trebuie să ne ghidăm după ele în mod obligatoriu, întrucât aceste proprietăți reprezintă realitatea obiectivă care ne este dată de către natură, ceea ce, în plus, este confirmat şi din punct de vedere experimental.

Caracterul neobişnuit al proprietăților şi, implicit, al manifestării câmpurilor de torsiune se poate ilustra prin următorul exemplu: tuturor ni se pare că fizica cunoaşte totul despre mecanică. Se vorbeşte mult, în special, despre inerție, însă nu se explică ce este inerția. Fizica nu numai că nu cunoaşte ce este inerția, dar nici nu poate explica dacă forțele inerției sunt interne sau externe în raport cu corpurile în mişcare.

În TVF este demonstrat faptul că inerția reprezintă manifestarea câmpurilor de torsiune în mecanică. De aici rezultă în mod direct că dacă pot fi comandate câmpurile de torsiune, atunci implicit pot fi dirijate şi forțele inerției şi, pe această bază, pot fi create propulsoarele universale care nu folosesc tracțiunea reactivă sau factorul de frecare. Cel mai neobişnuit factor este posibilitatea nu numai teoretică, dar şi practică, de a se crea sisteme care se mişcă pe seama unor forțe interne.

CERCETARI EXPERIMENTALE

Începând cu prima jumătate a anilor '80, o mare importanță a fost acordată cercetărilor experimentale şi lucrărilor aplicative privind modificările proprietăților diferitelor substanțe sub acțiunea câmpurilor de torsiune asupra acestor substanțe în diferite stări de fază ale acestora. Drept exemplu al unor astfel de lucrări este cercetarea acțiunii undelor de torsiune asupra topirii metalelor.

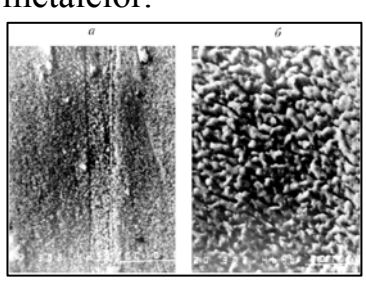

Au fost elaborate tehnologii de torsiune pentru obținerea unei serii de aliaje, care au fost brevetate. S-a reuşit găsirea regimurilor de acțiune prin torsiune asupra topiturilor, care duce la mărunțirea granulelor, iar într-o serie de cazuri, se modifică rețeaua cristalină.

A fost elaborată tehnologia de torsiune pentru producerea siluminului, un amestec dintre aluminiu şi siliciu. Spre deosebire de tehnologiile standard de producere a siluminului, în tehnologia de torsiune nu sunt utilizate diferite adaosuri pentru sporirea rezistenței acestui metal şi nici adaosuri chimice speciale pentru fixarea gazelor

în silumin. În cadrul folosirii tehnologiei de torsiune numai pe seama unei acțiuni a undelor de torsiune de un spectru elaborat special, se observă împingerea bulelor de gaz şi mărirea rezistenței de 1,3 ori şi a plasticității de 2,5 ori. Sporirea concomitentă a rezistenței şi a plasticității, prin utilizarea radiațiilor de torsiune, din punct de vedere al tehnologiilor standard nu este posibilă. Aceste tehnologii au fost demonstrate în anul 2000 la Tedjon (Coreea de Sud).

Legat de acuitatea problemei privind criza energetică globală şi de imposibilitatea unei rezolvări radicale a acestei crize prin diferite procedee, cum ar fi utilizarea energiei solare, eoliene, surselor termale etc., apar adesea propuneri de a se folosi în aceste scopuri energia vidului fizic. Printre fizicienii teoreticieni există, în acest sens, două puncte de vedere diferite.

Primul punct de vedere se rezumă la afirmația că, întrucât vidul fizic este un obiect cu energie minimă, atunci simpla punere a problemei privind obținerea energiei din vidul fizic este lipsită de sens.

ENERGIA VIDULUI FIZIC

Al doilea punct de vedere porneşte de la faptul că oscilatoarele care nu interacționează reprezintă fenomene ale vidului fizic, posedă energie şi aceasta este infinită. Pentru energia de fluctuație a vidului fizic este cunoscută estimarea lui G.Whiller ce poate fi analizată ca limita inferioară a acestei energii, care este egală cu **1095 g/cm^3**. Pentru comparație putem sublinia că energia nucleară este estimată la o densitate a nucleului de **1014 g/cm^3**, iar energia obținută prin arderea petrolului este apreciată ca având o densitate de aproximativ **l g/cm^3**.

Dacă energia vidului fizic este nelimitat de mare, atunci sporirea utilizării energiei pentru nevoile Pământului, lăsând în afara cadrului problemele echilibrului termic, pe seama utilizării energiei vidului fizic, nu poate sub nici o formă să exercite influență asupra stării acestuia.

Pornind de la acel fapt că în teorie se admite posibilitatea de obținere a energiei din vidul fizic, problema constă în găsirea principiilor fizice care pot fi puse la baza construirii de echipamente pentru rezolvarea acestei probleme şi căutarea ulterioară a soluțiilor tehnice pentru un dispozitiv comercial corespunzător. Principiile fizice indicate reprezintă obiectul pentru o serie de grupe de cercetare. Sunt cunoscute multe dispozitive care au randamentul de peste 100 %.

În orice curs standard de termodinamică se demonstrează în mod riguros că pentru sistemele închise randamentul niciodată nu poate fi mai mare de 100%. Dacă însă sistemul este deschis şi din cauza aceasta poate primi energie din mediul exterior, atunci un astfel de sistem poate avea un randament oricât de mare.

Dacă măsurătorile randamentului unei instalații au fost executate corect şi randamentul este într-adevăr mai mare de 100%, atunci de aici rezultă în mod

automat că această instalație este deschisă şi, în acest caz, trebuie găsit răspunsul la cea de-a doua întrebare: prin ce canal şi ce tip de energie intră în această instalație? Când, în urma cercetărilor, se reuşeşte stabilirea acestui canal şi a tipului de energie care intră în instalație, atunci, după includerea energiei evidențiate în bilanțul general al energiei instalației, randamentul acesteia va deveni din nou mai mic de 100%.

RANDAMENT DE 150%

Atenția inventatorilor este concentrată asupra instalațiilor termice ce au randamentul de peste 100%. Din construcțiile cunoscute deja de astfel de instalații există unele exemplare de asemenea instalații ce au un randament de până la 400%. Însă doar pentru una din construcțiile instalației termice, ale cărei modelele de serie au trecut cu câțiva ani în urmă expertiza independentă, a fost confirmat un randament de peste 120%.

Anul trecut, în Rusia, a fost demonstrat un model de serie de astfel de instalație cu un randament de 150%. Pentru toate tipurile de instalații cu randamentul de peste 100% există o particularitate comună - toate acestea au drept element principal un element cu rotație care are cerințe speciale față de caracteristicile rotației.

Întrucât mişcarea în spirală generează un câmp de torsiune, ceea ce se fixează de către dispozitivele de măsurare a câmpurilor de torsiune, acest lucru ne permite să considerăm că interacțiunea câmpului de torsiune al instalației cu câmpul de torsiune al vidului fizic conduce la acel fapt că o mică parte din energia de fluctuație a vidului fizic se transmite obiectului care generează câmpul de torsiune al instalației, adică spiralei de apă.

Tocmai pe seama acestui fapt se observă creşterea temperaturii apei. Pentru un observator din afară, acest lucru este receptat ca o autoîncălzire a apei. Luând în considerare că mecanismul de obținere a energiei pentru încălzirea apei se bazează pe efecte de torsiune şi ținând cont, de asemenea, că acest mecanism se realizează printr-un proces în spirală, turbionar, iar funcționarea instalației este legată de extragerea energiei suplimentare, această instalație termică de încălzire a căpătat denumirea de generator de torsiune turbionar (GTT).

Generatorul de torsiune turbionar are două surse de energie: prima sursă o reprezintă rețeaua electrică ce oferă energie pentru funcționarea electromotorului, necesar pentru pomparea apei prin instalație, iar cea de-a doua sursă este reprezentată de vidul fizic care dă energie pentru încălzirea apei. În continuare, când randamentul unor astfel de instalații va fi în mod semnificativ mai ridicat, se va reuşi sporirea substanțială a cantității de energie, extrase din vidul fizic, va apărea posibilitatea utilizării unei părți din energia extrasă din vidul fizic pentru asigurarea energiei necesare pentru funcționarea motorului

electric, transformând energia termică obținută în energie electrică.

În acest caz va cădea necesitatea de folosire a rețelei electrice şi o astfel de instalație termică va deveni o sursă autonomă de energie. Acest lucru va însemna o revoluție în energetică. Mai mult, nu va avea importanță dacă o astfel de instalație va fi termică, electrică, magnetică sau de orice alt tip de construcție.

TEHNOLOGII TORSIONICE IN MEDICINA

O direcție importantă de preocupări, legate de vidul fizic şi de câmpurile de torsiune, o reprezintă cercetările fundamentale şi aplicative medico-biologice. O importanță deosebită au avut-o cercetările privind influența câmpurilor de torsiune statice şi a radiațiilor ondulatorii de torsiune asupra obiectelor din natura vie de la diferite niveluri, cât şi lucrările privind studierea câmpurilor de torsiune caracteristice şi integrale ale obiectelor din natura vie de la diferite niveluri. Ultima direcție de cercetări a devenit posibilă datorită creării unor sisteme cuantice cu un înalt grad de sensibilitate pentru înregistrarea radiațiilor de torsiune, sisteme care au permis să se înregistreze spectrele de frecvență ale acestor radiații.

Pe parcursul unei lungi perioade de timp au fost efectuate lucrări privind formarea unei bănci de date pentru spectrele radiațiilor de torsiune ale diferitelor țesuturi la diferite îmbolnăviri, în diferite stadii.

Pe această bază a apărut posibilitatea de a fi create echipamente care vor permite realizarea diagnosticării stării de sănătate a omului, măsurând spectrele caracteristice ale frecvențelor de torsiune ale diferitelor grupuri de celule din anumite părți ale organelor omului, sau ale țesuturilor acestuia, şi apoi prin compararea acestora cu spectrele corespunzătoare ale celulelor sănătoase sau ale celulelor aflate într-un anumit stadiu de patologie.

TEHNOLOGII TORSIONICE FARA LIMITE

În încheiere, trebuie să ne îndreptăm atenția asupra acelui fapt, că cercetările în domeniul tehnologiilor de torsiune nu se limitează doar la direcțiile indicate mai sus. În realitate, cercetările care se efectuează acum cuprind toate domeniile economiei, inclusiv industria, agricultura şi medicina, cât şi toate problemele legate de viața de toate zilele a omului.

Tehnologiile de torsiune concrete reprezintă prevestitorii intrării omenirii în era tehnologiilor noosferice, iar acestea vor schimba viața noastră mai mult decât toate revoluțiile tehnico-ştiințifice ale secolului al XX-lea. Este de importanță primordială posibilitatea ca, prin utilizarea sumei tehnologiilor de

torsiune, să fie rezolvate toate problemele care au condus omenirea spre criza globală de sistem a civilizației.

Friederich Engels a avut dreptate când a scris că, dacă în societate apar necesități, atunci acestea împing înainte ştiința mai mult decât sute de universități.

Necesitatea omenirii de a ieşi din criza de sistem a generat teoria vidului fizic, teorie ce a permis demararea creării unor tehnologii de torsiune de vârf, care să fie în măsură să indice calea şi modul de ieşire din această criză sistemică.

---

* Centrul de Tehnologii Bioinformationale, Compania NEOTEK

CONSIDERAȚII ASUPRA CONCEPTELE DE *BIOENERGIE* ŞI *BIOENERGETICĂ*

Ioan MAMULAŞ*

Abstract

Some considerations regarding the meanings of the terms "bioenergy" and "bioenergetics" are presented in this paper. Two types of bioenergetics are identified, depending on the general assumptions: the "conventional bioenergetics" (based on physicalism and accepted by academic science) and the "nonconventional bioenergetics" (based on vitalistic conceptions). In the last part of the paper, is outlined a hypothesis concerning the propagation of Qi along the acupuncture channels (the concept of solitary waves is involved).

I. Definirea vieții şi aspectele (bio)energetice

Este unanim admis faptul că organismele vii constituie, în diversitatea formelor lor de existență şi coexistență, unele din cele mai complexe entități din universul fizic cu care se confruntă subiectul epistemic. De asemenea, a devenit o paradigmă ştiințifico-gnoseologică aserțiunea că ființele vii sunt sisteme dinamice ce îşi realizează integritatea, funcționalitatea, perpetuarea şi interacțiunile prin permanente schimburi de substanțe, energie şi informație cu mediul înconjurător, iar progresele ştiințifice extraordinare din ultimile decenii au permis descifrarea multora dintre mecanismele care stau la baza a ceea ce numim *viață*. Cu toate acestea, şi în pofida multitudinii de propuneri făcute de-a lungul timpului, nu a fost formulată (încă) o definiție a vieții (a organismului viu) care să fie unanim admisă.

Căutând să evidențieze însuşirile specifice ale vieții, adică elementele ce alcătuiesc "numitorul comun" al ființelor vii, diferiți autori fac referire la o mulțime de noțiuni şi concepte – precum cele de materie vie, mişcare biologică, metabolism, excitabilitate, reproducere (reduplicare), autoreglare, stocare şi transmitere de informație, homeostazie, sistem deschis, antientropism, evoluție, teleonomie, autonomie, invarianță, ordine/organizare, coerență, sinergism, echilibru dinamic, morfogeneză, eterogenitate etc. –, lista părând a fi inepuizabilă. De altfel, principala obiecție față de diversele tentative de definire a vieții este aceea că, deşi respectivele definiții surprind unele sau altele dintre aspectele fundamentale ale procesualității biologice, ele rămân incomplete, cu tot efortul propunătorilor. În consecință, o modalitate de abordare care să ne apropie de o definire general acceptabilă a vieții pare a fi luarea în considerare a

tuturor caracterelor viului ca existente *concomitent*. Aşa cum se exprima biochimistul american M. Calvin [1, p. 278]: *"viaţa are, în realitate, o mulţime de însuşiri şi aproape pe fiecare în parte o putem reproduce în sisteme vii. Dar numai sistemul care le reuneşte pe toate, simultan, îl putem numi sistem viu"*. Pe de altă parte însă, date fiind deosebita complexitate a lumii vii şi limitele cunoaşterii noastre, nu putem pretinde că, actualmente, ne este la îndemână tabloul *complet* al caracteristicilor definitorii ale vieţii.

Răspunsul la întrebări de genul *"ce este viaţa?"*, *"prin ce se delimitează viul de neviu?"*, sau *"care este originea vieţii?"* depinde în chip fundamental de modul în care este gândit actul însuşi al definirii. Conform logicii clasice, acest act implică parcurgerea raţională şi completă a două etape: 1) – stabilirea *genului proxim*, adică includerea termenului necesar de a fi definit într-un cadru general adecvat; 2) – stabilirea *diferenţelor specifice*, respectiv particularizarea definitului în raport cu alte concepte aparţinând aceluiaşi gen proxim, diferenţe specifice care trebuie să se exprime numai prin termeni perfect cunoscuţi sau deja explicaţi.

Putem admite ca gen proxim în definirea vieţii exprimarea: *viaţa este o modalitate de manifestare a realităţii obiective* (extensie a restrictivei formulări: “viaţa este o formă de mişcare a materiei”). În ce priveşte stabilirea diferenţelor specifice – care reprezintă în fapt esenţa problemei – considerăm că acestea nu se pot exprima doar *static*, prin simpla enumerare a unor termeni "perfect cunoscuţi sau deja explicaţi". Având în vedere multidimensionalitatea calitativă a viului, exprimarea notelor caracteristice ale vieţii este posibilă numai într-o abordare *dinamică*, printr-un *organism discursiv* [2, p. 77] mereu în mişcare ideatică, capabil să producă, să specifice şi să precizeze semnificaţii desprinse din eforturile cognitive experimentale şi teoretice aplicate viului. Acest organism discursiv constituie diferenţa specifică în definirea viului şi el se construieşte treptat, permanent, evoluând asimptotic, pe măsură ce cunoaşterea procesualităţii biologice avansează.

Evidenţierea elementelor care formează organismul discursiv menţionat reclamă un efort de cunoaştere inter- şi multidiscilinar ce poate redimensiona raporturile dintre biologie şi fizică. Dacă, pe de o parte, s-au dovedit ineficiente extrapolările nejustificate la studiul viului a unor abordări valabile numai pentru niveluri de organizare ale neviului, pe de altă parte însă, nu au foat exploatate suficient (sau chiar deloc) alte concepte din fizică ce s-ar putea dovedi utile fie în elucidarea unor procese biologice încă puţin cunoscute, fie în descoperirea altora noi. De asemenea, nu este aprioric exclus ca relevanţa ontologică a *bios*-ului să reclame o lărgire – prin completare şi/sau transformare – a bazei conceptuale a fizicii, urmând ca, astfel "îmbogăţită", fizica să poată furniza pe mai departe demersuri explicative pertinente privind realitatea biologică. S-ar contura astfel o relaţie de tip *feed-back* pozitiv între fizică şi biologie (considerate drept sisteme cognitive deschise), relaţie cu impact major asupra progresului în cinoaşterea lumii vii.

În această viziune, aspectele energetice implicate în fenomenologia biologică ocupă un loc dintre cele mai importante în edificarea acelui organism discursiv necesar identificării notelor definitorii ale vieții. Pentru înțelegerea viului, printre chestiunile fundamentale sunt şi cele legate de conversiile de energie din lumea vie, de modalitățile prin care energia obținută din exterior permite structurarea internă a sistemelor vii, de specificul interacțiunilor energetice dintre structurile vii etc.

Termenul de *energie* este unul de o mare generalitate; el a depăşit de mult cadrul relativ restrâns al fizicii (unde, în mod instrumental, el este definit şi utilizat cu rigurozitate), devenind un element al limbajului curent, ceea ce dă naştere deseori la confuzii şi neclarități. Aceste confuzii şi neclarități sunt, la rândul lor, extrapolate şi în domeniul viului, astfel încât unor termeni precum cei de "bioenergie" şi "bioenergetică" li se dau şi li se promovează (în anumite cercuri cu priză la publicul neinformat) accepțiuni pseudo-ştiințifice sau chiar de-a dreptul misticoide. De aici rezultă necesitatea depunerii de eforturi pentru clarificarea de pe poziții ştiințifice a acestor concepte, avându-se în vedere totodată şi folosirea lor pentru punerea la punct a unor metodologii noi de investigare a viului.

II. Modalități de conceptualizare a termenilor de *bioenergie* şi *bioenergetică*

Este dificil de stabilit cu precizie cine a propus pentru prima oară termenii de *bioenergie* şi *bioenergetică*. Psihoterapeuții americani A. Lowen şi J. Pierrakos pretind a fi utilizat cei dintâi, încă de prin anii 1950, conceptul de *bioenergie* ca stând la baza unei metode psiho-terapeutice elaborată de ei şi botezată "analiză bioenergetică" (*bioenergetic analysis*), metodă ce porneşte de la principiul că *"procesul energetic din organism influențează spiritul, la fel cum acesta din urmă determină ceea ce întâmplă în corp"* [3, p. 14]. Aplicarea metodei urmăreşte conştientizarea "curenților vegetativi" care circulă prin interiorul corpului uman, resimțirea acestora, înțelegerea dsifuncționalității lor şi restaurarea armoniei corp–spirit prin înlăturarea inhibițiilor şi desferecarea "fluxului energetic". În şedințele (de cele mai multe ori colective) de "analiză bioenergetică", tensiunile musculare şi nervoase se diminuează prin tehnici speciale de respirație şi relaxare, amintirile represate ies la suprafață şi o nouă "energie" se eliberează, ducând la vindecarea sau ameliorarea stării pacientului. Dincolo de eventualele reuşite terapeutice ale metodei, conceptul de "energie" al lui Lowen rămâne vag definit, este de factură vitalist–psihologizantă şi are prea puțină legătură cu accepțiunile din ştiințele fizico-chimice.

În anul 1957, savantul ungur A. Szent-Györgyi a publicat volumul intitulat *"Bioenergetics"*, prin care se face o primă încercare de abordare sistematică a proceselor ce stau la baza energeticii structurilor vii – de această dată în sens strict fizico-chimic. Încă de la începutul cărții, autorul precizează problemele

care se pun: *"cum este dirijată viaţa de către energie? În ce mod pune energia în funcţiune maşina vie"* [4, p. 13]. Pentru a răspunde la ele, Szent-Györgyi propunea două ipoteze fundamentale: a) – în procesele biologice există două feluri de energie: energia "imobilă" a legăturilor de valenţă, acumulată în compuşii chimici, şi energia "mobilă", de transmisie, care "migrează" prin reacţii biochimice; aceasta din urmă este identificată cu energia excitării electronice a moleculelor sau a sistemelor moleculare care intră în compoziţia materiei vii; b) – există o structură particulară a apei ce se găseşte în substraturile biologice, structură care crează un mediu favorabil pentru stocarea şi distribuirea energiei "mobile". *"Una din funcţiile importante ale structurii protoplasmatice* – nota Szent-Györgyi – *este, probabil, crearea în apă a unor structuri specifice care fac posibile asemenea forme ale excitării electronice şi ale transmisiei de energie, care ar fi imposibile în afara unor asemenea structuri. Substanţa solidă şi apa din celulă formează împreună un sistem unitar, care posedă însuşirea ciudată de a fi viu"* [4, p. 152].

Trebuie remarcat faptul că deşi Szent-Györgyi şi-a intitulat cartea "Bioenergetica", termenii de *bioenergie* şi de *bioenergetică* nu se regăsesc ca atare nicăieri în textul volumului. Şi aceasta pentru că el nu susţine niciun moment că în structurile vii s-ar manifesta vreo formă aparte de energie, diferită esenţial de cele cunoscute în ştiinţele fizico-chimice.

Cu toate că unele din opiniile exprimate de A. Szent-Györgyi în 1957 au fost ulterior amendate, pe direcţiile deschise de el s-au efectuat în deceniile următoare progrese cu totul remarcabile în studierea, din perspectivă fizico-chimică, a mecanismelor energetice din sistemele biologice. Astfel a apărut, s-a dezvoltat şi se dezvoltă în continuare o disciplină cu deplin statut de recunoaştere ştiinţifică, *bioenergetica*, aflată la conjuncţia dintre biofizică, biochimie şi biologia moleculară.

În paralel cu bioenergetica "oficializată" ştiinţific, termenilor de *bioenergie* şi *bioenergetică* li s-au dat şi li se dau semnificaţii bazate pe concepţii vitaliste/neovitaliste. În esenţă, astfel de concepţii (dintre care unele încearcă să transpună în limbaj modern noţiuni şi idei din diverse medicini tradiţionale) postulează existenţa unei/unor forme de energie specifice lumii vii, pentru care sunt folosite o multitudine de denumiri – mai vechi sau mai noi, mai mult sau mai puţin sinonime –, printre care şi cea de *bioenergie*. Semnificativ este faptul că în demersurile vitaliste – spre deosebire de bioenergetica academică, unde termenul de *bioenergie* este utilizat exclusiv prin derivate adjectivale ("procese bioenergetice", "reacţii bioenergetice" etc.) – acelaşi termen este folosit şi în sens substantival: se vorbeşte de o *bioenergie* la modul propriu, ce nu ar fi subsumată proceselor fizico-chimice îndeobşte recunoscute în ştiinţă.

Prin urmare, se pot distinge două concepţii generale privind semnificaţiile bioenergiei şi bioenergeticii:

1)*concepţia chimico-fizicalistă*, care consideră că nu există o formă aparte de energie specifică viului, iar bioenergetica trebuie să studieze mecanismele şi

legitățile transformărilor suferite, în organismele vii şi în biosferă, de formele de energie cunoscute şi atestate ştiinţific. Acest tip de bioenergetică poate fi denumit *bioenergetică admisă ştiinţific* (prescurtat: BAS) sau *bioenergetică convenţională*;

2)*concepţia vitalistă* (cu diverse variante), care "decretează" că bioenergia/bioenergiile există ca atare, fiind principial diferită/diferite de alte feluri de energie studiate de fizică şi chimie. În mod corespunzător, am avea o *bioenergetică neconvenţională* (prescurtat: BNC). De fapt, ar fi vorba de mai multe bioenergetici neconvenţionale, ţinând seama de diferitele doctrine vitaliste.

Ar fi de menţionat şi că, începând din anii 1970, cercetători din fosta URSS şi Cehoslovacia au folosit (din motive de natură politico-ideologică) termenul de *bioenergetică* pentru a descrie ceea ce parapsihologii occidentali denumesc fenomene de tip psihokinetic [5].

III. Bioenergetica admisă ştiinţific (BAS)

BAS consideră sistemele biologice ca sisteme chimico-fizice complexe şi înalt organizate, în care captarea, stocarea, conversia şi utilizarea energiei se efectuează conform principiilor statuate de ştiinţa actuală. Astfel, se afirmă că *"nu există experienţe care să sugereze alte principii activând în sistemele biologice în afară de binecunoscutele legi fundamentale ale fizicii: mecanica cuantică a atomilor şi moleculelor şi legile de conservare"* [6, p. 316]. Într-un mod încă mai restrictiv, bioenergetica este definită ca: *"o disciplină înalt specializată care studiază soluţia unei singure probleme: mecanismele prin care energia devenită disponibilă ca urmare a oxidării substraturilor, sau prin absorbţia luminii, poate fi cuplată cu reacţii cum ar fi sinteza ATP din ADP şi fosfor, ori cu acumularea ionilor la traversarea membranei celulare"* [7, p. 3]. Ideea de bază este, deci că aspectele bio-energetice ale formării şi menţinerii structurilor biologice pot fi înţelese *complet* în cadrul fizicii şi chimiei actuale.

Nu vom insista în această lucrare asupra conceptelor, metodelor şi rezultatelor obţinute de BAS; literatura de specialitate din domeniu este uriaşă.

Susţinătorii teoriilor vitaliste reproşează BAS că este reducţionistă şi că *"ostracizează pe oricine iese dincolo de bastioanele fizicaliste ale biologiei moderne"* [8, p. 224]. Dar, până la un punct, reducţionismul chimico-fizic şi-a dovedit o anumită eficienţă, căci o multitudine din procesele energetice care se desfăşoară în lumea vie au putut fi astfel descifrate. Oricine poate specula, cu mai mult ori mai puţin temei, că viaţa nu se reduce la "jocul" complicat al atomilor şi moleculelor, sau că ea este nu doar *"un curent foarte slab de electroni"* (cum spunea A. Szent-Györgyi), dar aceşti atomi, molecule şi electroni sunt baza materială a vieţii şi, deci, modul lor de "funcţionare" în structurile biologice trebuie cunoscut, dacă dorim să înţelegem viul sub multiplele lui aspecte. De altfel, demersul având la bază concepţia chimico-

fizicalistă este pe departe de a-şi epuizat posibilităţile. Pe lângă preocupările devenite clasice, există încercări de abordare a fenomenelor energetice din lumea vie şi din alte perspective fizice, cum ar fi: teoria vibraţiilor coerente în sistemele biologice, ipotezele legate de rolul solitonilor în transportul energiei, ipoteza bioplasmei, studiul proprietăţilor semiconductoare/supraconductoare ale structurilor bio-organice etc.

Raportul dintre BAS şi BNC nu ar trebui gândit ca unul anatagonic, ci ca unul de complementaritate, iar constituirea unei *veritabile Bioenergetici* ar fi rezultatul dialectic al îmbinării elementelor, dovedite fără dubiu ca valabile, conţinute în cele două modalităţi de abordare a fenomenologiei biologice.

IV. Bioenergetica neconvenţională (BNC)

Potrivit concepţiilor vitaliste, fenomenul vieţii nu poate fi înţeles pe deplin în termeni pur materiali, în fiinţele vii existând "ceva" imaterial (o *vis vitalis*) care le deosebeşte de corpurile şi sistemele neînsufleţite (acest "ceva" reprezentând astfel diferenţa specifică în definirea vieţii). Concepţiile vitaliste au o istorie îndelungată şi sinuoasă, ale cărei începuturi le găsim, practic, în toate culturile străvechi şi tradiţionale, pentru ca apoi aceste concepţii să pătrundă în mediile intelectuale, fie ca paradigme oficializate, fie ca nişte curenţii "subterani" de idei opuşi *main-stream*–ului ştiinţifico-filozofic.

La chimiştii din primele decenii ale secolului al XIX-lea, vitalismul se manifesta îndeosebi ca negare a posibilităţii de a se obţine pe cale artificială substanţe organice. După efectuarea primelor sinteze organice, vitalismul rămânea să se sprijine pe imposibilitatea creării în laborator a vieţii. Într-o lucrare publicată în 1844, J. von Liebig argumenta în acest sens: *"Sub influenţa unei cauze nechimice (forţa vitală), în organism acţionează şi forţe chimice. Numai datorită acestei cauze dominante, şi nu de la sine, elementele se combină formând substanţe (...) în acelaşi mod cum în afara organismului le face să se combine voinţa raţională a chimistului. Reuşim să obţinem (...) toate acele substanţe care nu au nici un fel de proprietăţi vitale, ci numai proprietăţi chimice, ale căror formă şi structură le determină forţa neorganică. Dar chimia nu va putea niciodată să obţină în laborator celule, fibre musculare, nervi, adică vreuna din părţile cu adevărat organice, dotate cu proprietăţi vitale, ale organismului"* (citat după [9], p. 73-74).

Progresele făcute apoi de fizică (îndeosebi descoperirea legii conservării energiei şi consecinţele ei termodinamice), biochimie, biologie şi fiziologie au determinat un recul al vitalismului, în paralel cu impunerea ideii că nu există nici o diferenţă principială între energia ce pune în lucru o maşină mecano-termică (sau una termo-chimică) şi aceea care acţionează "maşina" biologică. Dar acest reducţionism exclusivist a resuscitat, prin contra-reacţie, interesul pentru vitalism al unor oameni de ştiinţă occidentali. Astfel, după biologul german Hans Driesch (considerat primul neovitalist), trăsăturile specifice viului

s-ar datora *entelechiilor*, definite drept entități ne-spațiale autonome, de natură imaterială, ce controlează şi dirijează desfăşurarea proceselor biologice.

La drept vorbind, vitaliştii nu neagă rolul factorilor fizici şi chimici, dar consideră că viața nu se limitează la aceştia şi afirmă că mecanismele, oricare ar fi ele, prin care se generează şi se întreţin organismele vii sunt puse în mişcare numai acţiunea unui factor special, "vital", o energie subtilă, aparte de cele cunoscute în fizică, şi pe care o denumesc în diferite chipuri, termenul de "bioenergie" fiind doar unul de dată mai recentă.

Ca exemple, ne vom referi la două dintre concepţiile vitalist-energetice, una de tip occidental (teoria *orgon*-ului a lui Wilhelm Reich) şi cealaltă de sorginte extrem-orientală (doctrina *qi*–ului din medicina tradiţională chineză).

1. Energia *orgonică*

În deceniile trei şi patru ale secolului XX, pe baza observațiilor privind comportamentul uman, emoțiile, orgasmul şi aşa-numiții "curenți vegetativi", psihiatrul austriac W. Reich – fost elev al lui Sigmund Freud – ajungea la concluzia că în toate fiinţele vii există curenți de energie biologică, formați din "bioni", un fel de "vezicule energetice" ce radiază lumină albastră şi pe care le-ar fi pus în evidență prin experimente de laborator [10]. Ulterior, Reich renunță la conceptul de "bion" şi îl crează pe cel de *energie orgonică* (sau, simplu, *orgon*) [11].

În concepția lui Reich şi a susținătorilor lui, energia orgonică ar fi *"energia cosmică vitală, forța creativă fundamentală cunoscută de mult timp de oamenii care trăiesc în contact direct cu natura"* [12, p. 11]; ea este de natură electromagnetică, stă la baza tuturor proceselor biologice şi are următoarele proprietăți [11, 12]:

- este universală şi umple tot spațiul;
- nu are masă de repaus şi este primordială în natură;
- penetrează toată materia, dar cu viteze diferite în funcție de natura materialelor;
- pulsează spontan, se dilată şi se contractă; se propagă ondulatoriu;
- este negentropică;
- are o puternică afinitate pentru apă;
- este acumulată în mod natural de organismele vii prin hrană, apă, respirație, tegumente;
- este perturbată de energiile secundare (electromagnetism, radioactivitate etc.);
- prin suprapunerea a doua sau mai multe unde de energie orgonocă ia naştere o particulă cu masă de repaus;
- energia orgonică nu se pierde, în virtutea unui "metabolism energetic" care o face să "curgă" spre un nivel mai înalt, conservându-şi o "capacitate de descărcare" spre un nivel mai scăzut;

– este transparentă, dar poate deveni vizibilă prin refractarea luminii sau ca "undă calorică".

W. Reich credea că energia orgonică poate fi extrasă din atmosferă cu ajutorul "acumulatorilor de energie orgonică" şi folosită în tratamentul oricărei afecţiuni fizice sau psihice. Un acumulator de energie orgonică este o incintă, de dimensiuni corespunzătoare, ai cărei pereţi sunt confecţionaţi din straturi succesive metalice – transmiţătoare pentru *orgon* – şi nemetalice (dielectrice) – care absorb energia orgonică. Cu cât sunt mai multe straturi metal-nemetal, cu atât se acumulează mai multă energie orgonică (creşte sarcina orgonică) în incintă. Printre efectele fizice , fiziologice şi biologice despre care se afirmă că ar fi produse de sarcinile orgonice din acumulatorii de energie orgonică se numără: – a). efecte fizice: creşterea uşoară a temperaturii aerului, descărcarea mai lentă a electroscoapelor, creşterea umidităţii şi scăderea ratei de evaporare a apei, creşterea ionizării aerului, perturbarea undelor electromagnetice; – b). efecte fiziologice şi biologice: efect vagotonic, senzaţii de furnicături şi de încălzire la suprafaţa pielii, creşterea temperaturii corporale, scăderea presiunii arteriale şi a ritmului cardiac, stimularea germinaţiei şi a dezvoltării organismelor vegetale, creşterea ratelor de dezvoltare a ţesuturilor şi de vindecare a rănilor, creşterea imunităţii, vindecarea unor forme de cancer.

Cele susţinute de Reich şi adepţii săi sunt, în cel mai bun caz, la limita credibilităţii; ştiinţa academică respinge conceptul de energie orgonică, considerând că lipsesc dovezile teoretice şi experimentale indubutabile [13].

2. *Qi*–ul din medicina tradiţională chineză

În medicina tradiţională chineză (MTC), impregnată de filozofia daoistă, concepţia fundamentală de la care se porneşte este că în Univers există o "energie" fundamentală, bipolară (cu aspectele complementare *Yin* şi *Yang*), care îmbracă diferite forme specifice, inclusiv în structurile vii [14, 15, 16]. Semnificaţia acestei "energii" fundamentale – denumită *Qi* – este mai cuprinzătoare decât înţelesul uzual pe care ştiinţa occidentală îl dă noţiunii de energie, deoarece în conceptul de *Qi* se regăsesc îmbinate atât caracterul energetic ("măsură" a mişcării), cât şi cel informaţional ("măsură" a ordinii/organizării).

La nivelul organismului uman, *Qi*-ul – sub diversele sale forme: ancestral, de nutriţie, de apărare etc. – este cel care asigură vitalitatea şi integrarea în mediul ambiant, conectarea omului cu macrocosmosul şi microcosmosul. *Qi*-ul are o circulaţie ritmică pe nişte trasee corporale speciale numite meridiane de acupunctură, de-a lungul cărora se găsesc puncte specifice (puncte de acupunctură) prin care se poate interveni în scopuri terapeutice.

Printre străveschile discipline ale MTC, *Qigong*-ul ocupă un loc aparte. Literal, *Qigong* înseamnă "exerciţiu *Qi*"; într-o definiţie care explicitează

această traducere, *Qigong*-ul reprezintă ansamblul exerciţiilor fizice şi/sau respiratorii prin care se poate realiza dirijarea *Qi*-ului.

Conform MTC, termenul *Qi* din sintagma *Qigong* are două semnificaţii [17]. Una este cea a *Qi*-ului originar, care provine de la organismul matern şi serveşte ca bază a vieţii. Cealaltă se referă la *Qi*-ul intern, ce derivă din *Qi*-ul originar în combinaţie cu diferiţi factori dobândiţi în urma relaţionărilor cu mediul extern. Exerciţiile *Qigong* îmbunătăţesc şi mobilizează *Qi*-ul intern în corpul umaan, el putând fi deplasat prin voinţă de-a lungul meridianelor de acupunctură, nervilor şi vaselor sanguine. În felul acesta, sunt îmbunătăţite rezistenţa la boli, adaptabilitatea la factorii externi şi capacitatea de depăşire a eventualelor tulburări somatice şi psihice. Atunci când, ca urmare a practicării consecvente şi corecte a *Qigong*-ului, organismul este saturat de *Qi*-ul intern, acesta poate fi proiectat în afara corpului ca *Qi* extern.

Există sute de tipuri de exerciţii *Qigong*, care se pot clasifica în mai multe moduri. Astfel, există un *soft Qigong* şi un *hard Qigong*. *Soft Qigong*-ul e practicat pentru păstrarea şi protejarea sănătăţii sau pentru auto-tratamentul unor afecţiuni, iar *hard Qigong*-ul (sau *Kung-fu Qigong*) este folosit în artele maţiale. *Qigong*-ul se mai clasifică în: *Qigong* static, *Qigong* dinamic şi *Qigong* de emisie. Persoana care practică *Qigong*-ul static stă în aparenţă nemişcată, apelând la tehnici respiratorii şi de concentrare mentală. În *Qigong*-ul dinamic, practicantul, aflat în stare de concentrare psihică, execută seturi de mişcări ale corpului însoţite de anumite ritmuri respiratorii. *Qigong*-ul static şi cel dinamic se practică îndeosebi în scopuri preventive şi de întreţinere a funcţiunilor vitale la parametrii optimi. *Qigong*-ul de emisie se referă cu precădere la capacităţile maeştrilor *Qigong* de a-şi mobiliza *Qi*-ul propriu în afara corpului, în scopuri terapeutice sau în confruntări marţiale.

În ceea ce priveşte fenomenele acupuncturale, se susţine că existenţa *Qi*-ului care circulă prin meridianele de acupunctură este dovedită, printre altele, de aşa-numitul *fenomen de propagare a senzaţiei pe meridian* (prescurtat FPSM). Intens studiat în ultimile decenii de cercetătorii chinezi, FPSM constă în apariţia, consecutivă introducerii acului într-un punct de acupunctură, a unei senzaţii particulare parestezice şi uneori hiperestezice ce se ditribuie pe direcţia unui meridian sau a mai multor meridiane ori de-a lungul unor ramuri colaterale viscerale. Mai frecvent constatat la subiecţii bolnavi, FPSM este interpretat ca un semn de reuşită diagnostică şi terapeutică. Investigaţiile extinse pe loturi mari de subiecţi au arătat că viteza FPSM se înscrie într-o gamă de valori foarte scăzute comparativ cu vitezele altor semnale biologice. Într-un articol evaluator consacrat FPSM se constată că *"viteza de deplasare a senzaţiei de-a lungul meridianului variază după diverşi autori între 3,3 şi 20 cm/s, cu o medie de 7,521 cm/s"* [18].

Dacă FPSM este considerat ca o consecinţă directă a circulaţiei *Qi*-ului, atunci viteza de propagare a senzaţiei de meridian apare ca fiind tocmai viteza de deplasare a *Qi*-ului de-a lungul meridianelo de acupunctură [19]. Prin urmare,

în orice model biofizic care încearcă să expliciteze natura *Qi*-ului (fie şi numai parţial), trebuie să se regăsească ordinul de mărime al acestei viteze de propagare. În continuare, este prezentată schiţa unui asemenea model [20] bazat pe ipoteza *undelor solitare* (*solitoni*) generate metabolic în protofilamentele microtubulillor ce formează citoscheletul.

V. Ipoteza solitonilor în evaluarea vitezei de propagare a senzaţiei de meridian

În sens strict matematic, solitonii sunt soluţii analitice ale unor ecuaţii diferenţiale neliniare speciale. Aceste soluţii sunt de tip undă solitară, cu profil localizat şi permanent, care nu se dispersează şi nivi nu se deformează prin ciocnire. În sens fizic, solitonul reprezintă un "pachet" de energie localizat, mobil şi auto-suficient din punct de vedere dinamic într-un mediu neliniar.

Din cauza dispersiei, o undă obişnuită tinde să se aplatizeze şi să se împrăştie pe măură ce se deplasează. Dimpotrivă, un soliton este o undă care nu se împrăştie deoarece efectele de dispersie sunt anulate de alte trăsături ale mişcării undei. Într-o undă obişnuită, diferitele frecvenţe "călătoresc" indeoendent unele de altele, lipsite de o unitate organică, fenomenul global fiind suma lor. La unda solitară, toate componentele interaţionează, conferind acestui pachet de unde o unitate organică ce transformă "valul" într-un veritabil "obiect". Prin neliniaritate, efectele dispersive se compensează, anulându-se, iar unda se propagă exact în starea în care s-a generat prin eliberare de energie. "Obiectul" soliton are în acelaşi timp proprietăţi corpusculare şi ondulatorii care conservă local o concentrare de energie; la nivel microfizic, el este un obiect clasic cu interpretare cuantică [21].

Microtubulii sunt consideraţi a fi printre principalii organizatori ai interiorului celulei vii, aşa cum este reflectat de faptul că celulele răspund la diferiţii stimuli prin reglarea distribuţiei spaţiale a microtubulilor. Asamblaţi din molecule tubulinice, microtubulii se găsesc în toate celulele eucariote, participând la diviziunea celulară, mişcarea celulară şi menţinerea formei celulare [22]. De regulă, microtubulii sunt alcătuiţi din 13 protofilamente cvasiaxiale, iar fiecare protofilament este format din molecule de tubulină aranjate într-o asociere de tip *head-to-tail*. Tubulina este un dimer legat necovalent, format din două lanţuri de 50 kD parţial analoage, dar nu identice, alfa şi beta. Forma geometrică a unui microtubul seamănă cu un clindru gol, cu diametrul exterior de cca. 30 nm. Lungimile microtubulilor variază de la 2 la 100 micrometri, iar distanţa dintre centrii a două molecule de tubulină de-a lungul unui proto filament este $a_0 = 8$ nm.

Presupunând că sunt *n* molecule tubulinice (fiecare având masa m) într-un protofilament şi notând cu x_i poziţia la un moment dat a moleculei de tubulină i iar cu x_{io} poziţia de echilibru a aceleiaşi molecule (i = 1,2,…*n*), atunci deplasarea y_i moleculei faţă de poziţia de echilibru este:

$$y_i = x_i - x_{io} \quad (1)$$

În [23] se arată ca energia de interacțiune U dintre două molecule vecine de tubulină este dată de:

$$U = 0,5[k(y_i - y_{i-1})] \quad (2)$$

unde k este constanta forței de interacțiune. De asemenea, o moleculă de tubulină este supusă interacțiunilor cu restul moleculelor de tubulină din microtubul. În acord cu abordările din fizica stării solide, această interacțiune suplimentară poate fi bine aproximată (după [23]) printr-un potențial periodic de forma:

$$U' = U_0[1 - \cos(2\pi y_i/a_0)] \quad (3)$$

în care U_0 este semiînălțimea barierei de potențial.

O moleculă de tubulină legată într-un protofilament este constrânsă să oscileze de-a lungul axei protofilamentului, astfel încât se poate trata fiecare protofilament ca un sistem independent, celelalte 12 protofilamente constituind parte a mediului său înconjurător. Utilizând relațiile (2) şi (3) şi formalismul hamiltonian din mecanica teoretică, în [23] se deduce că ecuația de mişcare pentru molecula i de tubulină dintr-un protofilament este de forma;

$$m\ddot{y}_i = k(y_{i+1} - 2y_i + y_{i+1}) - (2U_0/a_0)\sin(2\pi y_i/a_0) \quad (4)$$

Soluția acestei ecuații – ținând seama de (1) şi fără a mai nota indicii – este:

$$y = (2a_0/\pi)\tan^{-1}\{\exp[\pm(g/L)x - vt]\} \quad (5)$$

unde parametrii g şi L sunt dați de relațiile: $L^2 = k(a_0)^4/4\pi^2U_0$, respectiv $g^2 = 1/(1-v^2/c^2)$, cu:

$$c^2 = k(a_0)^2/m \quad (6)$$

Formula (5) reprezintă expresia matematică a unei unde solitare (sau soliton) a cărei viteză de deplasare este v. În mecanica neliniară, soluția (5) este denumită soliton sau antisoliton, după cum se ia în formulă semnul minus, respectiv plus.

Deplasarea y din relația (5) poate fi considerată ca o funcție continuă de coordonata x. În aceste condiții în, [23] se deduce că energia E a solitonului este:

$$E = (4g/\pi)[k(a_0)^2U_0]^{1/2} \quad (7)$$

iar lărgimea w a undei solitare este:

$$w = (a_0/2\pi)[k(a_0)^2/U_0]^{1/2} \quad (8)$$

Pentru calcule numerice sunt necesare valorile lui k şi U_0. În [23] se arată că pentru k se poate lua valoarea:

$$k = 45,2\cdot10^{-3}\ \text{N/m} \quad (9)$$

Estimările pentru U_0 sunt mai puțin precise; în orice caz, se arată în [23], U_0 este cuprins între valorile:

$$U_{01} = 100\ \text{cal/mol} \quad (10)$$

$$U_{01} = 150\ \text{cal/mol} \quad (11)$$

Dacă în relația (7) punem g = 1 (adică v = 0), rezultă energia E_0 de formare a solitonului:

$$E_0 = (4/\pi)[k(a_0)^2U_0]^{1/2} \quad (12)$$

Introducând în (7) şi (8) valoarea lui a_0 şi valorile din (9), (10) şi (11), se obţin limitele între care se încadrează E_0 şi w: $E_{01} = 0{,}36$ eV, $E_{02} = 0{,}44$ eV, $w_1 = 0{,}816$ nm, $w_2 = 0{,}576$ nm. În cele ce urmează, vom considera valorile medii corespunzătoare, adică:

$$E_0 = 0{,}4 \text{ eV} \quad (13)$$

$$w = 0{,}696 \text{ nm} \quad (14)$$

Valorile pentru E_0 sunt compatibile, deşi ceva mai mici, cu cea a energiei eliberate prin hidroliza GTP, care este de 0,49 eV. Prin urmare, formarea solitonilor în protofilamente este perfect asigurată metabolic, constatare ce poate fi corelată cu continua circulaţie a *Qi*-ului în organism în condiţii normale.

Relaţia (6) exprimă de fapt viteza acustică c în protofilament; c este limita superioară pentru viteza v a solitonului [23]. Prin introducerea valorilor corespunzătoare în (6), se obţine:

$$c = 132 \text{ m/s.} \quad (15)$$

Pentru evaluarea vitezei solitonilor în protofilemente, necesară comparaţiei cu viteza *Q*i-ului prin meridiane, să considerăm că solitonul, imediat după formare, capătă în intervalul de timp t (foarte mic) un surplus de energie E', care se adaugă lui E_0, astfel că: $E' = E - E_0$. Folosind relaţia de tip Heisenberg: $t \cdot E' = h/2\pi$ (unde h este este constanta lui Planck, egală cu $6{,}6 \cdot 10^{-34}$ Js), precum şi formulele pentru g, E şi E_0 se deduc algebric relaţiile:

$$E' = E_0(g - 1) \quad (16)$$

$$g = 1 + h/2\pi E_0 t \quad (17)$$

$$v = (c/g)(g^2 - 1)^{1/2} \quad (18)$$

Luând viteza solitonului ca: $v = w/t$, este de observat că ea trebuie să fie mai mică decât viteza acustică dată de:

$$c = w/t_a \quad (19)$$

unde t_a este timpul necesar undei acustice pentru a parcurge o distanţă egală cu w. În mod evident, $t > t_a$. Introducând în (19) valorile din (14) şi (15), se obţine: $t_a = 5{,}27 \cdot 10^{-10}$ s. Această valoare, împreună cu (13), (17) şi (18), permite estimări ale vitezei v a solitonilor la diferite valori ale lui t. Câteva dintre ele sunt prezentate în tabelul următor:

t, s	$8 \cdot 10^{-10}$	10^{-8}	10^{-7}
v, cm/s	26,7	7,5	2,36

După cum se poate observa, aceste estimări sunt în bună concordanţă cu viteza de deplasare a *Qi*-ului, aşa cum reiese ea din studierea fenomenului de propagare a senzaţiei de-a lungul meridianelor de acupunctură.

BIBLIOGRAFIE

1. M. Calvin – *Chemical Evolution*, Clarendon, Oxford, 1969.
2. I. Mamulaş – "Cibernetica şi categoriile ştiinţifico-filozofice viu-neviu", în vol. colectiv: *Cibernetica aplicată*, Edit. Academiei, Bucureşti, 1085.
3. A. Lowen – *Bioenergetics*, Penguin Books, New York, 1976.

4. A. Szent-Györgyi – *Bioenergetics*, Edit. Ştiinţifică, Bucureşti, 1962.
5. L. F. Maire, J. D. LaMothe – *Soviet and Czechoslovakian Parapsychology Research*, Defense Intelligence Agency (USA) report DST-180S-387-75, September 1975.
6. W. Hope et al. (eds) – *Biophysics*, Springer Verlag, Berlin, 1983.
7. D. Nicholls, S. Fergusson – *Bioenergetics*, Academic Press, New York, 1993.
8. M. Lipkind – "Application of the Theory of Biological Fields by A. Gurwitsch to the Problem of Consciousness", în: C. Zhang, F. A. Popp, M. Bischof (eds.) – *Current Development of Biophysics*, Hangzhou Universitary Press, 1996.
9. I. S. Musaberov – *Justus von Liebig*, Edit. Ştiinţifică, Bucureşti, 1966.
10. W. Reich – *The Bion Rxperiments*, Farrar & Giroux, New York, 1983.
11. W. Reich – *Cosmic Superimposition: Man's Orgonotic Roots in Nature*, Farrar & Giroux, New York, 1981.
12. J. DeMeo – *The Orgone Accumulator Handbook*, Natural Energy Work, El Cerrito, CA, 1992.
13. T. Hines – *The Psedudoscience and the Paranormal*, Prometheus Books, Buffalo, NY, 1990.
14. Lao Tzu – *Tao Te Ching*, Wildwood House, London, 1972.
15. F. Capra – *The Tao of Physics*, Flamingo, 1992.
16. F. Mann – *Acupuncture: The Ancient Chinese Art of Healing*, Heinemann, London, 1962.
17. Q. Zeng – *Qigong*, Foreign Languages Press, Beijing, 1999.
18. P. Bărbulescu – "Senzaţia de acupunctură (S.A.) şi propagarea senzaţiei pe meridian (P.S.M.)", *REVISTA ROMÂNĂ DE ACUPUNCTURĂ*, anul I, nr. 2, 1991.
19. C. L. Zhang – "Electromagnetic Standing Waves as Background of Acupuncture System", în: C. L. Zhang, F. A. Popp, M. Bischof (eds.) – *Current Development of Biophysics*, Hangzhou University Press, 1996.
20. I. Mamulaş – "Ipoteza solitonilor în acupunctură", în: T. Caba, T. Caba (eds.) – *Diagnostic, tratament şi puncte noi în acupunctură*, Edit. Anandakali, Sibiu, 2000.
21. C. Rebbi – "Solitons", *SCIENTIFIC AMERICAN*, vol. 240, No. 2, 1979.
22. P. Dustin – *Microtubules*, Springer Verlag, Berlin, 1978.
23. K. C. Chou, C. T. Zhang, G. M. Maggiora – "Solitary Wave Dynamics as a Mechanism for Explaining the Internal Motion During Microtubule Growth", *BIOPOLYMERS*, vol. 34, 143-153, 1994.

---

* fizician doctor, Societatea Română de Bioelectricitate şi Bioradiaţii

PIRAMIDA
ÎNTRE SPECTRUL LUMINII ŞI NUMĂRUL PRIM

Mihaela MURARU - MÂNDREA*

Abstract

Assuming that the pyramid would be the ,,Philosopher's stone" of the World and that we could achieve our mental constructions on its behalf, that the analysis of Pythagoras conception on the limited-unlimited relation would lead to the conclusion that "even numbers express the infinite, while the odd numbers the finite", and taking into consideration that God said: "Let it be light", consequently completing His work in light, identifying the Universal Integrative Matrix and the Symmetric Integrative Matrix is located at the crossroads of Philosophy and Science opening the way to both scientific speculation and research.

Presupunând că piramida ar fi "Piatra filozofală" a Lumii şi ca în jurul ei ne-am putea realiza construcţiile mentale, că analiza concepţiei pitagoreene asupra problemei raportului limitat-nelimitat a dus la concluzia că "numerele pare exprimă infinitul, iar cele impare finitul"[1]*, şi considerând că Dumnezeu a zis:* "Să fie lumină"[2], *desăvârşindu-şi apoi opera în lumină, găsirea Matricei Integratoare Universale şi a Matricei Integratoare Simetrice se situează la intersecţia filosofiei cu ştiinţa deschizând calea nu numai speculaţiei ştiinţifice ci şi cercetării.*

Realizarea Matricei Integratoare Universale

Cele şapte culori rezultate din descompunerea luminii, duc la realizarea unei linii formate din şapte piramide. O piramidă pentru fiecare culoare şi care văzută de sus arată ca un pătrat împărţit în patru triunghiuri.

Presupunem că: *finitul este reprezentat şi construit prin exprimarea numerelor impare şi că* ***numerele prime****, care fac parte din mulţimea numerelor impare* ***reprezintă viaţa, respectiv suportul matematic al genezei umane.***

Numerotăm în sensul acelor ceasornicului, triunghiurile din cele şapte piramide, începând de fiecare data cu triunghiul din stânga (*Fig. 1*).

Figura 1

Vom obţine prima linie a MIU[3], cu o numerotare de la 1 la 28 şi vom marca cu triunghiuri negre numerele prime.

Vom observa că această linie corespunde ciclului lunar de 28 de zile, ziua a 13-a (număr prim) situată pe piramida verde, fiind ziua în care se presupune că ovulul fecundat se prinde de membrana uterină. Seria de analogii poate continua ținând cont atât de culori cât şi de numerele prime.

O sarcina durează 280 de zile, adică 10 cicluri lunare a 28 de zile. Astfel, adăugând încă 9 linii primei, vom obține un total de 10 linii. Vom marca numerele prime cu triunghiuri negre până la numărul 280, ultimul număr prim fiind 277. Studiind atent matricea obținută astfel, vom observa că:

- avem de a face cu două MIU a câte 5 linii şi 7 coloane fiecare, delimitarea făcându-se în urma observației că terminalele cifrelor din prima matrice se repetă în a doua (ex: 1, 9, 7, 5, 3)

- următoarele MIU se repetă la infinit în acelaşi mod dar având proprietăți diferite de primele două matrici.

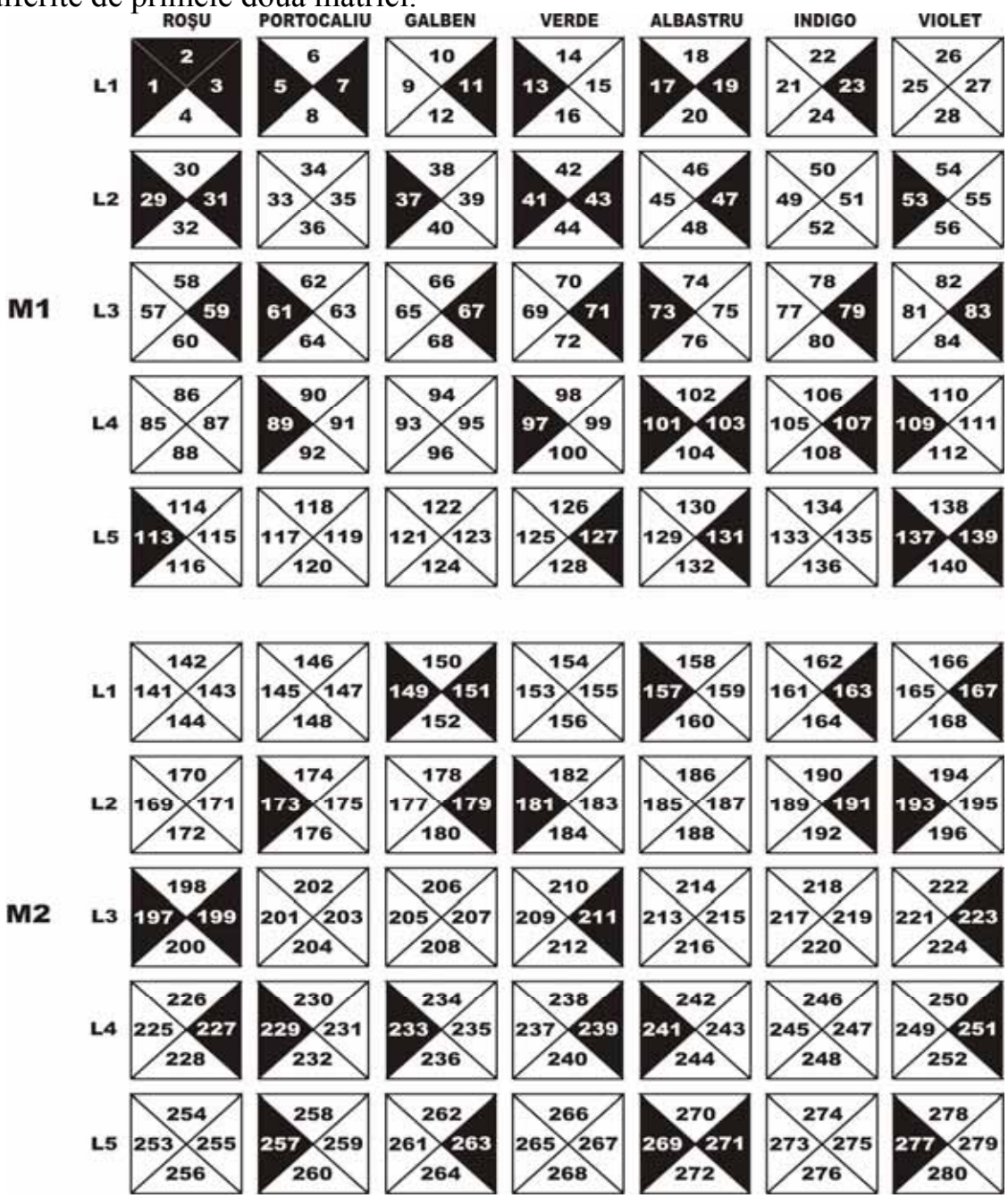

Figura 2 Matricea Integratoare Universală **MIU**

Obținerea Matricei Integratoare Simetrice

Prin suprapunerea *Matricilor Integratoare Universale* se obține **Matricea Integratoare Simetrică**, (Figura 3) prima **MIS** obținându-se după suprapunerea primelor cinci MIU, cifra de încheiere fiind 641.

Matricea MIS, prin păstrarea în simetrie doar a cifrelor terminale ale numerelor prime, vine să lanseze ipoteza posibilității demonstrării că "tot" ce se întâmplă în Universul Tridimensionalunitemporal (U3T) are baza 10 (terminalele simetrice însumate fac 10).

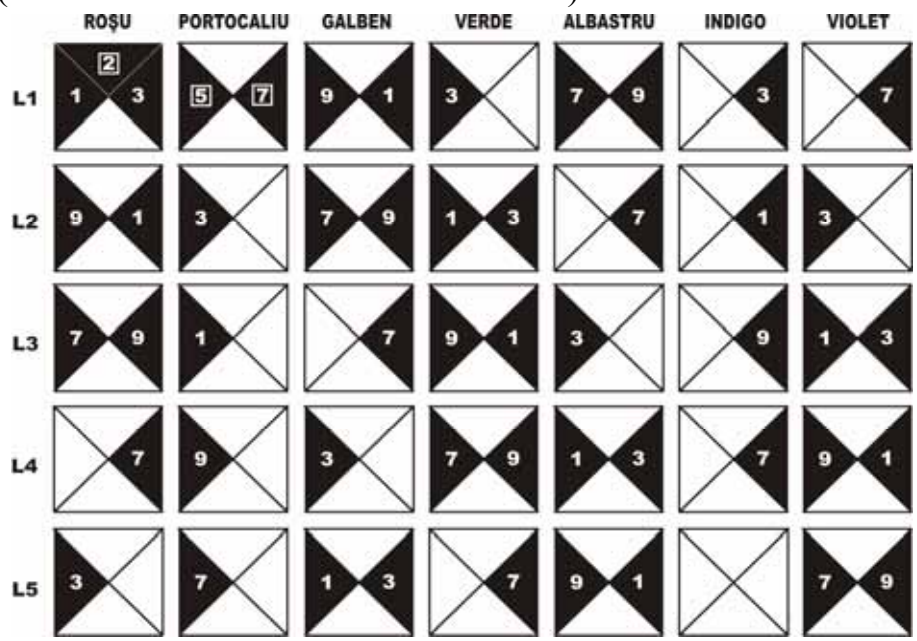

Figura 3. Matricea Integratoare Simetrică

In ordinea U3T, numerele prime reprezintă fenomenul matematic vertical ce subliniază *"căderea în formă"*, în condensare, în materie, a ființei din transcedental (*Figura 4*).

MIS nu se mai regăsesc (cel puțin după studiile efectuate până în prezent) la alte tipuri de matrici construite în acelaşi mod.

Primele două matrici (*Figura 2*), suport ale numerelor 1 - 280 corespund timpului de devenire a ființei umane. Cele 10 linii a câte 7 piramide a 28 de numere, corespund celor 10 luni de sarcină a câte 4 săptămâni ori 7 zile fiecare.

Proprietățile acestor două matrici de început sunt speciale extrăgându-le din totalul celorlalte. Seria de ipoteze ce se poate lansa aici este mare, dintre ele enumerând doar câteva:

1. O matrice (1 - 140) corespunde unui segment de fibrilină de ADN al cărui lungime corespunde unei secvențe de circa 140 de nucleotide, răsucindu-se în jurul lor[4] .

2. Problematica:

- Ce reprezintă numerele prime din matrice în raport cu ADN-ul?

- Cum evoluează embrionul uman în primele 2 x 140 zile?

- Ce reprezintă numerele 5 şi 7, din piramida orange L1, pe poziţiile lor, ţinând cont că, la infinit, nu mai apar alte numere prime? Să indice cele 5 linii şi 7

coloane ale matricei, sau modificările cromozomiale ce pot "deforma" sau ucide embrionul uman?
- În ce zile de viaţă ale embrionului se diversifică elementele chimice şi în ce ordine numerică?

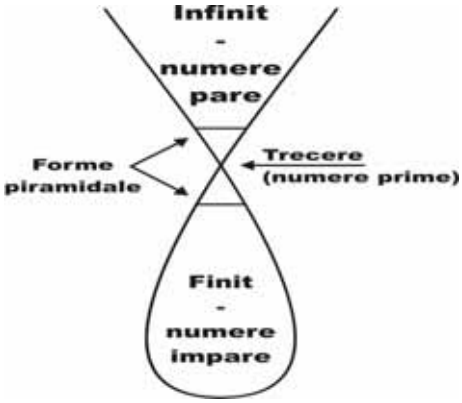

Figura 4

3. Piramida orange L1 (cu excepţia numerelor prime 5 şi 7) împreună cu simetrica ei, piramida indigo L5, nu mai primesc până la infinit numere prime. De ce? Să fie aceste două zone, atunci când facem corespondenţa între numerele conţinute în matrici şi zile, două zone letale?

Apoi urmează seria de ipoteze, de "după naştere ", naştere ce se produce pe violet, în a cincea linie din a doua matrice (VL5) şi a 280 - a zi de sarcină.

Se poate găsi în funcţie de data naşterii culoarea care corespunde unui individ în orice zi a existenţei sale, el putând fi tratat cu aceasta culoare şi nu numai atât....

De aici intervine partea practică avută în vedere de acest studiu şi care pentru început necesită construirea unui laborator sub formă de piramidă.

Posibilităţile practice sunt foarte mari, seria ipotezelor de asemenea.

Începutul cercetării pentru "această zonă" este făcut. El trebuie înţeles şi consolidat.

BIBLIOGRAFIE:

1 Ion Batlan - DIALECTICA ŞI ANTIDIALECTICA LA PRIMII FILOSOFI GRECI, Editura ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1987, pg 38-39

2 VECHIUL TESTAMENT, Genesa, Lumina,3

3 Mihaela Muraru-Mândrea - Revista STRING, Bucureşti, 1995, pg.19-21

4 Mihai Isvoreanu - GENETICA UMANA, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1995, pg.31.

---

* doctorand, consilier parlamentar, Comisia pentru Afaceri Europene a Parlamentului României

EVALUAREA GLOBALĂ INFORMAȚIONALĂ ENERGETICĂ A ORGANISMULUI – ALGORITM MODERN MULTIDIMENSIONAL DE DIAGNOSTIC ŞI TERAPIE

Rodica Liana MĂRGINEAN*
Luminita PLEŞCA MANEA**
Ana Maria MĂRGINEANU***
Gelu RĂDUCANU****

Abstract

Cercetarile in domeniul informatiei si energiei cu aplicabilitate la sitemele vii au dus la crearea unor echipamente capabile sa deceleze modificari energetioce si functionale ale organismului.Programul Methapathia care utilizeaza ehipamentul Metatron-Oberon bazat pe analiza telemetrica non-lineara a campurilor magnetice produse la nivel cerebral permite inregistrarea evenimentelor electronice(rezonanta electronica de spin) in concordanta cu dezechilibrele informationale energetice si fizice.Metoda aplicand principiile medicinei vibrationale ofera numeroase avantaje inscriindu-se in noul algoritm multidimensional al terapiilor moderne.

Abstract

Research in the field of information and energy aplicable to living systems have led to the production of electronic equipment capable of detecting functional and energetic modifications of a living organism. The Methapathis software which applies to the Metatron-Oberon equipment based upon the non-linear analisys of magnetic fields generated on the cerebral level permits recording electronic events(spin electronic resonance) corelated with the changes of the physical and energetical energy levels. This method is based upon the principles of the new vibrating medicine offering numerous advantage thus it represents the new multidimensional algorhythm of modern medicine.

I.Introducere

Conceptul de medicina vibrationala inglobeaza in prezent tehnici, practici medicale, terapii si variante ale aplicarii principiilor milenare de organizare a materiei si universului pe principiile informatiei si energiei. Secolul XXI este cel care prefigureaza trecerea de la vechile paradigme carteziene, reductioniste la noile paradigme holistice ale realitatii multidimensionale.[2]

La acest proces se ajunge inevitabil prin aprofundarea cunoasterii fundamentale in domenii cum ar fi : fizica cuantica, biologia celulara si genetica, chimia, astronomia, geofizica, etologia, stiintele sociale, psihologia, informatica,

matematica, neurobiologia si altele care ofera noi informatii cu privire la interactiunile intre sistemele vii si nevii, integrarea individualitatii in colectivitate si mai mult ca oricand gasirea unor limbaje comune pentru intelegerea complexitatilor fenomenelor vietii.

Paradigma holistica a fiintei umane presupune abordarea dintr-o perspectiva largita ca o trinitate minte trup suflet ceea ce determina cu necesitate o alta abordare a cauzalitatii imbolnavirilor pe modele noi in concordanta cu realitatea multidimensionala.

Din aceasta perspectiva actul medical devine mult mai complex, necesitand echipe multidisciplinare care, conlucrand intr-un scop comun coerent sa permita cu adevarat nu doar o ameliorare superficiala a unui simptom ci un act de vindecare menit sa redea fiintei umane inclusiv dimensiunea spirituala.

II.Bazele teoretice ale biorezonantei

Pana de curand stiinta si medicana conservatoare considerau omul ca o supermasina aplicandu-se principii de mecanica newtoniana. Aceasta abordare continua sa reprezinte punctul de vedere al medicinii oficiale care se bazeaza in principal pe abordare statica, imagine, organ si nu abordare dinamica, proces si sistem. Paradoxul acestei abordari duce la fragmentarea informatiei si de aici imposibilitatea unor tratamente globale.

Realitatea materiei din perspectiva stiintelor fundamentale inclusiv cu aplicatie la organismul uman este reprezentata de conceptele de cimp unda probabilitate, dinamism si coerenta. Organizarea materiei se face pe aceleasi reguli aplicabile informatiei si energiei cu diferente legate doar de densitate si coerenta fenomenelor. Campurile sunt regiuni de influenta fizica care stabilesc legaturi si conexiuni intre materie si energie, in cadrul domeniului de influenta. Campurile nu sunt o forma de materie, in schimb materia este energia legata in cimpuri[1][3]. Arhetipul sau matricea energetica si informationala a fiintelor vii si a omului este reprezentat de cimpul morfogenetic(Rupert Sheldrake) care contin un fel de memorie cumulativa datorita unui fenomen de rezonanta intre doua activitati asemanatoare. Acest camp determina si conduce cresterea fiecarei plante, animal sau corp omenesc, prefigurand formele fizice si ajutand regenerarea in cazurile distrugerii. Aura corpurilor este o dovada fizica in acest sens.

Biorezonanta reprezinta un fenomen inteligent prin care se realizeaza o comunicare bilaterala intre sisteme asemanatoare cu posibilitatea transferului informational si energetic. El sta la baza comunicarii in cadrul sistemelor vii.

Inductia prin rezonanta presupune preluarea amprentei energetice si informationale ale sistemelor celor mai coerente si organizate.[8]

Cercetari efectuate inca de la inceputul secolului XX de pionieri ai stiintei cum ar fi : Georges Lakhowsky, Nicola Tesla, au evidentiat natura vibratorie a activitatii celulare respectiv a activitatii electromagnetice. Celula este un circuit

oscilant dotat cu lungime de unda determinata capabil de biorezonanta si autoinductie[6].

Fiintele vii sunt sensibile la radiatii exterioare care pot determina un dezechilibru oscilator care perpetuandu-se determina boala.

Aceste studii au fost continuate de cercetatori din lumea intreaga(Voll, Kirlian, Dumitrescu, Oldfield, Kim Bong Han, Hiroshi Motoyama, etc.) [3].

In acest moment al cunoasterii s-au evidentiat cu metode stiintifice prezenta si functionarea structurii informationale si enegetice a organismelor vii si legaturile cu corpul fizic(interconexiunile dintre sistemele nervos, endocrin, imunitar cu meridianele de acupunctura, chakre, nadisuri.

III.Evaluarea globala informationala si energetica – avantaje, aplicatii clinico-diagnostice

Aparatul Metatron este un sistem de analiza non-linera(NLS) creat de Institutul de Psihofizica Aplicata din Omsk, reprezentand cea mai abavansata forma de diagnostic bazata pe analiza spectrala a campurilor magnetice bilogice.Ea poate determina caracteristici energetice si functionale ale celulelor dar si enzimelor, moleculelor si cromozomilor.

Modificarea activitatii creierului sun actiunea emisiei campului magnetic de frecventa joasa (frecventa ritmului alfa cerebral) este inregistrata, amplificata si transformata in informatii cu privire la :

- gradul de alterare structurala (leziuni)
- forme clinice de boala
- modificari anatomopatologice
- prezenta de microorganisme (virusuri, bacterii, ciuperci)
- modificari ale parametrilor biochimici
- medicamente (alopate, homeopate, fitoterapeutice, nutriceutice)
- depistare alergeni si substante toxice

Prelucrare datelor permite :

- evaluarea calitativa a starii functionale a organismului (la modul general)
- aprecierea reactiilor adaptative (reactia la stres)
- determinarea patologiei de organ/sistem
- modificarile homeostaziei (biochimie, imunologie, microorganisme)
- identificarea unor tulburari functionale
- aprecierea eficientei diferitelor metode de tratament

Cu aparatul Metatron-Oberon se pot investiga pacienti, fie prezentand tulburari functionale, boli diagnosticate sau in scop de evaluare a starii de sanatate.

Metaterapia sau terapia de programare neurovizuala este o corectie efectuata in biocamp care permite indepartarea anumitor evenimente cee ace conduce la o echilibrare de durata a organismului. **[4][5]**

IV.Prezentari de caz

B.E. 30 de ani sex feminin cu simptomatologie neurologica de nervi cranieni(cefalee trenanta, tulburari de echilibru, hiperestezie faciala dreapta) astenie, fatigabilitate. Examenul RMN efectuat evidentiaza leziuni de demielinizare difuze si o leziune de 8/9 mm in lobul occipital sting(Fig Nr .1).

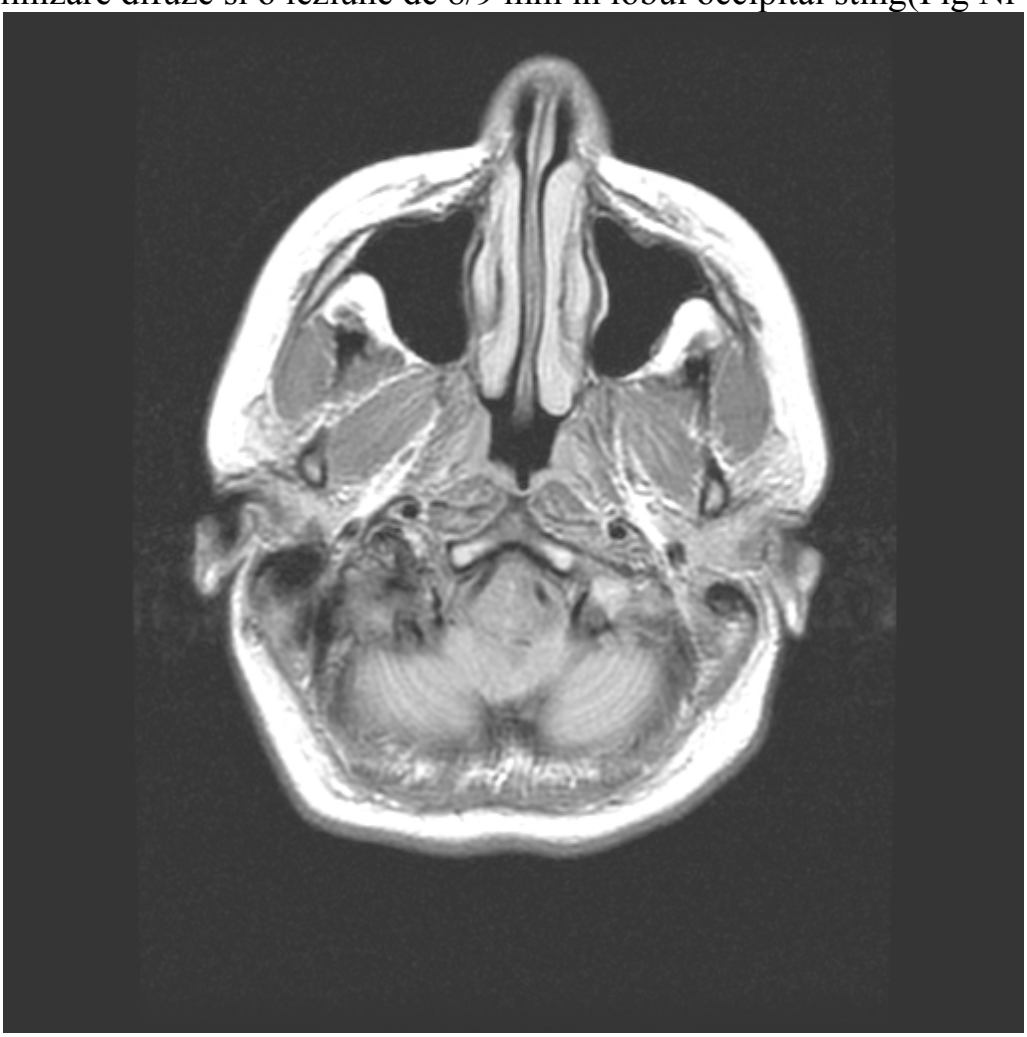

Figura Nr.1

Diagnosticul realizat cu echipamentul Metatron-Oberon, programul soft Metapatia identifica la nivel cerebral proces autoimun(vasculita alergica in cadrul dezvoltarii unui lupus eritematos diseminat. Aceasta se coreleaza cu disfunctia imunitara, disbioza intestinala, neurastenie si carente nutritionale de seleniu, cupru, fier, vitamina E. Se poate realiza corelatia intre nivelul crescut al entropiei(nivele 4,5,6) cu destabilizarea fenomenelor energetice celulare si favorizarea scaderei bioluminiscentei tisulare(vezi Fig.2,3,4,5)

Figura Nr.2

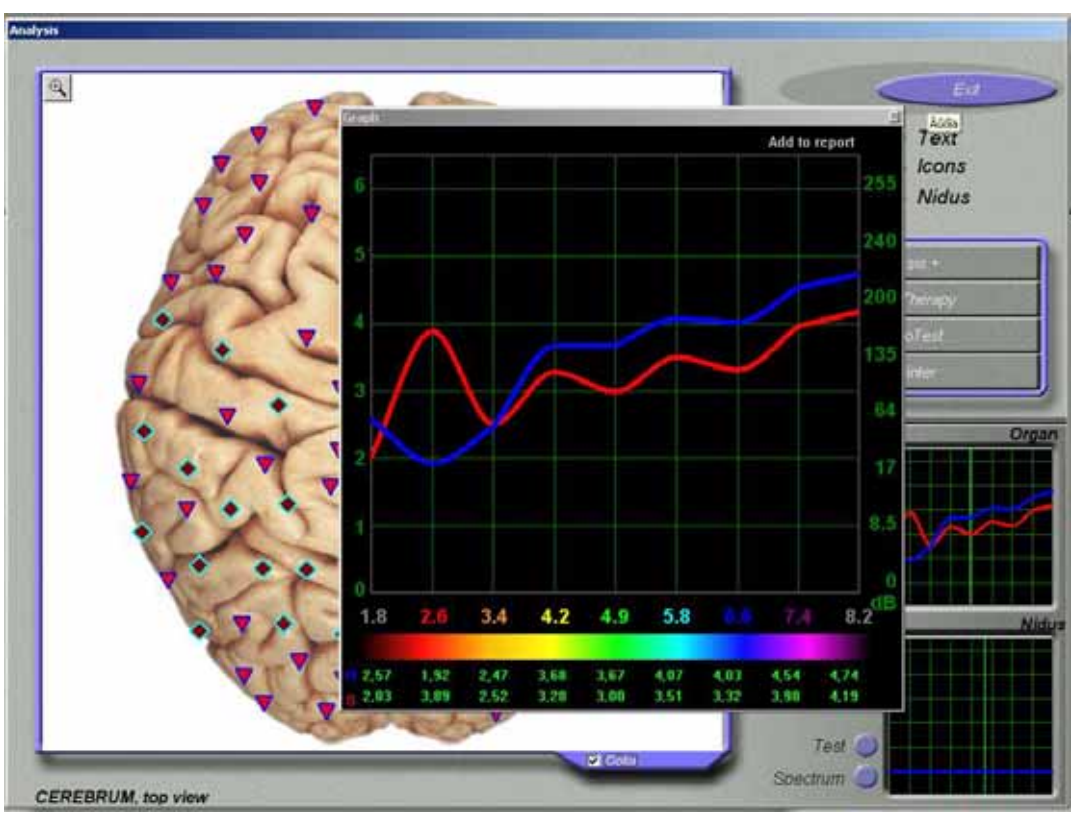

Figura Nr.3

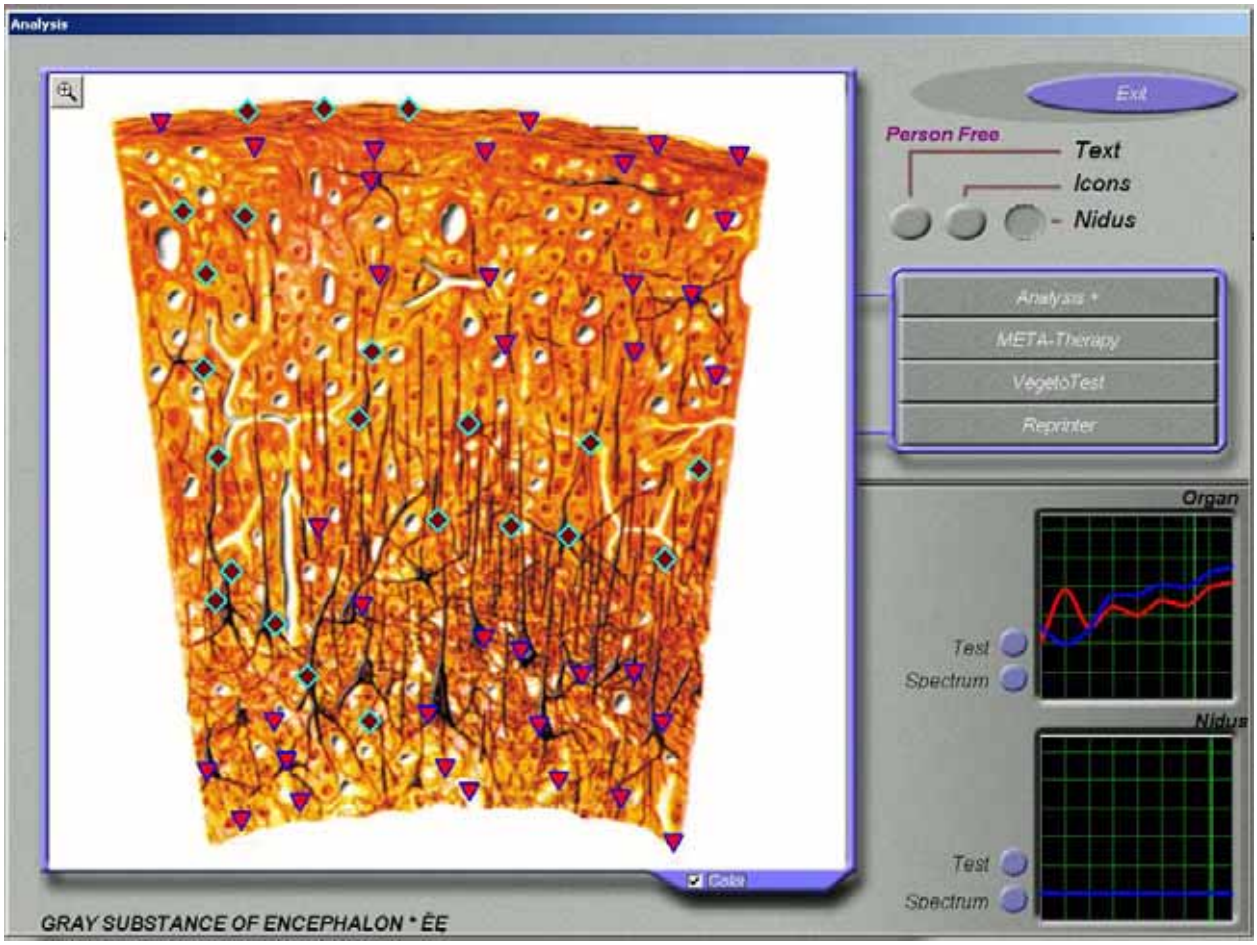

Figura Nr.4

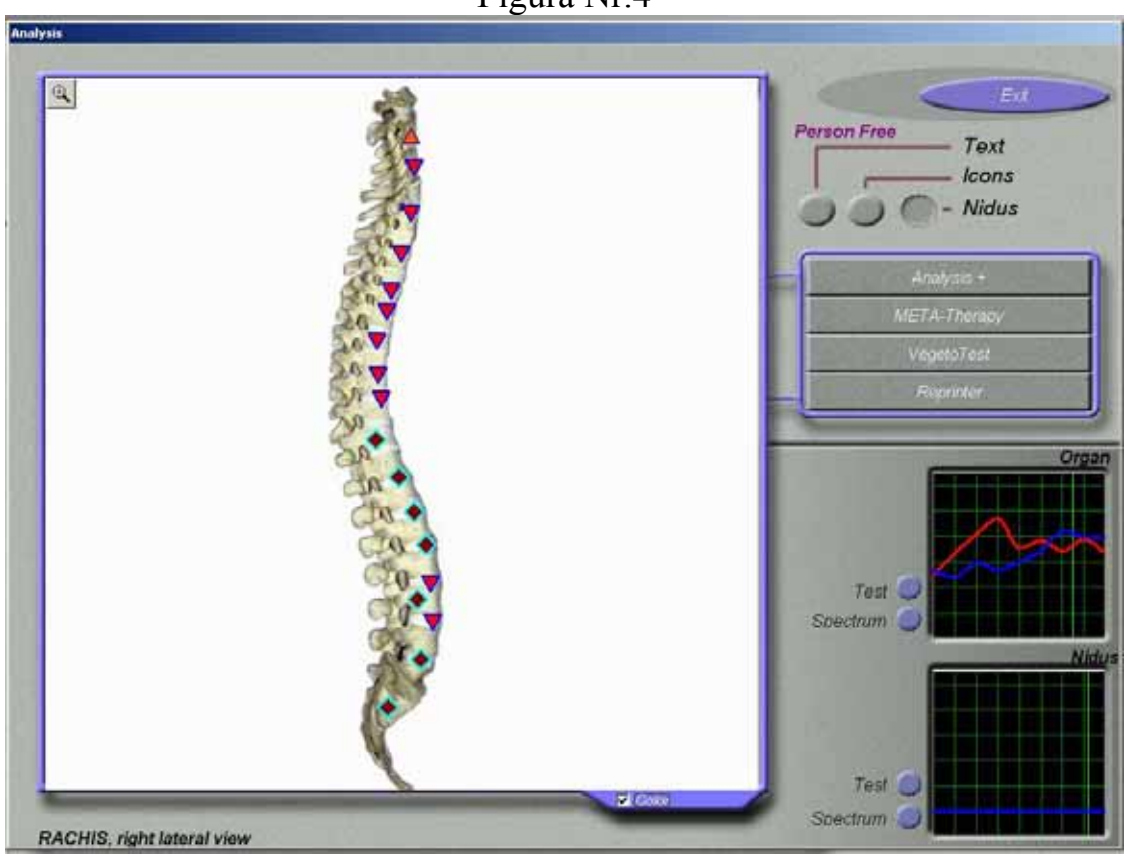

Figura Nr.5

V.Concluzii

1.Medicina vibrationala prin modul nou de abordare al conceptelor de boala si sanatate ofera alternative viabile si concrete in procesul de regenerare si vindecare.
2.Aplicarea principiilor biorezonantei a permis crearea de echipamente si tehnologii moderne capabile sa realizeze diagnostic si tratament in algoritmuri multidimensionale.
3.Aparatul Metatron-Oberon este cel mai performant echipament bazat pe analiza nonlineara a cimpurilor magnetice de joasa frecventa de la nivel cerebral oferind informatii complexe cu privire la functionalitatea si dezechilibrele energo-informationale intr-o abordare globala.
4.Diagnosticul si terapia astfel realizate ofera o foarte buna baza de monitorizare dinamica a populatiei sanatoase sau prezentand diferite tulburari fiind repetitive noninvazive avantajoase(raportul cost eficienta).
5.Evaluarea globala informationala si energetica a organismului, algoritm modern al secolului XXI constituie o premisa sigura a unei medicini demne de adevarata valoare a fiintei umane.

BIBLIOGRAFIE:

1.Jean-Paul Ronecker, Energia vibratoare a undelor de forma, Pro Editura si Tipografie,2006, pag.21-32
2.Richard Gerber, Medicina vibrationala, editura Elit,2005,pag.95-146
3. Edgar Cayce, Memoria spirituala a materiei, Pro Editura si Tipografie, 2005, pag.106-116
4. Michael Talbot, Universul holografic, Cartea Daath,2004,pag. 23-49
5. Traian D. Stanciulescu, Daniela M. Manu, Fundamentele biofotonicii, Performantica Iasi,2002,pag. 453-464
6. Liana Rodica Mărginean*, Evaluarea energetica si functionala a unor preparate nutraceutice prin analiza telemetrica nelineara a campurilor magnetice (Metapatia OBERON), Revista Romana de Acupunctura, vol.II nr.I Anul 2006, pag. 50-54
7. Liana Rodica Mărginean*, Rolul antioxidantilor naturali in prevenirea imbatranirii creierului, Revista Romana de Acupunctura, vol.II nr.I Anul 2006, pag. 55-58

---

* şef lucrari Fiziopatologie, medic primar neurolog, doctor in stiinte medicale, competenta in homeopatie si management sanitar, U.M.F.”IULIU HATIEGANU” Cluj-Napoca, Centrul medical Elmavital-Cluj-Napoca,

reprezentant oficial al Ligii Medicale Ruse şi al Institului de Psihofizică Aplicată, Moscova

** profesor univ. Fiziopatologie, medic primar microbiologie si dermatologie, doctor in stiinte medicale, U.M.F.”IULIU HATIEGANU” Cluj-Napoca

*** medic specialist M.G., Centrul medical Elmavital-Cluj-Napoca
**** medic M.G., Master Kinetoterapie si Kinesiologie, Centrul medical Elmavital-Cluj-Napoca

EXPERIENȚE TRANSPERSONALE

Maria-Melania MICUȚ*
Crina-Valentina ȚURCAŞ**
Maria OCNĂRESCU***

Abstract

The term "beyond-personal" means something that is located or that passes beyond the personal . The experiences that occur at this stage involve transcending the usual borders of the individual (his body and personality) and the particular borders of the three dimensional space and linear time, which restrict the world perception when we are in the usual state of consciousness.

Beyond-personal experiences are best defined by describing the usual way in which we experience our own being and the world we live in - the way we should experience ourselves and the environment so that we could pass as normal human beings according to the standards of our culture and the Newtonian-Cartesian model of psychiatry.

The aim of this work is to show that beyond-personal orientation can be completely justified scientifically, as a theoretical system, but also as a method of approaching important practical problems.

We will refer to the new perspectives that open when we accept a beyond-personal orientation, underlining the hopes it brings in the personal plan, but also in the collective plan.

În ultimii cincisprezece ani, orientarea transpersonală s-a extins asupra altor discipline ştiinţifice, inclusiv asupra fizicii cuantice şi relativiste, biologiei, medicinei, antropologiei, artei, ecologiei, politicii şi aşa mai departe. Orientarea transpersonală poate fi întrutotul justificată din punct de vedere ştiinţific, atât ca sistem teoretic, cât şi ca metodă de abordare a problemelor practice importante, descoperirile din variile zone ale domeniului transpersonal reprezintă o provocare reală pentru ştiinţa tradiţională.

CE ESTE PSIHOLOGIA TRANSPERSONALĂ?

Este considerată cea de-a patra forţă în psihologie, ca o evoluţie naturală a psihologiei *umaniste*, înglobând şi câteva elemente din precursorii umanismului: *psihanaliza şi cognitivism-behaviorismul*. Între domeniile studiate de ea sunt: stările de conştienţă modificată; practici şi experienţe din religiile lumii şi tradiţiile esoterice; procesul de împlinire a Sinelui; transformările şi evoluţia conştiinţei; arta transpersonală - simboluri şi arhetipuri; maturizarea şi optimizarea personalităţii; psihoterapia transpersonală şi consilierea spirituală;

abordări transpersonale în educaţie; creativitatea, empatia şi intuiţia spirituală; experienţele mistice şi arhetipale; psihologia meditaţiei. Modelele şi teoriile psihologiei transpersonale nu rezultă din cercetarea bolilor psihice, ci pun accent pe experienţele omului sănătos, matur, care doreşte să îşi activeze toate capacităţile latente ale fiinţei sale. Pentru această orientare psihologică Eul obişnuit, format prin interacţiunea cu elementele sociale şi culturale, reprezintă doar o manifestare a "ceva" mult mai larg şi profund, care constituie de fapt esenţa fiinţei umane (Sine, Self, Atman, Lumina, Spirit).

Psihologia transpersonală este o ramură a psihologiei care recunoaşte şi acceptă spiritualitatea ca pe o dimensiune importantă a sufletului omenesc şi a schemei generale a lucrurilor. De asemenea, studiază şi tratează cu consideraţie întregul spectru al experienţelor umane, inclusiv diferitele niveluri şi zone ale psihismului care devin manifeste sub forma unor stări de conştiinţă modificată. De exemplu, experienţele şi observaţiile specifice meditaţiei şi altor forme de practică spirituală sistematică, extazele mistice spontane, crizele psihospirituale ("urgenţele spirituale"), terapia psihedelică, hipnoza, psihoterapia experienţială şi experienţele de moarte clinică (NDE) fac parte din sfera psihologia transpersonale .Mai exact, este vorba de fenomene precum : secvenţe de moarte şi renaştere psihologică; experienţe ale luminii divine; conştiinţă cosmică; identificare mistică cu alţi oameni, cu natura şi cu întregul univers; întâlniri cu fiinţe arhetipale; vizite pe tărâmurile mitice; experienţe karmice, forme variate de percepţie extrasenzorială (ESP) şi multe altele.

Aparută din nevoia de recunoaştere ştiinţifică a stărilor modificate de conştiinţă şi altor fenomene conexe, psihologia transpersonală ajută la integrarea *"paranormalului" în sfera "aproape normalului"*. Spre deosebire de grupările religioase, ea lasă libertate totală individului, în acelaşi timp informându-l complet şi obiectiv despre domeniul delicat al spiritului. Dacă psihologia transpersonală ar deţine un corp iniţiatic, ar transforma-o în cea mai prestigioasă organizaţie spirituală, putând chiar deveni precursoarea unei religii universale. "Slăbiciunea" ei provine tocmai din faptul că nu se doreşte o religie, nici măcar o sectă... Sectele au initiativă şi creativitate în atragerea căutătorilor spirituali. Ele continuă să fie o sursă importantă de informaţii primare, de trăiri mistice, paranormale, preluate ulterior de "inteligheţia" transpersonalistă. Psihologia transpersonală nu poate face abstracţie de sectele zilei. Ele îi sufocă personalitatea, îi subminează importanţa şi o penetrează prin membrii lor, mulţi şi fanatici .

Experienţele spirituale directe apar în două forme diferite. *Prima dintre acestea, experienţa imanenţei divinului*, implică o percepţie subtilă dar profundă a realităţii cotidiene. O persoană având această formă de experienţă spirituală priveşte oamenii, animalele şi obiectele neînsufleţite din mediul înconjurător ca manifestări ale aceluiaşi câmp unificat de energie cosmică creativă, şi graniţele dintre acestea ca iluzorii şi ireale. Aceasta este experienţa naturii ca dumnezeu, *deus sive natura*. Folosind o analogie cu ecranul televizorului, situaţia ar fi putea

fi asemuită unei imagini alb-negru care începe, brusc, să capete culoare. Vechiul mod de a percepe lumea rămâne în mare parte acelaşi, dar suferă o transformare radicală datorită noii dimensiuni care i se alătură.

Cea de a doua formă, experienţa transcendenţei divinului, implică apariţia fiinţelor şi a tărâmurilor arhetipale ale realităţii care sunt, de obicei, transfenomenale, ceea ce înseamnă că sunt inaccesibile percepţiei în starea obişnuită a conştiinţei. Ele par să se desfăşoare sau să se "explice" de pe un alt nivel sau ordin al realităţii. Aceste două tipuri de experienţă reprezintă sursa de inspiraţie pentru întemeietorii de religii, pentru sfinţi, profeţi şi practicanţi ai disciplinelor spirituale. Această formă a spiritualităţii este, de regulă, frecvent întâlnită în contextul procesului moarte-renaştere, dar pe de altă parte, îşi găseşte expresia deplină în legătură cu nivelul transpersonal al psihicului, unde astfel de experienţe apar independent de elementele perinatale .

Termenul de "transpersonal" înseamnă, exact - care se află sau care trece dincolo de personal. Experienţele care iau naştere pe această treaptă implică transcenderea graniţelor obişnuite ale individului (corpul şi personalitatea lui sau a ei) şi a limitelor specifice spaţiului tridimensional şi timpului liniar, care ne restrâng perceperea lumii atunci când suntem în starea obişnuită a conştiinţei. Experienţele transpersonale sunt cel mai bine definite prin descrierea, în primul rând, a modului obişnuit în care experimentăm propria noastră fiinţă şi lumea în care trăim - felul în care trebuie să ne experimentăm pe noi înşine şi mediul înconjurător astfel încât să trecem drept persoane "normale" potrivit standardelor culturii noastre şi modelului newtoniano-cartezian al psihiatriei.
În starea conştientă obişnuită sau "normală", ne experimentăm pe noi înşine ca obiecte newtoniene a căror existenţă se desfăşoară în interiorul propriului înveliş corporal (identificare cu "eul încapsulat în piele"). Perceperea, de către noi, a mediului înconjurător este restricţionată de limitele fiziologice ale organelor noastre de simţ şi de caracteristicile fizice ambientale. Noi nu putem vedea obiecte separate de noi printr-un zid gros, vapoare aflate dincolo de orizont sau cealaltă parte a Lunii. Dacă suntem în Bucuresti, nu putem auzi despre ce discută prietenii noştri în Londra sau Paris. Nu putem simţi moliciunea blănii de miel sau de pisică decât dacă suprafaţa corpului nostru vine în contact cu ea. Mai mult, *noi nu putem experimenta foarte intens şi cu toate simţurile decât acele evenimente care au loc în clipa de faţă*. Putem rememora trecutul şi anticipa evenimente viitoare sau putem fantaza în legătură cu ele; dar acestea nu sunt decât experienţe diverse rezultate din perceperea imediată şi directă a momentului prezent. Cu toate acestea, *în stările transpersonale ale conştiinţei, nici una dintre aceste limitări nu este absolut,; oricare dintre ele poate fi depăşită*.

Experienţele transpersonale pot fi împărţite în trei mari categorii :

1. *Prima categorie implică, transcenderea barierelor uzuale ale spaţiului, sau a limitelor eului încapsulat*. Aici intră experienţele de contopire cu o altă

persoană într-o stare care-ar putea fi denumită "unitate dual㔠, asumarea identității altei persoane, identificarea cu conştiința unui întreg grup de indivizi (de exemplu, cu toate mamele din lume, cu toată populația României sau a Europei, sau cu toți locuitorii lagărelor de concentrare), sau chiar fenomenul conştiinței extinse care pare să cuprindă întreaga umanitate. Experiențe de acest gen au fost descrise frecvent în literatura spirituală a lumii.

În mod similar, o persoană poate să depăşească limitele experienței specific umane şi să se identifice cu conştiința diferitelor animale, plante sau chiar cu o formă de conştiință care pare să fie asociată cu obiectele şi procesele anorganice. La capătul extrem, este posibilă conştientizarea întregii biosfere, a planetei sau a întregului univers material. Oricât de incredibile şi absurde pot părea unui occidental devotat ştiinței newtoniano-carteziene, aceste experiențe sugerează că tot ceea ce experimentăm, ca obiect, în starea obişnuită de conştiență, în stările excepționale are drept corespondent o reprezentare subiectivă. Este ca şi cum tot ce există în acest univers are un dublu aspect-obiectiv şi subiectiv, aşa cum postulează marile filosofii spirituale ale Orientului (de exemplu, în hinduism, tot ce există este văzut ca manifestare a lui Brahma, sau în taoism ca transformare a lui Tao).

2. *A doua categorie de experiențe transpersonale se caracterizează prin depăşirea frontierelor mai degrabă temporale, decât spațiale, prin transcenderea timpului linear*.Există posibilitatea retrăirii intense a *amintirilor importante din copilărie şi a traumei naşterii*. Aceste regresii în trecut pot merge şi mai departe, până la a include amintiri autentice din stadiile fetale şi embrionare ale vieții intrauterine. Nu este deloc neobişnuit chiar, a experimenta, la nivel de conştiință celulară, identificarea deplină cu spermatozoidul şi ovulul în momentul concepției. Dar regresia nu se opreşte aici şi este posibil ca cineva să experimenteze scene din viața strămoşilor săi umani sau necuvântători şi chiar scene care par să provină din inconştientul rasial şi colectiv descris de C. G. Jung. Destul de frecvent, experiențe care se petrec în sânul altor culturi sau perioade istorice se asociază unui sentiment personal de aducere aminte; oamenii povestesc, atunci, de revenirea unor amintiri din vieți sau încarnări anterioare, care prind viață încă o dată.

De remarcat este că *evenimentul naşterii* reprezintă un pericol potențial sau actual pentru viață, care dă seama de faptul că experiențele perinatale reprezintă strania combinație dintre o profundă întâlnire cu moartea şi o luptă hotărâtă pentru a se naşte şi a fi liber. Emoțiile şi senzațiile fizice implicate sunt extrem de puternice, ajungând deseori cu mult mai departe decât şi-ar fi putut subiectul imagina anterior.

Faptul că *experiențele perinatale* transcend toate limitele individuale, le transformă într-o punte naturală între zona personală şi domeniul transpersonal despre care vom vorbi mai târziu. Pe de o parte, astfel de experiențe conțin multe amintiri legate de aspecte diferite ale procesului naşterii, ca presiuni, dureri fizice, sufocare, strangulare cu cordonul ombilical sau mirosul de

anestezic; pe de altă parte, ele se deschid în interiorul tărâmurilor istorice şi arhetipale ale inconştientului colectiv. Această situație adaugă procesului perinatal elemente precum experiențe rasiale, colective, karmice şi filogenetice şi, de asemenea, o amplă imagistică arhetipală de natură mitologică.

Pentru a înțelege *importanța dinamicii perinatale*, este necesar să realizăm că, în momentul naşterii biologice, fătul se naşte din punct de vedere anatomic, dar nu emoțional. În timp ce nou născutul este eliberat de contracțiile mecanice ale canalului naşterii, el sau ea poartă încă, la nivel celular, amintirea experienței agonizante şi o cantitate imensă de emoții şi energii fizice reprimate. Acestea au apărut în decursul lungilor ore ale travaliului şi nu au putut fi prelucrate în mod adecvat, deoarece nu a existat o descărcare a excesului spre periferie.Rezervorul perinatal al emoțiilor şi senzațiilor fizice dificile reprezintă o potențială sursă importantă a unei viitoare psihopatologii, cât şi a unei strategii de viață nesatisfăcătoare şi lipsite de autenticitate. Ea conduce la urmărirea asiduă şi liniară a unor interese (aşa numita viață "de ocnaş") care pot fi lesne recunoscute drept surogate ale gestalt-ului incomplet al naşterii. Acest depozit inconştient de experiențe supraîncărcate emoțional pare, de asemenea, să despartă individul de *miezul său spiritual lăuntric*.

Activarea acestui nivel al inconştientului , are drept rezultat secvențe ale morții şi renaşterii psihospirituale. Aceasta implică nu doar experimentarea, asimilarea şi integrarea pe deplin conştientă a traumei naşterii, ci şi conectarea la resursele spirituale ale domeniului transpersonal. Simbolismul specific al acestor experiențe provine din inconştientul colectiv , nu din băncile de memorie individuală şi poate fi, prin urmare, extras din orice tradiție spirituală a lumii, cu totul independent de originea rasială, culturală şi religioasă a subiectului. Pentru cineva care s-a conectat la acest domeniu experiențial, spiritualitatea nu este o chestiune de credință sau de interpretare a lumii, ci o cunoaştere profundă.*Spiritualitatea este cea universală, atotcuprinzătoare şi întemeiată pe experiența directă, mai degrabă decât pe dogmă sau pe scripturi.*

În experiențele transpersonale descrise până acum, conținutul reflectă variile fenomene care există în continuum-ul spațiu-timp. Ele implică elemente ale realității familiare, cotidiene - alți oameni, animale, plante, materii, şi evenimente din trecut. *Ceea ce surprinde aici nu este conținutul acestor experiențe, ci faptul că putem vedea, sau ne putem identifica totalmente, cu ceva de regulă inaccesibil experienței noastre*.

Ştim că în lume există canguri-femele gestante, însă n-ar trebui să fim capabili a experimenta în mod real cum este să fii o femelă-cangur gestantă. Faptul că odată a existat al Doilea Război Mondial sau mai recent cel din Irak poate fi acceptat ca ceva de la sine înțeles, însă nu ar trebui să avem experiența vie de a fi acolo şi de a zăcea, răniți, în diverse scene ale teatrelor operațiunilor militare respective. Ştim că în lume se întâmplă o sumedenie de lucruri în locuri în care nu suntem prezenți, dar faptul de a experimenta ceva care se întâmplă într-un loc îndepărtat (fără mijlocirea televiziunii prin satelit sau a Internetului),

este considerat de regulă, imposibil. Putem avea surpriza să descoperim că regnurilor animale şi vegetale inferioare sau naturii anorganice le este de asemenea, caracteristică o conştiinţă.

3. *A treia categorie de experienţe transpersonale este şi mai stranie; aici, conştiinţa pare să se extindă spre tărâmuri şi dimensiuni pe care cultura industrială a Occidentului le consideră ireale*. Aici îşi au locul numeroasele viziuni ale fiinţelor arhetipale şi ale peisajelor din mitologie, întâlniri şi chiar identificări cu zeităţi şi demoni ai diferitelor culturi, precum şi comunicări cu fiinţe dezîncarnate, ghizi spirituali, entităţi supraomeneşti, extratereştri şi locuitori ai universurilor paralele. Se adaugă acestei categorii exemplele de viziuni ale simbolurilor universale şi înţelegerea lor intuitivă, cum ar fi crucea, svastica, pentaclul, steaua în şase colţuri sau semnul yin-yang.

În cursul expansiunii sale îndepărtate, conştiinţa individuală se poate contopi cu conştiinţa universală sau Mintea universală, cunoscută sub diferite nume - Christul Cosmic, Marele Spirit , Allah ,Brahman, Buddha, Tao, şi multe altele. Ultimul prag al acestor experienţe constă în identificarea cu Vidul Supra şi Metacosmic, misteriosul gol sau nimic primordial conştient de sine şi leagăn al întregii existenţe. Nu conţine nimic concret şi totuşi conţine, latent, tot ce există, în stadiu de germene.

Experienţele transpersonale au multe caracteristici stranii care spulberă cele mai înrădăcinate presupoziţii metafizice ale paradigmei newtoniano-carteziene şi ale concepţiei îmbrăţişate de lumea materialistă. Cercetătorii care au studiat sau/şi au experimentat personal aceste fenomene fascinante, realizează că încercările ştiinţei predominante de a le expedia ca produse lipsite de valoare ale imaginaţiei omeneşti sau ca halucinaţii- efecte haotice ale proceselor patologice din creier-, sunt naive şi inadecvate. Orice studiu nepărtinitor asupra domeniului psihic trebuie să ajungă la concluzia că observaţiile reprezintă o provocare incomodă, nu doar pentru psihiatrie şi psihologie, ci pentru întreaga filosofie a ştiinţelor.

Deşi experienţele transpersonale survin în timpul procesului de explorare profundă a eului individual, ele nu pot fi, totuşi, interpretate pur şi simplu ca fenomene intrapsihice în sensul convenţional al termenului. Pe de o parte, ele apar în acelaşi continuum experienţial ca episoadele biografice şi perinatale, izvorând astfel, din lăuntrul propriului psihic. Pe de altă parte, ele par să penetreze direct, fără medierea simţurilor, în surse de informaţie care se află clar cu mult dincolo de posibilităţile de acces ale individului. Undeva, la nivelul perinatal al psihicului pare să se producă un declic ciudat, şi ceea ce era, până în acest punct, o plonjare în profunzimile intrapsihice devine o experimentare a marelui univers prin mijloace extrasenzoriale. ***Unii oameni au comparat acest fenomen cu "banda experienţială a lui Mobius", deoarece este imposibil să se mai deosebească ce se află în interior de ceea ce se află în exterior. Mobius, (1790-1868) este descoperitorul suprafetei cu o singură faţă.*** Aceasta banda se

obtine, dintr-o fâşie de o lungime oarecare, răsucită la 180 grade şi apoi lipită în felul urmator*:*

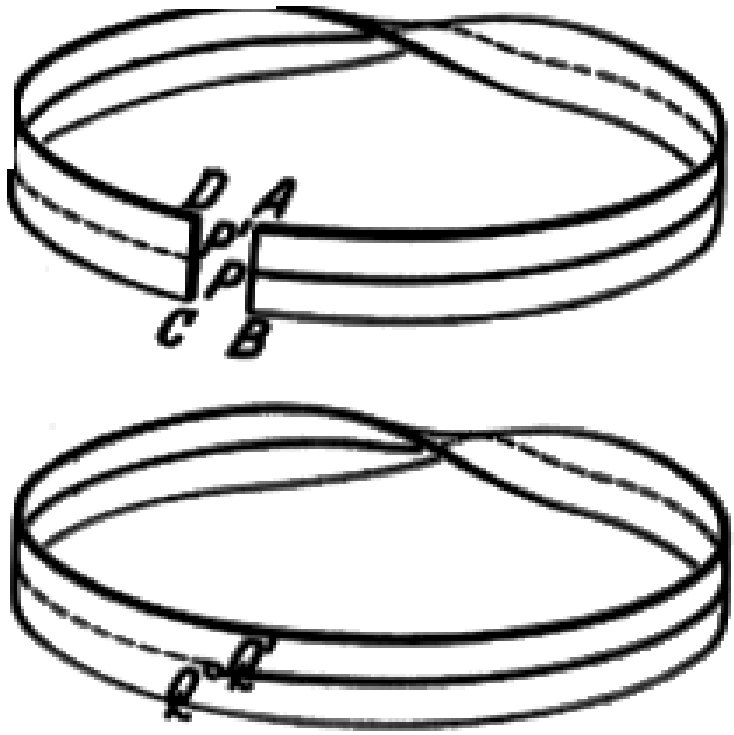

In general, un corp are 2 sau mai multe fețe. Exista însă suprafețe, care nu au decat o față. Deşi simplă, afirmația conduce către "probleme" curioase.

Distanța între fețe, de regulă se numeşte înălțime, dar dacă nu avem decat o față , atunci avem un obiect pur bidimensional, într-un univers tridimensional. In plus, diametrul real al acestei benzi este dublu față de diametrul vizibil, iar comportarea benzii la tăiere este cel puțin ciudată.

Dacă este tăiata pe jumatate, pe mediana, atunci rezultatul va fi o banda de lungime dublă, răsucită la 360. Dacă continuați, dar la o treime de laterală, pe toată lungimea ei, rezultatul vor fi doua benzi, întrepătrunse, din care una de 2 ori mai mare decat cealaltă.

Banda lui Mobius
Tip de bandă : “Text negru pe fond violet”-

Deformari continue. Banda 1

Unghi de răsucire π

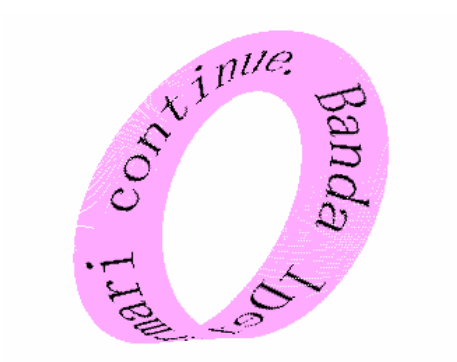

Unghi de răsucire 6π

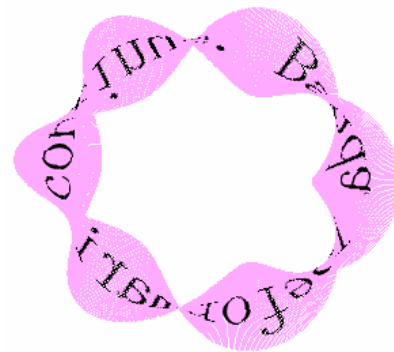

Banda lui Mobius
Tip de bandă : “ Linii ” Unghi de răsucire 4π

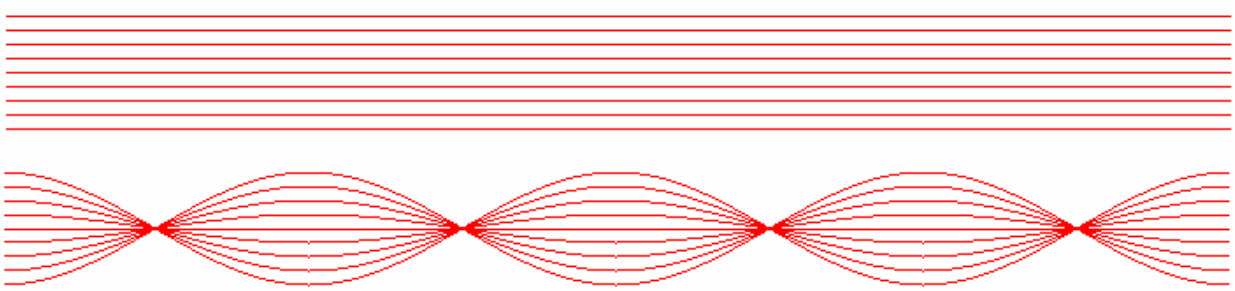

Banda lui Mobius
Tip de bandă : “ Linii ” Unghi de răsucire 4π

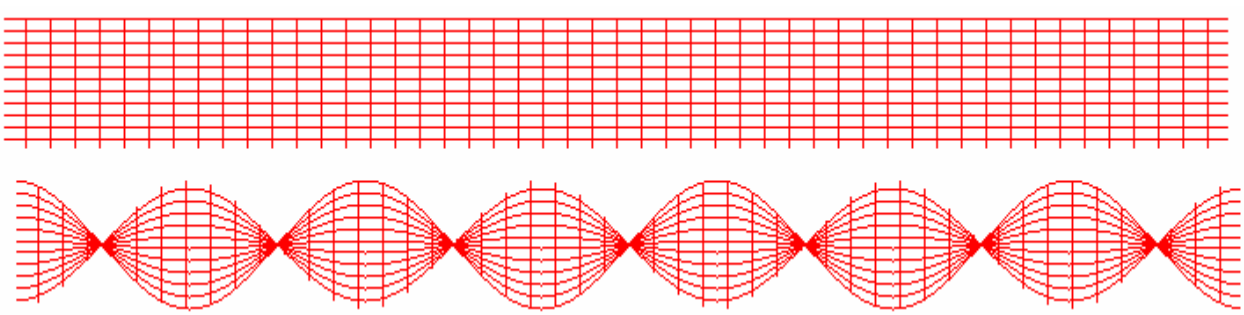

Unghi de răsucire 6π

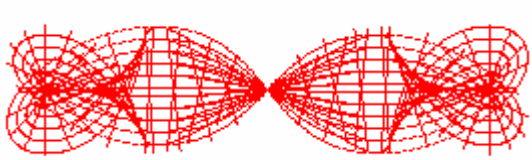

Unghi de răsucire 7π

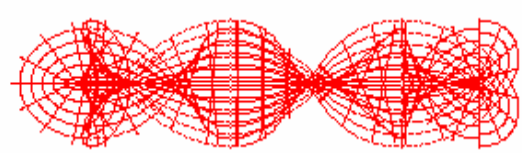

Banda lui Mobius
Tip de bandă : “ Elipse ”

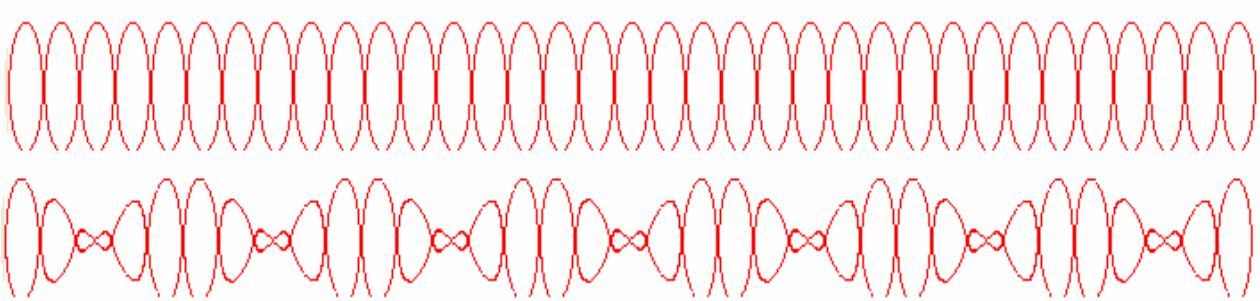

Unghi de răsucire 7π

Unghi de răsucire 4π

Banda lui Mobius
Tip de bandă : “ Puncte ”

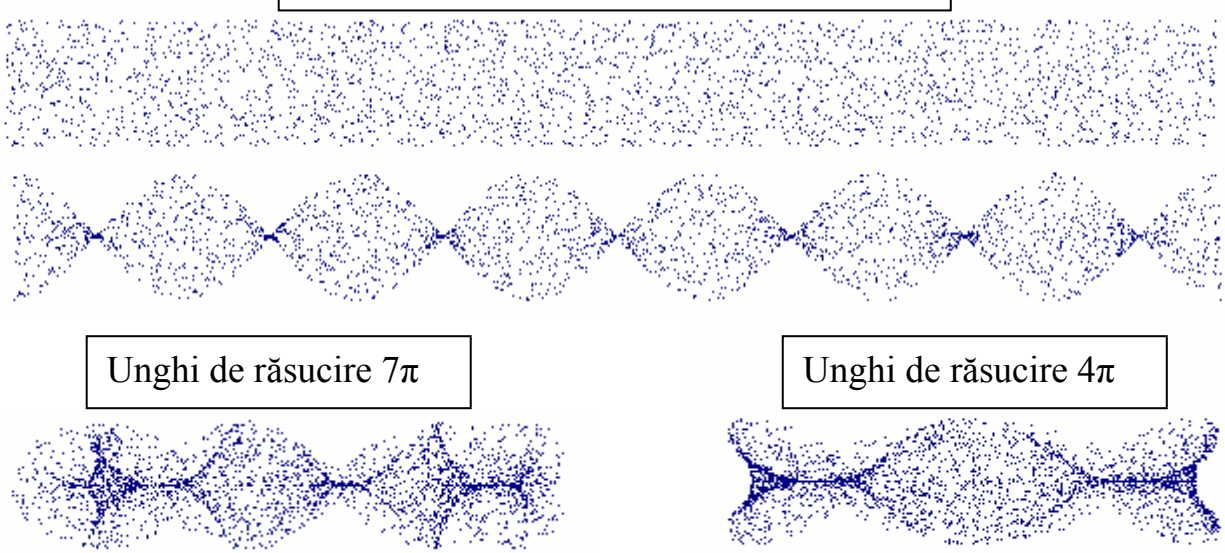

Unghi de răsucire 7π

Unghi de răsucire 4π

Fiecare dintre noi apare, astfel, *ca un microcosm care conţine, holografic, informaţia despre macrocosm*. În tradiţiile mistice, lucrul acesta era exprimat prin sintagme de genul : *« cum este sus, aşa şi este şi jos » sau « cum este înăuntru, aşa este şi în afară ».*

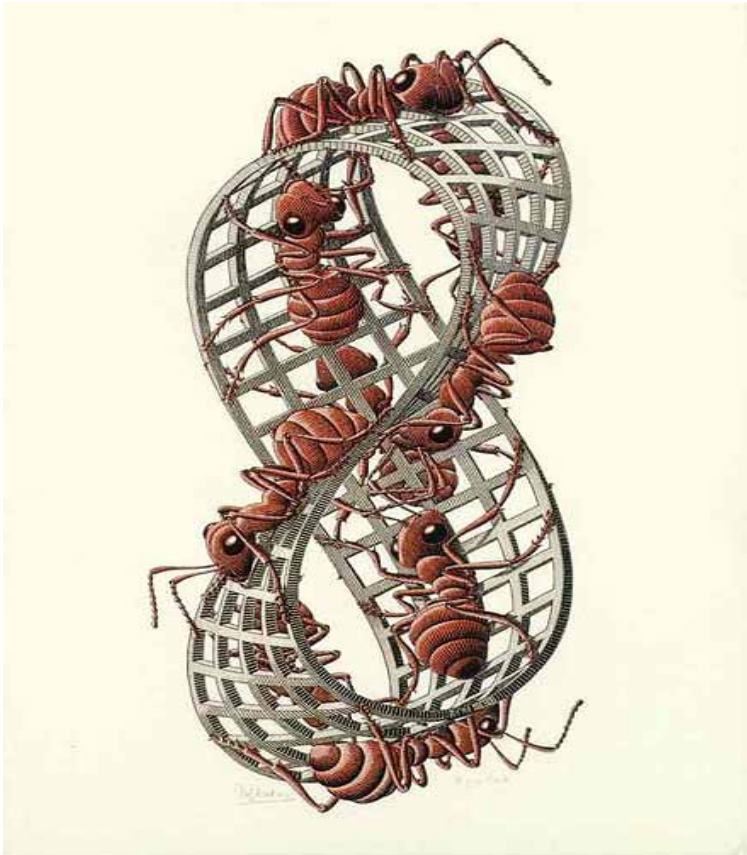

Putem să reprezentăm procesul de dezvoltare al unei fiinţe umane şi ca pe o spirală :

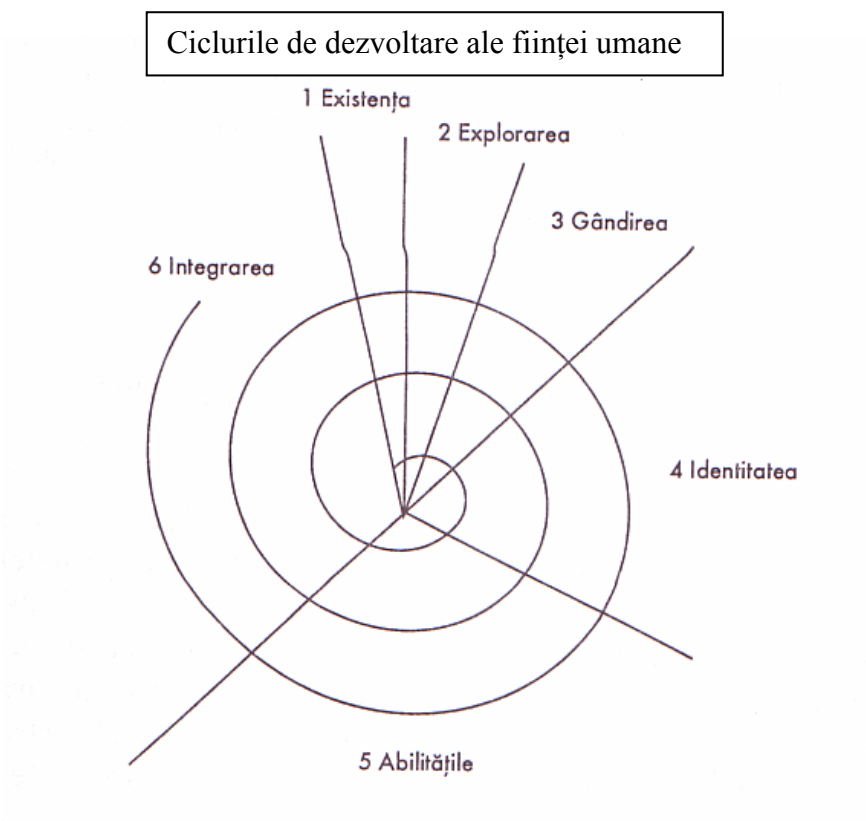

Ne încheiem prima noastră mişcare completă de revoluţie până la vârsta de 19 ani. Când ne confruntăm cu evenimente importante din viaţă, *încep să apară spirale mai mici*. Putem avea chiar spirale în spirale la fel ca seturile de păpuşi ruseşti, pe care când le deschizi, găseşti păpuşi din ce în ce mai mici.

Spirale în spirale

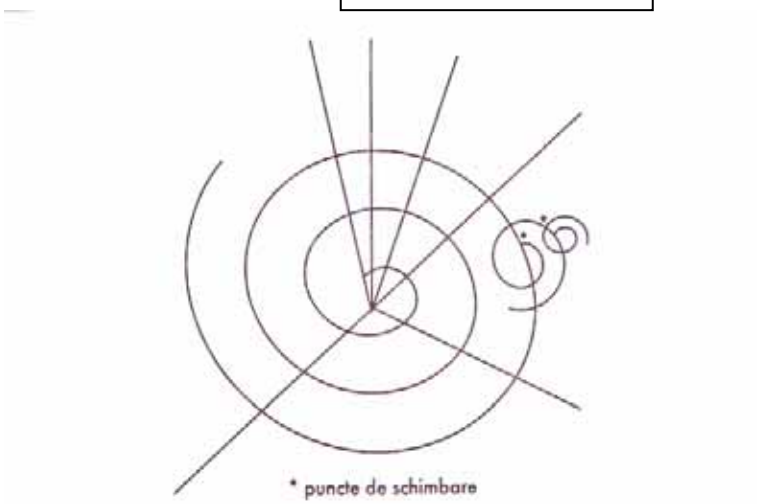

Spiralele secundare se pot întinde de-a lungul mai multor luni sau ani, dar pot şi să dureze doar câteva ore sau minute. *Simţim atât impactul spiralei majore din viaţă cât şi pe al tuturor celorlalte spirale, active în acel moment*. Când stadiile se suprapun, eventualele noastre probleme se multiplică pentru că avem tot felul de *« proiecte neterminate »*. Din fericire se aplică acelaşi factor de multiplicare şi pentru stadiile în care suntem foarte buni.

Dacă suntem foarte ghinionişti, ne putem confrunta cu schimbări majore în viaţa noastră tocmai când ne aflăm într-un punct pe spirala principală în care nu ne simţim prea comfortabil. Putem suferi chiar o succesiune de schimbări, fiecare din ele generându-si propria mică spirală, pornită din spirala schimbării precedente. *Acumularea spiralelor acumulează mai mult stres*.

Chiar şi cei aflaţi într-un stadiu bun din viaţa lor pot fi zdruncinaţi de o schimbare neaşteptată pentru că schimbările plăcute generează şi ele noi spirale. *Cuplaţi mai multe spirale în acelaşi moment* şi veţi înţelege de ce se streseză oamenii chiar şi atunci când li se dau veşti bune.

BIBLIOGRAFIE:

1. Dr. Maxwell Maltz. *Psiho-cibernetică,* Bucureşti, Editura Curtea Veche Publishing
2. Tara Bennett-Goleman, *Alchimia emoţională,* Bucureşti, Editura Curtea Veche Publishing
3. Shaila Sharamon; Bodo J. Baginski, *Centri subtili de forţă ,* Editura Mix
4. Eugen Celan, *Viaţa după pragul morţii*, Editura Teora

5. Eugen Celan, *Provocările Paranormarului,* Editura Teora
6. Henri Bergson, *Eseu aspra datelor imediate ale conştiinţei,* Institutul European
7. G. G. Constandache, *Filosofia ştiinţelor cognitive,* Universitatea Politehnică Bucureşti
8. Julie Hay, *Descifrara atitudinilor şi construirea relaţiilor*, Editura Codecs
9. Jim Clemer, *Manual de dezvoltare personală continuă*, Business Tech International
10. *Enciclopedie de matematică-Topologie,* Editura Tehnic

* prof. gr. I, specializarea matematică
** prof. gr. I, Societatea Română de Chimie
*** prof. doctorand, Universitatea Politehnică Bucureşti

NOUVELLE APPROCHE DU VIVANT EN MEDECINE ET EN BIOLOGIE MONTRANT LES INTER RELATIONS AVEC L'ENVIRONNEMENT GEOPHYSIQUE ET ELECTROMAGNETIQUE

Thadé NAVROCKI*
Didier TARTE**

Abstract
În laboratorul de farmacodinamica al facultății de farmacie Paris Sud, autorul a elaborat, în domeniul biologiei moleculare, o metodă de studiu al activității ribonucleice a serurilor. Aceasta a permis să se precizeze rolul fierului, care accelerează sintezele proteice acționând asupra ARN-ului de transfer şi activând duplicarea ADN-ului şi convertirea acestuia în ARN. Această lucrare a permis să se înțeleagă importanța feritinei în organismele vii, rolul acesteia în biocomunicații şi interferența sa cu geofizica.

I. EVOLUTION DE LA RECHERCHE EN BIOLOGIE, VERS UNE APPROCHE GLOBALE

1 - Quitter une approche fragmentaire liée à la chimie

Jusqu'au XXième siècle la vision cartésienne du corps humain par rapport à la matière procède d'une analyse fragmentaire.

Actuellement la prise en compte des *inter réactions non locale* de l'expression des gènes conduit à montrer l'existence et à préconiser l'emploi de méthodes spécifiques *de régulations épigéniques,* c'est-à-dire agissant sur cette expression pour la stimuler ou l 'inhiber.

Nous devons alors tenir compte des faits qui organisent le fonctionnement du vivant.

Il est nécessaire de mettre l'accent sur *l'inter relation et sur l'interdépendance* de tous les phénomènes physiques biologiques ou environnementaux et sociaux. Parmi ceux-ci nous allons étudier les phénomènes en lien avec la *géophysique et l'électromagnétisme.*

2. Explorer la réactivité des systèmes biologiques aux champs électromagnétiques

La prise en considération de la dimension spirituelle de la personne

comme données incontournables amènent à une autre définition de la santé et de la maladie.

De nature holistique et dynamique, elle souligne l'importance de *l'interdépendance et de la résonance entre malades et médecins, thérapeutes ou chamanes pour parvenir à la guérison.*

L''objet fondamental de cette compréhension est de rétablir l'équilibre énergétique du patient en agissant à tous les niveaux.

Les limites actuelles de la pharmacologie et de l'épidémiologie dans leur compréhension du vivant impliquent de trouver de nouveaux champs d'investigations à la biologie. Or la susceptibilité des systèmes biologiques aux champs électromagnétiques est connue depuis longtemps. De nombreuses études actuelles explorent les réactions entre la matière vivante et les excitations électromagnétiques.

Ces recherches prennent en compte :

Les études de la nature des inters réactions entre le vivant et l'excitation électromagnétique.

Les études des éléments ferromagnétiques dans le vivant en particulier les composés du fer pouvant manifester un couplage fort avec les champs magnétiques.

Ces études s'appuient sur l'approche de la génétique moléculaire de la cytogénétique en relation avec la biophysique appliquée à la géophysique et à la physique quantique.

II. REACTIONS CELLULAIRES INFLUENCEES PAR LES DIFFERENTS ETATS DU FER

1. Les différents états du fer dans les organismes

Les milieux naturels, des végétaux jusqu'aux sérums de mammifères et des êtres humains renferment des enzymes appelés *ribonucléases*.

Chez des patients atteints de certaines pathologies nous avons constaté que les propriétés des ribonucléases sont fortement perturbées. Leurs cinétiques de dégradation sont modifiées.

Lors de nos recherches nous avons découvert que chez la plupart de ces malades le fer ferreux (*Fe++), le fer ferrique (Fe+++) lié à la ferritine* induisaient un grand nombre de pathologie.

En 1992, utilisant un *ARN -r ribosomial et un ARN -t de transfert* marqué par la radioactivité, nous avons montré que le fer ferrique accélère considérablement l'activité des ribonucléases chez les malades.

2. Le fer est un élément essentiel dans le vivant.

À l'état libre il est toxique et peu soluble. À l'état lié il n'est pas disponible

pour la synthèse de l'hémoglobine.

Relativement nombreuses sont les pathologies liées directement ou indirectement à un mauvais métabolisme du fer.

Le fer stimule la prolifération des cellules cancéreuses et leucémiques.

Le fer s'accumule sous forme de *ferritine* dans le foie, la rate, le système nerveux, le système immunitaire, dans les macrophages et divers tissus.

Le fer en excès perturbe les synthèses métaboliques, il modifie les phénomènes d'apoptose (mort programmée cellulaire) en modifiant l'activité des ribonucléases enzymes fournissant à l'organisme les petits ARN amorceurs indispensables à la réplication de l'ADN et au fonctionnement des gènes. Les synthèses peuvent alors être déficientes ou au contraire suractivées. Il est donc essentiel d'être en mesure de corriger l'activité des ribonucléases

3. Rôle de la ferritine

La ferritine est une molécule constituée d'une capsule protéique *l'apoferritine* formée de 25 combinaisons possibles de longues chaînes et de courtes chaînes protéiniques qui déterminent autant *d'isoferritines.* Chacune d'entre elles est responsable de l'ensemble de la machinerie électromagnétique et signalétique cellulaire d'un type cellulaire donné. Cela concerne les communications intercellulaires et les communications extra cellulaires avec l'environnement électromagnétique et géophysique.

À l'intérieur de l'apoferritine sont incluses des particules ferriques sous forme hydratées.

Autrement dit *l'apoferritine est le contenant et l'hydroxyde ferrique est le contenu.*

Le rapport du diamètre externe au diamètre interne de l'apoferritine correspond à celui du *nombre d'or.* C'est-à-dire qu'il est identique au rapport des diamètres externe et interne de l'écorce terrestre.

En conséquence chaque molécule de ferritine agit comme un résonateur en impédance de phase avec le champ magnétique terrestre où précisément l'organisme vivant qui la porte se trouve.

Ces relations de cause à effet sont d'autant plus plausibles que la présence de magnétite (Fe_3O_4) dans le cerveau de l'homme, dans le foie, la rate, le pancréas, le système immunitaire viennent d'être formellement établies par *Joseph KIERSCHVINK* Professeur de Géobiologie au Californien institut de technologie (CALTECH) à Pasadena. Cet oxyde de fer naturel magnétique se trouve dans le sol, mais aussi dans les tissus des êtres vivants, principalement dans le cerveau, le foie, la rat, le pancréas et le système lymphatique en concentrations importantes.

Cette magnétite est présente dans toutes les cellules de tous les tissus de l'organisme si bien que l'on peut considérer le couplage géophysique / organisme vivant comme un système de communications émetteur récepteur.

En présence de champs électromagnétiques intra ou extracorporels la magnétite composé ferri magnétique pourrait être à l'origine des mécanismes d'aimantation localisée du corps (effets magnéto mécaniques par exemple) influençant ainsi le métabolisme de vivant.

III. LA CONCENTRATION « FERRIQUE-MAGNÉTIQUE » INFLUENCE LES REACTIONS ENZYMATIQUES CONCERNANT ARN ET ADN

1. La polynucléotide phosphorylase (PNPase)

C'est une enzyme versatile : *en présence de fer, elle peut synthétiser un ADN, en présence de magnésium, elle synthétise un ARN. En plus elle peut transmettre une information génétique qui est donc dépendante de l'ion ferrique.*

Les travaux de Beljanski et ses collaborateurs apportent un éclairage nouveau sur le monde encore obscur des précurseurs de l'ADN précisément là où se situe le "*border line*"du passage de l'information dans sa conversion /destruction en macromolécules. Ils font aussi ressortir la nécessité de mieux connaître le rôle actuel de la PNPase dans les cellules bactériennes végétales et animales sous l'angle biophysique. C'est-à-dire quand cet enzyme influence le comportement d'une structure *colloidale* au sein de laquelle évoluent des *ferro-fluides magnétiques.*

2. La transcriptase inverse

La présence de l'activité ribonucléasique des milieux biologiques a permis à Beljanski Niu et collaborateurs de démontrer en 1987 la stimulation par le fer de l'activité *de l'ADN polymérase, ARN dépendante* dans le cadre des oeufs et organismes embryonnaires.

Cet enzyme appelée maintenant *transcriptase inverse* joue un rôle essentiel dans le mécanisme de l'infestation par le virus H. I. V. Nous avons d'ailleurs publié les résultats d'un travail clinique entrepris au CHU de Montpellier en 1996.

Actuellement l'incorporation d'ADN étranger dans un génome étranger est considérée comme un phénomène courant chez les virus, les micro-organismes, les plantes, les animaux. Dans le génome humain la présence de certaines séquences d'ADN reflète la transcription d'ARN de petite taille d'origines diverses. En effet quelque soit la provenance de l'enzyme et de l'ARN ce dernier peut être transcrit en ADN. Ainsi, par exemple la transcriptase inverse des cellules animales peut transcrire en ADN un ARN d'origine virale.

En biologie moléculaire, cette capacité de transcription inter espèce permet de l'inscrire au même réseau des bio communications intra / extra cellulaire répertorié par l'émission / réception des signaux électromagnétiques

en fonction d'un dénominateur commun l'ion ferrique.

3. La Télomérase

Elle maintient par de nouvelles synthèses d'ADN la longueur des *télomères,* en tant que structure protectrice de la position distale des chromosomes.

Dans la plupart des cellules normales l'expression de la télomérase est inhibée. Aussi les télomères se raccourcissent progressivement à chaque division jusqu'à devenir suffisamment court pour entrevoir la mort programmée cellulaire appelée *apoptose.*

Dans le cas de l'immortalisation cellulaire liée à la cancérisation, la télomérase est exprimée et les télomères conservent leur longueur. Cette situation se produit par l'augmentation de l'isoferritine cellulaire correspondante.

Les chercheurs ont pu montrer que l'inhibition de la télomérase peut atténuer la croissance des cellules cancéreuses humaines. Cette inhibition complète est obtenue en ciblant la sous unité catalytique à savoir la télomérase reverse transcriptase. Ce résultat a été obtenu en agissant sur l'isoferritine cellulaire spécifique par chélation en biologie moléculaire ou par un moyen biophysique susceptible de modifier un signal de nature électromagnétique relayée par l'activité ferri magnétique de l'isoferritine.

Ces trois enzymes contrôlent toute la *réplication de l'ARN,* essentiellement cytoplasmique, et de *l'ADN nucléaire* cellulaire. Toute désorganisation de l'activité ribonucléasique par Fe+++ modifie la cinétique de la synthèse de l'ARN et par voie de conséquence de l'ADN, et celle des protéines de structures. Or celles-ci sont fabriquées à partir d'acides aminés.

En physique quantique, quelle est la caractéristique d'un acide aminé à l'état libre ?

Son comportement est simplement celui d'une particule soumise à l'agitation thermique. Mais lorsqu'il s'accroche sur *l'ARN de transfert* ce n'est plus tout à fait le cas, car celui-ci *émet un signal.* Nous verrons plus loin l'importance de ce phénomène.

C'est précisément à ce niveau qu'il y a à la fois des modifications d'interface et d'interphase de la structure colloïdale nano -ferromagnétique.

Il s'ensuit une relaxation de l'ADN par cassure des liaisons secondaires hydrogène.

Ces cassures favorisent à leur niveau la fixation de molécules étrangères telles que les hormones, les molécules chimiques et les métaux lourds générant d'autres *phénomènes biophysiques non thermiques.* Il s'ensuit une cascade d'événements à retentissement biologique moléculaire : cela va casser des liaisons principales de l'ADN déjà relaxé et aboutir à une fragilisation et des cassures amorçant des ségrégations erronées pour les réplications ultérieures.

En définitive le résultat sera l'activation délétère d'un gène exprimant une potentialité auto immune ou cancéreuse.

En résumé, il existe un dénominateur commun, l'ion ferrique fe+++, dans le système de transmission d'une information entre le vivant et son environnement qui se sert pour cette bio communication de molécules particulières adaptées au stockage et au passage de l'information dans la cellule.

Ces molécules sont essentiellement :

- la ferritine, protéine de stockage,

- la transferrine, protéine transmembranaire,

- la lactoferrine, protéine neutrocytaire.

IV. EXPERIENCES DE BIOCOMMUNICATION

1. Expérience de BACKSTER sur l'existence des bio-communications humaines

Ce travail a été publié en 1985: (Biocommunications capability in human donnors and in vitro leucocytes and macrophages).

Des leucocytes et macrophages buccaux sont évalués dans leurs variations électromagnétiques par des magnétomètres de type SQUID. Le donneur humain est placé à distance et reçoit des stimuli sonores et visuels enregistrés par EEG.

L'étude des corrélations entre les stimuli enregistrés par l'EEG et les modifications de l'enregistrement EM leucocytaire et macrophagique met en évidence qu'ils *ont une durée, une fréquence, une intensité et une amplitude superposable. Capacités de biocommunication* entre cette personne et ses cellules mises in vitro à distance.

2. Au laboratoire d'anthropologie médicale de la faculté de médecine Paris XIII

En comparant ces résultats dans une fratrie, les éléments strictement superposables relevaient d'une similitude de *l'haplotype HLA* pour les locus spécifiques qui maîtrisent l'ion ferrique. Cela concerne les haplotypes : *A3, B7, B14, DR2, DR6.*

Il existe réellement une fonction émetteur /récepteur au niveau cellulaire. Ceci est valable pour des cellules qu'elles soient entre elles ou séparées.

3. Relations des bio- communications chez le vivant avec la géophysique

Le travail d'une équipe d'embryologistes Suédois de *GOTEBORG en 1979* sur un isolat breton de la région de CARHAIX avait montré, grâce à la pratique de la foetoscopie précoce :

La fossette embryonnaire primitive, appelée *nœud de Hansen,* première

individualité macroscopique de l'embryon se met en place à la hauteur de l'espace métamérique vertébral L3-L4, normalement au 14e jour de la vie embryonnaire. Cette structure apparaît dès le 13e jour chez ces embryons bretons fabriqués sur un *plissement hercynien donc à forte activité électromagnétique*.

Celle-ci mobilisait plus rapidement *la télomérase embryonnaire.* Il en résultait la formation d'une longueur plus grande du gros intestin appelé *dolichocôlon.* Celui-ci est significatif d'un caractère spécifiquement ethnique observé en Bretagne.

Cette observation est significative de l'induction tellurique électromagnétique sur le vivant via la correspondance permanente avec les protéines ferromagnétiques.

V. INTER REACTIONS LOCALES DANS L'EXPRESSION DES GENES

Les travaux de *JOEL STERNHEIMER* (1) éclairent d'un jour nouveau la prise en compte des réactions non locales dans le génome et l'expression des gènes. Ils conduisent à montrer l'existence et à préconiser l'emploi de *méthodes spécifiques de la régulation épigènique*. C'est-à-dire en agissant sur cette expression pour la stimuler ou l'inhiber.

La génodique selon son auteur, est le nom donné à la discipline qui étudie les effets de résonance d'échelle associée à l'expression des gènes.

Les ondes d'échelle source de ces effets sont initialement les *prédictions mathématiques* issues de *l'observation empirique des régularités dans le spectre de masse des particules*. Elles sont ensuite interprétées grâce à une approche originale de la question du *« sujet mesurant »*, d'après la théorie quantique. Les critères d'homogénéité opérationnelle, qui en découle, engendrent une extension des ondes de Broglie dans des dimensions de sujet additionnels à l'espace / temps pour donner des ondes qui relient entre elles différentes échelles d'un même sujet intégré.

Cette approche se fonde sur la distinction formulée mathématiquement entre le point de vue du sujet qui fait partie de l'ensemble qu'il décrit, et le point de vue consistant à décrire le même ensemble comme un objet vu de l'extérieur.

Ce dernier point de vue, qui a permis plus d'un progrès, se heurte cependant à l'objection logique que l'on ne peut décrire ainsi l'univers auquel on appartient.

Une description plus complète des phénomènes qui maintiennent la présence d'invariants descriptibles comme tels mais qui inclue le sujet via le repère choisi par lui, sera alors obtenue en distinguant l'invariance du rapport sujet-objet, qui implique des opérateurs homogènes via notamment la variation permise de l'unité de mesure de l'invariance des objets eux-mêmes.

Cette distinction peut être illustrée par une expérience portant sur la

vision d'un objet à la tombée du jour. La perception momentanée d'une clarté constante nécessite une relation entre l'amplitude décroissante de la fonction d'onde décrivant le flux de photons en provenance de cet objet et le taux qui se met alors à croître auquel sont synthétisées les protéines de la rhodopsine dans la rétine de l'observateur (accommodation), *associant ainsi un phénomène ondulatoire à la synthèse protéique.*

Lorsque une protéine est synthétisée chez un sujet, la succession des acides aminés qui la composent s'accompagne d'une suite de fréquences émises chacune par un acide aminé, au moment ou celui-ci, véhiculé par son *ARN de transfert* se stabilise temporairement vis a vis de l'agitation thermique sur le ribosome ou s'effectue cette synthèse.

Le carré de l'amplitude de l'onde correspondante, associée à chaque fréquence, demeure proportionnel à la densité de présence des acides aminés individuels de la chaîne protéique.

Alors la résonance d'échelle va se traduire par une action sur le taux de synthèse de cette protéine en devenant stimulatrice pour les ondes en phase, et inhibitrice pour les ondes en opposition de phase.

L'information pertinente contenue dans ces suites de fréquences qui vont ainsi sélectivement rentrer en résonance avec des suites de fréquences homologues dans les protéines, étant essentiellement constituée. Des successions d'intervalles relatifs de fréquences successives qui sont invariantes d'échelles leur transposition à d'autres échelles sera capable de reproduire leur effet qui requiert ainsi pour se produire l'aval de ces autres échelles incluant celle du sujet intégré.

La portée de l'échelle ne s'arrêtant pas à l'individu, c'est en fait l'action sur tout l'écosystème auquel il appartient qui va pouvoir se trouver passé au crible de la distinction entre la régulation d'une protéine ou celle de sa voisine. A l'opposé d'une action locale peut être ciblée mais que l'on aurait en définitif aucun moyen d'apprécier en termes d'adéquation à une situation environnementale globale si ce n'est qu'après coup.

La démonstration magistrale de Joël Steinheimer permet d'associer les effets de résonance d'échelle des acides aminés avec la mécanique moléculaire de l'ARN de transfert lors de l'activité ribonucléasique, et ceci en étroite collaboration avec l'ion ferrique Fe+++, élargissant ainsi l'information qui caractérise le vivant à son écosystème.

Un exemple récent nous est fourni par la *protéine prion* dont le passage inter espèce de la tremblante du mouton à la vache folle et de la vache folle à l'encéphalopathie spongiforme humaine dont il a été démontré qu'il s'était constitué par l'intermédiaire de la *ferritine* mettant l'accent sur l'importance de trouver des chélateurs du fer (American journal off neuroscience 2004).

C'est précisément l'objet de nos recherches et brevets.

Nous sommes ici dans le domaine de l'interférence quantique moléculaire, capable de causer des effets biologiques non thermiques qui illustrent un

fonctionnement semblable à la résonance.

L'interférence d'états quantiques d'ions avec des groupes de molécules explique beaucoup des paradoxes concernant les effets non thermiques des CEM.

Binhi en 1997 définit qu'un effet non linéaire, impliquant l'interférence d'états quantiques d'ions et de molécules liées à des protéines, est une cible générale moléculaire pour les CEM externes et nous pouvons ajouter via l'ion fe+++.

VI. INFLUENCE DES CHAMPS FAIBLES SUR LES STRUCTURES ROTATOIRES

1. Champs gyroscopiques et champs de torsion

Le mécanisme d'interférence ionique appliqué aux structures rotatoires biophysiques telles que les fragments d'ADN et d' ARN apporte une base de compréhension au mécanisme d'action biologique des champs faibles.

Et particulièrement *dans les années 1985, ROMANI* montre l'existence de *degrés de liberté gyroscopiques moléculaires du fait qu'ils ne sont pas thermo-dépendants dans des échelles de temps significatifs en biologie.*

En conséquence les mécanismes qui impliquent les gyroscopes moléculaires peuvent expliquer les effets biologiques des champs hyper faibles.
Pour Romani les combinaisons logiques des trois paramètres qui caractérisent une onde sont: *la phase, l'amplitude, la période.*

*En se combinant, ils permettent de retrouver les quatre grands champs connus de la physique : la gravitation, l'électromagnétisme, le nucléaire faible, le nucléaire fort. Mais il montre aussi l'existence de deux champs jusqu'ici inconnus dont le champ gyroscopique appelé par l'école russe de **AKIMOV**, champs de torsion*.

Ce champ s'exprime à notre échelle macroscopique par une onde longitudinale qui se propage à la vitesse de la lumière. Elle peut entrer en interférence avec les ondes transversales électromagnétiques et les polariser.

L'autre onde de type sonore n'est pas détectable directement. Elle ne transporte que de l'information sans énergie et semble avoir les caractères spécifiquement décrits par Joël Sternheimer avec l'application aux protéodies, forme de médicament musical contrôlable par le sujet, capable de reconnaître si une action régulatrice musicale, stimulante ou inhibitrice de telle ou telle protéine va ou non lui convenir.

C'est ce que l'on peut définir aussi dans la puissance du verbe ramené à la sémantique du langage.

Toute la matière vivante est constituée d'acides aminés. Malgré leurs différences spécifiques, ils ont des structures biophysiques très similaires, auxquelles le mécanisme d'interférence est également applicable aux systèmes

biologiques ayant différents niveaux de complexité mais toujours amorcés et régularisés par l'ion Fe+++.

2. Perturbation transmise par le champ faible à partir des circuits intégrés

En 2004 Nekrassov (2) publie un livre qui fait état de ses travaux consacrés aux problèmes de l'inter réaction des objets vivants y compris l'être humain avec les champs non électromagnétiques naturels. Il contient des faits aux nombreux aspects concernant le rôle des champs, des géométries des formes dans l'organisation de la vie sur Terre.

Ces travaux synthétisent notre vision dans la mise en évidence d'une approche de système en biologie basée sur la forme du champ non chimique, de l'inter réaction des systèmes biologiques avec divers objets dans la biosphère entre autre tout ce qui touche à la technique du téléphone cellulaire.

Les recherches ont montré que l'effet néfaste des appareils électroniques modernes est identique que l'appareil soit en marche ou à l'arrêt (avec absence de blocs d'alimentation).

Une méthode spéciale a permis de séparer les effets du rayonnement de champs faibles et électromagnétiques et *de montrer que le principal danger pour l'organisme humain est le rayonnement de champs faibles dont la source est le circuit intégré moderne*.

Les résultats des études menées par l'auteur sur les effets du téléphone cellulaire et d'autres appareils électroniques de petite taille et de faible puissance mais aussi les antennes relais de forte puissance dont la nocivité existe par le simple fait des prises de terre envoyant l'information par voie géophysique très apte à la recevoir et à la faire circuler en raison de la présence de magnétite identique dans son aptitude à transporter l'information comme la ferritine dans le vivant.

L'intensité du rayonnement de champs faibles émis par le circuit intégré dépend de la compacité des schémas qu'il renferme et de sa taille.

De son côté la compacité des schémas à l'intérieur du volume dépend du nombre de couches constituant le circuit imprimé.

Un autre aspect important du rayonnement émis à partir des structures de la matrice des circuits intégrés est la question de distance de perception de la nocivité du signal.

Pour tout appareillage relié à la terre, les structures géophysiques ouvrent par les failles du sous sol une voie de conduction d'exception pouvant transmettre une information délétère sur plusieurs kilomètres via le support de la magnétite et relayé par la ferritine présente dans la vivant.

3. Mise en évidence des signaux de luminescence et de variations électromagnétiques

Nous avons mis ceci en évidence par la technique développée par: ***KOROTKOV appelée GVD (gas visual discharge).*** *C'est l'une des techniques les plus démonstrative d'investigation et d'imagerie bio- médicale. C'est une méthode d'enregistrement des signaux de luminescence et de variations électromagnétiques par dilatation secondaire des gaz qui permet grâce à un logiciel de reconstituer sur ordinateur une image d'aura singulière et représentative à la biologie organique et fonctionnelle, mais aussi comportementale d'un individu correspondant a sa fonction nano-ferro-magnetique.*

4. Comment peut -on neutraliser ces nuisances ?

La mise en évidence de l'existence des bio communications dans le vivant prouve qu'elles concourent à l'harmonie de la fonction biologique à sa pérennisation et à sa reproductibilité par l'intermédiaire de fécondité ; ceci a pu être saisi grâce aux enregistrements et au traitement de l'information que l'on dispose par les techniques de **GVD**. Par les mêmes techniques il a été possible de singulariser les nuisances électromagnétiques et leurs répercussions sur le vivant

La biologie moléculaire définit l'importance des molécules ferro-magnetiques à l'interface de la relation sujet objet et dans la construction/destruction des macromolécules par leur mesure de l'activité ribonucléasique.

Ce test nous a permis de trouver des substances végétales qui seront capables par leur activité chelatrices de l'ion ferrique de ramener à des valeurs biologiques normales la dégradation excessive des ARN de transfert. Nous avons imaginé d'utiliser ces substances et les inclure dans un support solide de chitosan polymère de la chitine, techniquement nous avons fabriqué des systèmes redresseur/ résonateur.

L'idée était d'observer si la présence de ce dispositif était capable comme en biologie moléculaire d'annuler les champs faibles et à forte intensité générés par les circuits imprimés électroniques déterminant même à l'arrêt du dispositif des nuisances électromagnétique. Les résultats furent positifs. L'expérience a porté sur: une goutte d'eau, une goutte de sperme de taureau, des semences, la salive humaine, étude complète de l'homme.

VII. BIBLIOGRAPHIE:

1. J. Stemheimer « Musique des particules élémentaires, Comptes-rendus de l'Académie des Sciences (Paris), vol. 207. 1983.
2. V.A.Nekrassov La vie sur terre. Série « Les secrets de la nature et les découvertes du siècle ». – M.-Tver : SARL « Edition « Triada », 2004.

---

* Docteur en médecine, FRANCE
**Docteur en médecine, FRANCE, Compania NEOTEK

POSIBILITATEA IMBUNATATIRII PERFORMANTELOR MILITARILOR PRIN PRACTICAREA UNOR SISTEME DE GIMNASTICI ENERGETICE

Alexandru PAP[*]
Ana Beatrice NICULIȚĂ[**]

Abstract

The paper is written for guiding management decisions in order to train military staff in Energy Gym System (EGS). We would like to offer a concise two training programs EGS that focus to military effective education.

Pe parcursul a peste 15 ani am cercetat diverse tehnici psihosomatice, atat de data recenta, cat si unele elaborate de civilizatii stravechi. Rezultatele practicarii lor au fost evaluate atat prin efectele imediate asupra aurei energetice in timpul practicarii si dupa anumite intervale de timp, cat si prin rezultatele obtinute in ameliorarea starii de sanatate.

Diversele tehnici au fost predate la mai multe sute de persoane, cu varste cuprinse intre 15 si 75 de ani. Mai multe zeci dintre acestea le practica cu regularitate.

Tinand seama de rezultatele profilactice si terapeutice obtinute in timp, am realizat o selectie a sistemelor de tehnici psihosomatice experimentate, avand in vedere si urmatoarele criterii:

1. Practicarea, dupa invatarea sistemului, sa nu implice riscuri;
2. Durata zilnica implicata in practicare sa fie suficient de scurta, pentru a permite omului zilelor noastre – de regula foarte ocupat – sa le practice cu regularitate.
3. Sa nu necesite folosirea unor instalatii si a unor echipamente;
4. Efectele profilactice si terapeutice la care conduc sa merite osteneala;
5. Practicarea in timp sa nu necesite supraveghere.

Avantajele maxime au fost oferite de trei sisteme de tehnici psihosomatice si anume:

a) un sistem cu structura fixa din marea familie a Qi Gong-ului chinezesc, compus din 17 exercitii;
b) un sistem cu structura fixa de origine tibetana compus din sase exercitii;

c) un sistem cu structura variabila, bazat pe mai multe zeci de exercitii, elaborat de druizi, conducatorii spirituali ai vechilor celti.

Aceste trei sisteme concepute cu mii de ani in urma, au rezistat si probei aspre a timpului.

Practicarea celui de al treilea sistem conduce la rezultate excelente, dar invatarea sa necesita un interval mai mare de timp, datorita complexitatii sale. Astfel, pentru amplificarea efectelor benefice se folosesc modele energetice, sunete energetice, elemente din natura cu rol de rezonatori energetici si asa zisul "pumn al druizilor". In plus, fiecare dintre exercitiile din componenta sa conduce la efecte maxime intr-o anumita perioada a celor 24 de ore ale zilei. Datorita acestor caracteristici, intr-o prima faza este recomandabil a se recurge la practicarea unuia dintre primele doua sisteme. In cele ce urmeaza ne vom ocupa deci de acestea.

Sistemul chinezesc

Pentru practicarea sistemului chinezesc este necesar un spatiu de circa 2 x 2 m^2.

Exercitiile din componenta sa se executa lent, fara efort fizic, deci cu mentinerea ritmului respirator din starea de repaos. In timpul executiei se constientizeaza o anumita zona a corpului.

Inaintea inceperii fiecaruia dintre cele 17 exercitii se face o pregatire mentala, constand din mentalizarea unei stari de tinerete si de prospetime cu dublu efect. Efectul imediat se transpune in plan fizic, prin relansarea sistemului nervos, a muschilor si a incheieturilor. Efectul de durata se bazeaza pe "impregnarea" inconstientului cu ideeea de tinerete si prospetime, avand ca rezultat transpunerea, in timp, a acestei stari la nivelul corpului fizic.

Toate cele 17 exercitii ale sistemului se executa stand in picioare.

Numarul de executii pentru fiecare exercitiu a fost stabilit, de cei care l-au elaborat, pe baza unor consideratii numerologice.

Pentru a se obtine intreaga gama de rezultate care-i sunt specifice, sistemul trebuie sa fie practicat zilnic, o singura data, respectandu-se, cu strictete, succesiunea impusa pentru cele 17 exercitii.

Durata executiei intregului sistem depinde de personalitatea practicantului, dar in general nu depaseste 18…20 de minute.

Sistemul tibetan

Sistemul tibetan, dupa cum s-a mai mentionat, este format din sase exercitii, dintre care doar primele cinci trebuie sa fie practicate cu regularitate, zilnic, si anume, toate de acelasi numar de ori, fara a se depasi 21 de executii. Aceasta limita este impusa din considerente de energetica subtila, legate de functionarea corecta a chakrelor energetice.

Spre deosebire de sistemul chinezesc, prezentat mai inainte, practicarea sistemului tibetan se executa in forta, necesitand un efort fizic remarcabil. In aceste conditii se recomanda abordarea treptata a exercitiilor, incepand cu un numar de executii care sa nu ajunga la limita posibilitatilor fizice ale practicantului si marindu-se treptat numarul de executii pana la 21.

Primul dintre cele cinci exercitii se executa stand in picoare, celelalte patru la sol, deci necesita folosirea unui covor care sa evite contactul direct al corpului cu solul.

Spatiul necesar pentru practicare este tot de circa 2 x 2 m^2 ca si la sistemul chinezesc.

Cel de al saselea exercitiu se recomanda a fi practicat abia dupa ce celelalte cinci au fost practicate, cu regularitate, cel putin sase luni de zile. Se recurge la acesta numai atunci cand apare dorinta sexuala si numai atunci cand, dintr-un motiv oarecare, practicantul trebuie sa renunte la viata sexuala pentru o perioada de timp de mai multe luni.

Practicarea celui de al saselea exercitiu canalizeaza energiile sexuale spre accentuarea unor procese de vindecare la nivelul intregului corp.

Practicarea primelor cinci exercitii din cadrul sistemului tibetan implica 6…8 minute. Cel de al saselea mai necesita circa 1 (un) minut.

Efectele practicarii

Se poate presupune ca ambele sisteme prezentate pana aici au fost elaborate de civilizatii care au cunoscut intreaga energetica subtila a fiintei umane si anume: existenta corpurilor energetice subtile, a chakrelor si a meridianelor energetice. Sistemele de exercitii pe care le-au elaborat au o actiune sinergica asupra intregului sistem si prin intermediul acestuia, cat si in mod direct asupra corpului fizic.

In linii mari, pe langa actiunea directa asupra corpului fizic ele:

- armonizeaza structura aurei energetice (prin realizarea unui raport rational intre dimensiunile celor sase corpuri energetice subtile, prin inlaturarea blocajelor energetice, a deficitelor energetice, a surplusurilor energetice, a pierderilor de energie si a energiilor parazitare de frecventa joasa);
- armonizeaza functionarea turbionilor energetici din chakre (prin reglarea turatiei turbionilor energetici, asigurandu-le si sensul normal de rotatie corespunzatoare unei stari de sanatate foarte buna);
- regleaza fluxurile energetice din toate meridianele energetice (prin inlaturarea blocajelor energetice, prin domolirea fluxurilor prea intense, prin stimularea celor prea “firave” si, in fine, prin pastrarea celor normale);

Toate aceste actiuni se rasfrang in mod pozitiv, atat asupra psihicului cat si asupra fizicului practicantului.

Practicarea cu regularitate a unuia dintre sistemele de exercitii mentionate, conduce la rezultate pozitive remarcabile. Cele mai importante dintre acestea, constatate la mai multe zeci de persoane, avand varste diferite, sunt urmatoarele:

- marirea stabilitatii fizice si psihice;
- marirea in mod vizibil a rezistentei la stres;
- dezvoltarea curajului, a stapanirii de sine, a vointei si a perseverentei;
- imbunatatirea capacitatii de concentrare si a memoriei;
- dezvoltarea atentiei distributive;
- orientarea constructiva a gandurilor;
- dezvoltarea capacitatii de autocontrol;
- imbunatatirea comunicarii cu inconstientul;
- dezvoltarea intuitiei;
- imbunatatirea perceptiei senzoriale;
- marirea vigilentei, putand conduce la prevenirea unor accidente;
- dezvoltarea unor perceptii extrasenzoriale la unele persoane;
- dezvoltarea unor perceptii extrasenzoriale la unele persoane;
- imbunatatirea trasaturilor de caracter;
- reglarea procesului de digestie;
- imbunatatirea circulatiei sangvine, inclusiv a celei periferice;
- fortificarea sistemului imunitar;
- imbunatatirea circulatiei limfatice;
- eliminarea rapida, sistematica, a toxinelor din corp;
- optimizarea configuratiei hormonale;
- trecerea la o respiratie corecta;
- contributia, intr-o mare masura, la pozitionarea corecta a vertebrelor din componenta coloanei vertebrale;
- marirea mobilitatii corporale;
- imbunatatirea accentuata a conditiei fizice, a rezistentei la effort fizic si intelectual;
- optimizarea greutatii corporale, atat prin reglarea metabolismului, cat si prin limitarea selectiva a poftei de mancare, fara a fi necesar nici un fel de regim alimentar adjuvant;
- contribuie, dupa caz, la pastrarea sau la recastigarea mobilitatii incheieturilor;
- contribuie la reglarea menstrelor;
- marirea potentei sexuale si prelungirea vietii sexuale active;
- vindecarea impotentei sexuale psihogene;
- combaterea insomniilor si imbunatatirea calitatii somnului (actiune conjugata cu protectia locului de munca si a celui de odihna impotriva radiatiilor geopatogene);
- prevenirea artritei si a osteoporozei.

Toate aceste rezultate se obtin datorita imbinarii judicioase, in cadrul fiecaruia dintre cele doua sisteme, a efectelor respiratiei, miscarilor, mentalizarilor si constentizarilor.

Este important de subliniat ca practicarea oricaruia dintre cele doua sisteme de exercitii nu a condus la nici un fel de efecte secundare, nedorite, de durata. Doar in unele cazuri, la inceputul practicarii, au aparut unele usoare reactii trecatoare (puncte de criza), datorita declansarii unor procese terapeutice.

Tinand seama de efectele profilactice si terapeutice si de posibilitatea dezvoltarii unor practici latente ale omului consideram ca practicarea cu regularitate a unui dintre cele doua sisteme de gimnastici energetice ar aduce avantaje de necontestat pentru militarii fortelor noastre armate. Aceasta ar duce, dupa caz, la castigarea sau la consolidarea unor capacitati indispensabile unui bun militar fara a necesita cheltuieli materiale de nici un fel. Putinele minute zilnice necesare acestor practici s-ar recupera printr-o eficienta marita si prin rapiditate in rezolvarea sarcinilor curente.

---

* doctor inginer, SOMAVITA Bucureşti
** psiholog, director general SOMAVITA Bucureşti

ABOUT A PROBLEM OF USERS PROTECTION FROM NEGATIVE INFLUENCE OF ELECTRONIC TECHNIQUE

Anatoly PAVLENKO*

Abstract

This article is devoted to issues of protection against negative influence on users of monitors of the personal computer, TVs, and mobile phones.

The goal of this article is to draw people's attention to a dangerous psychological mechanism of adaptation to more than real ecological threat and to discuss concepts of human protection from the negative influence of most radio- and electrical devices, systems, machines etc.

The number of PC, cell phones users is steadily growing. Especially alarming is the increase in the number of children affected by electromagnetic radiation. Therefore, the study of possible harmful consequences of a wide introduction of the mentioned electronic equipment is one of the pressing problems of these days.

Among physical factors affecting a user, electromagnetic fields (the EMF) generated by a PC, mobile phones, etc. draw the greatest interest. It can be explained by the fact that there is a significant number of data items about increasing risk of generation of some tissues during industrial exposition of users to the EMF of various frequency and intensity as well as abnormalities of immune and endocrine systems. As for PC users, there are separate, not always proved statements about the rise in the risk of brain-growth, increased number of miscarriages among women-operators, etc.

The experimental research conducted in the USA with volunteers' participation with the goal to study the mobile phones' influence upon users revealed an extreme degree of the risk of brain-growth generation among the latter. The data about this research can be found in

Although the use of special measures, such as various build-in protective means, the use of protective filters, reduced voltage at the anodes of a cathode-ray tube, etc. allow practically completely weaken the ultraviolet and soft X-radiation, electrostatic and electromagnetic fields (by 98-99%), one still cannot claim that the most up-to-date computers and so-called "bio-TV-sets" are biologically safe systems.

A working group of the World Health Organization, which considers hygienic aspects associated with the use of the PC and radio terminals, discovered the number of health disturbances among users of the mentioned equipment.

There are more and more contradictions between precise physical measurements and biological effects whose essence cannot be explained. Many scientists consider torsion fields as an information component of any electromagnetic radiation to be one of unknown factors of the negative influence upon PC, cell phones users.

Doctors and biologists have begun to pay a close attention to the problem of torsion fields.

Let us present the facts that prove the above-said.

V.P. Kaznacheev (the Scientific Center of Clinical and Experimental Medicine, SD of the Russian Academy for Medical Sciences, the International Research Institute of Cosmic Anthropoecology, Russia, Novosibirsk) proposed a general conception of the interaction between spinor-torsion fields and living matter, including the effects of hilarity and heliocosmic imprinting. A transfer of chemical and biological information from one biochemical or biological object to another by means of torsion fields was discovered. In particular, it was shown that a cellular structure changed by a virus, poison or another factor induces its pathological condition through fields in optical range in an intact culture.

The peculiarities of cultures growth during a solar eclipse, planets parade and other cosmo-planetary phenomena proves a very deep interaction between biological systems and cosmogeophysical currents.

Scientists assume that living systems are not only protein-nucleic structures, but also structures that use spin-torsion mechanisms. Using torsion fields of opposite direction, they managed to simulate a possibility to transfer conditions that reflect the past and the future of a cellular structure to this structure.

For the last two decades the term “biological field’ has been intensively used both in competent scientific sphere and in “near-scientific spheres” at the same time becoming habitual, being used almost always while explaining these or those phenomena of interaction.

The term “biological field” needs to be properly explained, since very often it is associated only with weak electromagnetic fields existing during the vital functions of these or those bio objects, which fact significantly constricts the contents of this notion.

Undoubtedly, all four fundamental types of interaction participate in its characteristics formation, within the limits of their physical competence.

However, the entire accumulated empirical experience points out that a bio field interaction is multifarious and it is impossible neither to imagine it as a simple sum of four main fundamental types of interaction nor to reduce it to only one type of the interactions.

Now it is becoming clear that this specific type of interaction occurs between objects of the animate and inanimate nature.

There is a necessity in deep and versatile analysis of the accumulated experimental materials, data, and hypotheses propounded by various researches in various times.

O.G. Havrysh (the Institute for Bioorganic Chemistry and Petrochemistry of the National Academy of Sciences of Ukraine, Kiev), proceeding with the works by V.P. Kaznacheev and A.G. Gurvich, developed a torsion model of a cell, in which he evolved the conception about the cell as a whole. In his works O.G. Havrysh emphasizes that A.G. Gurvich had never expressed his opinion about the physical nature of a biological field and, even more so, he had never reduced it to a mitogenetic radiation, having devoted about 30 years to the study of this radiation. A. Gurvich realized that any of the known physical interactions does not correspond to the properties of the biological field discovered by him.

The principles of the "fifth" fundamental physical field – the torsion one – have been theoretically formulated and experimentally proved within the last century. The properties of torsion fields (in particular, non-energetic, axial character of their manifestation) coincide in a remarkable manner with the properties of the biological fields discovered by A.G. Gurvich. The works devoted to the biological field of the Monterey Institute for Study of Alternative Healing Arts (MISAHA), Carmel, California, are widely known in the USA.

In particular, Cavely Savva, who proposed his theory of a biofield and a cybernetic model of an organism, notes that a physical carrier of the biofield must be at least one presently unknown fundamental physical field that can interact with the known fundamental physical force fields: electromagnetic and gravitational ones.

Having called this carrier of the biological field "X-interaction", Savva gives a number of examples from well-known publications claiming that the "X-interaction" cannot be reduced to any of the known fundamental interactions. Savva points at the number of characteristics of the "X-interaction", including: interaction with weak (intranuclear) forces; acceleration and deceleration of 241 Am nuclear decay (Yan Hing and others, 1998, 2002); low-temperature nuclear transmutation of lead into gold over a psi-operator (laboratory of the Texas A&M University, Bockris, Savva, 1999); interaction with magnetic fields: rotation of the polarization plane of a laser beam (Dulnev, 1995, Yan Hing , 1998); increase in adsorption and dispersion of a monochromatic laser radiation (with the wave-length of 10,6 micrometers) in the atmosphere (Volchenko, 1992); excitement of a periodical electrical signal in a piezoelectric sensor (Ye and Fan, 1983), etc. (in total – about 8 examples); displacement of a plate, the force required for this being equal to 100 mg (Dulnev, 1998).

Moreover, there were presented the publications about the operators' influence on industrial equipment, about the influence of the "X-interaction" on animate organisms.

Taking into consideration all said above, Savva comes to the conclusion that a physical carrier of the biological field and biological information is the "X-interaction", with its characteristics being as follows: it cannot be weakened by any known screens; it influences effectively, irrespective of a distance, in contrast to the known physical fields such as the gravitational and electromagnetic ones.

The mentioned characteristics of the "X-interaction" coincide with the known characteristics of the torsion field, in which connection one may claim that the "X-interaction" is a kind of the torsion field.

The Savva's hypothesis proceeds from the ideas about an organism as a self-regulating cybernetic, thermodynamically open system, in which the biological field is a central system of the organism control operating non-locally, i.e. not on the basis of chemical interactions and including the fundamental life programs: development, maintenance (energy consumption and distribution, immunity, etc.), reproduction, and death. The mind that includes the memory, the set of reactions and the mechanism of sense extraction from the flow of the information being perceived is also a constituent of the bio field ensuring a behavioral aspect of the fundamental programs.

S.A. Evstratov and O.P. Resunkova (the Academy of National Security, Saint-Petersburg, Russia) introduce the following working definition into the discussion:

a biological field – is a fundamental scientific metaphysical conception allowing to give on qualitative and quantitative levels model descriptions of the interactions between objects of animate nature as well as between objects of animate and inanimate nature using terms of the categories and structures borrowed from the modern theoretical physics and biology.

As it was stated above, scientists associate the attempts to scientifically explain the reasons for negative influence on a user of a PC protected by modern means with the influence of torsion fields, or to be more precise, with the torsion component of the video terminal's electromagnetic radiation. It is proved that any electromagnetic field has a torsion component, or a torsion field, which can be defined as an information field transferring "torsion" information about processes occurring in physical objects.

In contrast to electromagnetic fields, which possess a central asymmetry, torsion ones possess an axial asymmetry, and the polarization created during this in the form of spatial cones corresponds in one direction to a right, and in another direction – to a left torsion field. The information structures created by topological forms are called form static torsion fields.

A video terminal is an information-field structure formed by the interfaces of material objects of various physical compositions fulfilling the transformation of information contained in a modulated cathode beam into visual information.

The bulb of a cathode-ray tube forms a specific geometrical structure of the information field, whose contours repeat its form. This field is called a

background static torsion field. It is not intensive; however, its sustained influence has the negative impact on a user due to the effect of accumulation.

The very fact of artificially generated torsion influence on a human being of practically all domestic appliances, devices, personal computers, TV sets, etc. requires the introduction of new regulations ensuring guaranteed properties of a working place and a rest place.

Maximum permissible rates (MPR) underlie the hygienic criteria of the estimation of insalubrity and danger of electromagnetic radiation and accompanying torsion component. These rates have not yet been developed for many types of electromagnetic fields and radiation. According to the definition, MPR – are the rates that during their systematic influence for the working period and following life periods do not lead to diseases caused by the EMF and discovered using up-to-date investigation methods.

The first MPR, applicable only to an electric constituent in the medium frequencies range, were established in 1955. The following years saw the process of accumulation of experimental, clinical, hygienic data and formation of principle methodical approaches to MPR regulation.

The methods of hygienic standardization had been created by the end of the 70s. They are as follows:

1. MPR cannot be calculated using specific accumulated rating (SAR), i.e. it is impossible to take into account the peculiarities of the interaction of the EMF exactly with a biological object; moreover, there are differences in the mechanisms of low and high levels of the EMF with various modulation parameters, resonance phenomena, etc.
2. It is medical parameters that should be leading ones during the hygienic standardization and not some technical parameters and their technical accessibility. The hygienic regulations have to disclose unknown influence factors accompanying the EMF, stimulate the development of devices and control means allowing to single out this or that constituent from total flux of radiation, promote the generation of new technical ideas aimed at the creation of really safe equipment and technologies.

Clinical research is one of the most important stages of the hygienic standardization. The functions peculiar only to a human being are studied during clinical trials.

A man-user is a complex torsion system of strongly individual torsion field carrying among others the information about his/her health condition. The complexity of the human's torsion field is caused by the huge number of chemical substances in his/her organism, complex dynamics of biochemical transformations in process of vital activity and by other factors as well.

The investigations of the torsion generator's impact on blood were conducted in October 1996 in the Center of Energoinformation Technologies attached to the Saint-Petersburg State Institute of Fine Mechanics and Optics under scientific leadership of a doctor of technical sciences **Prof. G.N. Dulnev**.

Those investigations consisted of two series of tests of torsion generator's (TG) radiation influence on blood.

The first preliminary series investigated the influence of torsion radiation on parameters of a clinical blood test: hemoglobin, erythrocytes, leukocytes, stab neutrophiles, eosinophiles, lymphocytes, monocytes and erythrocytes sedimentation rate. The second series studied the properties of fields using the erythrocytes sedimentation rate (ESR), which is the most sensitive to their influence parameter.

The researchers investigated the change in parameters of a clinical test of blood taken from fingers of two volunteers to glass capillary tubes after their following irradiation by a torsion generator (TG). Investigations were carried out in cycles. Each cycles was composed of the following sages:

a) a blood count from each volunteer (in total two glass capillary tube);
b) irradiation of the capillary tubes by a TG (except for the check first cycle);
c) a clinical test of the blood from the capillary tubes.

In total, five cycles were conducted:

- 1 - a check cycle, without irradiation;
- 2 - 5 with various modes of TG operation (left and right polarization during the maximum and minimum voltage of the torsion generator).

The analysis of the obtained data allows to conclude that among the parameters of a clinical blood test the erythrocytes sedimentation rate (ESR) appeared to be the most sensitive to the TG radiation. The values of the ESR of both patients increased 4-5 times compared to the background values depending on radiation parameters. The change in other clinical blood test parameters is in the range of inaccuracy of their definition methods.

Only the ESR parameter was used for the following research as the most informative one, i.e. the ESR parameter can be used for the registration and estimation of torsion generator's radiation properties. The increase in the ESR up to 35-40 mm/h proves the fact of the negative influence of torsion fields of the used generators on a human organism.

We should mention here an increasing role of Ukrainian scientists in the development of the torsion direction.

THE TORSER DEVICE

At present time in the world and particularly in Ukraine were developed advanced technologies allowing to minimize the negative influence of various types of radiation, which fact has a national significance. Patents were taken for devices for user's protection from the negative impact of the torsion radiation of PC displays, TV-sets, cell phones, Earth's geopathogenic zones, radiation of electric motor-cars' equipment on drivers and passengers, etc. The decisions to grant patents for the arc welding method and metal microstructure correction method were obtained.

The **TORSER** device for PC user protection from the negative influence of torsion fields generated by a PC is far-famed in Ukraine.

The protective technique uses the idea of the deflection of the left torsion field affecting a human being on 180 degrees and its superposition with the right torsion field, which is behind the PC display, resulting in mutual compensation of the mentioned fields. As a result, a safe area in front of and behind the display is formed. In other words, the principle of the interaction between left torsion fields and the proper torsion field of the protective device is used.

The **TORSER** device went through the number of medical-biological trials in medical institutions of Kiev, Kharkov and Dnepropetrovsk with the aim to establish the presence of a harmful influence of PC displays' torsion fields on users and to determine the effectiveness of protection of the latter from the mentioned negative impact with the help of this protective device.

In particular, in the Ukrainian Kyiv Scientific Hygienic Center the trials were conducted with the help of a **GDV-Camera** hardware complex, which registers the luminescence of human fingers in a high voltage field (gas discharge visualization method, Kirlian effect).

These devices save information – bioenergograms - as images in a computer after corresponding processing by a fiber-optics system and a digital videoblaster. Special programs mathematically process the obtained bioelectrograms (BEO-grams) allowing, on the basis of quantitative evaluation of images' parameters, to conduct an express diagnosis and monitoring of a psychosomatic condition of a human being in general as well as of the energetics of his/her internal organs.

The **GDV-Camera** complex is successfully used in the research practice in medicine for the estimation of various influences on a human organism, including the influence of allopathic and homeopathic remedies, psycho and physical therapy.

In particular, the GDV-Camera is used as a complimentary diagnostic device for determination of functional conditions of Russian Federation Army highly-maneuverable planes pilots.

All investigation showed that the use of a **TORSER** protective device provides a medical-biological protection for a person against the torsion radiation of displays and TV-sets, liquid crystal displays, control equipment, mobile phones, etc. as well as prevents the following:

the negative influence of the mentioned torsion fields on the immune, endocrine and reproduction systems, and genetic apparatus; disorder of the nervous and cardiovascular systems; abnormality of cerebrum operation, pathology of a visual analyzer, and upper respiratory tract, and fatigue and tension of a PC operator during work.

The TORSER protective device can be used: by students in computer classes of high and average educational institutions; at work places of operators PC of enterprises in different spheres of management and service; by operators

of machine-tool which equipped with computer; by drivers of transportation utilities, by machinists of railways and underground; by machinists of industrial electro transport facilities; the car drivers; in computer gaming automatons and systems of data processing, intended for public use; the type-writers of classical design and cash devices, equipped with displays.
It can be used in army subdivisions (radar, communications), in security services (the systems of imaging observations and checking).

The TORSER device is also absolutely essential to workers of that professions, which spend the most of their work time in contact with office equipment: to accountants, economists and workman of banks; to employees of security services; to journalists and employees of television, editorial offices, publishers and agencies; to programmers, designers, constructors, IT workman; to traffic managers, tram and trolleybus conductor, workman of enterprises of communications, workers of trade network; to office employee, secretaries and managers.

TORSION METERS

Instrument measuring complex TCM-030, having differential torsion input and orthogonal torsion outcome, has allowed to lead metrological works on measurement torsion field. Gauges specified above devices of series TCM are elements on the basis of substances with a high level of the internal structural organization: ferrite and ferroelectrics. In the further the gauge on the basis of structural instability of material (W) has been developed.

This gauge is used in device SADAF-08LC which now is in pre-production operation, it has two laser beam contacts to objects, an output on LPT-port of a computer, and also the corresponding software allowing independently, without participation of the operator, to spend various measuring works, including of monitoring torsion field object. In comparison with previous development TCM-030, complex SADAF-08LC has the built in double laser contact to object of measurement which can be presented in the form of the electronic image.

The complex has the new resistive gauge of thin fields where the effect of change of volumetric resistance to a direct current due to reorientation free electrons in metal or the semiconductor is carried out, with increased approximately in 10 time sensitivity and approximately in 20 times the speed, the built in operative memory, system of automatic control.

An **IGA-1** device (indicator of geological abnormalities) reacting to torsion fields has recently entered the Russian market. In particular, one can determine areas safe to PC users when using this device.

MOBILE PHONES

In spite of the fact that producers categorically denied possibility of the negative influencing of mobile phones on users and keep silence in relation to known them to the factors of the negative influencing, radiations of mobile phones remains an important problem. Researches of the European scientists showed that the negative influencing took a place at gene level. Don't accept the industry denials that mobile phones are safe Your cell phone is a microwave transmitter and it should bear a cancer warning. Brain cancer and cell phone risk is real. Microwave promotes rapid cell aging.

The "SPINOR-1" offers practical and convenient protection against the harmful effects of a torsion (information) fields emitted from devices such as cell phones, cordless phones wireless routers and electrical office and household equipment and appliances. The technology protects the entire body no matter where the device is held.

An especially large risk is presented by mobile phones for children.
Newest device „SPINOR-1" substantially reduces the negative influencing of mobile phones. It is scientifically proved that talks on protected mobile phone are safe.
Tests of devices, conducted in Ukraine, Russia, France, Switzerland, Belgium confirmed protective properties of device. Guarantee term of action – 7 years.

A device is simple in the use. Stick the "SPINOR-1" on the body of cell phones and cordless phones or behind the speaker on flip style phones or on the electrical source body when using computers, photocopying machines, microwave ovens, or any electrical household appliance. Safe **"**SPINOR-1" is scientifically designed to eliminate biological effects induced by the torsion (information) fields.

Check of efficiency of protective properties "SPINOR-1" has been lead in October 2005 in France. In experiment took part firm of France "SARL TELLUS" (A.Rusanov, manager), firm of Russia "Equaldor Center for innovations and advanced" (A. Kosov, manager), firm of Ukraine "Spihor International" (A. Pavlenko, manager).

Conclusion:

Device „SPINOR-1" neutralizes the torsion component of electromagnetic emission of mobile phones; protective properties are transferred from the protected phone to the unprotected one; the transfer of protective properties does not depend on the distance between subscribers.

Publications:

1. Carlo and Martin Schram - Cell phones – an insider's alarming discoveries about cancer and genetic damage. – Carrol and Graf edition, 2001.

2. A.R.Pavlenko "Computer, TV and health" (fourth edition), Svit, Mikolaiv, 2003.

3. A.R.Pavlenko. Ukrainian Jornal Physical vakuum and Nature Protection of computer users against harmful influence of torsion field. #3,Kiev, 2000.

4. A.R.Pavlenko., et. al. The Device for protection against negative influence of monitors. Ukrainian Patent #29839.

5. A.R.Pavlenko, et.al. System and method for generating a torsion field, United States Patent, 6,548,752, April 15, 2003.

6. A. Pavlenko, A. Rusanov. “Influence des antennes relais sur etres vivant”, V conference internationale scietifique, 2005, Dnepropetrovsk.

---

* professor, Acamedician of International Academy of Bioenergy Technologies, **UKRAINE,**Compania **NEOTEK**

CÂTEVA CONSIDERAȚII DESPRE REMODELAREA CEREBRALĂ FRECVENȚMETRICĂ

Ing. Vadim-Alexandru PUNGULESCU*

Abstract

The matrix of human thinking can be modified and rewritten using noninvasive sonic procedures with spectral variation in frequency and amplitude. Any individual subject to a directed informational flux will suffer immediate, either temporary or permanent modifications in behaviour and personality.

I. Considerații generale. Scurt istoric.

Tema cercetării este deosebit de controversată. Oarecum frizează limitele ştiinței şi tehnicii, stând la granița dintre convențional şi neconvențional, acolo unde se află un mare zid de teamă amestecată cu superstiții ce îi opreşte şi îi descurajează pe mulți.

În general, cercetarea legată de mecanismele care fac creierul uman să funcționeze aşa cum o face a fost una predominant căzută ori în sfera ocultă, ori în sfera militară. Prea puține aplicații civile au încercat să se aventureze pe acest tărâm oarecum interzis, principalii factori şi obstacole ale evoluției acestui domeniu fiind frica, credințele învechite şi prejudecățile, considerentele sociale şi opoziția multora asupra unei arte pe care mulți încă o consideră a fi apanajul divinității creatoare.

Pentru cei puțini care au inteligența, dorința şi voința de a merge mai departe pe acest drum, materialele de studiu sunt greu de găsit şi oarecum criptate. Am să prezint în continuare principalele surse informaționale ale domeniului.

Surprinzător, observăm că anticii, civilizații vechi, pierdute şi chiar civilizații stranii, după unii mai mult sau mai puțin umane care au precedat epoca noastră actuală foloseau această artă a modelării creierului şi a folosirii puterii sale nebănuite. În acest sens, observăm inscripțiile de la Sirat Shugurrah, unde a fost dezgropat de arheologi un templu închinat unei regine din vechime, care folosea un dispozitiv sub formă de cască care depindea de capacitatea mentală a purtătorului. După cum ne povestesc inscripțiile de pe pilaştrii templului [7], folosind acest dispozitiv, care probabil tapa energiile cerebrale ale celui care o purta, regina putea arunca efectiv în aer rânduri de soldați inamici şi modela realitatea imediată folosindu-şi exclusiv puterea mentală potențată de acest aparat.

Exemplul nu este unicat, acest tip de cască fiind purtată şi de Quetzalcoatl în mitologia indienilor din Sud America. Probabil cel mai interesant exemplu în schimb ne provine de la indienii Hopi care spun că zeii lor, folosind astfel de dispozitive, în momentul în care lumea lor era pe punctul de a nu mai putea susține viața, au deschis porți prin "4 alte lumi" aducându-i de pe planeta lor de origine pe Pământ.[9]

În spațiul României, avem reprezentări ale unor ființe non-umane de natură reptiliană descrise de tăblițele de plumb de la Sinaia alături de oameni folosind ceea ce par a fi baghete care emit unde, reprezentare care este regăsită şi în vechi inscripții iudeocreştine [vezi anexa 1, placa 132 din set]. Atât Thoth în glifele de la Abydos cât şi Iisus la Rennes de Chateau este reprezentat folosind aceeaşi baghetă a anticilor cu care altera realitatea. Dacă ar fi să ne raportăm la Ramayana şi Mahabharata, zeii din vechime foloseau baghete care cu ajutorul sunetelor modelau realitatea adiacentă. Mitul este recurent, putând fii regăsit de la populația Ainu din Japonia până la cultura Dogon din Africa. O formă modernă a acestui mit este conceptul că druizii şi vrăjitorii din vechime foloseau incantații şi baghete în acelaşi scop.

În epoca modernă, primii care abordează această cercetare sunt savanții germani, prior şi în timpul celui de-al doilea război mondial. În perioada interbelică**,** unii lideri naziști se folosesc de cunoştințele oculte acumulate de o lojă masonică la care aderă, anume Thule, şi dezvoltă, folosind texte antice păstrate într-un grup restrâns, o tehnică numită Licantropizatorul Feraliminal.

În primar, această tehnică a constat în dezvoltarea unui semnal audibil, format dintr-o undă purtătoare de informație mascată de o undă conținând un semnal audio clasic, care era transmisă de difuzoare la adunările publice ale timpului. Rezultatul a fost instigarea unui fanatism orb în rândul maselor, cuplată cu o neutralizare a gândirii înalt structurat-standardizate şi potențarea instinctelor animalice şi a dorinței de sânge. Interesant este că aceste transmisiuni aparent au mărit atât convingerea cât şi capacitatea de muncă a receptorilor, permițând o dezvoltare accelerată a cauzei unui partid de esență național socialistă.

Ulterior, în cadrul SchutzStaffeln au fost dezvoltate o serie de aparate care modelau mintea ofițerilor care erau supuşi emisiilor, degradând factorul uman până la anihilarea sentimentelor şi eliminarea factorilor emotivi din comportamentul uman. De remarcat aici este direcția cercetărilor lui Otmar von Verschuer. Un aspect în mod deosebit de brutal al acestei cercetări a fost realizat de ofițerul şi doctorul german Josef Mengele, care a testat printre altele efectele unor frecvențe asupra unui număr larg de prizonieri de război în Auschwitz-Birkenau. [8] Cercetarea lui a fost haotică şi cuplată cu alți stimuli care au făcut-o inutilă, direcționată greşit pe un fundament ştiințific incomplet structurat.

De remarcat că şi Henri Coandă a studiat problema cristalizării apei în creierele oamenilor, ajungând la nişte concluzii care nu au fost mediatizate deoarece susțineau teoriile eugenistice ale lui Verschuer.

După război, această cercetare a fost preluată de varii state, având în primar trei dezvoltări care prezintă interes.

Prima ar fi clasa de sunete "brown noise" care incapacitează soldații inamici supuşi acestor unde şi cauzează ori reacții fizice necontrolate ori panică acută, tehnică de al cărui uz nici noi nu suntem străini în trecutul apropiat.

A doua ar fi elaborarea unei tehnici non-chimice, non-invazive de ştergere secvențială, fie totală fie parțial direcționată a conținutului informațional stocat în creierul unui specimen. Pe plan informativ, aceasta a eliminat problemele cauzate de tehnicile învechite care se axau pe stimuli chimici sau electrici.

A treia ar fi dezvoltarea localizată a unor segmente din creierul uman pentru a potența varii capacități mentale, combative sau speciale ale unor soldați sau operativi.

Astăzi, există generatoare de unde în spectrele alfa şi mai rar în beta, theta şi gamma. Uzul lor este strict militar, fiind o tehnică de obicei negată de guvernele statelor cărora le aparține. Există opinii conform cărora în Piața fostului CC al PCR s-a acționat în ziua ultimului miting din decembrie 1989 cu astfel de energii care au provocat panică şi exaltarea revoltei. Cel mai probabil discutăm de un generator de unde în spectru monaural care a cauzat şi amplificat evenimentul. Mai multe articole pe temă se regăsesc în colecția revistei Europa din anii 1990.

Există texte care documentează modul de funcționare al creierului, chiar dacă acestea nu prezintă rigoare ştiințifică de obicei. Şi acestea se împart în trei categorii.

Prima categorie sunt cercetările ştiințifice speciale. Un exemplu elocvent ar fi cea a savantului japonez Massaru Emoto. Acesta a luat apă dintr-o sursă aleatorie şi a observat remodelarea structurii moleculare a acesteia în momentul în care recipientul cu apă este binecuvântat de un preot. Interesant este aspectul că nu contează cărei religii aparține acel preot, rezultatele fiind foarte apropiate.

De asemenea, Massaru Emoto a demonstrat că apa ia o formă moleculară corespondentă cu intenția celui care ține recipientul şi cu ceea ce scrie pe recipient. [4]

O întrebare cu implicații greu de calculat este pusă în documentarul despre fizică cuantică "Ce ştim despre realitate" [în original "What the bleep do we know"] şi anume : dacă gândurile au aşa o putere de remodelare la nivel molecular şi submolecular asupra apei, şi corpul uman ştim că este format din 2/3 apă, ce efect au gândurile asupra noastră? [3]

A doua categorie este formată de cei care au dat răspunsuri la întrebarea de mai sus, fără a se conforma rigorilor ştiintifice. Exemple ar fi Wallace Wattles[2], Abraham şi Jerry Hicks [1], Helena Petrovna Blavatsky[6] şi lista poate continua.

Teza generală a tuturor acestor autori este că gândurile noastre modelează realitatea imediată, viitorul fiind creat printr-un cumul al gândurilor noastre şi a

celorlalți din jurul nostru. Abordarea fiecăruia dintre ei variază şi probabil că adevarul se află la congruența dintre ştiințele uitate pe care le evocă aceştia şi ştiințele de frontieră pe care abia acum le explorăm.

A treia categorie este o ramură a programării neurolingvistice care se ocupă de ideea de vizualizare. Teoria de bază este că mintea umană nu face diferența între realitatea fizică tangibilă şi realitatea proiectată în cadrul unei sesiuni mentale de vizualizare.

II.Ştiința de dincolo de cuvinte

Antrenarea unui subiect este un principiu de bază în fizică şi nu numai. Este definită ca sincronizarea a două sau mai multe cicluri ritmice. Principiile antrenării sunt universale, apărând în chimie, neurologie, biologie, farmacologie, astronomie, medicină şi multe altele.

În timp ce lucra la crearea ceasului cu pendul în 1656, savantul olandez Christian Huygens a aflat că dacă pune două ceasuri nesincronizate unul lângă altul pe un perete, treptat se vor alinia sincron unul cu celălalt. De fapt, sincronizarea era aşa de precisă încât nici o intervenție mecanică nu le putea calibra mai exact.

Un ceas este un exemplu simplu al unui sistem care răspunde la antrenare, însă aceleaşi reguli se aplică la sisteme mai complexe cum ar fi creierul uman.

Antrenarea cerebrală a fost teoretizată prima dată în 1934 cu toate că efectele sale sunt menționate şi în scrierile lui Ptolemeu. Nu mult după descoperirea undelor alfa de către Hans Berger în 1929, cercetătorii au aflat că aceste unde sunt vast potențate de lumini intermitente. Acest procedeu se numeşte procedeu photic, stimulație luminiscentă. În 1942, Dempsey şi Morrison descoperă că stimularea tactilă repetitivă poate produce antrenare şi în 1959 Chatrian descoperă că antrenarea fonică cu clickuri are ca răspuns în frecvență 15 Hz.

Din 1960 antrenarea a fost folosită de M.S. Sadove ca metodă de anestezie parțială şi Bernard Margolis publică un articol în Scientific American descriind fenomenul. În 1973 Gerald Oster defineşte conceptul de unde binaurale şi monaurale, analizând răspunsul cortical al fiecărei unde primare, care este o reprezentare a activității electrice responsabile de antrenare. În 1980 şi 1990 Norman Shealy studiază varii extensii ale problemei, elaborând modele pentru reglarea nivelurilor de serotonină, HGH şi inducerea unei stări de relaxare. Toate aceste cercetări sunt adunate de Michael Hutchinson în lucrarea sa de referință MegaBrain. [10]

La ora actuală cea mai cunoscută formă de antrenare cerebrală sunt undele binaurale. Când undele sunt mixate, formele de undă se adună şi scad una din cealaltă, rezultând într-un puls. În cazul undelor binaurale, creierul este mixerul. Aceste pulsuri cauzează antrenarea mentală.

În culturile antice se foloseau unde monaurale pentru inducerea unei stări de transă creierului prin sunete ritmate de tobe şi alte instrumente care generează astfel de unde, exemplu concret fiind ritualurile Zulu şi Sud Americane.

Click-urile, tobele, vibrațiile fizice şi chiar pulsurile electrice pot fi folosite pentru a antrena creierul. De facto, aceste forme de antrenare au fost descoperite cu mult înaintea undelor binaurale. Cea mai eficientă formă de folosire este mascarea unei unde purtătoare cu una pseudoinformațională, cum ar fi o melodie sau sunet alb.

III EM3, dincolo de frontierele potențialului EM

Energia care animă organismul uman este de natură triplă. Electricitate, magnetism şi o energie terțiară care este menționată de textele vechi însă doar vag cunoscută în plan ştiintific. Cu toate că ştim din cele mai vechi timpuri despre acest cuplu, prea puțină cercetare a fost depusă pentru a o completa. Ne vom referi din acest punct înainte la această triadă sub numele de EM3.

Folosindu-se de aceste energii şi organizate prin matricea dată de ADN, variile organe, glande şi sisteme ale corpului uman funcționează independent însă ca un întreg perfect. Ca să mențină un nivel optim, toate sistemele şi organele trebuie să comunice constant şi să interacționeze echitabil. Toată această comunicație dintre părți se realizează la nivel frecvențmetric. Variile părți ale corpului schimbă resurse şi comunică prin emisii EM3, fiecare emisie având o semnătură unică în frecvență. Fiecare organ are propria sa frecvență EM3 de rezonanță care reacționează la o anumită gamă de nutrienți, minerale şi elemente necesare funcțiunii. Frecvențele specifice acționează pe post de chei care deschid uşi în corpul uman, mintea umană şi de ce nu în forma de organizare a materiei care ne înconjoară.

În momentul în care dăm cuiva unui ordin, apare o rezistență la acest ordin la nivel conştient. Organismul uman, prin educație şi-a creat o serie de scuturi psihice. În momentul în care transmitem însă un flux mascat de date şi apelăm direct subconştientul, nu discutăm cu segmentul logic rațional ci dăm ordine direct la nivel de activare genetică. Efectul va fi aproape simultan, deoarece corpul comandă minții, nu invers cum s-a crezut atâta timp, la fel cum subconştientul controlează total conştientul.

Trebuie stabilită o hartă cerebrală frecvențmetrică compilând atât sursele militare cât şi cele oculte, texte rare provenite de la cei ce au fost înaintea noastră. O încercare preliminară pe temă o anexez acestei teze. Odată acest lucru realizat, trebuie exploatate aplicațiile posibile pe temă.

La capitolul aplicații civile care le-am putea dezvolta imediat ce putem realiza un monolit funcțional din acest amalgam de teorii şi ştiințe de frontiere se numără :

- un dispozitiv care să emită un câmp de unde, în care subiecții să beneficieze de o accelerare a capacităților de procesare şi asimilare a

informațiilor. Putem astfel ajuta studenții şi profesioniştii să acumuleze mai repede şi mai eficient informația de care au nevoie, reducând drastic timpul consumat

- dispozitive care să refacă circuitele electromagnetice cerebrale alterate în cazul unor traume, depresii sau a altor evenimente care îşi lasă urme asupra psihicului uman care nu pot fi eliminate prin mijloace convenționale
- în momentul în care vom putea stabili o hartă mentală corectă şi completă a funcționării creierului uman, se vor putea realiza aparate care să trateze, amelioreze şi chiar să vindece afecțiuni psihice cu varii grade de severitate, poate chiar şi nebunia

La capitolul aplicații militare enumerăm

- crearea de think-tanks, persoane care să acumuleze cantități enorme de informații astfel încât să constituie o bază de date logistică critică în situații de criză
- transferarea într-un interval de timp cât mai scurt a unui cuantum informațional cât mai mare soldaților astfel încât să mărim gradul de pregătire şi profesionalism fără un consum excesiv de timp şi alte resurse conexe
- dispozitive care să evalueze şi exploateze capacitățile unor subiecți de vizualizare la distanță, telepatie şi alte ramuri conexe
- crearea unui dispozitiv implantabil sau portabil, gen handsfree, care să permită emisia unui fascicul de undă cu scopul de a opri ca un buton sentimentele într-un soldat pe câmpul de lupta / operativ. Astfel putem mări eficiența şi capacitățile subiectului, eliminând problemele inerente cauzate de prezența factorilor emoționali
- crearea unor unde care să afecteze soldații inamici, inducându-le frica, anexietate, panica şi chiar cauzându-le neajunsuri fizice [o aplicație pe temă poate cauza ca soldații inamici să nu îşi poată controla eliberarea fluidelor corporale şi să clacheze pe câmpul de luptă]
- crearea unor unde care emise neobservat să inducă o stare de dorință de luptă, de neînfricare, de spirit de sacrificiu şi de eroism în rândul trupelor noastre
- în acest sens facem trimitere la steagul dacic, dragonul / lupul dacic, şarpele care în mişcare scotea un sunet de frecvență specifică astfel încât îl înfricoşa pe inamic şi îmbărbăta trupele propii, stegarul fiind nelipsit din oştile dacice. Aceasta este o aplicație simplă de antrenare cerebrală prin unde, realizată extrem de eficient cu toate că rudimentar
- arme sonice cu puls EM3
- anti-arme pe acelaşi principiu, "perdele" spectrale de bruiaj şi dispozitive verpamile portabile de bruiaj al influențelor externe

Potențialul extraordinar al acestor aplicații a fost insuficient studiat şi exploatat. Toate acestea şi multe alte informații se află în domeniul public însă

datorită complexității şi delicateței subiectului sunt prea rar abordate, daca nu chiar deloc. Este un material care merită atenția unei echipe transciplinare finanțate corespunzător, care poate aduce rezultate remarcabile în serviciul statului român per se.

Ne aflăm în fața unui prag critic în ştiință, una în care ne vom putea depăşi limitele şi vom putea repara defectele şi accidentele care erau letale în trecut. La fel cum multe din bolile fizice de care se murea aleator în vechime au fost eliminate total, exploatând această tehnologie de frontieră putem vindeca şi elimina din vocabular un spectru din ce în ce mai mare de afecțiuni psihice.

Tot ceea ce ne trebuie este devotamentul, profesionalismul şi implicarea unui grup de cercetători care sunt dispuşi să fie pionieri în acest domeniu în care implicațiile sunt imense pentru sanatatea mintala a soldatului român. Viitorul se află în mâinile celor care vor avea curajul să îşi asume crearea sa.

Societatea civilă, chiar dacă responsabilii militari privesc cu scepticism, ori motivează lipsa de fonduri alocate în acest sens, va continua cercetările in beneficiul protecției sănătății luptătorilor români şi pentru contracararea efectelor asupra personalului propriu din partea unor astfel de arme experimentate deja în alte țări ale lumii.

BIBLIOGRAFIE:

1. Esther si Jerry Hicks - Legea Atracției Universale, Editura Hay House, 2006 [titlu original : The Law of Universal Attraction]
2. Wallace D. Wattles - Ştiința fericirii, Editura Tarcher, 1911 [titlu original : The Science of Being Great]
3. William Arntz, Chasse, Mark Vincente - Ce ştim despre realitate : Posibilitățile nelimitate de alterare a realității, Editura HCI, 2005 [titlu original : What the Bleep do We Know : Discovering the Endless Possibilities for Altering your Every Day Reality]
4. Massaru Emoto şi David Thayne - Mesajele Ascunse din Apă, Editura Atria, 2005 [titlu original : Hidden Messages from Water]
5. Rhonda Byrne - Secretul, Editura Atria, 2006 [titlul original : The Secret]
6. Helena Petrovna Blavatsky - Doctrina secretă, Editura Adamant, 1888 [titlu original : The Secret Doctrine]
7. Wlliam Henry - Creația zeilor, Adventures Unlimited Press, 2003 [titlu original : God Making]
8. Dan Setton - Josef Mengele, material video independent, 2001 [titlu original : The Final Account of Josef Mengele]
9. Harol Courlander - A patra lume a indienilor Hopi, Editura Universității din New Mexico, 1987 [titlu original : The Fourth World of the Hopi]
10. Michael Hutchinson - MegaBrain, Editura Ballantine, 1996
11. Albert LePrince - Undele gândului, Editura Tempus, 1998

12. Nina Beciu – Miracolul din Hora Echinocțiului, Editura Tempus, 2003 [a se vedea şi alte lucrări ale dnei Beciu, fenomen binecunoscut pentru metodele sale bazate pe energoterapie dacică publicate în Editura Tempus în ultimii ani
13. Pungulescu Vadim-Alexandru - EM3: Remodelarea cerebrală frecvențmetrică, carte sub tipar la Editura Dacoromână TDC, 2007
14.

ANEXĂ - Compilație tabelară a presupuselor corelații frecvențmetrice

Frecvență	Efect Cunoscut
0,1 - 1 Hz	Rezonanță musculară şi a organelor
0,1 - 3 Hz	DELTA / somn profund, vise lucide, funcții imunitare mărite, hipnoză, nivel scăzut al sentienței realității fizice concrete
0,5 Hz	Foarte relaxant, folosit împotriva durerilor de cap şi a durerilor de spate, stimulant tiroidian, reproductiv şi excretor, relaxează întregul creier
0,512 Hz	Conştiintă amplificată / frecvență corespunzătoare stărilor de meditație profundă, stărilor de conştiință oarecum extatică, stărilor de inspirație mărită, dezvoltare spirituală şi OOBE
0,5 - 1,5 Hz	Reducere a senzației de durere
0,5 - 4 Hz	DELTA / somn fără vise şi profund, animație suspendată, încetineşte îmbătrânirea, reduce cantitatea de cortizol, hormon asociat cu stresul şi îmbătrânirea, măreşte nivelurile de DHEA [anti-îmbătrânire]
0,9 Hz	Induce o stare de euforie
1 - 3 Hz	DELTA / somn profund şi fără vise, stare de transă, relaxare profundă, somn regenerant, sentiment de pace şi împacare
1 Hz	Sentiment de bine / stimulare pituitară şi eliberare de hormoni de creştere
1,5 Hz	rata universală de vindecare Abrahams
1,8 Hz	rata la care se descongestionează sinusurile
2 Hz	Regenerare neurală
2,06 Hz	Frecvență asociată cu coccyx-ul [osul triunghiular mic din capătul coloanei vertebrale]
2,3 Hz	Frecvența asociată cu organele genitale
2,57 Hz	Frecvența asociată cu prostata
2,67 Hz	Frecvența asociată cu intestinele
3,07 Hz	Frecvența asociată cu hara [3cm sub buric]
3 - 4 Hz	Efecte asupra vederii
3 - 6 Hz	Accesarea sub formă de memorii vivide a evenimentelor din copilărie

3 - 8 Hz	THETA / relaxare profundă, meditație, memorie îmbunătățită, focus, creativitate, vise lucide / stare hipnagogică
3,4 Hz	Somn normal
3,5 Hz	Accelerează capacitatea de a învăța limbi noi / regenerare / stimulare la nivel de ADN
3,5 - 7,5 Hz	THETA / stare de visare cu ochii deschişi, fantezie, amețeală, gânduri instabile / THETA este accentuată în timpul stărilor de meditație, rugăciune, focus interior. amplifică învățarea şi memoria când organismul funcționează normal
3,84 Hz	Frecvență asociată cu ovarele
4 Hz	Percepție ESP - proiecție astrală, telepatie
4,11 Hz	Frecvență asociată cu rinichii, efect de regenerare, senzație de putere
4,5 Hz	Stare de sentiență shamanică asociată cu cântecele budist-tibetane
4,6 Hz	Frecvență asociată cu splina şi sângele, efect de impuls emoțional
4,9 Hz	Introspecție - induce relaxare, meditație şi somn profund
4 - 7 Hz	THETA / aducere aminte, creativitate, imaginație mărite, stare de fantezie, învățare într-o stare de semi-somn, relaxare profundă, reverie / amplificarea abilităților psihice şi acces la subconştient, accese de inspirație, nivele ridicate de sentiență, imagistică mentală vividă
4 - 8 Hz	THETA / somn cu vise, meditație adâncă, învățare într-o stare de semi-somn / inspirație creativă, conexiuni spirituale, acces la subconştient, creativitate mărită, imagistică mentală vividă
4,5 - 6,5 Hz	Stare de visare cu ochii deschişi, imagini vivide
5 - 10 Hz	Induce o stare de relaxare
5,14 Hz	Frecvență asociată cu stomacul / efect de acceptare emoțională
5,3 Hz	Frecvență asociată cu plămânii / efect de oxigenare mărită şi senzație de căldură
5,8 Hz	Reducerea stării de frică, absență mentală, amețeală
6 Hz	Stimularea memorizării pe termen lung
6 - 10 Hz	Vizualizare creativă - se obtine prin două segmente, unul de 6 apoi unul de 10 Hz, trecere bruscă
6,15 Hz	Frecventa asociata cu inima /efect de caldura interioara si senzatie de dragoste
6,3 Hz	Proiecție mentală şi astrală / învățare accelerată, memorizare accelerată, reduce furia şi iritabilitatea
6 - 9,6 Hz	Răspunsuri somatice, senzație de gâdilare, presiune, caldură
7 Hz	Proiecție mentală şi astrală / îndoirea obiectelor / operații exopsihice / timp mărit de reacție

7,5 Hz	Conştiinţa de sine, de scopul în viaţă, meditaţie ghidată, imaginaţie creativă mărită, inventivitate, stare de creaţie muzicală, intrare în meditaţie, contact cu spiritele
7,8 Hz	Activare ESP
7,83 Hz	Rezonanţă terestră, rezonanţă Schumann / creează o reacţie negativă la încercările de control mental, măreşte rezistenţa la stress, măreşte timpii de reacţie psihică, ideală pentru experimente de vindecare psihică, stimulare pituitară şi eliberare a hormonilor de creşterile, lasă subiectul revitalizat ca după o zi la ţară departe de tehnologie
7,8 - 8 Hz	Stimulează capacităţile ESP / paranormale
7 - 8 Hz	Vindecare emoţională
8 - 14 Hz	Qi Gong infratonic
8 Hz	Regresie în viețile anterioare / reparaţie ADN [RAD-6] / deschiderea chakrei Muladhara [culoare roşie]
8,22 Hz	Asociată cu cavitatea bucală / efecte benefice pentru discurs şi creativitate
8 - 8,6 Hz	Reduce nivelul de anxietate şi stress
8 - 10 Hz	ALPHA 1 / capacitate mărită de a învăţa informaţii noi
8 - 12 Hz	ALPHA joasă / relaxare, super învaţare, gândire pozitivă / duce la îmbunătăţirea dispoziţiei, mărirea capacităţii de învăţare, reducerea stressului, mărirea inspiraţiei şi a motivaţiei / stare de relaxare şi alertă simultane, asociată cu calm, relaxare, nonfocalizare, stări mentale lucide, somn cu vise plăcute şi sentimente pozitive, ajută coordonarea mentală
8,6 - 9,8 Hz	Induce somnul / senzaţia de gâdilat
9 Hz	ALPHA
9,41 Hz	Frecvenţa piramidei [rezonanţa externă]
9,6 Hz	Frecvenţa campului magnetic terestru
9,8 -10,6 Hz	Stare de alertă
9 -13 Hz	ALPHA înaltă / relaxare, fără a avea nimic în minte în mod deosebit, sentiment de plutire / frecvenţă dominantă în anumite stări de meditaţie, undele alfa fiind asociate cu stări mentale calme şi lucide
10 Hz	Eliberare coordonată de serotonină / modificare de dispoziţie / universal benefică / deschiderea chakrei Manipura [culoare galbenă]
10,2 Hz	Frecvenţă asociată cu catecolaminele
10,3 Hz	Frecvenţă asociată cu sinusurile, efecte asupra gustului şi respiraţiei

10,5 Hz	Frecvență asociată cu regenerarea corpului, unitatea minte-corp / mers pe cărbuni încinşi / stabilizator şi stimulator pentru imunitate, în special în convalescență / stare de relaxare şi alertă simultane, "mind over matter" / scăderea presiunii sanguine / deschiderea chakrei Anahata [culoare verde]
10,6 Hz	Stare de relaxare şi alertă
10 - 12 Hz	ALPHA inalta / vindecare, auto-centrare, unitatea minte-corp
10 - 14 Hz	Frecvență asociată cu transiența dintre vise în timpul somnului şi cu mitoza celulară
10,7 Hz	Frecvență asociată cu urechile
11 Hz	Reducerea nivelului de stress, stare de relaxare şi alertă
11 - 14 Hz	Focus si stare de alertă
12 Hz	una din frecvențele Schumann / deschiderea chakrei Vishuddha [culoare albastră]
12 - 36 Hz	BETA / starea dominantă în adulții care prezintă anxietate/alertă/folosire optimă cerebrală. Este activată când individul ascultă şi se gândeşte la rezolvarea problemelor analitice, la luarea de decizii, la eficientizarea procesului de luare a deciziilor, la procesarea informațiilor despre lumea din jurul nostru
12 - 14 Hz	Frecvența de învățare, bună pentru absorbirea informațiilor
12 - 15 Hz	Stare de relaxare şi focus, atenție sporită, folosită pentru tratamentul hiperactivității, ritm sensorimotor, folosit în tratamentul autismului de nivel mediu
13 Hz	Rezonanță la nivelul sfincterului / deschiderea chakra Ajna [culoare indigo/violet] / prezintă efecte la nivel pituitar, cortexul inferior, nas, urechi, sistem nervos, sprâncene / efecte de vizualizare şi conceptualizare
13 - 30 Hz	Procesare ultra-eficientă a informațiilor senzoriale / la aceasta frecvență se ajunge în momentul în care persoana se îngrijorează, înfurie, îi este foame, frică sau este surprinsă / asociată şi cu o stare de motivație, stare de veghe şi sentiență sporită, supraviețuire, rezolvare a problemelor, excitație / se manifestă prin mărirea dendritelor şi păstrarea individului într-o stare de alertă
13.8 Hz	Asociată cu lobii frontali / trezeşte al 7-lea simț / afectează luarea de decizii
14 Hz	Conştiință de sine detaşată, relaxare, vizualizare, imagistică senzorială, reverie, poartă spre nivelele meditaționale, oferă o punte între conştient şi subconştient
14 - 15 Hz	Încetinire a reflexelor condiționate
14 - 16 Hz	Asociată cu visele cfm. analizelor EEG în a 2-a etapă a somnului

14 - 30 Hz	BETA / stare optimă pentru activități mentale intense, cum ar fi calculele, analizele lineare logice şi alte functii complex structurate / înalt structurate şi standardizate
15 Hz	Durere cronică - sunet care se adresează direct cortexului auditiv / deschiderea chakrei Sahasrara [culoare alb/violet] / efecte la nivelul glandei pineale, ochiului drept şi neocortexului / efect integrant al personalității şi spiritualității
15.4 Hz	Asociată cu cortexul
16.4 Hz	Asociată cu creştetul capului / senzație de eliberare şi transcendență
18 Hz	Stare de alertă, stress şi anxietate / mărirea capacității de memorare, citire şi scriere
18 - 21 Hz	Euforie / stare de extaz / stare de plăcere
18 - 22 Hz	BETA
20 Hz	Cauzează incapacitarea subiectului să realizeze o activitate susținută / anti-energizer
27 - 44 Hz	Frecvența la care torc pisicile / efect regenerator asupra corpului, în special al oaselor
31 - 32 Hz	Stimulare pituitară şi eliberare a hormonului de creştere / efecte de rejuvenare, ajută mușchii să-şi revină în urma leziunilor
33 Hz	Constiință pozitivă creştină / hipersensibilitate / frecvența de rezonanță interioară a piramidei
35 Hz	Trezirea chakrelor mijlocii şi echilibrarea acestora
38 Hz	Eliberarea de endorfine
39 Hz	una din frecvențele identificate de Schumann
40 - 60 Hz	Efecte anxiolitice / stimularea eliberării de beta-endorfine
43 - 193 Hz	Carcinomatoza
50 - 60 Hz	Efecte nocive documentate
55 Hz	Meditație Yoga / stimulare kundalini
83 Hz	Deschiderea celui de-al 3-lea ochi
108 Hz	Acces în domeniul akashic
110 Hz	Asociată cu stomacul
256 Hz	Deschiderea chakrei originale [earth – root]
273 Hz	Deschiderea chakrei transpersonale
315 Hz	Deschiderea chakrei din zona diafragmei
320 Hz	Deschiderea chakrei din zona plexului solar
341 Hz	Deschiderea chakrei din zona inimii
416 Hz	Deschiderea chakrei psihice
448 Hz	Deschiderea chakrei celui de-al 3-lea ochi
480 Hz	Deschiderea chakrei “coroane”

2675 Hz	Rezonanța de cristal - o subarmonică a frecvenței cristalului de cuartz, foarte eficientă pentru încărcarea şi curățarea cristalelor de cuartz / activează câmpul tanato-auric
5000 Hz - 8000 Hz	Potențează capacitatea neurală a individului pentru o perioadă de timp
9999 Hz	Revitalizare generală

Legendă: IS = informație stiințifică **IM** = informație determinată medical
IO = informație preluată din texte oculte

---

* membru al Academiei Dacoromâne, cercetător ştiințific în domeniul electronicii medicale

APA ENERGIZATA CU PENDULUL DIN BAZALT,

- remediu natural de tratament-

Elena RIZOIU*

Abstract

Din cele mai stravechi timpuri, in toate culturile lumii, APA a fost considerata ca un MIRACOL, care aduce fortele misterioase, vindecatoare ale naturii in fiinta umana.

In acest domeniu sunt cunoscute cercetari laborioase.

APELE ENERGIZATE

In tratamentele alternative un rol important il reprezinta apele energizate. Prin activarea apelor fie de izvor, fie apa obisnuita de la robinet, fie apa plata sau apa minerala, in corpul pacientului se produc modificari importante.

Apele energizate, in primul rand isi modifica usor gustul, sunt pacienti care simt si un parfum deosebit al apei. Aceste ape in timp, prin activare, nu se mai altereaza, informatia transmisa in apa ramane activa si apa isi pastreaza calitatile chiar si dupa un numar mare de ani (am ape preparate de peste 10 ani care si-au pastrat gustul proaspat si parfumat).

Apele energizate se prepara fie prin transmiterea de energie cu palmele, fie cu mana si bagheta de energizare a apei, fie prin activarea cu bagheta si bazaltul sau numai activarea cu pendulul din bazalt si mana.

Interesant este faptul ca atunci cand apa se activeaza cu pendulul din bazalt in apa se formeaza structura DOMUSULUI, adica a lotusului cu 16 petale **(*1)**. Petalele simbolizeaza principalele elemente chimice din tabelul lui Mendeleev**.(*2)**

Pe aceasta structura formata in apa putem cunoaste excedentele sau deficitele de minerale din corpul pacientului, putem observa schimburile de informatii la nivel de celula, putem observa cand in organism exista celule care deja nu mai vor sa “lucreze” pentru corp si se dezvolta agresiv, “lucreaza” numai pentru ele (celula canceroasa).

Apa energizata are rolul de a ajuta pacientul in tratamentul alternativ dar si in cel alopat.

Prin consumarea zilnica a 100 ml apa energizata dimineata si la fel seara inainte de masa cu aproximativ 30 de minute, pacientul isi constientizeaza in primele zile problemele din organism si pe cele stiute, dar si pe cele nestiute, deoarece apa declanseaza usoare vibratii in corp, acolo unde sunt probleme.

Dupa 4 – 5 zile urina se tulbura usor, fiind eliminate toxinele din corp dar si diferite depuneri care de-a lungul timpului s-au fixat in corp in diferite zone (apele lucreaza mai ales asupra stomacului, ficatului, fierei, rinichilor si intestinului).

Dupa intervalul de timp mentionat mai sus, in corp se instaleaza o stare de liniste, de usurare, sunt persoane care scad usor in greutate, altele se deplaseaza mai usor si se simt mai detasate de problemele zilnice, au o digestie mai buna, le dispar usor durerile din corp, au un somn mai bun, etc.

Atunci cand pacientul asociaza apa energizata cu un tratament alopat acesta este asimilat mai rapid in organism, dar in acelasi timp compusii chimici de sinteza sunt si evacuati mai rapid din corp, in general efectul asupra bolilor este mult mai rapid, ceea ce duce la scurtarea timpului de tratament.

Apele energizate sunt foarte eficiente atat in tratarea pacientilor, dar si in tratarea mediului ambiant.

Astfel s-a observat ca plantele care sunt zilnic udate cu ape energizate, isi schimba ritmul de viata. Acesta este usor modificat prin faptul ca prind radacini mult mai repede, se dezvolta mai armonios si infloresc in permanenta; nu mai merg pe ciclul lor biologic.

Din 1993 folosesc in terapiile alternative apele energizate in combinatie cu ape care au culori diferite ale aurei, de la Centrul de Terapii Alternative din Viena. Acestea sunt:

a) Apa “ALBASTRA” – care este folosita atat pentru uz intern, avand proprietati antibacteriane, antivirale si eliminand toxinele din organism; cat si pentru uz extern, avand proprietati antiinflamatorii, precum si de calmare si accelerare a cicatrizarilor.
b) Apa “GALBENA” – care este folosita pentru uz intern, avand rolul de a dizolva impuritatile din organism. Aplicata pe piele este benefica in cazul eruptiilor sau a altor afectiuni ale pielii. Intareste de asemenea radacina parului.
c) Apa “VERDE” – este folosita numai pentru uz extern. Este puternic revitalizanta si antidureroasa.

In activitatea mea am folosit atat apele speciale (albastra, galbena si verde), cat si apele energizate.

APA PI

(http://www.infoterapii.ro/produse.html)

In urma cu peste 30 de ani cercetatorul japonez Kukava a demonstrat matematic existenta unei a 4-a forme de energie naturala, pe langa cele trei forme cunoscute anterior:

- energia electrica,
- energia magnetica,
- energia gravitationala,
- pe care a denumit-o ENERGIA PI.

Aceasta energie PI poate fi produsa de celulele vii, care o utilizeaza pentru a completa AURA.

Cand aura este completa, fluxul energetic al corpului biologic asigura desfasurarea armonioasa a proceselor fizico-chimice vitale.

APA PI este o apa filtrata fizic si biologic si energizata cu ajutorul unei instalatii specifice numita LIFE ENERGY.

S-a constatat ca APA PI are efecte binefacatoare in revigorarea organismului, de intretinere a sistemului imunitar, ajuta digestia, impiedica formarea calculilor renali, dar ii si dizolva.

Este indicata in afectiuni gastrice, are rol de reglare a glicemiei, are efecte diuretice, este folosita in tratarea migrenelor si pentru cefalee.

Are efecte spectaculoase in vindecarea bronsitelor, astmului bronsic, a sinuzitelor si-n ameliorarea micozelor, etc.

Este utilizata si in uz extern pentru revigorarea, regenerarea pielii. Este buna pentru vedere, are efecte binefacatoare in irigarea oculara, ducand la calmarea durerilor dar este folosita cu succes si in alergii oculare.

In medie se pot utilza pina la 2 l/zi, iar pentru persoanele mai sensibile nu este indicata seara, deoarece este un energizant puternic si poate crea insomnii.

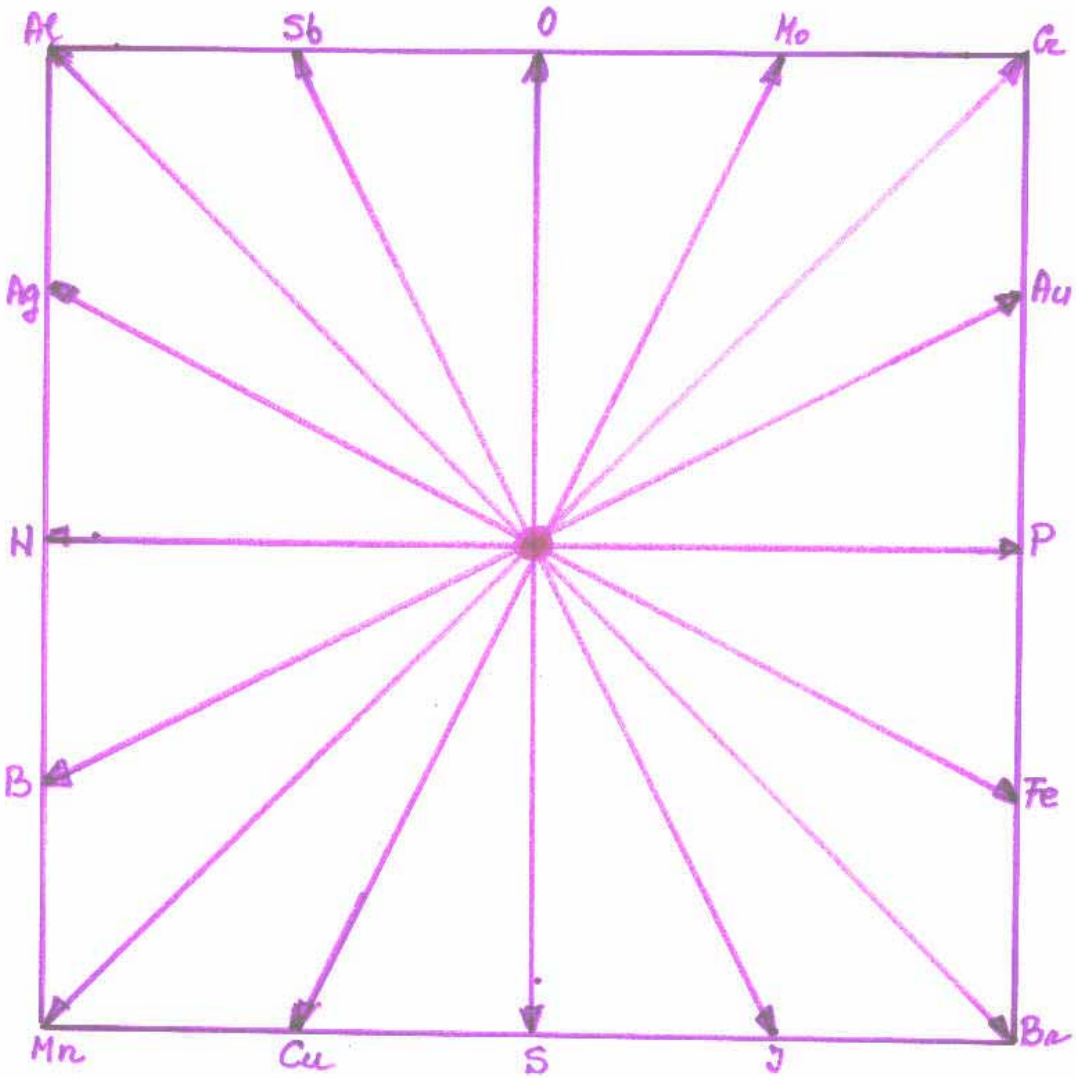

(*1) DOMUSUL

(*2) *Procedeu de lucru dupa metoda Dr. GERNOT GRAEFE, cercetator austriac, Academia de Stiinte – Viena, laureat al Premiului de Stat, dezvoltat in Romania de Dr. Alexander Fries Tersch - Viena, Dr. Maria Felsenreich -Viena si Prof. Univ. Dr. Ing. Alexandru Maruta – Bucuresti.*

---

* terapeut, Rm.Valcea

PERCEPȚIA REALITĂȚII

Ana-Maria ROŞIANU*

Abstract

REALITY PERCEPTION

The paper is considering the shaping of the reality and generating other levels of reality as possible, feasible and highly effective. They allow a different approach of the events in life and an extraordinary capacity of living other levels of reality considered before as impossible.

In aceasta lucrare voi discuta despre perceptia asupra realitatii din experienta mea de consultant, trainer, coach, lider de curs si profesor dorind sa arat modul in care ne poate ajuta in a aduce in viata noastra mai multa eficienta, transformare, integrare.

Vreau sa pornesc de la o afirmatie pe care am auzit-o la un curs pe care l-am urmat cu ani in urma. Ea suna asa: viata este goala si lipsita de semnificatie si este gol si lipsit de semnificatie faptul ca viata este goala si lipsita de semnificatie. Subiectul prezentarii de azi este intr-un fel o consecinta a analizei afirmatiei de mai sus si a tot ce am facut pentru a o intelege si accepta si pentru a constata modul in care ne afecteaza viata. M-a facut sa vad ca de fapt mintea noastra este cea care ne modeleaza viata prin semnificatiile pe care le dam la tot ce exista sau se intampla cu noi sau in jurul nostru. Aceste semnificatii sunt o consecinta a perceptiei noastre asupra realitatii care la randul ei este conditionata de cunoastere.

Ca sa vorbim de perceptie este nevoie sa ne referim la univers, energie si informatie ca fiind tot ceea ce exista. Energia este totul. Noi suntem energie. Universul este energie. Totul este energie. Energia este purtatoarea informatiei care exista in intreg universul si care poate fi accesata si apoi modelata prin intentie, gand, atentie concentrata si actiune dirijata. Credintele sunt energie si la fel sunt si perceptiile, gandurile si cuvintele noastre. Poti sa te schimbi tu si prin asta sa schimbi lumea abordand o noua perceptie intr-un nou camp energetic in jurul ideii de tine – de cine esti tu.

Descoperirile mecanicii cuantice au explicat gradul de participare al observatiei umane in evenimentele studiate stiintific. Formularea von Neumann

spune ca o intelegere completa a evenimentelor necesita recunoasterea a doua procese simultane, procesul I si procesul II. Ultimul se limiteaza la proprietatile fizice in timp ce primul include elementele de intentie si selectie ale constiintei umane. Aceasta inseamna ca ceea ce descoperim este influentat si preselectat de natura intrebarii insasi si a intentiei care a stat la baza acesteia.

Mecanica cuantica ne ofera un mijloc rational de a explica fenomene ca aparitia miracolelor, eficacitatea rugaciunii si exercitiul liberului arbitru in cadrul carora alegerea modifica potentialitatea prin modificarea contextului care la randul sau influenteaza rezultatul.

Realitatea o percepem ca fiind ceva ce este de la sine inteles. Ne raportam la ea ca fiind data de cele cinci simturi si deseori actionam fara a ne intreba daca dincolo de ceea ce ne spun simturile noastre mai este ceva ce face parte din viata noastra si ne-o afecteaza. Este ceva in ceea ce noi credem fiindca vedem desi, realitatea este, ca noi vedem fiindca noi credem in ceea ce ne asteptam sa existe. Exista insa si alte nivele ale realitatii care nu ne sunt date de cele cinci simturi dar care au la fel de multa importanta pentru viata noastra si activitatea pe care o desfasuram. Acceptarea lor este la fel de importanta si transformatoare ca cea oferita de simturile noastre. Mai clar este vorba de puterea transformatoare a flexibilitatii in perceperea altor nivele ale realitatii indiferent de care nivel al ei este vorba.

Am invatat ca exista o realitate in care ne miscam si care ne ajuta sa ne raportam la tot ce apare in viata noastra. Dar ne raportam la aceste lucruri prin filtrul pe care ni l-am creat prin invatare de la parinti, profesori, colegi, prieteni, carti, filme cat si din traditii, legende si mituri, religie etc. tot ceea ce se include in cultura noastra. Acest lucru ne face sa privim dar sa nu vedem, sa ascultam dar sa nu auzim, sa atingem dar sa nu simtim si asa mai departe. Acest lucru face ca fiecare dintre noi sa vada realitatea in modul sau propriu si sa fie convins de dreptatea si adevarul sau ca fiind mai presus de al altora. Acest mod de a judeca este cat se poate de nefunctional fiindca ne limiteaza, genereaza decizii eronate, ne domina si conduce si in loc sa ne permita sa actionam ne face sa fim reactii la ce se intampla in jurul nostru si chiar in noi. Considerand ca noi credem ceea ce vedem ne mintim pe noi insine deoarece ceea ce vedem este invatat. Este parte din sistemul de gandire acceptat si perpetuat, care se schimba dar atat de incet incat nici nu ne dam seama si pe care il acceptam ca pe realitate.

Asa cum afirma si marii maestri ai omenirii, majoritatea lucrurilor in care credem nu sunt de fapt reale. Si prima minciuna in care credem este ca nu suntem cum ar trebui sa fim, nu suntem suficient de buni, destepti, frumosi, de succes, etc. In realitate suntem exact asa cum suntem in fiecare clipa a vietii noastre si nu este nimic bine sau rau in acest lucru. Binele si raul pe care il

percepem este dat doar de semnificatia pe care le-o atribuim, iar aceasta este invatata. Atata timp cat nu acceptam acest lucru, viata noastra este o continua suferinta si drama prin insecuritatea pe care o creeaza.

Ne-am creat o "harta a lumii" suntem convinsi ca ea reprezinta realitatea si actionam in viata conform acestei credinte. Dar viata ne pune uneori in fata unor experiente care nu corespund hartii noastre si atunci apare confuzia, indoiala sau chiar un stres foarte puternic. Din acel moment ori refuzam ce se intampla ori alegem sa ne dezvoltam sa ne schimbam harta. Putem sa percepem realitatea ca fiind mica, neclara chiar difuza, nesemnificativa sau foarte clara, bine definite si conturata, apropiata, colorata si proeminenta. De fapt realitatea este asa cum o facem noi.

Chiar si opiniile pe care le avem despre noi insine, despre potenialul nostrum, de cat de frumoasa poate fi viata noastra, chiar de cat de capabili suntem de pasiune si success totul ne influenteaza modul in care vedem "lumea". Important este sa vedem ca aceste opinii nu se bazeaza pe realitate sau adevara ci de modul in care ne folosim coprul fizic. De opiniile pe care le avem privind senzatiile si imaginile pe care le-am creatcu privire la ce spunem despre noi insine. Cand ne amelioram procesele cognitive si le punem sub control, cand putem diminua sau amplifica, limita sau deschide anumite imagini, san e plasma trecutul la distanta din ce in ce mai mare sis a-l facem similar cu ceva ce s-a intamplat cu mult timp in urma, atunci vom putea san e gandim la lucruri pe care la inceput nici n-am fi putut sa ni le imaginam. Cand vom putea sa aruncam un ochi in viitor sis a punem trecutul in ordine atunci vom avea posibilitatea de a trai mai bine. Este momentul in care ni se va schimba viata.

Percepem realitatea mergand spre sau asociindu-ne cu ceva, incluzand, fiind implicati si vazand sincron / sinergic sau departandu-ne de, disociindu-ne de ceva, excluzand, ca observatori sau vazand in succesiune. De indata ce incepem sa dam calificative, sa interpretam sau sa judecam, perceptia nu mai este reala, ci plina de semnificatii. Ea devine virtuala.

Viata noastra este doar o piesa scrisa de noi, regizata de noi si avandu-ne tot pe noi in rolul principal. Si natural ca aceasta piesa poate sa fie schimbata dupa dorinta autorului si a regizorului in asa fel incat interpretul sa aiba mereu un alt rol. Dar totul depinde de convingerile autorului. Daca ne limitam accesul la anumite convingeri, optiuni sau posibilitati ramanem mereu la aceeasi poveste dar daca acceptam continua schimbare, acceptam ca realitatea nu este un dat imuabil ci o continua creatie eliminam o multime de blocaje, devenim foarte flexibili si putem sa ne deschidem spre multe alte niveluri ale perceptiei. Povestea noastra este propria noastra realitate si este adevarata doar pentru noi cei care am creat-o. Noi traim in propria noastra lume care este atat de deosebita

ca nimeni altcineva in afara de noi nu stie ce contine. Noi suntem singurii care ne cunoastem propriul univers launtric si uneori nici noi nu ni-l cunoastem cu adevarat.

Realitatea pe care am invatat-o si am creat-o datorita simturilor noastre ne arata ca exista o multime de limite pe care ni le impune logica noastra, cea pe care am invatat-o pe parcursul timpului. Prin schimbarea felului in care ne percepem pe noi insine ne putem schimba vietile. Modificarea perceptiilor noastre ne ajuta sa ne schimbam viata si in ultima instanta, prin exemplul personal, pe cei din jur. Totul porneste de la o alta atitudine. In acest fel ne formam si capacitatea de a discerne intre diferitele niveluri ale realitatii.

Puterea oamenilor sta in credinta lor despre tot ce este viata, tot ce pot sau nu pot, tot ce ar trebui sau n-ar trebui sa fie sau sa faca, etc. Simturile noastre ne dau o perceptie clara a realitatii dar in momentul in care dorim sa redam in cuvinte experienta prin care am trecut se interpun filtrele prin care ne-am educat sa vedem viata si pe noi. Ele reprezinta povestea pe care am creat-o despre noi, este punctul nostru de vedere personal si unic. Si orice ar crede altii despre noi nu are nimic de a face cu ce credem noi ci doar cu ceea ce cred ei din punctul lor de vedere si aceasta nu spune nimic despre noi ci doar despre ei. Ceea ce credem noi despre noi este doar o imagine bazata pe ceea ce am cconvenit sa credem despre noi. Am proiectat apoi aceasta imagine asupra celor din jur care au perceput-o, au modificat-o si au reactionat la ea in functie de propriile lor credinte. Asta ne arata ca noi nu-i cunoastem pe ceilalti si nici ei pe noi. Tot ce cunoastem despre altii este ce credem noi despre ei. Punctul nostru de vedere depinde de felul in care suntem programati adica de cunoasterea implantata in mintea noastra dar si de ceea ce simtim din punct de vedere emotional si fizic. El se modifica in fiecare clipa si atunci suntem suparati sau fericiti. Perceptiile noastre se schimba daca suntem flamanzi sau obositi. Noi ne schimbam comportamentul tot timpul si ceea ce spunem sau facem are impact asupra celor din jur.

Dar, desi este foarte importanta, aceasta nu este singura realitate la care doresc sa ma refer in aceasta lucrare ci la cea pe care o percepem dincolo de simturi. Foarte des am auzit vorbindu-se de “iluzii” vizuale, gustative, auditive, etc. deci de ceva ce percepem si totusi nu ne este revelat de simturile noastre. Am trait stari si senzatii pe care nu ni le-am putut explica dar care au fost extrem de reale pentru noi. Am perceput ceea ce dorea cineva sa ne arate sau sa ne spuna inainte ca acesta sa faca macar un gest sau sa spuna o vorba. Si pe toate le-am inclus in ceea ce am denumit la global ca “paranormal”. Am considerat pentru o perioada foarte lunga de timp ca acestea erau in afara normalitatii si necesare doar celor care erau interesati de o cunoastere mai profunda a realitatii. Dar pe masura ce timpul a trecut am descoperit ca ele fac parte din normalitatea

vietii noastre doar ca nu suntem “invatati” sa vedem aceasta normalitate. Am descoperit ca ele nu sunt doar pentru un numar limitat de oameni ci ca sunt un mijoc de a trai mai bine in realitatea simturilor si a fi integrati si in comunicare cu ceilalti. Ca ne ofera un mod de a trai viata mult superior celui in care ne limitam la cele cinci simturi. Este realitatea in care putem sa cream orice, avem puterea de a realiza tot ce dorim cu gratie si usurinta. In care capacitatea noastra de a crea si realiza lucruri pe care logica noastra le considera imposibil de realizat si pe care realizarile unor oameni ne dovedesc ca sunt posibile.

Daca ne imaginam intreaga cunoastere care exista in univers ca pe un cerc si consideram ca din acest cerc un sector de cerc de aproximativ 30 de grade reprezinta tot ceea ce suintem constienti ca stim apoi un alt sector de cerc de aproximativ 20 de grade care ar reprezenta ceea ce suntem constienti ca nu stim mai ramane o parte imensa a cercului de 310 gtrade care ar reprezenta ceea ce nici macar nu stim ca nu stim. Este partea care cuprinde intreaga potentialitate care ne este disponibila in conditiile in care suntem deschisi sa o primim. Nu este necesar sa stim cum ajunge aceasta informatie la noi si nici nu trebuie sa facem ceva in mod special ci doar sa acceptam ca “exista si altceva” care este disponibil in masura in care dorim.

Daca ne limitam doar la idea de cauzalitate totul ar fi un lant nesfarsit de cause dependente si nu ar mai exista niciun fel de libertate sau responsabilitate. Dar in realitate toate actiunile sunt limitate de o schimbare a conditiilor iar fenomenele ulterioare sunt reactii sau raspunsuri nefiind derivate din nicio sursa exterioara. Astfel constiinta umana este libera sa aleaga intre o multitudine de raspunsuri posibile.

Eliberarea de limitari ne ajuta sa patrundem intr-o alta realitate pe care cei mai multi o neaga sau o pun la indoiala, cea a perceptiei extrasenzoriale. Ea este doar un alt nivel de perceptie in care pornim de la premiza ca totul este posibil, ca putem crea tot ce dorim considerand ca nu este necesar sa stim cum ci doar sa fim in acea stare emotionala sau sa avem acea intentie si atitudine care sa permita sa vina spre noi ce dorim si sa acceptam ca meritam acel lucru. Este momentul in care suntem dispusi sa vedem si ceea ce nu am acceptat sa vedem inainte, momentul in care vom folosi si altceva decat cele cinci simturi adica ne vom asculta intuitia, inima, vocea interioara. Suntem liberi in momentul in care nu mai suntem nevoiti sa fim noi insine, adica asa cum consideram noi ca suntem, ci doar sa fim. Noi suntem creatorii experientelor noastre de viata si libertatea absoluta este fundamentul experientei noastre de viata si ea depinde doar de noi. Prin alegerea constienta a directiei in care ne indreptam gandurile ne putem conecta permanent la energie, la sursa, la univers. Cand suntem pe deplin constienti de propriile ganduri si le acceptam deliberat atunci suntem deliberat creatorii realitatii proprii.

Vocea inimii este cea care trebuie ascultata. Inima ta face parte din univers. Cand iti asculti inima asculti vocea universului, a sufletului si ea iti vorbeste mereu. Ascult-o fiindca este acordata la intreaga intelepciune a universului. Fericirea noastra tine de a fi in legatura cu totul, cu intreg universul. Spre deosebire de ganduri, emotiile sunt reale, autentice. Orice percepem ne creaza o reactie emotionala. Deci alaturi de lumea exterioara si lumea virtuala din capul nostru noi mai percepem cunoasterea, gandurile, judecatile si convingerile noastre. Dar desi emotiile noastre sunt adevarate, cauza care a stat la baza lor nu este intotdeauna adevarata. Aceasta este situatia in care ceva nereal abuzeaza de ceva real si reactia noastra este durerea emotionala. Daca nu ne place ce simtim nu trebuie sa ne reprimam emotiile ci sa eliminam minciunile care au stata la baza acestei reactii emotionale. Credinta este forta care se naste din integritatea noastra. Ea reprezinta expresia adevarata a ceea ce suntem; este puterea noastra de creatie. In ea includem si puterea cuvantului. Privit ca simbol, cuvantul are si putere de creatie caci poate reproduce in imaginatia noastra un concept, o imagine sau chiar o intreaga situatie, sentimentele si convingerile pe care le stocam in subconstient. Intelesul cuvantului, in special al celui vorbit, este mereu dependent de starea noastra emotionala, de intentia si dorintele noastre de moment sau de durata. Cuvintele sunt ca un intrerupator care aprinde sau stinge vibratiile oricarui lucru din univers. Putem folosi cuvintele pentru a ne acorda la propria lungime de unda. Cuvintele si gandurile noastre pot ajunge oriunde si la oricine chiar in clipa exprimarii lor si modeleaza astfel propria noastra realitate cat si pe cea a altora. Gandurile noastre si cuvintele care le exprima functioneaza ca un punct de atractie si ne indica ce simtim adica nivelul in care acceptam sau respingem.

Oamenii au in general multa credinta dar ea nu este libera. Ea este prinsa in povestea noastra despre realitate. De aceea este necesar ca atunci cand dorim sa aducem transformarea in viata noastra sa aducem sub lupa indoielii toate convingerile noastre in special cele de care ne folosim pentru ne autojudeca, autorespinge sau victimiza care ne fac sa ne pierdem puterea creatoare.

Transformarea se exprima intai la nivelul intentiei, al gandului urmata de atitudine, caracter, actiune ajungand uneori chiar la aspectul fizic. Dar nu putem realiza nimic inainte de a percepe ca putem face acest lucru. Transformarea este posibila doar atunci cand nu ne mai opunem schimbarii. Cand alegem sa ne schimbam perspectiva asupra lumii, lumea se schimba. Putem sa alegem sa ne simtim bine si astfel sa detinem secretul dobandirii unei stari superioare de existenta, a unei stari mai bune de sanatate, de belsug sau starea de a obtine tot ce ne dorim. Cand acceptam starea de bine ca fiind meritata si fireasca ajungem la sursa fiintei noastre. Gandurile nu au nevoie sa fie controlate ci doar calauzite spre a simti acea emotie care ne face sa fim in starea de acceptare a unei alte realitati chiar daca ea nu este inca perceputa in plan fizic.

Capacitatea noastra de creatie are aceeasi sursa si trece tot prin perceptia faptului ca acel ceva pe care dorim sa-l cream este in posibilitatea noastra. Conditia este sa fii si nu sa devii. Sa accepti ca esti deja ceea ce vrei sa fii. Putem fi orice fiindca de fapt noi suntem toate lucrurile. Fiecare dintre noi este tot ce este si nu e nimic altceva decat ceea ce este. Daca cream un vis ii dam energie facand ceva concret pentru materializarea lui iar daca il verbalizam, il declaram si ii inspiram si pe altii in a ne sprijini in realizarea lui il vom face sa devina realitate. Ceea ce consideram ca real sau doar un vis este acceptat la fel de creierul nostrum. Reactia fiziologica indusa de acesta este aceeasi.

Cand acceptam ca totul este posibil pentru noi ajungem la o libertate de gandire si actiune extraordinara dar in acelasi timp devenim constienti de responsabilitatea pe care este necesar sa ne-o asumam. In aceasta situatie vom percepe doar o extraordinara stare de bine, de pace, iubire de sine si acceptare stiind ca totul este complet asa cum este.

In momentul in care traim cu adevarat starea de nelimitare, starile modificate de constiinta vor fi ceva ce face parte din viata nu ceva ciudat. Vom sti ca putem sa fim si suntem cu adevarat ceea ce declaram si ca declaratia noastra este in concordanta cu intentia noastra care ne conduce spre actiune si reusita. Stiind ca energia este informata de intentiile, dorintele, si sugestiile noastre putem fi siguri ca prin rezonanta ele vor prinde viata si ca in acest fel avem puterea de a modela realitatea. Fiecare celula din corpul nostru este purtatoare de informatie pe care a primit-o din experientele prin care am trecut, credintele si emotiile noaste. Aceasta informatie poate fi modificata prin intentie, gandire creatoare si credinta. O modificam printre altele, prin modificarea pozitionalitatii adica a locului din care percepem. Putem sa ne plasam in pozitia celui care crede ca un lucru este bun sau rau, frumos sau urat, corect sau incorect, adevarat sau nu si ceea ce primim in realitate este o informatie despre relativitate. Sau a submodalitatilor adica a informatiilor primare de la simturile noastre pe care le putem modifica si in acest fel putem modifica propria noastra realitate. Modificarea lor este legata in ultima instanta de starea emotionala in care am perceput o anumita realitate si modul in care o utilizam. A observatiei adica a plasarii in neimplicare in pozitia observatorului a celui care privind de la distanta vede cu totul altceva decat din interior, din implicare. Desi de cand Heisenberg a venit cu “principiul incertitudinii” stim ca procesul observatiei este practic imposibil. Si totusi, incertitudinea este un factor dominant pentru tot ce exista in lume. Putem folosi sugestia adica afirmarea unui truism acceptat de noi sau ceilalti pe care adoptandu-l ne cream o alta realitate mult mai functionala pentru noi si chiar prin crearea de noi posibilitati de a fi care la randul lor sa ne conduca la noi moduri in care aducem in viata noastra noi realitati si noi rezultate. La fel putem actiona asupra gandirii, competentei, discernamantului si acceptarii. Ele pot fi obtinute folosind tehnici

ca trainingul autogen, programarea neuro lingvistica, coachingul integrativ, tehnologia eliberarii emotionale si altele.

Exista un gen de experienta care ne poate ajuta sa avem o alta perceptie asupra realitatii si anume cand te afli fata in fata cu moartea. In acel moment atentia noastra se dilata atat de mult incat ne dam seama ca nu mai exista trecut si viitor ci doar un etern prezent. Este un moment de luciditate si perceptie pura. Dupa un asemenea accident perceptia asupra lumii inconjuratoare se schimba. La ora actuala se stie ca exista langa noi o alta realitate dar noi nu o percepem decat pe cea care ne retine atentia.

Putem sa ne insusim conceptia ca lucrurile se intampla cu un anumit scop pe care poate ca nu-l putem intelege dar il putem accepta ca fiind spre binele nostru. Sa vedem in tot ceea ce vine spre noi intentia universului de a ne pune in fata o oglinda in care sa vedem cum percepem realitatea. Oglinda care sa ne permita sa intelegem ca nimic din ce ni se intampla nu este “intamplator”. Ca noi am atras totul si ca atunci cand ceea ce ni se intampla nu este agreabil putem sa transformam totul. Noi proiectam asupra altora numai ce simtim fata de noi insine. Deci asa cum ne tratam pe noi asa ii tratam si pe ceilalti. Noi suntem responsabili pentru ceea ce spunem dar nu si pentru ceea ce inteleg ceilalti. Noi suntem responsabili daca acceptam sau nu ce spun altii despre noi si daca din aceste judecati ne cream realitatea sau nu. Atata timp cat suntem focalizati si constienti noi emitem un semnal foarte specific si permanent, usor de identificat care este receptionat instantaneu si primeste raspuns. Noi suntem responsabili de semnalul pe care-l transmitem si functie de acesta se schimba raspunsul universului la semnalul pe care l-am transmis fiindca intregul univers este afectat de semnalul nostru. Indiferent catre ce ne indreptam atentia noi generam un gand care poate fi latent daca ne mutam atentia pe altceva sau dominant daca ne mentinem atentia constanta. Dar nu putem sa mentinem atentia constanta daca nu suntem in acord cu gandul nostru fiindca nu suntem acordati la energia care il sustine. Concentrarea atentiei ne asigura atragerea circumstantelor, conditiilor si experientelor care se potrivesc cu gandul dominant. Si pe masura ce lucrurile incep sa se manifeste in jurul nostrum dezvoltam vibratii tot mai puternice. Astfel acel gand la inceput fragil dar constant se dezvolta intr-o convingere puternica – una care va juca un rol important in viata noastra. Dar gandurile noastre sunt insotite si de emotiile noastre care sunt interpreti vibrationali suplimentari si care ne ajuta sa intelegem experientele pe care le traim. Lumea se vede frumoasa numai dintr-o minte si dintr-un suflet pline de frumusete. Fara a fi fericit in tine, de unul singur sau insotit, intre cei patru pereti pustii ai camerei tale ori in multime, fericirea nu poate exista. Starea de bine, starea de multumire si de fericire sint in interiorul nostru. Noi, oamenii, obsevram diferite aspecte ale existentei, care descriu - de fapt - cum ne simtim. Ceea ce ne atrage atentia, ne capteaza energia si aici incepe un proces subtil de

atractie. Ceea ce observam devine prezent mai mult si mai mult in vietile noastre. Fie ca ne place sau nu, simplul fapt ca "observam" ceva atrage mai mult din acel ceva catre noi. De indata ce putem "observa" mai multa dragoste, mai multa frumusete, mai multa iertare, mai multa fericire, mai multa caldura si armonie, vom atrage aceste aspecte in vietile noastre. Ele vin pentru ca "este cineva" care le poate observa. Este un om, un suflet, o minte care poate vedea frumusetea si de aceea frumusetea se infatiseaza in fata sa, prin diferite evenimente. Putem astfel spune ca frumusetea se afla de fapt in ochii celui care o priveste si asta este ceea ce numim starea de a fi intr-n anumit fel. Noi suntem si viata si bucurie si iubire, sanatate si belsug, noi suntem acceptare si implinire si tot ce ne poate face viata tot mai frumoasa.

Pentru cei care se ocupa de training in diferite domenii specifice cum ar fi consultanta, vanzarile, negocierile, managementul, comunicarea si altele, de coaching integrativ si/sau cursuri de autocunoastere si dezvoltare personala perceperea realitatii este o arta. Este arta liderului, este arta celui angajat in a-i ajuta pe cei ce doresc sa-si dezvolte o alta atitudine fata de realitate. Si nu spun acest lucru doar ca figura de stil ci ca o abilitate ce poate fi invatata si folosita nu numai in foarte multe domenii de activitate ci si in toate relatiile noastre. Si trebuie sa recunoastem ca problema relatiilor este una majora in viata noastra care ne ridica enorm de multe probleme si uneori destul de greu de rezolvat. Insa indiferent daca lucram unu la unu, cu un grup sau o companie interesata de consultanta specializata modelarea perceptiei asupra realitatii duce la rezultate extraordinare in reorientarea in viata si instituirea unui nou mod a aborda realitatea. Ne permite sa aducem in viata noastra capacitati si domenii de creativitate inca neabordare, ne asigura o dezvoltare in baze permanente a drumului pe care ne-am angajat si rezultate efective de neimaginat pentru cei care nu au incercat.

Schimbarea si/sau eliminarea filtrelor prin care ascultam, a judecatilor pe care le emitem, a modului in care observam, simtim, dam semnificatii, interpretam sau credem este functionala in momentul in care este si ecologica si testata fiindca ea ne transforma starea interioara si deci perceptia asupra realitatii si de ce sa nu o spunem, in cele din urma, cine suntem noi.

Putem sa ne extindem cuprinzand mare parte a universului sau sa ne micsoram la nivel microscopic, putem naviga in orice realitate dorim, implicati sau ca observatori, sa parcurgem linia timpului, modificand realitati blocante pentru noi sau sa aducem noi informatii care sa fie functionale pentru noi nu doar in prezent ci si in viitor.

Prin simpla schimbare a focalizarii atentiei continutul devine din punct de vedere lingvistic context si invers asa incat descrierea universului, a realitatii, din perspectiva timpului, evenimentelor, succesiunilor, cauzelor, antecedentelor, consecintelor sunt de fapt descrieri ale gandirii si nu reprezentari ale unei realitati obiective.

BIBLIOGRAFIE:

1. Andreas, Steve si Faulkner, Charles, NLP si succesul, Curtea Veche, 2006
2. Andreas, Connirae si Andreas, Tamara, Core transformation, Real People Press, 1994
3. Bandler, Richard, Magia in azione, Casa Editrice Astrolabio, 1993
4. Bandler, Richard, Frogs into Princes, Real People Press, 1979
5. Hawkins, R. David, Putere versus forta, Cartea Daath, 2005
6. Hawkins, R. David, Ochiul sinelui, Cartea Daath, 2005
7. Hawkins, R. David, Sinele: realitate si subiectivitate, Cartea Daath, 2006
8. Knight, Sue, Tehnicile programarii neuro-lingvistice, Curtea Veche2004
9. Lassus de, Rene, Programarea neuro-lingvistica si arta comunicarii, Teora, 2004
10. Schultz, J.H., Il training autogeno, Feltrinelli, 1999
11. Tolle, Eckhart, Puterea prezentului, Curtea Veche, 2004

---

* consultant si trainer la SC DCN Training & Consulting SRL
- master in comert exterior
- specializare in gestionarea holdingurilor
- master programare neuro-lingvistica
- practicant coaching integrativ
- practicant tehnologie de eliberare emotionala

LOCALIZAREA ȚINTELOR STRATEGICE PRIN MIJLOACE EXTRASENZORIALE

Vasile RUDAN*

Lucrarea se referă la disponibilitățile energo-informaționale latente ale subconştientului uman şi la modul în care aceste energii neuropsihice primordiale pot fi activate şi utilizate pentru detecția, localizarea şi monitorizarea țintelor fixe sau mobile, ce pot scăpa în anumite împrejurări de sub controlul mijloacelor tehnice actuale. Lucrarea a fost alcătuită îndeosebi în baza unor date provenite din sectorul cercetării experimentale.

Motto:
„O afirmație extraordinară, necesită dovezi extraordinare."
Carl Sagan, astrofizician

Să ne imaginăm următorul scenariu, ce va deveni certitudine în viitorul apropiat, potrivit prognozelor elaborate de oameni de ştiință. Datorită unor factori de natură geomagnetică, cosmică sau în urma exploziilor unor proiectile generatoare de câmpuri electromagnetice de înaltă intensitate, nu va mai fi posibilă urmărirea țintelor inamice prin intermediul mijloacelor tehnice actuale. Condițiile geomagnetice susceptibile de a scoate din funcțiune sisteme electromagnetice utilizate pe câmpul de luptă sunt în curs de structurare pe cale naturală, iar armele pentru neutralizarea circuitelor electronice utilizate la urmărirea țintelor terestre, aeriene şi a celor ce vor fi amplasate în spațiul cosmic, se află într-un stadiu avansat de perfecționare. Nu mai constituie un secret faptul că actualul proces de inversare a polarității magnetice a planetei noastre se desfăşoară într-un ritm accelerat şi ireversibil pe termen lung şi că va bulversa cu siguranță magnetosfera terestră, inclusiv funcționarea componentelor tehnice bazate pe principii electromagnetice. Pământul se află la a 171-a inversare a polarității sale, fenomen ce se repetă la fiecare 780.000 de ani. Un alt factor de risc pentru actuala civilizație a omenirii, cu urmări distructive incalculabile în plan biologic şi tehnologic, rezidă din circulația haotică în spațiul cosmic apropiat a celor 2050 de asteroizi ținuți sub observație – dintre care 1200 cu diametre de peste 1 km – ce pot lovi oricând suprafața Terrei, începând chiar din clipele următoare.

În acest nebulos context, atenția marilor puteri militare se îndreaptă şi către sectoarele investigării experimentale a unor potențiale metode biologice, în

măsură să compenseze inerentele deficienţe tehnice, ce vor apărea pe teatrele de operaţiuni militare în viitorul apropiat.

Pentru a ne face o idee asupra resurselor energetice subtile ale omului, ce pot fi folosite în operaţiuni militare speciale, ar fi necesar să avem o imagine de ansamblu asupra manifestărilor energo-informaţionale aparent paranormale din lumea animală şi vegetală. Din acest punct de vedere, se pare că hidra se situează în fruntea campionilor ce sfidează raţiunea umană. În cazul în care se detaşează capul acestei vietăţi, creşte altul la loc cu aceleaşi funcţii pe care le avea capul anterior. În situaţia în care corpul hidrei este secţionat transversal în două segmente, la unul dintre segmente se regenerează capul, iar la celălalt partea posterioară a corpului, rezultând în final două animale cu funcţii biologice asemănătoare; iar dacă partea superioară este secţionată longitudinal, se regenerează un animal cu două capete identic funcţionale. Sigur că, sub raport organic, fenomenul are o explicaţie ştiinţifică mulţumitoare, animalul având abilitatea de a produce în permanenţă celule stem, care contribuie la regenerarea ţesuturilor lezate. Nu se cunoaşte însă mecanismul biologic subtil, prin care această enigmatică vieţuitoare recrează funcţiile fiziologice ale capului, de pildă. În privinţa supersimţurilor manifestate de numeroase specii animale, nu s-a găsit până în prezent o explicaţie ştiinţifică rezonabilă. De exemplu, fluturii-monarh din pădurile de pin din Mexic, migrează în fiecare primăvară către sud-vestul Canadei, străbătând în zbor o distanţă de aproximativ 3500 km. Ajunşi la destinaţie, fluturii-monarh se reproduc, după care mor. La sfârşitul verii, urmaşii lor refac drumul în sens invers, urmând cu rigurozitate acelaşi itinerar sinuos şi se opresc în pădurile de pin din Mexic, roind pe aceiaşi arbori pe care au stat predecesorii lor.

Şi la nivelul fitosferei au loc fenomene energetice exotice, în măsură să furnizeze informaţii referitoare la modificări ale mediului ambiant determinate de factori chimici, biopatogeni, electromagnetici sau în urma unor interferenţe directe sau indirecte dintre energiile subtile ale omului şi cele ale plantelor. În acest sens, plantele au rolul unor autentici biosenzori, în măsură să releve cu fidelitate până şi modificările aparent nesemnificative intervenite în echilibrul energetic al mediului proximal sau îndepărtat. Pe de altă parte, se ştie deja cu siguranţă că plantele sunt dotate cu memorie şi fac schimburi de informaţii între indivizii răspândiţi pe arii extinse, dar încă nu a fost descoperită purtătoarea electromagnetică a mesajelor informaţionale, vehiculate în cadrul populaţiilor vegetale.

Potrivit unor cercetări experimentale efectuate de oameni de ştiinţă, memoria vegetală reţine şi informaţii referitoare la agresiuni intenţionate sau involuntare săvârşite de oameni sau animale asupra plantelor, emiţând totodată mesaje de alarmă către ceilalţi indivizi vegetali existenţi într-un areal dat. De exemplu, pe parcursul unor experimente efectuate în zona munţilor Orăştiei asupra unui stejar în vârstă de 17 ani, s-a constatat că în urma tăierii unei ramuri de aproximativ 20 cm, semnalul său de alarmă (sau de durere) a fost receptat şi

de arbori răspândiți la sute de metri depărtare, chiar şi de cei aflați în spatele unor forme de relief ce obturau vizibilitatea către subiectul experimentelor. Mai mult, zile în şir arborii reacționau asemănător chiar şi la simpla prezență a persoanei care agresase fizic stejarul. S-a constatat totodată că, arborii emiteau semnale de alarmă şi în urma intenției mentale de a reteza sau rupe ramuri ale unor indivizi din arealul menționat, cele mai intense reacții fiind înregistrate la puieți şi la arborii tineri.

Sub raportul aplicațiilor militare ale fenomenului, se conturează perspectiva decodării corespunzătoare a mesajelor subtile emise de plante, în vederea determinării prezenței unor potențiale pericole de natură chimică, biopatogenă, electromagnetică sau umană, în teatre de operațiuni în care există populații vegetale.

Pe tema supersimțurilor animale şi a celor vegetale există o bogată literatură de specialitate, consistentă şi convingătoare, capabilă să atragă indirect atenția şi asupra unor abilități psihice mai puțin cunoscute, aflate în stare latentă în subconştientul uman. Pe lângă harul comunicației telepatice – verificat şi atestat ca atare prin experimente demonstrative relevante şi repetabile, omul deține şi abilitatea latentă a detecției şi teledetecției extrasenzoriale. Simțul biodetecției extrasenzoriale este cunoscut din timpuri străvechi. Se pare că în urma evoluției civilizației tehnologice această abilitate psihofiziologică s-a atenuat treptat şi s-a pierdut undeva în labirintul necunoscut al subconştientului uman. Cercetări experimentale pertinente efectuate în Rusia, în România, Bulgaria, Cehoslovacia şi SUA, relevă faptul că abilitatea biodetecției extrasenzoriale încă mai poate fi activată şi folosită cu succes pentru localizarea unor repere ascunse, aflate la distanțe considerabile față de operatorii extrasenzitivi. Precizia localizării țintelor, precum şi selectivitatea de-a dreptul fenomenală a sistemului biologic de detecție, sunt comparabile cu unele supersimțuri din lumea animală. Prin definiție, biodetecția (detecția extrasenzorială) este ansamblul operațiilor efectuate cu mijloace şi procedee specifice biosinergeticii, cu implicarea directă a biocâmpurilor viețuitoarelor (vegetale, animale, umane) în scopul obținerii de informații funcționale, spațiale şi/sau temporale asupra unui fenomen fizic, chimic, biologic, social.

Ultimul set de teste experimentale efectuat în țara noastră, având ca obiect cercetarea preciziei de localizare extrasenzorială a unor ținte fixe, s-a desfăşurat între anii 1994 – 1998, sub coordonarea gereralului de divizie (r) ing. Vasile Dragomir, fost şef al Direcției Topografice Militare din cadrul M.Ap.N, cu participarea autorului. Rezultatele testelor au fost edificatoare. De exemplu, borne geodezice îngropate sub nivelul solului – în absența balizelor şi a altor indicii materiale de suprafață – au fost localizate de la distanță cu o precizie efectivă de ± 10 mm, iar la structuri materiale subterane au fost puse în evidență până şi elemente constructive cum ar fi fundații, ziduri exterioare, pereți despărțitori, uşi de acces, etc. Pentru efectuarea unor determinări extrasenzoriale optime, operatorii trebuie să țină însă cont de un număr de factori externi, ce

influenţează procesele psihofiziologice în timpul biodetecţiei şi implicit precizia localizărilor, cum ar fi presiunea atmosferică, temperatura aerului, nivelul iluminării ambiante, pentru a opera corecţiile necesare. Cu timpul, subconştientul uman preia şi acest rol, probabil în urma formării unor noi conexiuni interneurale, astfel încât biodetecţia extrasenzorială devine o abilitate normală, comparabilă cu simţurile cunoscute ale omului.

Asemănător altor activităţi umane bazate pe talent şi perseverenţă, şi în domeniul teledetecţiei extrasenzoriale vor exista stratificări calitative, în sensul că un număr restrâns de operatori extrasenzitivi va accede către vârful piramidei valorice, în timp ce grosul practicanţilor se va eşalona către baza acesteia. În consecinţă, e natural ca pe lângă performanţe excepţionale să se înregistreze uneori şi eşecuri răsunătoare, iar acest lucru nu trebuie să dea naştere la suspiciuni în privinţa viabilităţii procedeului biologic de localizare a ţintelor strategice. Adesea suntem tentaţi să manifestăm reţineri nejustificate faţă de fenomenologii situate la limitele cunoaşterii, atribuindu-le aprioric statut paranormal, adică credibilitate îndoielnică. Omitem însă faptul că majoritatea fenomenelor din universul cunoscut se încadrează în această categorie aparent discutabilă, începând cu însuşi fenomenul vieţii şi continuând cu electricitatea, magnetismul sau gravitaţia, ale căror geneze subtile nu au fost elucidate nici până la ora actuală.

În loc de concluzii, s-ar cuveni să amintim celebrul paradox EPR (Einstein, Podolski, Rosen). Potrivit legilor fizicii cuantice, un atom excitat energetic poate reveni la starea iniţială, eliberând surplusul de energie sub forma unei perechi de fotoni. Creaţi împreună, proprietăţile fizice ale celor doi fotoni nu sunt independente, ci obligatoriu corelate pentru totdeauna. Folosind cele mai moderne tehnici de investigare bazate pe laseri, cunoscutul fizician francez Alain Aspect a demonstrat în anul 1980, pe cale experimentală, existenţa acestui fenomen „imposibil”, folosind doi fotoni rezultaţi dintr-un atom de calciu. În situaţia în care unuia dintre fotoni i se schimba polaritatea, instantaneu se modifica şi polaritatea fotonului-pereche, chiar dacă acesta se afla în acel moment la distanţă astronomică faţă de „fratele său geamăn”. Cu alte cuvinte, fotonii corelaţi rezultaţi din acelaşi atom comunică „telepatic” între ei, cu viteze superluminice. Un fenomen întrucâtva asemănător formează eşafodajul teledetecţiei extrasenzoriale.

BIBLIOGRAFIE

1. Constantin Dumitru, *Inteligenţa materiei.* Ed. Teora, 1992
2. Godeanu Marioara, *Rodul pământului (Arum Orientale) un potenţial biosenzor ecologic.* Lucrare prezentată în cadrul Sesiunii anuale de comunicări ştiinţifice cu participare internaţională Strategii XX/2006, organizată de Universitatea Naţională de Apărare „Carol I”.

3. Ioana Ion, *Psihicul uman – ţintă a „focului inamic”*. Idem.
4. Măruță Al., Năstase I.G., *Biosinergetica,* Ed. Conphis, Râmnicu Vâlcea 2003 – 2005.
5. Rudan Vasile, *Supersimţuri*. Rev. Independent nr.49/3 noiembrie 2006; nr.50/10 noiembrie 2006;
nr.51/17 noiembrie 2006.
6. Rudan Vasile, *Dincolo de imposibil*. Independent nr.55/15 decembrie 2006; nr.56/22 decembrie 2006.

---

* cercetător interacţiuni psihice la distanţă. Director departamentul Cercetare-dezvoltare în ştiinţe fizice şi naturale, Societatea Terra – Scientific Investigations.

PHENOMENES NEGATIFS SUR LA SANTE DES HOMMES ET DES ANIMAUX LIES AUX ANTENNES RELAIS INSTALLEES A GRANDE DISTANCE

Alexandre RUSANOV*
Jean UGEN**

Abstract

Se ignoră complet consecinţele care pot apărea ocazional datorită influenţei exercitate de antenele releelor situate la distante mari.

Pornind de la studiile referitoare la mai mult de 200 de crescătorii industriale (bovine, porcine, păsări) şi asupra a mai mult de 100 de case şi apartamente din Franţa, Austria şi Elveţia, s-a dovedit influenţa negativa, prin intermediul solului, a antenelor releelor asupra sănătăţii oamenilor şi animalelor.

I. LE RÉSEAU TELLURIQUE

Notre planète, la Terre, est active. Les témoignages en sont nombreux : le sol tremble, les volcans entrent en éruption, la boussole indique le Nord, la marée alterne flux et reflux (1).

Les failles et les zones de faille forment le réseau tellurique qui couvre la surface de notre Terre. Par ce réseau s'effectue le dégagement de l'énergie de l'intérieur de la terre vers la surface. Le dégagement d'une partie de cette énergie peut être observée lors des tremblements de terre. Cela provoque l'effondrement total ou local d'ouvrages, de bâtiments et de maisons qui se trouvent sur des failles ou sur des zones de faille. (Fig.1).

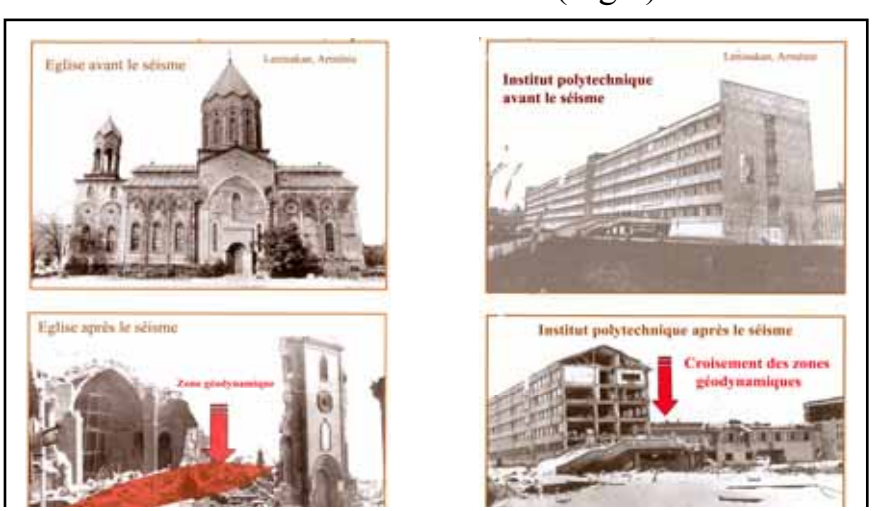

Fig. 1. Photos de destruction de bâtiments. Leninakan, Arménie. 1988.

La plus grande partie de l'énergie intérieure de la Terre se dégage par le réseau tellurique et passe par les failles où par les canaux (la faille reste en profondeur) qui montent et bifurquent vers la surface (Fig. 2).

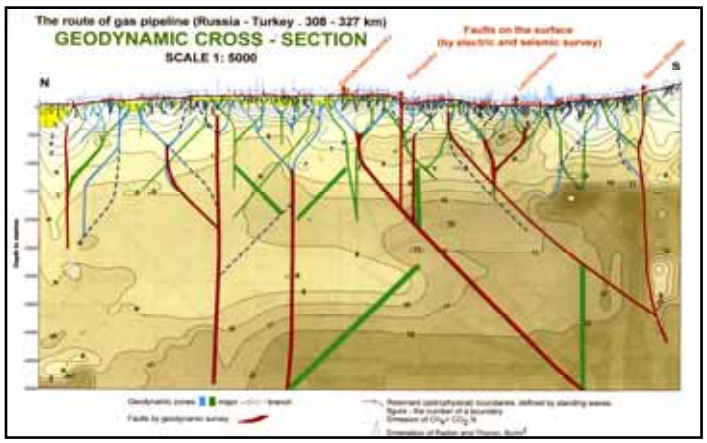

Fig. 2. Coupe géodynamique. Dr. Divakov. Université de Moscou. Russie

Même dans les régions non sismiques, l'activité de la Terre peut provoquer un effondrement localisé d'ouvrages ou de bâtiments (Fig.3.)

Fig.3. L'effondrement du terminal 2E de Roissy, France, mai 2004

II. NUISANCES NATURELLES ET INDUSTRIELLES

1. Nuisances naturelles

Si les bâtiments, les maisons se trouvent sur des failles ou sur des zones de faille, il y a, pendant le séisme, un dégagement d'énergie instantané et limité dans l'espace. Cela provoque la destruction complète ou partielle des constructions (Fig. 4).

Si la maison ou le bâtiment se trouve sur une faille ou une zone de faille, dans ce cas, dans ces endroits, il y a :

- un dégagement anormal de différents gaz (radon, thoron, CO_2, CH_4, H, He et d'autres gaz) (2). Le gaz radon est un gaz radioactif et son inspiration peut provoquer un cancer de poumon.

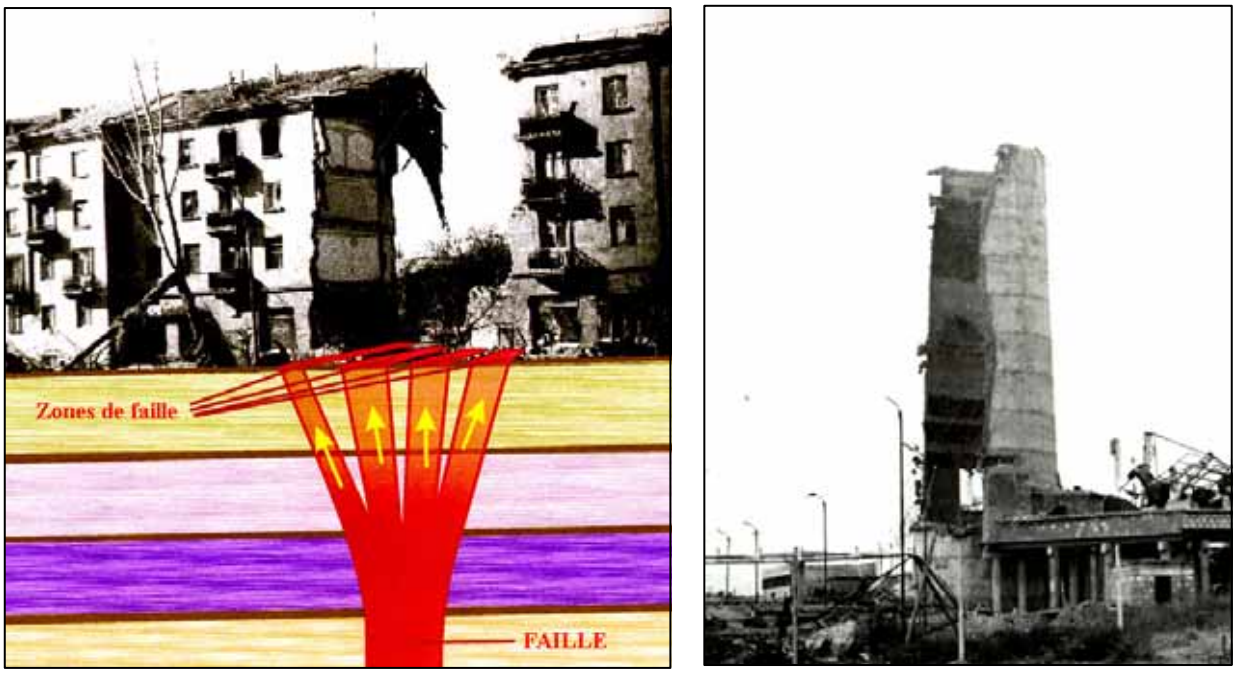

Fig. 4. Destruction localisée du bâtiment et de la cheminée de la centrale thermique de Leninakan en Arménie en 1988.

- des émissions d'ondes électromagnétiques naturelles pulsées, à basse fréquence. Ces ondes peuvent entrer en résonance avec les fréquences de fonctionnement de certains organes vitaux des êtres vivants et peuvent perturber leur fonctionnement et à long terme créer une maladie.

Ce sont des nuisances naturelles qui existent depuis la création de la Terre. Mais l'homme augmente tout le temps son impact sur le sol, surtout au cours de la dernière décennie dans les pays industrialisés. On voit une augmentation considérable de puissantes installations électriques, l'apparition de nouvelles technologies comme la téléphonie mobile. Par les mises à la terre, l'homme envoie dans le sol d'énormes quantités d'électricité. Le sol ne peut plus assumer le rôle de poubelle électrique. Nous constatons l'apparition de nouveaux phénomènes.

Si le pylône et la mise à la terre des antennes relais se trouvent au croisement des failles ou de zones de failles où circule l'eau, cela crée les nuisances industrielles dangereuses pour la santé des êtres vivants. Ces nuisances peuvent être véhiculées par le réseau tellurique à la distance de plusieurs kilomètres.

2. Nuisances industrielles - les ondes de torsion gauche

Quelques notions sur les ondes de torsion :

Les ondes de torsion sont créées par un spin (moment angulaire de particules quantiques) et par une forme.

Les ondes de torsion statique sont les ondes qui sont créées par la forme de l'objet (par exemple menhir, microcircuits de portable sans batterie).

Les ondes de torsion dynamique sont les ondes qui apparaissent en présence des champs électromagnétiques, on les appelle aussi le composant de torsion des ondes électromagnétiques.

Selon le sens de rotation, il existe des ondes de torsion gauche ou droite. Quand les ondes de torsion gauche entrent en interaction avec les systèmes biologiques des êtres vivants, elles peuvent provoquer un dysfonctionnement au niveau cellulaire. Pour les animaux, l'exposition durable aux ondes de torsion gauche peut provoquer des troubles du comportement (agressivité et cannibalisme chez les cochons), une augmentation des leucocytes dans le lait, des mammites, des problèmes de reproduction, différentes maladies chez les vaches, la mort inexpliquée d'animaux. Les poules dans ces conditions deviennes agressives et peuvent manger une poule qui saigne.

Pour les hommes, cela commence par provoquer une fatigue inexplicable, un mauvais sommeil, de la fatigue le matin, même après un apparemment bon sommeil, des maux de tête, un vieillissement prématuré. Notre corps essaie de résister à cette intervention extérieure. Tout dépend de l'état initial de notre organisme. Nous sommes différents et nos corps réagissent différemment à la même intervention extérieure. Au même endroit, on peut avoir deux personnes qui réagissent différemment. Une personne qui ne sent rien et une autre personne qui est considérablement perturbée.

Pour les personnes fragiles psychologiquement, cela peut provoquer des troubles du comportement, de l'agressivité, des angoisses, de l'hystérie, de la dépression. On peut aussi constater un changement de l'équilibre acido-basique, une augmentation de la vitesse de sédimentation, une diminution de la résistance électrique de la peau, une perturbation du fonctionnement du système central nerveux, de la tachycardie et d'autres changements. On peut appeler ces changements «l'avant maladie», car ils sont à l'origine de futurs processus pathologiques. Le développement de ces processus dépend de plusieurs facteurs : de la durée d'exposition à l'influence des ondes de torsion gauche, de l'état du système immunitaire et des réserves de l'organisme, et d'autre facteurs.

Les ondes de torsion droite sont favorables au vivant.

Examinions maintenant le cas d'un pylône avec des antennes relais. selon la théorie des champs de torsion (4), la forme du pylône qui représente un cylindre long crée sur les deux cotés du pylône des ondes de torsion gauche (Fig. 5) même si l'équipement électrique n'est pas branché. La mise en service

de l'équipement électrique des antennes relais crée des ondes électromagnétiques et ces ondes sont accompagnées par des ondes de torsion gauches (Fig.6). La zone de faille devient un canal pour le transport des ondes de torsion gauche. Cela amplifie considérablement les effets néfastes naturels des failles et des zones de failles.

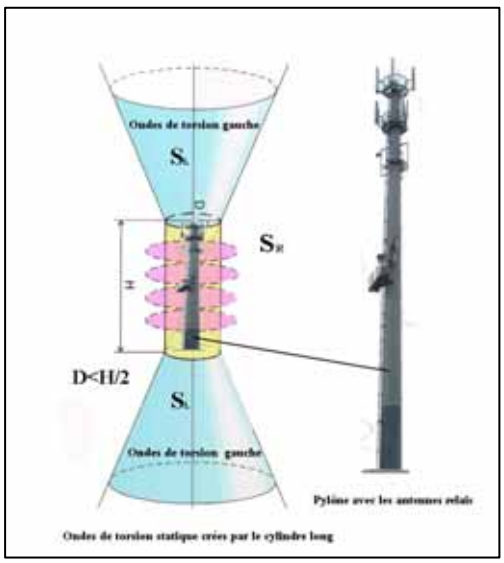

Fig.5. Modèle de création des ondes de torsion statiques par le cylindre long d'après A.Akimov

Les ondes de torsion n'ont pas d'énergie, elles pénètrent partout, leur vitesse de propagation dépasse la vitesse de la lumière. Si la maison ou le bâtiment d'élevage se trouve sur une faille ou une zone de faille traversée par les ondes de torsion gauche, cela amplifie considérablement les effets néfastes naturels. La même chose se produit si une éolienne se trouve au croisement de failles ou zones de faille où circule l'eau (fig. 7).

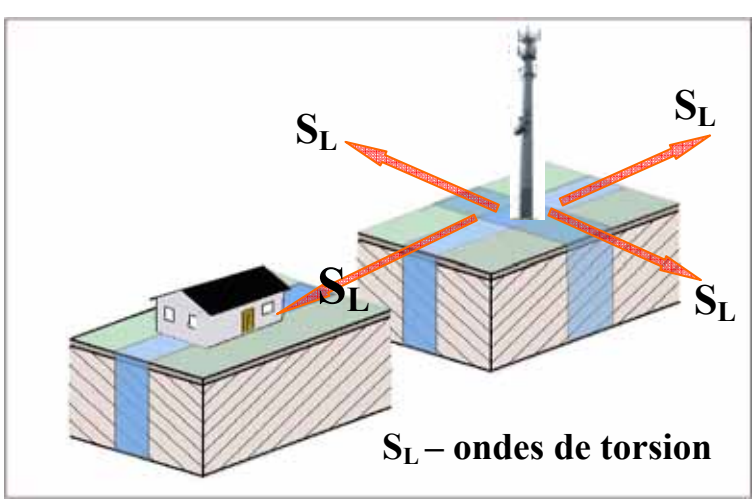

Fig. 6. La position du pylône au croisement des zones de faille crée des ondes de torsion gauche

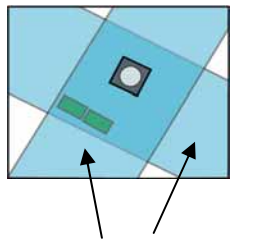

Fig.7. Position d'une éolienne
au croisement de zones de failles

III. IMPACT DES NUISANCES NATURELLES ET INDUSTRIELLES SUR LES ÊTRES VIVANTS

1. Elevage laitier dans le Finistère, France

70 vaches laitières. Pendant plusieurs années, l'éleveur travaille à perte à cause de vaches malades et du taux de leucocytes qui dépasse la norme (Fig.8). Les vaches ne voulaient pas rentrer dans la salle de traite. Le chien, spécialement dressé, les obligeait à rentrer sans la salle de traite Dans la salle de traite, elles étaient très nerveuses. On a essayé plusieurs possibilités avec l'alimentation, avec différents antibiotiques, sans résultat. L'éleveur a changé son vieil équipement de la salle de traite, mais cela n'a pas donné de résultats. Le vétérinaire a proposé de changer les vaches, il supposait des problèmes au niveau génétique. Sept nouvelles vaches sont tombées malade en deux semaines.

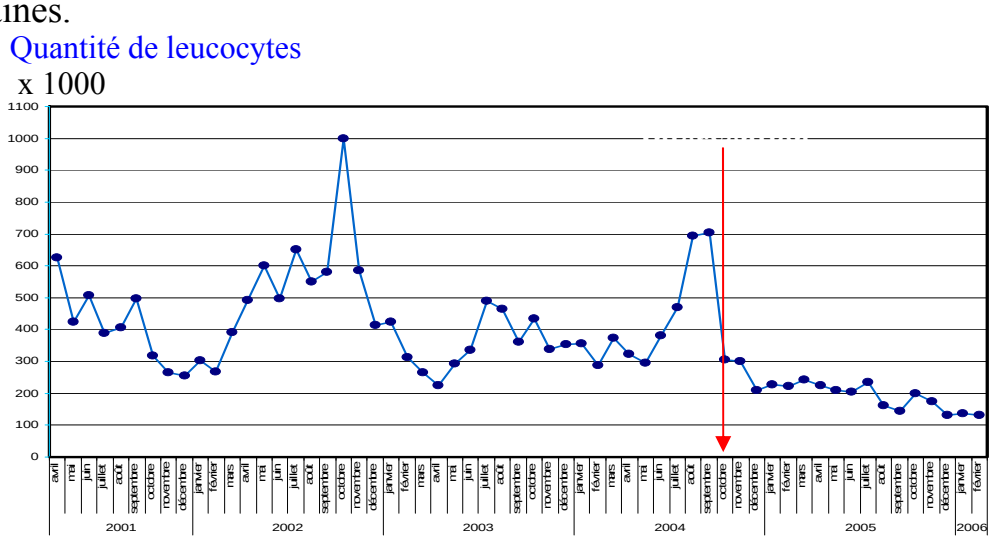

Fig.8. Graphique de quantité de leucocytes dans le lait

L'expertise géobiologique a montré que les problèmes de cet élevage étaient liés à la position des bâtiments au croisement des failles (Fig.9) où circule l'eau. C'étaient des nuisances naturelles. En même temps, l'élevage est entouré par 10 pylônes avec des antennes relais (Fig.9). 5 des 10 pylônes perturbent les vaches. La dégradation de la situation a commencé après l'installation des premières antennes relais.

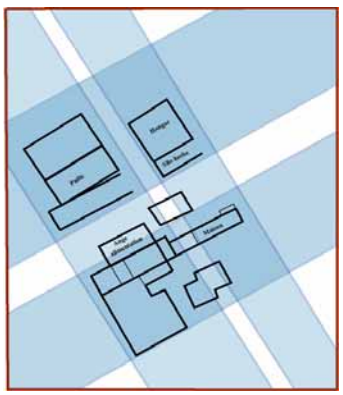

Fig.9. Positionnement des bâtiments de la ferme au croisement des failles

Les antennes relais qui perturbent les vaches ont été neutralisées avec les dispositifs spéciaux. Immédiatement les vaches ont commencé à rentrer dans la salle de traite sans problème. En quelques semaines, le taux de leucocytes est devenu normal et l'est restés. Les vaches n'avaient plus des problèmes de santé. Six mois après, avec le même troupeau, la quantité du lait a dépassé les quotas

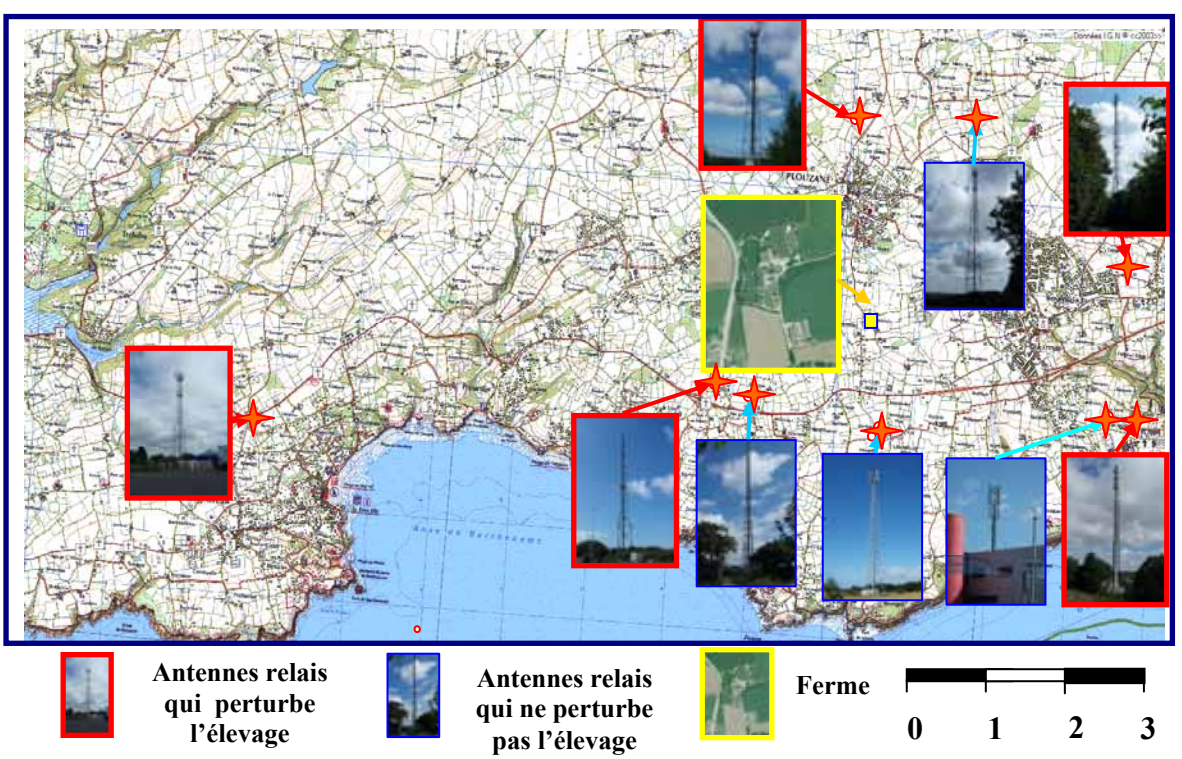

Fig.9. Carte avec la position des antennes relais autour de l'élevage

et l'éleveur a dû vendre 5 vaches pour être dans les quotas. Avant l'intervention l'éleveur avait de l'asthme. Il était obligé de prendre tout le temps le médicament. Après l'installation des dispositifs il n'avait plus problème d'asthme(4).

2. Elevage de vaches laitières dans les Vosges, France

A partir de 2002, on a constaté une dégradation de la situation dans l'élevage. En 3 ans, l'éleveur a perdu 76 vaches et veaux. Le taux de leucocytes dans le lait a augmenté, la production du lait a diminué, de même que la fertilité, des veaux étaient rachitiques. Les vaches ne voulaient pas rentrer dans la salle de traite. Pendant la traite, les vaches étaient très nerveuses. La fosse à lisier était croûtée.

A partir de l'analyse de l'alimentation, de l'état sanitaire, de la génétique, on ne trouvait pas la cause de cette situation. L'élevage se trouvait dans un état catastrophique. Pas de solution de la part des vétérinaires ni des organismes spécialisés dans l'élevage.

L'expertise géobiologique a montré que les problèmes de cet élevage sont liés avec la position du bâtiment sur une faille, où circule l'eau, avec les antennes relais sur le pylône à la distance de 3.4 Km, et avec le poste de transformation haute tension à coté de l'élevage.

Intervention en juin 2005. Les antennes relais, le poste de transformation, certains éléments électriques ont été neutralisés avec des dispositifs spéciaux. L'effet sur le comportement de vaches a été immédiat. Les vaches commencent à rentrer sans problème dans la salle de traite. Pendant la traite, elles sont calmes. Au bout d'une semaine, la fosse à lisier devient liquide. Le taux de leucocyte baisse et la production du lait monte. Pas de perte des veaux ni de vaches. En automne 2005, la situation devient normale et en 2006, la production est retrouvée, la qualité du lait est bonne, la reproduction s'améliore. Du 30 octobre au 22 novembre 2006, en présence d'un huissier, on fait le test de l'efficacité des dispositifs installés. L'huissier enlève pour 3 semaines un dispositif qui était installé sur la fausse à lisier. Pendant ce temps :

- 4 veaux sont morts,
- 19 vaches sur 38 sont mammitées,
- une semaine après l'enlèvement du dispositif, la fosse est devenue croûtée.

Après la pose du dispositif, au bout d'une semaine, la fosse est redevenue liquide. En 3 semaines, sans protection, les nuisances pour certaines vaches ont été tellement fortes que, même après la neutralisation, 3 vaches ne donnent plus de lait, 3 vaches ont perdu un quartier. Les pertes pour l'éleveur sont lourdes. Mais ce test a montré l'efficacité du dispositif.

3. Centre de reproduction artificielle en Bretagne, France.

Diminution de quantité du sperme du meilleur taureau. L'expertise géobiologique a montré que les problèmes de ce centre sont dus à la position du bâtiment sur une faille où circule l'eau, aux antennes relais sur le pylône, aux clôtures électriques dans ce centre. La neutralisation des nuisances a permis au taureau de reprendre des forces et en quatre mois d'augmenter de 10 fois sa quantité de sperme (Fig.10)

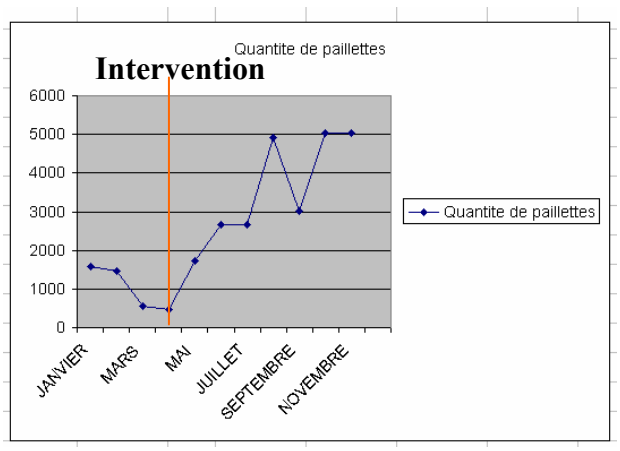

Fig.10. Graphique de quantité de paillettes d'un taureau de centre d'insémination artificielle

4. Centre de santé, Suisse.

C'est un centre de santé très moderne où travaillent plus de 20 médecins. Les médecins se plaignent de fatigue, de problèmes de concentration, de problèmes de fonctionnement de certains appareils électroniques de la difficulté de travailler dans la salle de conférence qui a une forme très spéciale (Fig.11). Ces problèmes n'existaient pas dans l'ancien bâtiment d'où le centre a déménagé il y a un an.

Fig. 11. Centre de santé. A droite la salle de conférence

L'expertise du lieu a montré que le bâtiment se trouve sur une faille. Cela provoque des nuisances naturelles. A ces nuisances, s'ajoutent les nuisances créées par les ondes de forme (ondes de torsion gauche) du bâtiment. Un troisième facteur aggravant la situation, est le branchement de la mise à la terre sur les conduites d'eau (norme suisse), Fig. 12. La prise de terre du bâtiment se trouve dans une faille et amène les nuisances (ondes de torsion gauche) dans le bâtiment.

Fig. 12. Mise à la terre et dispositif de protection

Les dispositifs installés à l'extérieur sur la faille et à l'intérieur du bâtiment ont permis de régler les problèmes existants.

3. Maison, Suisse.

La maison se trouve sur une zone de faille et entre deux antennes relais (Fig.13). Les antennes se trouvent à la distance de 900 m et 1.5 km à vol d'oiseau de la maison. Le couple souffre de troubles du sommeil et de fatigue. Après la neutralisation de ces antennes relais, le sommeil du couple est redevenu normal et la fatigue a disparu.

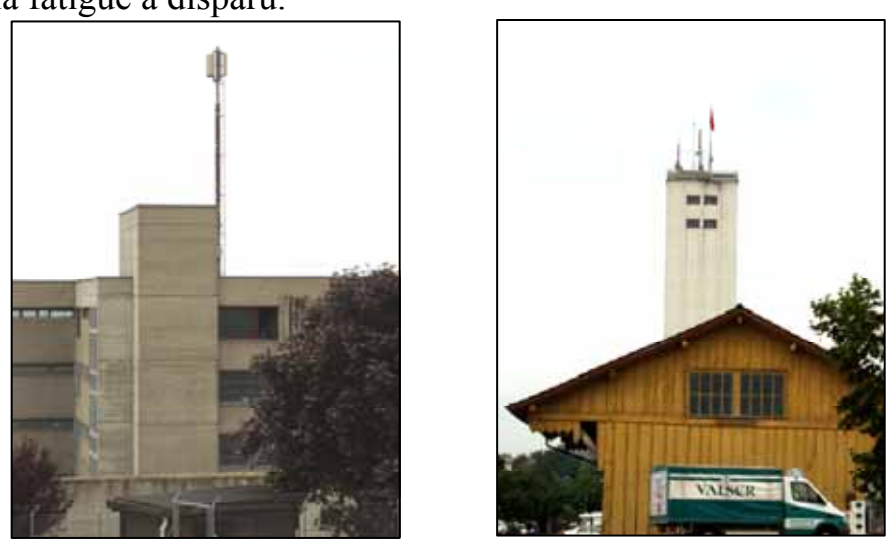

Fig.13. Antennes relais sur le bâtiment et sur le silo

5. Institut de beauté, Vienne, Autriche.

Le personnel se sent fatigué. Une personne qui suit le traitement à cause d'un problème de santé ne voit pas d'amélioration. L'intervention a lieu à la demande du médecin de cette personne. Le bâtiment se trouve sur une zone de faille, ce qui explique la présence des nuisances naturelles. Les nuisances industrielles (ondes de torsion gauche) sont créées par le réseau électrique et les équipements électriques. La mise de dispositifs sur l'équipement électrique a permis d'éliminer les nuisances et d'améliorer l'état de santé du personnel. L'utilisation de l'appareil de diagnostic russe AMSAD a permis au médecin de voir très vite les changements positifs de la santé de sa patiente.

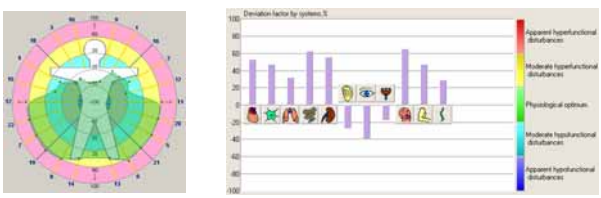

Fig. 14. Diagrammes de l'état de santé de la personne avec l'appareil de diagnostic AMSAD

IV. DISPOSITIFS DE PROTECTION CONTRE LES NUISANCES INDUSTRIELLES ET NATURELLES

L'association PROSAINSTEL, par des recherches sur plusieurs années, plusieurs types de dispositifs sur la base des

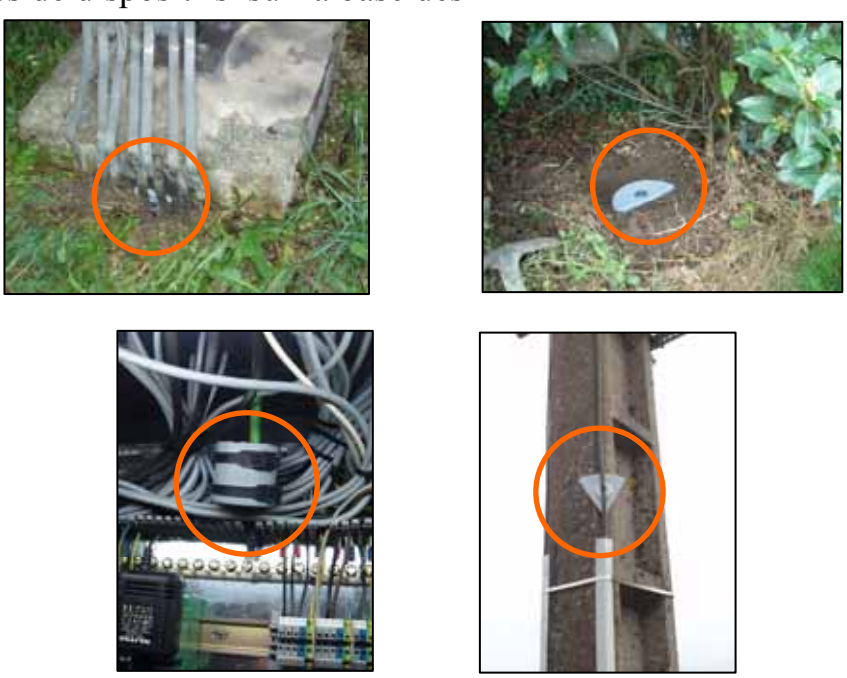

Fig.15. Exemple d'utilisation des dispositifs de neutralisation TORSER

nouvelles connaissances sur la nature des ondes de torsion. La coopération avec Ukraine et l'utilisation du dispositif TORSER a permis de créer des dispositifs plus puissants.

Les dispositifs utilisés sont des dispositifs de nouvelle génération qui fonctionnent sur le phénomène de conversion du signal négatif pour le corps en signal positif. On ne change rien en ce qui concerne les ondes électromagnétiques. Les dispositifs compacts et légers, installées dans des endroits très précis, grâce à la nouvelle technologie de production transforment, grâce à la nouvelle technologie de production, les champs de torsion gauche en champs de torsion droite. Ceci permet non seulement de neutraliser les nuisances mais de les transformer en énergie positive pour le vivant.

V. CONCLUSION

1. Les antennes relais peuvent potentiellement présenter un danger pour la santé des êtres vivants à la distance de plusieurs kilomètres, si le pylône et la mise à la terre de l'antenne relais se trouvent au croisement des failles ou des zones de failles où circule eau.

2. Il ne s'agit pas de l'impact des ondes électromagnétiques. La position du pylône et de la mise à la terre de l'antenne relais au croisement des failles ou des zones de failles où circule eau crée des ondes de torsion gauche.

3. La faille ou la zone de faille est le canal de transmission pour les ondes de torsion gauche. Les hommes et les animaux dans les bâtiments et dans les maisons qui se trouvent au dessus de ce canal subissent l'influence les ondes de torsion gauche.

4. L'exposions durable aux ondes de torsion gauche peut provoquer le dysfonctionnement au niveau cellulaire et générer les troubles du comportement ou des maladies.

VI. BIBLIOGRAPHIE:

1. J.M.Caron, A.Gautier, A.Schaaf, J.Ulysse, J.Vozniak. « Comprendre et enseigner LA PLANETE TERRE ».
2. B.I .Voevoda, (DonGTU), E.G.Sobolev, A .N. Rusanov, O.V.Savtchenko. (OAO « UkrNTEK) « Géodynamique et ses manifestations écologiques ». Travaux scientifiques de l'université technique de Donetsk. 2001
3. A.E.Akimov. « Etude euristique des problèmes de nouveaux éloignements. EGS – conceptions ». Preprint MNTC VENT N7A, M., 1991.
4. A.Rusanov "Influence des antennes relais sur les êtres vivant ».V conférence internationale scientifique 2005. Dnepropetrovsk.Volume 2.

---

* ingénieur géologue, SARL TELLUS, France
** président de l'association PROSANTEL, France, Compania NEOTEK

AURA – SISTEM ENERGOINFORMAȚIONAL
Existență. Structură. Cercetare.
Metodă unicat de monitorizare a Aurei.

Dan-Maximilian SABĂU*
Victor JALO**

Abstract

The aura is the extension of what each the human being is in the physical level. The aura shows a lot of information about where we have been, what we accomplished during our lifetime, and where we are heading for. The aura reveals the true identity, personality, how the individual interreacts with othe other human beings, and how he behave toward his own person.

Actions, thoughts and emotions are all present in aura. As aware are we of our pwn aură as we can learn more about us and evoluate in a manner we never dreamt of.

EXISTENTA AUREI

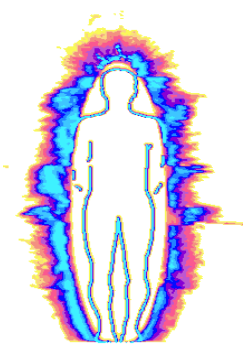

Aproape fiecare cultură de pe Pământ confirmă existența Aurei umane sau a câmpului energetic. Medicina Chineză este atestată de mii de ani şi se concentrează pe curgerea Chi-ului prin şi în jurul corpului. În India, practicanții de Yoga se bazează pe sistemul energetic uman al Aurei şi a Chakrelor.

Spiritualismul practicat în Brazilia, Filipine şi alte țări se bazează pe energie mobila. Multe din aceste practici au o credință comună: atunci când energia este manipulată şi modificată, ea poate duce la schimbări în corpul fizic.

Artiştii au pictat Aura umană cu multe secole în urma. De obicei, este asociată cu regalitatea sau figurile religioase. De la începuturile Creştinismului, Iisus, Maria şi Sfinții au fost pictați înconjurați de Aură. În pictură, Fecioara Maria este redată cu lumina ce izvorăşte din interior, cu un halo de lumină ce-i înconjoară corpul. Razele de lumină ce o înconjoară se numesc în arta religioasă "nimb" sau "lumină radiantă", iar halo-ul este numit "aureolă". Ambele sunt părți componente ale Aurei.

În ultimii 100 de ani, oamenii de ştiință au descoperit ceea ce misticii şi clarvăzătorii ştiau cu secole înainte: toate ființele vii de pe Pământ emit energie radianta.

AURA DIN PUNCT DE VEDERE AL STIINTEI

Aura, în termeni ştiinţifici, este bioplasma. Energia captată şi manifestată nu este ficţiune, ci un adevăr care este dovedit şi prin constatări ştiinţifice. Relaţia om-energie poate fi prezentată în mai multe feluri, în funcţie de perspectiva din care o abordăm.

Aşa cum ştim, corpul uman este alcătuit din celule, iar celulele nervoase, mai ales, se pot asemui, la un anumit nivel, cu un mini-acumulator. Dacă introducem în celula nervoasă un micro-electrod se va constata o activitate electrică.

Tensiunea care se poate măsura este de aprox. 70mV. In stare de veghe, în celulele nervoase se pot înregistra până la o sută de descărcări electrice pe secundă. Dar, activitatea celulelor este mai complexă, având în vedere că celulele au şi caracteristici electro-magnetice.

Astfel, devine posibil ca descărcările din celule să prezinte caracteristici coerente, adică să conţină toate informaţiile care-i aparţin, inclusiv impulsul electro-magnetic emis de celulă, acesta adăugându-i-se şi realizând unitatea energetică a organismului. Inaintând cu paşi mari şi omiţând deliberat unele detalii, ajungem la câmpul electromagnetic care înconjoară corpul uman, conţinând toate caracteristicile referitoare la organism.

Înţelegerea acestor lucruri ne este facilitată de o analogie simplă: luând în considerare diferitele stări de agregare ale apei, putem spune că starea solidă corespunde corpului, starea lichidă - umorilor, iar starea gazoasă - aurei. In toate cele trei stări apa are aceeaşi compoziţie chimică, dar nivele vibraţionale diferite.

In mod analogic, nici structura grosieră şi nici cea subtilă a corpului nu este altceva decât energie, care se manifestă la diferite nivele vibraţionale. Fiecare nivel este guvernat şi influenţat de legităţi diferite.

Sistemul energetic unitar şi interdependent se poate structura, în mod convenţional, în trei părţi:

- **Realitatea** noastră primordială - cea cosmică. Potrivit perspectivei holistice, şi câmpul energetic uman face parte din oceanul energetic al supraconştiinţei, care penetrează şi susţine şi lumea noastră concretă, de care nu se poate disocia, deoarece este într-o strânsă legătură cu aceasta şi cu schimbările ei. Invelişul exterior al omului se desprinde din sistemul energetic cosmic, rămânând, totodată, în strânsă şi permanentă legătură cu acesta.

- **Invelişul exterior,** numit şi **Aură,** constă din 7 straturi care alcătuiesc o formă ovoidală în jurul corpului fizic. Existenţa şi modificările unuia dintre straturile aurice, şi anume al celui eteric, a fost demonstrată ştiinţific cu ajutorul aparatului Kirlian. Viaţa spirituală se derulează, în principal, în aceste straturi exterioare, iar sistemul energetic interior secundar se formează în funcţie de activitatea acestor straturi superioare.

- **Sistemul interior;** energiile circulă în interiorul corpului conform unor modele bine stabilite, prin

meridiane. Acest sistem energetic interior susține corpul fizic şi lui îi datorăm faptul că fiecare suntem un sistem de sine stătător în manifestarea fizică grosieră.

FOTOGRAFIEREA AUREI A DEVENIT POSIBILA

Noile instrumente ale ştiinței au dus la noi descoperiri. Sunt foarte mulți factori interesanți şi aspecte ale Aurei umane pe care chiar un laborator de cercetări foarte bine dotat să nu le poate acoperi şi analiza în totalitate.

Aura unei persoane nu este doar rezultatul activității Pământului şi Soarelui. Noi oamenii, avem propria contribuție, propria forță, care se combină cu forțele externe pentru a creea Aura. De exemplu, când o persoană este relaxată, forța virtuală centrifugă din jurul corpului fizic este foarte slabă. Când o persoană este stimulată, enervată sau anxioasă, forța centrifugă ia amploare. Când energia unei persoane este scăzuta şi forta centrifugă este scăzuta.

Această energie poate fi măsurată şi, în prezent, ea chiar poate fi reprezentată pe film. In trecut, oamenii de știință afirmau că suntem materie solidă, care la rândul ei înseamnă particule tot solide. În zilele noastre ei descoperă cu ajutorul fizicii cuantice, că suntem creeați din câmpuri magnetice.

Dr. V.Hunt a studiat Aura mai bine de 20 de ani. În urma cercetărilor, a demonstrat ca nu se poate considera corpul uman un sistem organic sau țesuturi. Corpul uman este un flux, un câmp energetic electrodinamic interactiv."

Cu alte cuvinte, suntem făcuți din energie şi spațiu. Energia ce ne constituie corpul este solida pentru a putea fi văzută şi atinsă. Aura este "mai uşoară", mai puțin densă, şi în concluzie nu este uşor percepută de ochiul fizic uman.

VIZUALIZAREA AUREI

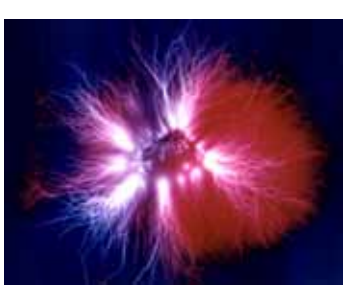

Aura este un câmp energetic care radiază din şi în jurul tuturor ființelor vii. Oamenii de stiință, psihologii şi consilierii spirituali, toți au perceput Aura în diverse feluri. Noi oamenii, avem o Aură proprie, ca şi animalele şi chiar plantele.

Barbara Brennan, autoarea lucrarii "*Palmele luminii",* fost meteorolog la NASA, vorbeşte despre imaginea Aurei copacilor:

"Când am început să mă plimb prin păduri legată la ochi, simțeam copacii înainte să-i ating cu mâinile. Am realizat că erau mult mai mari decât pot fi percepuți vizual. Copacii au câmpuri de energie în jurul lor şi eu am simțit acele câmpuri"

B.Brennan şi-a descoperit abilitatea de a vedea energia - de a vedea Aura: "Mai târziu am învățat să văd câmpul energetic al copacilor şi al viețuitoarelor

mici. Am descoperit că totul are în jurul său un câmp de energie, care într-un fel seamănă cu lumina unei lumânări".

Aura este extensia a ceea ce reprezinta fiecare individ in plan fizic. Aura etalează volume întregi despre unde am fost, ce am realizat în viață şi încotro ne îndreptam. Aura dezvăluie adevărata identitate, personalitate, cum individul interacționeza cu ceilalți oameni şi cum se comporta cu propria persoană.

Acțiunile, gândurile şi emoțiile sunt toate prezente în Aura. Cu cât devenim mai conştienti de propria Aură, cu atat putem să învațam mai multe despre noi şi să evoluam aşa, cum nici măcar n-am visat.

Aurele sunt flexibile, deoarece sunt în permanentă schimbare. Mărimea, culoarea, textura şi densitatea sunt relative şi se pot schimba în funcție de starea spirituala şi de încercările la care ne supune viața.

În mod normal, se foloseşte un clişeu. De exemplu, Dr. V.Hunt, cercetător

stiintific la UCLA, a observat că femeile tind să aibă o energie mai puternică în partea superioara a corpului, iar bărbații au Aura mai pronunțată în jurul jumătății inferioare. Este fapt dovedit, că oamenii care se gândesc deseori la viitorul lor, îşi deplasează Aura în fața. Cei care îşi petrec mai mult timp amintindu-şi trecutul, sau care nu vor să-şi planifice viitorul, au energia concentrată în partea din spate a corpului.

Unele Aure pot fi mai largi decât altele, unele pot fi mai rotunjite sau pot avea forma unui ou. Nu există Aure tipice, deoarece fiecare dintre noi suntem diferiți. Aura se poate extinde spre exterior mai mult sau mai puțin. Unii oameni au Aura cât o casa!

Oamenii cu Aure restrânse tind să se piardă în mulțime la petreceri şi la alte evenimente sociale. Îşi strâng Aura atât de tare în jurul corpului fizic ca să nu fie observați, iar cei cu Aure largi pot domina într-o întâlnire, sunt puternici si mereu in centrul atentiei.

Imaginile mentale se pot creea în minte, ca apoi să fie transferate câmpului energetic din jurul corpului fizic, Aurei. Dacă un om isi imagineaza că se va îngrăşa, invariabil va stoca undeva această imagine. Apoi, ori de câte ori se va uita în oglindă, subconştientul lui va vedea imaginea negativă şi o va întări.

Acesta este motivul pentru care multe persoane se îngraşă după o cură de slăbire. Imaginile mentale negative pe care şi le creează despre propria persoană se întăresc, se înrădăcinează atât de tare în subconştient, încât le este foarte greu să scape de ele.

În propria Aură, noi putem înmagazina atât imagini pozitive, cât şi imagini negative. Noi ne proiectăm gândurile sau imaginile mentale în exterior, în lume. Realitatea "de afară", cea din exteriorul nostru, este creeată pe baza acestor proiecții. Dacă Aura conține energia imaginilor produse de oamenii răi, atunci se atrag exact acele persoane.

NIKOLA TESLA

În ultimii 100 de ani, cercetătorii au încercat să fotografieze Aura. Nikola Tesla este considerat de majoritatea oamenilor drept cel mai strălucit inventator al tuturor timpurilor, tatăl electricității moderne. Tehnologia de transmitere radio a lui Tesla este baza tehnologiei foto a lui Kirlian. În 1890, Tesla a reuşit să obțină prima fotografie a Aurei. El a făcut fotografii Aurice întregului corp uman, folosind un dispozitiv ataşat corpului subiectului.

EXPERIMENTUL KIRLIAN

La scurt timp după experimentele lui Bagnall, a fost descoperită o tehnică vizuală nouă de detectare a Aurei. Oamenii de ştiință ruşi, Simion şi Valentina Kirlian, au descoperit o metodă de fotografiere şi vizualizare a Aurei. Era mult mai practică decât dispozitivul lui Tesla - corpului uman i se ataşa un dispozitiv prevăzut cu conductori electrici. Fotografia lui Kirlian creează imaginea energiei ce înconjoară ființele vii.

La acea vreme, mulți oameni de ştiință, credeau că variația culorilor, a formei şi a mărimii Aurei pe film foto, se producea din cauza unor variabile precum umiditatea, salinitatea şi a gazelor produse de piele.

Aceste explicații nu prea au contat pentru aşa numitul efect "frunza fantomă" - o parte a frunzei este taiată şi apoi este fotografiată cu metoda Kirlian. Pe imagine, frunza apare cu partea decupată, subliniată de energie. Acest efect a fost primul notat de oamenii de stiință ruşi şi mai târziu a fost confirmat de Dr. Moss. Cu alte cuvinte, fotografiile Kirlian măsoară câmpul energetic din jurul corpului.

Dr. Moss a mai studiat in plus şi transferul energetic dintre oameni. Un experiment în care două dintre colegele sale încercau să-şi transfere energia reciproc şi chiar au reuşit.

Alte experimente ale Dr. Moss au fost cele cu "degetul mare verde" şi cu oamenii cu "degetul mare maro", care țineau în palmele lor o frunză distrusă şi încercau să o "repare". Frunzele au fost fotografiate "înainte" şi "după", precum şi alte frunze "control", care nu fuseseră atinse.

S-a încercat trimiterea energiei la distanță şi s-a descoperit că frunzele au fost "reparate" de către cei cu "degetul mare verde". Voluntarii cu "degetul mare maro" chiar funcționau ca "distrugători", plantele răspunzând negativ la atingerea lor.

Dr. V.HUNT

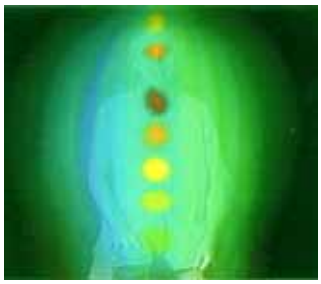

Dr. V.Hunt a început să studieze Aura la Universitatea California din Los Angeles. Laboratorul "Câmpurilor Energetice" pe care-l conducea a găzduit mulți studenți cu abilități de clarvăzători, pacienți cu probleme psihice şi multi alții.

Dr. Hunt a patentat o tehnică cu ajutorul electrozilor standard EMG folosiți pentru a detecta modificările din câmpul bioelectric pe porțiuni de piele situate deasupra punctelor chakrelor.

Dr. Hunt a descoperit că modificările culorilor Aurei observate de mediumuri au corespuns cu cele înregistrate de electrozii EMG. Culorile Aurei au fost asociate cu diferite unde înregistrate la nivelul punctelor chakrelor. În acest fel, Dr. Hunt a demonstrat că Aura şi chakrele lucrează împreună în câmpul energetic uman.

Dr. Hunt a mai măsurat frecvența şi amplitudinea energiei în chakre, în timpul şi după exercitiul fizic: "După aprox 600 de ore de înregistrare în diferite situații, am descoperit că fiecare persoană are un câmp energetic unic, predictibil şi repetabil, ce se poate caracteriza prin măsurarea culorii, a cantității de energie, prin suprafețe dominante ale corpului şi prin complexitatea modelului spectrului.

Câmpurile fiecărei persoane au arătat porțiuni unde energia „curgea" mai liber, mai fluid, în timp ce pe alte suprafețe, aceasta era blocată."

Potrivit părerii Dr. Hunt, Aura umană, suferă modificări înaintea corpului fizic: "Prin înregistrarea undelor emise de creier, am descoperit că oscilația tensiunii arteriale, contracțiile musculare şi ale pericardului se produc în câmpul energetic, înaintea oricăror alte modificări în alte aparate sau sisteme ale organismului uman".

FRECVENTA CULORILOR

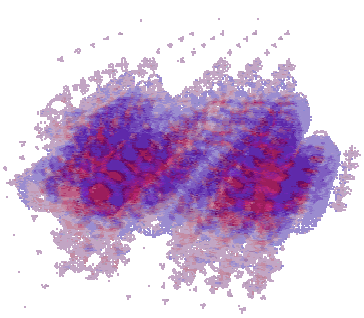

După ultimele studii, totul este format din vibrații de energie - propriul corp, scaunul, aerul, apa, vocea. Fizica cuantică spune că suntem făcuți din spațiu şi unde, din particule de energie. Teoria câmpului cuantic duce conceptual mai departe şi afirmă că există câmpuri de energie care interactionează între ele, iar la fiecare interacțiune creează particule. Materia solidă este, de fapt, o energie.

Întreaga scară a câmpurilor electromagnetice sau a undelor este numită "spectru de frecvență".

Parcurgând ascendent spectrul frecvenței, următorul nivel este căldura, apoi sunetul. Ființele umane pot percepe sunete de până la 16.00Hz. Deasupra

acestui plafon, între 500.000 - 1 milion de Hz, energia este produsă din unde foarte scurte. Energia sub formă de unde poate "călători" în spațiu fără să aibă nevoie de cabluri. Acesta este nivelul la care sunt transmise undele radio şi de aceea, poți recepționa un post de radio cu o simplă antena sau una parabolică, doar prin reglarea frecvenței aparatului.

Superioară undelor radio scurte este televiziunea - undele energetice generate de un transmițător de televiziune care pot fi receptate de o antenă, de un satelit. Acesta este nivelul luminii vizibile - lumina pe care o poți vedea cu proprii ochi. Spectrul culorilor vibrează de la culorile cele mai slabe până la cele mai intense: roşu, oranj, galben, verde, albastru, violet şi ultraviolet.

Printr-o coincidență culorile tradiționale ale chakrei apar în aceeaşi ordine. Este destul de interesant că oamenii au asociat aceste culori specifice cu chakrele, cu multe secole înainte ca ştiința modernă să descopere lungimea undelor şi spectrul culorilor.

Frecvența Aurei este chiar deasupra luminii vizibile, deasupra nivelului de percepție a ochilor nostri fizici. Howard şi Dorothy Sun au afirmat că energiile Aurei vibrează în jurul tuturor viețuitoarelor, a absorbției solare şi a luminii atmosferice. Lumina este reflectată exact aşa cum o sferă de cristal reflectă lumina solară într-o multitudine de culori jucăuşe. Aşadar, Aura poate reflecta culorile pe care le vede psihicul, aşa cum şi curcubeul este reflecția reală a luminii prin moleculele de apă.

AURACAMERA 6000

Astăzi, există o noua fotografie a aurei, care este considerata net superioară celei prin transfer de energie a lui Kirlian. Cunoscută sub numele de Fotografia Aurei, această tehnică produce o printare color a subiectului.

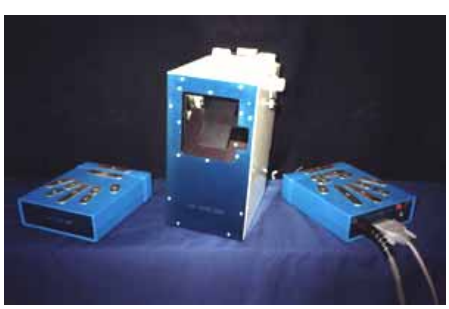

Fotografia redă jumatatea superioară a subiectului, înconjurat de câmpuri colorate. Este vizibilă jumatatea superioară a corpului, deoarece activitatea aurei este mai intensă în aceasta zonă. În plus, filmarea unei secțiuni mai restrânse a corpului nostru, ne permite o mai bună observare a culorii, formei, variațiilor şi a distribuției acestora.

Culoarea, forma şi mărimea Aurei indică transformări spirituale şi emoționale. Astfel, fotografia Aurei oferă terapeuților şi bioenergeticienilor o unealtă cu ajutorul căreia vor recunoaşte rapid simptomele şi, pas cu pas, monitorizarea progreselor subiectului pe parcursul terapiei.

Culorile şi stările corespondente energetice sunt: roşu - veselie, portocaliu/oranj - fericire şi creativitate, galben - disciplină, albastru - sensibilitate şi solitaritate, verde - comunicare si echilibrare, violet - relaxare şi alb - spiritualitate.

Fotografia obținută este imaginea Aurei.

Deşi culorile Aurei se schimbă în funcție de moment şi situație, tehnicile fotografice se înregistrează pentru analiză în orice moment. De exemplu, fotografiile realizate înainte şi după anumite influente, întotdeauna vor dezvălui transformări majore ale culorilor şi formei Aurei. Schimbările culorilor pot furniza mult mai multe informații decât o simplă evaluare a pielii.

Prin evaluarea vizuală a Aurei unei persoane, se poate determina starea generală de tensiune sau relaxare a individului, echilibrul dintre partea stângă şi cea dreaptă a corpului, precum şi alte detalii despre emoțiile şi starea de spirit.

Un asemenea exemplu a fost prezentat într-un articol cu fotografii Kirlian, în revista germană „Estera". În acest studiu, unui barbat şi unei femei li s-a cerut să-şi atingă degetele pentru a se realiza o fotografie Kirlian.

Fotografia s-a realizat în aceleaşi condiții timp de trei săptămâni consecutiv. Fotografia inițială a aratat că bărbatul era atras de femeie, astfel, o coroană roşie albăstruie, strălucitoare şi puternică a apărut în jurul vârfurilor degetelor. Coroana femeii a arătat că era total dezinteresată. O barieră de energie s-a format între câmpul electric al femeii şi cel al barbatului.

În a doua săptămână, coroana bărbatului şi-a modificat forma şi mărimea (mai mare şi mai intensă), dovedind insistență. Bariera din jurul vârfurilor degetelor femeii a mai slăbit şi au început să apară nuanțe de roşu/oranj (dorință sau plăcere). Această transformare înseamnă că femeia începea să răspundă semnalelor emise de bărbat.

În a treia săptămână, fotografia arăta două coroane strălucitoare, sănătoase, intens colorate în roşu, albastru şi alb - care se întrepătrundeau.

Camera poate să surprindă diferențele şi îmbunătățirile ce survin în câmpul energetic al unui pacient prin fotografii „*înainte* şi *după",* realizate în timpul şedințelor de consiliere spirituală. În această situație, se făcea o fotografie înainte şi după şedința în care mediumul a activat chakra în corpul subiectului, care în opinia lui, era sursa problemelor psihice sau spirituale. După şedința de consiliere spirituală, câmpul energetic a fost mai intens în amplitudine şi frecvență, chiar deasupra punctului chakrei.

CULORILE AUREI

Culorile Aurei pot dezvălui o mulțime de informatii. Talente creatoare, intelect, pasiuni, iubiri prezente, creații viitoare şi chiar viețile anterioare pot fi văzute prin culorile Aurei dumneavoastra. Culorile sunt, de fapt, vibrații de energie ce se mişcă în jurul Aurei. În timp ce fiecare culoare are o anumita semnificație, pentru diverse persoane ea poate însemna altceva.

De exemplu, energie verde într-o Aură, înseamnă că subiectul trece printr-o perioadă de autodepăşire, dezvoltare şi schimbare. Mai poate însemna că acea

persoană este asistent social sau profesor. Interpretarea este redată prin vizionarea fotografiilor imaginii mentale care sunt ataşate culorilor. Culorile sunt mărci. Ele pot oferi o idee generală despre ceea ce se întâmplă.

Pentru a identifica starea generală este nevoie de o "minte deschisă" față de ceea ce se analizează, furnizand informații valoroase.

Culorile pot reflecta vechi obiceiuri sau amintiri care nu mai sunt de folos sau rămăşiţe ale unei relații trecute. Regula generală este că, ca orice culoare te face să te simți strălucitor, fericit şi viu; înseamnă că în acel moment de acea stare ai nevoie. Dacă culoarea nu face mare lucru pentru starea ta de spirit sau dacă doar îți indică ce culoare trebuie să porți, înseamnă că este o culoare care se eliberează.

Ceea ce crezi despre anumite culori îți poate arăta ce ai nevoie să cunoşti în această viață. Îți place culoarea roz, dar nu îți place galben? Dacă da, probabil că galbenul conține răspunsurile de care ai tu nevoie. Poate fi ceva legat de emoții şi energii asociate cu galbenul în discuție.

De exemplu, galbenul este de obicei culoarea intelectualilor. Această culoare trimite la claritate mentală. Dacă, copil fiind, unul dintre profesori v-a subestimat inteligența, culoarea galben vă va face să vă reconsiderați potențialul. Mult albastru în propria Aură înseamnă aşteptări, pretenții mari, judecăți şi sentimente puternice.

SEMNIFICATIA CULORILOR AUREI

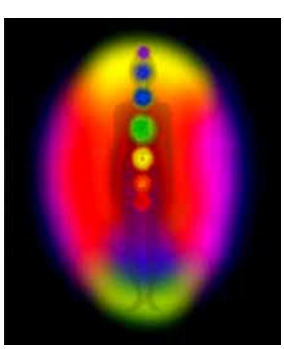

Datorita faptului că oamenii au simțul văzului foarte dezvoltat, culorile pe care le văd au un impact puternic asupra stărilor şi dispozițiilor lor. Culorile studiate pot stimula energia, pot face extrem de fericiți multi oameni sau chiar foarte nemultumiți.

Fiecare individ în parte are propriile vibrații la culori. Aura poate schimba culorile. Există un set de bază a culorilor. Acest lucru se poate modifica temporar sau chiar în mod permanent, dacă au loc experiențe majore.

ROŞU: Forța voinței, pasiune, vitalitate, dorință, excitabilitate, intensitate

a experienței, activitate, stres, rareori furie.

ORANJ: Creativitate, experiență bogată, dorință, ambiția de a avea succes, expresivitate, senzualitate.

GALBEN: Lumina, flexibilitate, originalitate, inteligenta, claritate mentală, competiție.

VERDE: Evoluție, studiu, echilibru, perseverență, respect şi iubire de sine, empatie.

ALBASTRU: Comunicare, unitate, sentimente adânci, pace, dragoste spirituală, multumire.

INDIGO: Natura universală, clarviziune, intelectualitate profunda şi spiritualitate, cunoştințe nelimitate.

VIOLET: Misticitate, încântare, farmec, înțelegere spirituală profunda.

ALB: Motivatie spirituala, expansivitate, rugăciune, unitate.

AURIU: Iertare, bucurie, abundență, libertate, încredere.

REPARTIZAREA CULORILOR AURICE IN SPATIU

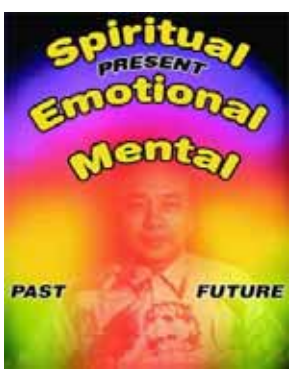

Fiecare culoare are propriile calități şi scopuri. Imaginați-vă un cerc colorat. Fiecare culoare este un anume segment al cercului. Nici o culoare nu este mai bună decât celelalte. Fiecare are propriile caracteristici, propriile trăiri.

Partea dreaptă, partea stangă a fotografiei Aurei: indică latura activ expresivă sau latura masculină, personalitatea pe care individul o lasă spre exterior pentru a fi văzută de către ceilalți. Culoarea în această poziție este indicativul personal sau cum ne înfățişăm noi celorlalți.

Această parte a imaginii mai dezvăluie trecutul recent. Dacă în această poziție nu este nici o culoare, aceasta poate însemna o pierdere sau dorința de a se desprinde de trecut, poate o mutare recentă sau o profundă transformare personală. O gaură de acest gen poate indica o transformare majoră şi abruptă, de orice fel.

Partea stângă, partea dreaptă a fotografiei: indică feminitate, receptivitate, sentimentalism, zona personalității care receptează, simte, acceptă şi îşi imaginează. Culoarea, în această poziție, este indicativ pentru ceea ce creează propria persoana în viitorul apropiat. Dacă aici apare o aglomerare de culori, persoana respectivă va fi foarte concentrată pe acestea în viitor. Lipsa culorilor în această poziție, înseamnă o confruntare a persoanei cu amintiri şi evenimente din trecut.

Centrul fotografiei Aurei, deasupra capului persoanei, indică prin ce trece acea persoană în momentul prezent. Dacă există o bandă de lumină colorată, arcuită deasupra imaginii, putem şti care sunt speranțele, țelurile şi aspirațiile persoanei. De exemplu, un arc indigo sau albastru poate dezvălui că persoana respectivă are aspirații spirituale sau artistice. Un arc roşu indică țeluri materiale

în domeniul afacerilor.

Aura spre exterior indică expansiune spirituală, expresivitate, extrovertire, activitate socială, dorință de comunicare, optimism, simțul aventurii.

Aura spre interior indică concentrare spre interior, sensibilitate, tendință spre solitudine, meditație, pace, liniște sau odihnă. Poate însemna nevoie de exprimare.

TENDINTA VIITORULUI

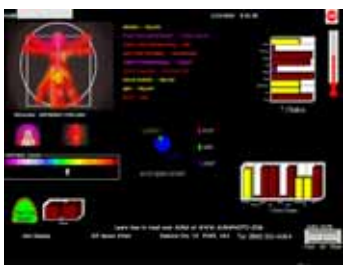

În viitorul apropiat, spitalele vor fi o combinație între tehnici chirurgicale moderne şi echilibrarea energiei spirituale. De exemplu, ți-ai sucit încheietura mâinii. Intri în spital si un consilier spiritual îți evaluează energia. Această persoană instruită în domeniu, foloseşte echipamente moderne de vizualizarea a aurei pentru a-ți evalua afecțiunea.

Practicantul percepe în jurul încheieturii puțin roşu şi puțin albastru. Îşi plimbă palma în jurul încheieturii tale şi prin Aura ta. Îți cuprinde apoi cu grijă încheietura şi te simți imediat mai bine. Consilierul introduce observațiile în computer: "Arată ca un ligament deplasat". Te trimite apoi la Radiologie pentru a identifica eventualele fracturi.

Apoi urmeaza CRM - Camera de Rezonanță Magnetică. În viitor, CRM-ul va reda pe un monitor nu numai corpul fizic, ci şi energiile din jurul acestuia, sub formă de culori. Pe un monitor 3D, se va vedea o entorsă, un ligament deplasat, înconjurat de nori de culoare roşie. Medicul va aplica o procedură mecanică blândă pentru a repoziționa corect ligamentul.

După repoziționare, pe monitor se va vedea că în jurul încheieturii apar câteva culori mai reci. Un tratament homeopat îți va fi prescris pentru a-ți calma durerea şi a reduce inflamația. Tot medicul te va sfătui să vorbeşti cu un consilier spiritual pentru a afla cauzele producerii accidentului.

Împreună cu consilierul, vei afla că în subconştientul tău îți doreai să te accidentezi pentru a putea sa-ți iei o zi liberă de la serviciul tău stresant şi plictisitor, pe care de fapt îl urăsti. În final decizi să-ți cauți un alt job, care să te reprezinte în mai mare măsură, o poziție în care să te simți mai bine, şi de ce nu să te şi distrezi?!

În viitor, un medic generalist, va putea folosi culorile de pe un panou pentru a face informațiile mai uşor de înțeles pacienților săi. Acest sistem poate ajuta oamenii sa vadă ce se întâmplă în spațiul lor personal, ceea ce ar putea însemna pentru ei primul pas spre transformare.

BIBLIOGRAFIE:

Alfred, Jay, "Our Invisible Bodies: Scientific Evidence for Subtle Bodies", Trafford Publishing Baltz, Jennifer and Carl Edwin Lindgren. Aura awareness: What your aura says about you. Nevada City, CA: Blue Dolphin Publishing.

Brennan, Barbara Ann, *Hands of Light : A Guide to Healing Through the Human Energy Field*, Banta Brennan, Barbara Ann, *Light Emerging : The Journey of Personal Healing*, Bantam Cayce, Edgar, *Auras*, ARE Press.

Kilner, Walter J., *The Human Aura*, Citadel Press Krippner, Stanley and Rubin, Daniel, *The Kirlian Aura: Photographing the Galaxies of Life*, Anchor Press.

Doubleday Larson, Cynthia Sue, *Aura Advantage*, Adams Media Leadbeater, C.W., *The Chakras*, Theosophical Publishing House.

Carl Edwin Lindgren. Capturing your aura: Integrationg science, technology, and science. Nevada City, CA: Blue Dolphin Publishing.

Carl Edwin Lindgren. A review of Aura imaging photography by Johannes Fisslinger. Journal of Religion and Psychical Research.

Carl Edwin Lindgren (1995 Jan.). Capturing your aura on film. Fate Moss, Thelma, *The Body Electric: A Personal Journey into the Mysteries of Parapsychological Research, Bioenergy, and Kirlian Photography,* Los Angeles, J.P. Tarcher.

Panchadasi, Swami, *The Human Aura. Astral Colors and Thought Forms*, Advanced Thought Publishing, Chicago.

---

* cercet. şt.

** cercet. şt., Centrul de Tehnologii Bioinformationale, Compania NEOTEK

CORELAȚIA DINTRE SALARIAT (MEMBRU) ŞI ORGANIZAȚIE

Col. (r) prof. univ. dr. ing. Eugen SITEANU*

Abstract

Individual spirit evolves from a state of body, mind, intellect, and then the individual have the three gotten together in the state of soul, and finally, in the state of spirit. Organizational spirit appears, analogues to the individual stages, as Re-Active, Responsive, Pro-active, Inter-active, and finally, Inspired.

The correlation between the individual and organizational manifestations of spirit, as Harrison Owen has told us, appears as Body – Re-active organization; Mind – Responsive organization; Intellect – Pro-Active organization; Soul – Inter-Active organization, and finally as Spirit – Inspired organization.

Studierea corelației dintre individ şi organizația din care face parte trebuie să se facă într-o manieră holisitcă, integratoare deoarece orice individ trebuie să aibă un scop în viață (în caz contrar individul acela nu ar fi un om adevărat) pentru care să-şi utilizeze puterea minții, a spiritului şi trupului nu numai în folos propriu ci şi pentru propăşirea organizației sale.

În sens metafizic această corelație nu poate fi percepută cu simțurile noastre deoarece acest fenomen sociologic este rezultanta acțiunii unui număr mare de factori dintre care câțiva sunt esențiali, o parte sunt principali, unii sunt secundari, iar alții nesemnificativi. Alături de cauzele principale (esențiale) care determină corelația, mai sunt şi altele neesențiale (secundare), greu de identificat şi de măsurat însă a căror influență (acțiune) cumulată poate determina substanțial modul de manifestare a corelației studiate. De exemplu, între încadrarea cu personal (totalitatea salariaților unei organizații) şi rezultatele obținute de organizația (firma, instituția etc.) respectivă există o legătură directă, dar care nu este unică. În organizațiile economice, sau în cele de învățământ, se manifestă nu numai relații determinate ci şi altele funcționale, atunci când relațiile dintre cauze şi efecte se exprimă univoc, denumite relații de tip statistic şi descrise de anumite legi statistice.

Termenul sau noțiunea de corelație provine din limba latină (corelatio) însemnând „relație cu" şi exprimă legătura sau relația reciprocă dintre două ori mai multe proprietăți/caracteristici ale fenomenelor sau proceselor complexe. Dar legile sociale (care guvernează societatea umană) nu sunt obiective ca legile naturii şi totuşi s-a constatat că şi acestea acționează în afara voinței oamenilor.

În România, Leonida Colescu a pus în evidență legătura dintre căsătorii şi starea economică a țării (Mişcarea populației României în anii 1901-1903,

Bucureşti, 1911) demonstrând grafic că cele două procese sunt legate, sunt corelate [1].

Un asemenea demers necesită o echipă de cercetători, investigații laborioase şi un timp îndelungat, ceea ce ne-a determinat să alegem o altă cale şi anume folosirea unor cercetări, mai precis a rezultatelor unor cercetări şi în primul rând cele ale lui Harrison Owen [2]. Acesta a ajuns la concluzia că învățarea nu e altceva decât evoluția conştiinței şi de aceea rolul central al unei organizații, ca o comunitate a învățării, este de a facilita această creştere a conştiinței, atât a indivizilor cât şi a manifestării colective ceea ce poate fi numită „conştiința organizației". Mai demult se vorbea despre corpuri ale cunoaşterii, abilități şi atitudini, ca piese/elemente ale învățării, dar astăzi toate acestea cer un context care e de fapt starea sau nivelul conştiinței realizate de organizație şi de indivizii ce fac parte din ea.

Thomas Kuhn explica teoria sa (Structure of Scientific Revolutions) în care dezvoltarea ştiinței nu s-a produs linear ci mai ales prin unele salturi de schimbare a paradigmelor.

Aşa, de exemplu, în Babilon, cu mii de ani în urmă, Pământul era conceput ca un disc plat având deasupra ca acoperiş, o semisferă, cu stelele lipite pe ea, ca nişte diamante – aceasta a fost paradigma Babilonului. La această paradigmă erau ataşate o serie de cunoştințe, priceperi (iscusințe, abilități) şi atitudini.

Dar, cu timpul au apărut unele discrepanțe, care nu se potriveau cu paradigma, privite ca excepții de la regulă. Când excepțiile s-au înmulțit şi au devenit mai multe decât regulile a fost necesară o altă paradigmă – cea a lui Copernic în care fenomenele şi obiectele au căpătat un sens rațional, dar au trebuit să fie modificate vechile cunoştințe, deprinderi şi atitudini.

De la paradigma lui Copernic s-a trecut apoi la cea a lui Galileo Galilei, care a fost acceptată şi utilizată până la apariția paradigmei lui Newton. Dar, în sec. XX Einstein a elaborat teoria relativității şi a apărut paradigma lui Einstein.

Rezultă că învățarea se produce în două feluri: învățarea normală şi învățarea înaltă, care se practică atunci când se schimbă paradigmele. Învățarea normală are loc între 2 paradigme şi constă în lămurirea conceptelor şi teoriilor ce decurg din ultima paradigmă apărută.

În demersul nostru am acceptat ideea că învățarea înseamnă transformare, rolul comunității de învățare fiind de a facilita această transformare (evoluția conştiinței).

În continuare este nevoie de a explica treptele conştiinței sau nivelele conştiinței în corelație cu procesul de învățare urmând cu atenție modul cum călătoreşte şi se dezvoltă spiritul omului. Fiecare dintre noi are minte, spirit şi conştiință, prin care se deosebesc ființele umane de celelalte ființe de pe Terra. Oamenii pot avea spiritul de echipă şi conştiința de echipă, dar mai utilizată şi mai pe înțelesul nostru se pare că este expresia/sintagma de spirit de echipă.

Spiritul evoluează (se dezvoltă) întrucât copilul porneşte de la un spirit incipient, spiritul creşte o dată cu copilul şi apoi cu tânărul care se maturizează şi devine spirit, adică ceea ce îl reprezintă pe om, pe fiecare dintre noi. Treptele devenirii noastre spirituale sunt reprezentate în figura nr. 1 şi trebuie citite de jos în sus în următoarea ordine: corp, minte, intelect, suflet şi spirit.

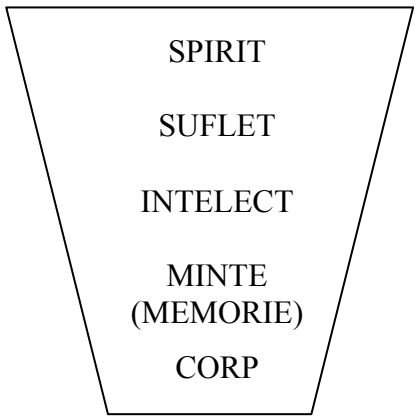

Fig. 1 – Treptele devenirii spirituale a omului

Harrison Owen spune că orice spirit apare pe lume ca un corp, bineînțeles un corp de bebeluş. Operând la nivele de corp, spiritul, respectiv conştiința acelui copil se limitează la nevoile de bază/esențiale ale omului (respirație, mâncare, căldură etc.). Din nefericire există oameni care şi-au petrecut întreaga viață la acest nivel şi nu au putut să evolueze din cauza unor boli.

Dacă spiritul evoluează de la corp ajunge la stadiul de minte, ca manifestare a spiritului, în care omul găseşte cuvintele potrivite pentru a defini realitatea şi a gândi/a raționa. Dar, în acest stadiu, omul nu înțelege tot ceea ce-l înconjoară căci mintea sa are limite.

Pentru a depăşi această limită este nevoie de evoluție către următoarea transformare a omului în intelect, care ne dă puterea de a fi conştienți de calitatea gândirii noastre. Intelectul este de fapt o formă de manifestare a spiritului ca ființă rațională, care meditează, care reflectă, care există într-un corp şi are gânduri şi care are capacitatea de a se mişca dincolo de gândurile de moment spre un viitor imaginat (de înțelepciune). În această etapă, a spiritului ca intelect, autocunoaşterea este prezentă, dar pericolul este acela că, noi tindem să rămânem încuiați în acel eu – înțeles ca intelect, adică noi suntem prea mult în capetele noastre în defavoarea relației noastre cu corpul şi mintea noastră. În această stare omul tinde să separe corpul de minte şi apoi îi este foarte greu să le adune împreună din nou [2].

În stadiul de suflet, spiritul le integrează pe ambele (mintea şi corpul) şi de aceea Owen consideră că sufletul este spiritul care se manifestă ca integrator al corpului (trupului), minții şi intelectului. Dar, tot el spune că ar fi bine ca acest spirit (cu tot cu trup, minte şi intelect luate împreună) să se ridice şi să se înalțe spre cer pentru a deveni spirit cu adevărat, astfel încât să nu fie limitat la „acum

şi aici" şi să privească dincolo de timp şi spaţiu. Unii numesc această scânteiere-inspiraţie (a fi în spirit), dar Owen o numeşte „ca fiind orice noi putem fi – care este spirit" [2].

De aceea a şi apărut ideea că „omul nu este, ceea ce este ci ceea ce crede el că este". Organizaţiile pot fi privite/considerate şi ca o evoluare/dezvoltare/ transformare a cuantumului de conştiinţă sau a spiritului. Deja ne este familiară expresia de spirit organizaţional, dar Owen introduce expresia: „învăţarea organizaţională ca evoluţie a conştiinţei" („Organizational Learning as the Evolution of Consciousness"). Există o analogie perfectă între stadiile individului (omului) sau stări ale conştiinţei (spiritului) şi stările organizaţiei:

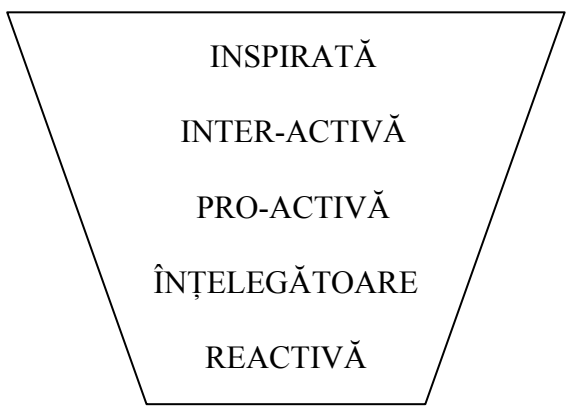

Fig. 2 – Stadiile organizaţiei, prin similitudine cu stadiile individului

Bineînţeles că şi în această figură se va citi de jos în sus, la fel cum s-a procedat şi la figura nr. 1. Spiritul organizaţional apare la început ca re-activ şi se manifestă prin idei mari, multă energie, dar prin înclinarea către reinventarea roţii. Această înseamnă că deşi organizaţia face ceva, cheltuieşte prea multă energie şi dacă nu se va strădui să facă ceva mai inteligent, va deveni foarte curând epuizată şi va da faliment.

Folosind cuvintele pentru a defini ce face organizaţia, aceasta devine *înţelegătoare*, în sensul că toate lucrurile sunt aşezate pe rafturi şi când un client cere biscuiţi, vânzătorul *înţelege* şi-i dă aceluia exact ceea ce a cerut.

În acest stadiu cei din organizaţie nu înţeleg de unde vin biscuiţii sau ce va face clientul cu biscuiţii dar ei vor găsi imediat ce li s-a cerut. Totul va merge bine cât timp cuvintele coincid cu realitatea dar când se produce o schimbare este necesară înţelegerea, adică să se meargă dincolo de cuvinte, la rădăcina lor (în trecut) şi la potenţiala lor aplicare (în viitor) [2].

Organizaţiile pro-active sunt nu numai raţionale ci şi capabile de a planifica (într-un viitor imaginat). Prin analizele care le fac, ele înţeleg ce înseamnă procesele, lucrurile şi fenomenele întrucât au manageri raţionali, care fac planuri strategice şi concep structuri. În acest stadiu organizaţional există o logică pentru orice şi toate acţiunile şi activităţile sunt logice. Organizaţia aceasta va funcţiona foarte bine atât timp cât lumea rămâne aşa cum era

înțeleasă de oamenii organizației. Dacă lumea se schimbă logica organizației nu mai are sens, pentru că organizația a uitat de client, de nevoile acestuia, de transformarea lui, de parcă organizația ar fi creat lumea şi nu invers. Ca urmare există, în acest stadiu, două posibilități pentru organizație: dezvoltarea ei sau evoluția spre un nivel superior care înseamnă organizația inter-activă. Aceasta, zice Owen, este manifestarea spiritului care nu trăieşte doar pur şi simplu într-o lume a raționalității şi abstractului ci interacționează cu lumea şi inventează şi distruge structuri pentru a se corela cu acea lume schimbătoare. Deci organizația trebuie să găsească o cale, din o mulțime posibilă, pe care s-o aleagă sau s-o inventeze pentru a interacționa cu lumea. Această organizație va avea încă o formă, o structură şi mai trebuie să evolueze mai departe către stadiul de organizație inspirată, în care timpul nu mai este atât de important, iar performanța întrece/depăşeşte capacitatea tehnică, ceea ce înseamnă că este *inspirată*. Putem vedea aceasta în performanța unei orchestre simfonice, când aptitudinile/priceperile tehnice se transformă în muzică pură, sau când o echipă de cercetare depăşeşte posibilitățile ei aşteptate (tradiționale, normale) şi zboară (îşi ia zborul) la înălțimea ideilor şi realităților la care nu s-ar fi putut nici măcar gândi înainte.

Într-un asemenea moment, spune Owen, într-un mod în care cunoştințele raționale nu ne-ar fi permis niciodată, constatăm că aceasta e calea care trebuie urmată.

Relația dintre manifestările spiritului individual şi organizațional este mai mult decât analogă, fiind chiar corelativă, după cum afirmă Owen. El spune că noi suntem şi noi devenim ceea ce suntem, în relație directă cu organizațiile din care facem parte. Prin acelaşi simbol (semn), organizațiile noastre reflectă starea evoluționară a indivizilor care fac parte din acestea. Corelațiile dintre manifestările spiritului individual şi organizațional se prezintă ca în tabloul conceput de Owen (fig. 3).

Nr.crt.	Stadiile de evoluție ale:	
	Organizației	Individului
5.	Organizație inspirată	Spirit
4.	Organizație inter-activă	Suflet
3.	Organizație pro-activă	Intelect
2.	Organizație plină de înțelegere	Minte
1.	Organizație reactivă	Trup (Corp)

Fig. 3 – Corelațiile dintre organizație şi individ [2]

O organizație care a atins stadiul de *proactivă* (nivelul proactiv) este locul familiar pentru indivizii care există la nivelul de intelect (nivelul spiritual de intelect). De regulă, fiecare dintre indivizii acelei organizații este un intelect, adică a ajuns la stadiul de dezvoltare de *intelect*. Unele organizații vor fi

provocate şi puse sub semnul întrebării de câte un individ care se manifestă ca suflet (care a ajuns la faza de evoluție a spiritului corespunzătoare sufletului), dar va fi trasă înapoi de unii indivizi de nivel minte sau de nivel corp (trup). Dacă o persoană de nivel intelect are şansa să fie admisă într-o organizație interactivă atunci ea va fi provocată să se ridice la nivel suflet şi chiar va fi ajutată de organizații pentru a evolua.

Prin urmare, transformarea (evoluția) organizației şi transformarea individuală (individului) nu sunt în relație de subordonare: primul-secundul ci sunt în corelația: „amândoi împreună şi toți în acelaşi timp" („both together and all at once"). Punând în discuție faptul dacă noi trebuie să ne transformăm ca indivizi înainte ca noi să putem să transformăm organizația înseamnă că pierdem din vedere esențialul. Iar esențialul este că organizațiile şi indivizii se vor transforma, respectiv vor evolua împreună sau nu vor evolua deloc.

Eu, de exemplu, am evoluat împreună cu Universitatea Națională de Apărare „Carol I" şi am ajuns împreună la stadiul de suflet, respectiv de organizație inter-activă, fiind deja gata de a ne lua zborul şi a deveni spirit, respectiv organizație inspirată, ceea ce înseamnă de fapt ultimul şi cel mai înalt stadiu de dezvoltare sau evoluție.

BIBLIOGRAFIE:

[1] Alexandru Isaic-Maniu, *În căutarea optimului*, Editura Albatros, Bucuresşti, 1985, pp.206-211.
[2] Harrison Owen, *Learning as transformation,* http://www.context.org

* Universitatea Națională de Apărare „Carol I"

PARANORMAL ENERGO-INFORMATIONAL PHENOMENA IN THE SPHERE OF CREATIVITY

Traian D. STĂNCIULESCU*

Abstract

Lucrarea prezintă într-o succesiune logic structurată o serie de manifestări paranormale în sfera creativității umane, istoric exemplificată, şi formulează un ansamblu de explicații posibile, întemeiate pe contribuțiile recente ale teoriei cîmpurilor energo-informaționale, respective ale biofotonicii.

***Cuvinte cheie**: creativitate, paranormal, rezonanță, performanță, ipoteze explicative*.

The association of creation moments of the creative discourse with the transcendental, supra (sub)conscious mind or paranormal, is evident from the conclusions of three interpretative approaches.

1. In the acception of the creationist doctrines, on starting with the archaic (mythical) up to the contemporary (theological) ones, the real creative action is allowed only to the Divinity. On the "vertical" axis Divine Creator – human being, the idea of creation acquired a double significance, namely:

a) either as an "up – down" relationship, of the Creator with the "creature", a hypostasis in which the freedom of creation of the human being is completely subjected to the divine will;

b) or as a "down – up" relationship in which the man's freedom of creation is limited to the argumentation or to the eulogy of the divine work.

2. The presence of the abyssal resources of the subconscious mind in the process of creation has been ignored in the long period of immaturity of the science of the mind. The development of this process has been incorrectly associated only to the realities which are "external" to the creative being. It was only at the beginning of the century when the psycho-analysis could explain the paradoxical moments of creation as a result of a process of detensioning – sublimation of some hidden psychical stresses, accumulated in circumstances and times often ignored.

3. Events which took place at the extent of creation in really exceptional conditions, engaging psycho-informational dimensions found beyond the explicative power of the traditional psychology or psycho-analysis, accredited more and more the belief that the creative, act "can be a phenomenon partially determined by both paranormal cognition and paranormal causal influences" [cf.

Godefroy, 1976: 162]. The universe of such creative manifestations represents the object of interest of parapsychology, the experimental science of the non-elucidated psychic phenomena, psycho-biophysics, psycho-energetics or psychotronics, as it has been recently called. These denominations have the task of outrunning the unjust placing of parapsychology in the sphere of irrational by the dogmatic advocates of "scientific materialism". In fact, on trying to get closer, explicatively, to the "white sones" of the human knowledge which exist at the boundary between "sensible" and "supra-sensible", this discipline – more and more rigorously set up – tends to become that "metaphysical physics" (Jean Charon) of which the future has a fundamental need.

I. Paranormal creative phenomena: some known examples

We have to admit that – unlike other categories of "paranormal" manifestations, on starting from telepathy and telekinesis up to pre-cognition and "survival of the spirit" which were constantly studied – the sphere of creativity was not until now the object of a systematic research by the parapsychology specialists. That is why with the aim of associating possible rational explanations we shall mention - from the specialized literature - some categories of "psi" phenomena which took place in the universe of the human creation.

(1) *Exceptional manifestations of some "simple" aptitudes*, directly or indirectly engaged in the creative approach such as for instance.

a) *The phenomenon of hypermnesy* [Tocquet, 1967: 65-66] aims at the assimilation and faithful reproduction of a great deal of information, of some events or facts, unconsciously or consciously mastered in a more or less distant pats. In the history of this phenomenon, the have been registered many cases of involuntary or voluntary hypermnesy, foreshadowing superior or intellectual (creative) performances. This it would be enough to mention the play-writer Racine – capable of reciting entire tragedies only after one reading - the historian Nicolae Iorga – capable of reproducing pages from books which he seemed only to look through (in fact his vast bibliographical notes was often written only by quoting them from memory), or the linguist Gasparo Mezzofanti, the man who knows 140 languages (54 as if a native-speaker) and 72 dialects.

In the sphere of the same phenomenon we could also include the performance of the prodigal computer-men (such as, for instance, Paul Lidoreau who, in front of many scientists, mentally performed, besides other problems, the addition of 10 numbers each having 36 figures randomly chosen), or of the great chess players capable both of reproducing from memory entire games and of playing "blind games" without looking at least once at the chess table (e.g. Alehin often gave simultaneous fames with 32 parteners).

b) *The phenomenon of "aprioristic" (holistic) knowledge* allows the correct grasping of the solution of a very complex problem (theoretical or technical), not directly studied. It is well-know the aptitude of the famous plane designer A. Tupolev to find almost instantaneously ar error in a long series of complicated calculations at whose elaboration he did not take part [Komarov, 1978]. Similarly, we can note the case of those super-technicians capable of localizing - on a strictly intuitive level - the malfunction of one out of many thousand circuite in a macrocomputer.

(2) *The precocious manifestation of some "complex" creative aptitudes* is sometimes present at an age and under conditions which, normally, would not have permitted them. This kind of examples is better visible in some domains [Voronoff, 1967: 107-111].

a) In music, it is known the fact that Mozart was playing piano when 3 years old, composed his first concerto at hapsichord when 4, and at the same age, demonstrated the incredible fact that he could play the violin without previously learning to do so. Unusual precocious musical aptitudes were also proven by Beethoven, Weber, Grotech, Schubert, Mendelsohn et alt.

b) In mathematics, it is well-known the case of Frederic Gauss who eas calculating and solving numerical and geometrical problems when 3, and that of Blaise Pascal who, when 12, rediscovered the basic principles of geometry and, when 16, wrote an essay on cones.

c) In scientific research, this precocious performances of d'Alambert, Maupertuis, Condorcet et alt, assured them the election in the French Academy at ages varying from 20 to 30. Recently, an American, Bobby Gordon, passed magna cum laude his doctoral thesis in chemistry when only 11.

d) In literary creation, among the precocious geniuses we can mention Goethe who, when 3, had an acute feeling of the beauty, when 9 was reading and writing in a few languages, and V. Hugo who wrote Irlamene when 15.

e) Unlike the domain of the abstract creative activities, more adequate for some precocious manifestations, this precocious ness is less obvious in the domains of painting and sculpture where some practical abilities are needed. However, one can mention here the names of Vernet, Rafael, Michelangelo, Titian, Rubens, Picasso, Dali and of Bernini or Grasset, respectively, who all started their careers when between 8 and 13.

3. *The phenomena of simultaneity in the universe of the technical and scientific creation* define the "psi" manifestations of the creative relationships between general, particular and singular.

The history of the scientific creation known many cases when the same discovery was made by two or more researchers working independently one with the other. The studies of psycho sociology of science accomplished by Robert Merton record that out of a sample of 264 such cases, 179 were doublets, 51 triplets, 17 quadruplets, 6 quintuplets, 8 sextuplets, 1 septuplet and 2 nonuplets. It is famous the case of the energy conservation principle, discovered

almost at the same time by 16 researchers who were isolated from a spatial an geographical view point [Merton, 1965: 40].

Another strange coincidence is the registering at the patent offices in the great cities of the world of many applications for similar patents coming from different inventors. The statistical study of this category of phenomena reveals another strange aspect, namely, after the first temporal "recording" of a certain solution, the others – identical or very similar with the first one – follows one after another with a more and more accelerated frequency is why seems that the answer to the great problems of the world "always floats in the air".

(4) *Phenomena of activating the latent creative resources by the method of the hypnotic suggestion* were applied by specialists to some different profoundness and complexity levels. For example:

a) The experiments of Janet and Rochet made evident the phenomenon of cryptomnesy, of starting some availabilities acquired during the past in forgotten or ignored circumstances (e.g. the usage of a language learnt in childhood but forgotten ever since). Difficult to explain by conventional means is the case of Helen Smith who once when sleepwalking started speaking in Sanskrit, although she had never had the opportunity to learn it [Flournoy, 1900: 104].

b) The experiments of doctor Vladimir Raikov [Ostrander, Schroeder, 1973: 201-219] employed the method of "artificial identification" to stimulate the creativity of some students from the Academy of Fine Arts. On suggesting by hypnosis that they were the reincarnation of famous painters (Rafael, Repin), Raikov obtained a sensible gift augmentation of his subjects. Similar experiences have been successfully done in the sphere of the technical and scientific creation.

c) On suggesting to his pacients the hypnotic state of temporary regression, the psychiatrist Stanislav Grof "mapped" three levels of the human existance, namely, (1) the psychodynamic level comprising the assembly of the suppressed feelings of the subject liable of "creative sublimation"; (2) the level of perinatal experience, comprising the realistic or symbolic reliving of his own birth; (3) the transpersonal level of the cosmic, transcedental relivings, difficult to integrate in the limits of the rational thinking.

By their holistic-experiential components all these attempts to transgress the temporality are subordinated to the actional imperatives of the "New Age" stream: the releasing of the blocked energies, immobilized in emotional psychosomatic symptoms and the transformation of the "stone-still energetic equilibrium" in a "river of creative living" [Wurtz, 1992: 197-198].

(5) *Phenomena of complex creation are sometimes manifested in a state of trance or wakefulnese,* under the "sign" of an objective external inspiration.

a) A first group of such phenomena is represented by *the experiments with subjects lacking the education necessary for a certain domain of creation*. It is well-known the example of Rosemary Brown, a simple British woman, without any musical training, who was capable – in a state of trance – to "make the

transcription" of more than 600 scores in the style characteristic to Chopin, Liszt, Beethoven et. alt. [Celan 1991: 52-54]. Also in a state of trance, the writer Victorien Sardou revealed a strange skill as a sketcher, completely ignored during the wakeful state. In painting, it is well-known the example of the miner Augustin Lesage who pushed by some mysterious "voices from beyond" abandoned, when 35, his profession to become one of the most interesting "stylists" of the beginning of the century. In literature, it is famous the name of the printer Thomas James, "commissioned" to finalize – by "automatic transcription" – the last novel of Charles Dickens, remained unfinished after the author's death [Hemmert, Roudene, 1976: 151-156].

b) A second category of phenomena is defined *by the experiments with educated subjects manifesting personal creative aptitudes*. One should note in this sphere of "experiential" livings, the presence of Socrates' "daemon", of Van Helmont's "genius or of Byron's, "specter", Mozart was often obliged to tell the people around him: "Don't talk, don't disturb me; one sings in my ear and I have to put down the notes". The phenomenon of "creative inspiration" often invaded Rachmaninov: "All instruments were playing together ... These were not only isolated fragments, but an entire work" [Hemmert, Roudène, 1976: 216]. For B.P. Haşdeu, the mediumistic communication with his daughter Iulia, constituted an opportunity to "transcribe" some poems of great sensibility and to accomplish the Cîmpina Mausoleum (Romania) [Haşdeu, 1990: 9].

The possibility of "transcendental" communication was the object of a conference of am engineer, C.W. Meek, held in Washington in 1982, an opportunity to present the result of the technical co-operation between the human thinking and the transhuman spiritual entities, namely, the "Spiricom" technical system which allowed – by "ethero-electro-magnetic" means – the communication with an American scholar who died in 1962 [Celan, 1991: 53].

As an argument to support "the autonomy of the individual spirits" one can speak about the extra-corporality experiments of Karlis Osis and Janet Lee Mitchell [Wolman, Ulmann, 1986: 341] with the painter and writer Ingo Swann, capable of "traveling clear-sightedness", practically instantaneous visualizing of any desired place on Earth or even in the outer space. Such visions, appearing as well during drug-taking (let us remember that almost every genius used one drug or another as a "stimulus"), constitute themselves in powerful sources of "creative inspiration". It might be, as C. Kerneiz puts down, that this inspiration should be only a "more or less "astral dedoubling", being an unconscious and hidden (passive) phenomenon, a reason for which the ancients used the same name for both poets and fortune tellers, namely, yates" [1990: 65].

II. Some possible explanations of the parapsychical creative performances

As we have already suggested, if only one of the numerous experiences considered as "paranormal" in the history of human creation would prove right,

it would involve the adequate modification, maybe even the total restructuring of creatology. The fact that many of the manifestations included in the area of interest of parapsychology became widely known, being certified by well known specialists from different areas of activity, calls for their research with the means of scientific rationality.

Classical attempts at explaining the creative potential were more or less subordinated to this requirement, being hallmarked by the disputes among the following theories:

(a) The transcendental theory considers creativity as a "given of divine grace", bestowed only on the "chosen" ones. Being under the influence of "muses" from suprasensitive spaces, the creator would only have the passive mission of receiving the original messages of the transcendental sources.

(b) The *predeterminist theory* supports the total dependence of the creative manifestations on the heritage coming on the line of the informational-genetic accumulations, believing that a genius is the result, and not the "fruit" of the evolution of a whole genealogical tree.

(c) The *ambientalist theory* considers that the creative aptitudes of the individual – being "acquired" and not "inborn" – are exclusively determined by the socio-cultural context that characterizes the becoming of the human being. According to such an opinion, the control of the environment – through education, for instance – could lead to the accomplishment of the desired level of maximum creativity for each individual. This is how Balzac of Edison's statement that talent would be 1% "inspiration", the rest of 99% being nothing else but 'perspiration', that is the effort of instruction, practice etc. should be understood.

The contemporary researches related to the psychology of creativity suggest that there can be traced a natural mediating line between the "inborn" and the "acquired", in the sense that "education and practice can push the limits imposed by heredity" [Stoica, 1983: 32]. On the other hand, by researching the phenomenon of apriorism ("given"), the "parapsychical" and the "paraphysical" disciplines propose unconventional explanations, which are, however, susceptible of integration in the scope of the scientific rationality.

Trying to compensate for a certain lack preoccupation of creatology, we shall try – by researching the "exotic" categories of phenomena met in the area of ingenious creation [Stănciulescu, 1993] – to associate plausible explicative hypotheses to them, whish already been formulated for broader situational contexts. Thus:

(1) As we have already seen, the exceptional manifestations of some "simple" attitudes, directly or indirectly engaged in the creative approach aim at the phenomenon of hipermnesy (voluntary or involuntary memorization of a large quantity of data, information, facts etc.) and the phenomenon of holistic knowledge, permitting the aprioristic discovery of an unknown problem.

The capacity of the human being of accurately updating apparently forgotten information, in various circumstances of life or even death (see the phenomenon of reviewing the smallest details of an existence within a few seconds [Moody, 1977]) generated a whole range of explicative attempts, coming either from the "esoteric" disciplines or from the "rationalist" ones: psychology, psychiatry, biophysiology, physics etc. Despite the terminological differences, a common idea can be found in all these attempts: that memory does not only have the brain as a physical support, but also the vibratory field generated by the whole activity of the brain. According to the two subfields, we distinguish a "conscious" (voluntary) memory and a "subconscious" (involuntary) one, functioning at the level of the vegetative system, and an "un(sub)conscious" (involuntary) one, abyssal, from the bio-psycho-field level.

Voluntary memory represents the effect of the bio-chemical-physical activity developed by the brain at synaptic level, meant to insure the release "upon order", like a supercomputer, of the essential information, necessary to the human being. The fact that, as testified by experimental neurology [Schiff, 1991: 37], memory "resists" even after destroying large portions of cerebral mass, suggests the following two conclusions:

a) the mnesic function is distributed at the level of the whole brain (2% of the cerebral substance being enough to ensure the holographic image of the whole [Schiff, 1991: 37]);

b) the existence of a trans-substantial cerebral mechanism, able to permit the manifestation of the "long term" memory, of the "abyssal" memory.

The functionality of this secondary type of memory (aurical, mental, morphic or resonating, the memory of the "causal body" of the "superego", as it is often called) can be revealed from the researches of the neurosurgeon Karl Pribram [1971]. On the background of the holographic theory developed by Denis Gabor, Pribram argues the possibility of keeping the information in the "mnesic waves" (interfering specters of Fourier type) of the vibrating field generated by the whole bioelectrical activity of the brain. These informational structures, maintained latent, can be actualized (translated at the level of cerebral activity) through a resonance mechanism triggered by the substantial vibrators from the brain. Such a valuable intuition can only now be supported, through the "biological lasers" theory, which explains both the generation of laser (polarized light, monochromatic coherence etc.) "biological light" (bioluminescence), and the "bio-technical" instruments (cell, organ or organism as a whole) similar to technical lasers, which permit the generation of the mental holograms.

If attention represents the psychic stimulus generating "conscious" memory, emotion represents the triggering cause of the "sub(supra)conscious" memory. At the level of the creation process, both mechanisms are engaged: the first one in the analytical-experimental knowledge, the second, in the holistic-experiential knowledge.

This last type of knowledge is also responsible for the manifestation of the phenomenon of "spontaneous" solving of some complex problems. A mechanism of "informational resonance" is instituted, this time between the bio-psychic field of the human sensor and the vibrating field of the reference system (the ensemble of electrical micro-resonators in the case of computer circuits, for instance), where any dysfunction can be relatively accurately seen (localized). In the case of theoretical problems (finding an error in a long range of complex conceptual relations), the explanation also imposes – besides semantic variety, postulating the intuitive localization of some malfunctions in the overall coherence of the reference scientific "text" – the complementary considerations of the hypothesis of "form waves" [Foye, 1975]. According to this hypothesis, not only objects (three-dimensional entities) could generate low frequency undulatory fields (emphasized by radiesthesic practices), but also the (biodimensional: drawings, images etc.) symbols. The concentration of the suprasensitive subject on an image permits the "recognition" and the holistic evaluation of the functionality of the whole (finding an error in an ensemble of calculations, for instance), the recording and even the transmission towards another receptor of the wave front specific to the respective symbolic "text" [Ostrander, Schroeder, 1973: 452]. Human conscience appears thus, both at micro- and macro-phenomenal scale as a "translator of frequencies that analyzes preexisting patterns by holistic resonance" [Rampa, 1977].

(2) The precocious manifestation of some genial creative talents also finds of ensemble of explanations more or less motivated-validated. The metaphysical scope of Plato's anamnesis ("creating means remembering") can be found in the modern variant of the modern collective unconscious postulated by Carl Jung (according to which the archetypes of some fundamental creative manifestations would be preserved at the level of a supraindividual "mnesic field"), in the "collective supraconscient" (Freud), or in Karl Popper's "third world" (proposed as an informational level without "knowing subject"). In the terms of Oriental philosophy, the "Akashic document" can be associated to this "collective memory", codifying at whole spiritual experience of humankind at "cosmic" level. With such a code, possible to understand as an electromagnetic radiation indefinitely preserving the fundamental physical information of human kind in the "skies", the individual could resonate from early childhood, showing creative phenomena of precocity.

The different doctrines of metempsychosis, from the conception of karmic necessity to that of fortuitous reincarnation, could explain, on the other hand, the presence of precocious talents. Jean Charon [1977] formulates a "physical-metaphysical" variant of this type of theory, scientifically arguing the possibility that the electron represents the long searched "spiritual eon", able to mediate the resonance of man with divinity. An ingenious binary matrix mechanism is associated to the electron, in order to give credit to the idea of its possibility of stocking and transforming (enriching) some specific information, indefinitely

preserved even after the disappearance (death) of the particular (psychic) structure where the electron had been integrated. By playing a part in the constitution of a new informational structure (human entity), the electron could become the seed of the creative reactivation of some past experiences, through a mechanism of holographic memory: the particle reflects the whole.

According to David Bohm's appreciation, by recording the meaning-bearing information regarding the environment, the electron plays both a role of "observed" and "observer" in the context of the holonomic theory of the "participatory" Universe (developing a holographic model of spatial-temporality, characterized by the existence of a wrapped, potential, non-manifested order of a latent "informational memory" able to become wrapped order, actualized into coherently structured manifestations).

(3) The phenomenon of the reactivation of a latent (creative) cognitive potential by hypnotic means is susceptible of complex explanations. Thus, the cases of cryptomnesy can be the effects of triggering by hypnotic suggestion of the resonance between the substantial vibrators of the brain with the individual or collective mnesic field for the "adduction" in the area of the conscious of the information stocked outside the conscious. In the case when this information represents gains of some transindividual experiences, the role of the hypnotist is to energetically trigger a mechanism of informational recovery impossible to manifest when awake.

The stimulation of creativity by the procedure of "artificial identification" (Vladimir Raikov) represents, on the one hand, the result of the activation of a part of the usually latent cerebral cells (85-90% of the brain). The Oriental theory of "force centers" [Leadbeather, 1927], arguing through special practices (yoga, zen etc.) in favor of the possibility of releasing the Kundalini energy is complementary to such a perspective. On the other hand, the symbol offered as a stimulating support for the suggested subject (the name of a famous painter, rooted in the brain, for example) represents a way of access towards the "collective unconscious", an endless source of "creative resonance".

The phenomenon of temporal regression testifies for the passage of the hypnotized subject through three experiential stages (psychodynamic, perinatal, transpersonal), also engaging – beside the triggering of the latent individual memory – the action of a transcendent "cosmic memory". The experimental validation of the anamnesis phenomenon – anchored into an existence, which transcends the "terrestrial" bio-psychical one – represents an important argument in favor of the hypothesis that people are born with talents, aptitudes and powers accumulated in other lives.

(4) In all the mentioned situations, the creative potential is triggered in the virtue of the law of mentalism [Segno, 1930:2-3], according to which "reason" (creative power) produces the psychic energy necessary to the creative action (will). The process maintains its dialectics both at individual and at trans-individual level: "the power of thought" generates specific vibrations ("waves of

thinking") in the individual or collective psychic field which overcome any limit, being susceptible of reception at the level of any brain being in harmony (on the same "frequency") with the generating spirit. What happens, in fact, is an unconscious phenomenon of telepathic transmission, where the two poles of the transmission ignore the process as such. This very process can be responsible for the apparition of the phenomena of creative simultaneity.

The theory of morphogenetic fields, proposed by Rupert Shaldrake [1985] permits a relatively recent explicative variant of such simultaneity: the apparition of a "morphic germ" (a creative idea, for example) would attract by a quasi-instantaneous resonance process the entire preexisting information, able to orient its subsequent development. On the other hand, any (creative) information becomes a good of the collectivity in the moment of its transmission (integration) into the "morphogenetic field", where it contributes to the deepening of the "creodes", of the already existing "informational ways". In other words, in the moment when the morphic germ of a given creation is "launched" into the field of the "form beans", it becomes susceptible of reception and reactualisation all over the world. A second creation (similar, but apparently independent from the first one) will deepen the prefigured creode etc., until it becomes so deep that the respective creation becomes commonplace, being accessible to everybody. This mechanism would explain, beside the simultaneity of the apparition of some given creations, the amplification of the rhythm of apparition of the same problem solutions.

(5) The most complex explicative theories concern the phenomenon of "transcendent" creative inspiration, under the influence of some psycho-informational "etherical" structures. The multitude of the proposed hypotheses only allows us, in the best case, their enumeration, starting from the spiritistic theories – postulating the survival of the spirit after death and the possibility to communicate with it – to the considerations of the transpersonal psychology (represented by Carl Rogers, Abraham Maslow, Ken Wilber etc.), which regards the holistic process of "totalizing, integration, healing by the reunion with the self, with the ambiance, with humankind, with the universe" [Sheldrake, 1985].

On this theoretical background, postulating by some variant the paradigm of universal resonance, the paranormal phenomena, such as the one of the mediumnic creation could be explained by [Würtz, 1992: 189]: a) the existence of a subconscious secondary personality associated to the creative subject; b) the manifestation of a subliminal conscience – subconscious, un(sub)conscious – the emergence of which would produce the genial creation; c) the possibility of the spiritist to contact the spiritual superior plans, belonging to a "cosmic conscience", to obtain "creative information" and to reproduce it more or less symbolically; d) the manifestation of an "ancestral memory" able to offer knowledge that he did not acquired by himself to the subject; e) the existence of a "cryptic reservoir" of thoughts and memories which could serve as inspiration to the

creating subject; f) "crossed correspondence" among psychics, as a practically unlimited source of information.

Present in different forms in the considerations formulated so far, these explicative hypotheses also cover the cooperation (resonance) phenomenon of the genial creator with the “inspiring muse”, perceived as an “objective” reality. As an active beneficiary of such a resonance, the creator would only represent a special type of “medium”, disposing of exceptional psychic resources. However, there is one major difference between the two categories of “creative media” (passive and active): “Everything happens as though the artist would express himself beyond words, musical notes, picture or plastic, as long as, in the case of parapsychic phenomena, the power of the medium passes through the medium himself " [Hemmert, Roudème, 1976:157].

Going beyond the unilateralism and the polarity of the classical perspectives regarding the communication [Schaff, 1966: 146-170] (transcendental-idealist and naturalist-materialist), contemporary scientific research tries to reconcile them by the use of the ontological and the semiologic virtues of information, in order to support a fundamental thesis, that is: any process of creation is, in the end, a process of information-communication.

III. Integrating models of “psi” phenomena in the human creation: some alternatives

The informational models able to explain the “paranormal” phenomena belonging to creativity were proposed by the representatives of the neognostic school, from which we have already mentioned Arthur Kostler, Jean Charon, Fritjof Capra, Rupert Shaldrake etc. From the positions of scientific rationalism in the area of the Romanian research, we can mention the contributions of Paul Constantinescu, Mihai Drăgănescu, Victor Săhleanu, Virgil Stancovici, Dumitru Constantin, Adrian Pătruț etc. It results from these contributions the possibility to explain the “experiential” phenomena by the use of the most recent “experimental” discoveries of the human knowledge (such as the discovery of the role played by biophotons – as quanta of luminous information-energy and of bioluminescent emission – in the development of the biopsychic processes, the creative ones included) [Popp, 1989]. On the account of such discoveries, it becomes possible to design explicatory-unifying models, where paranormal phenomena find their place. We mention, in this respect, Adrian Pătruț’s hypothesis [1982] of defining a bioplasmatic domain in the subsidiary of the manifested physical reality, a domain which is responsible for the presence of the “exotic” phenomena (of creation included), of a “deep informational level”, as a stage of the nonmanifested wrapped order, respectively. In this respect, we consider that two complementary theories already mentioned in our paper, developed between 1993-1998 at the National Institute of Inventing from Iaşi, at the level of an interdisciplinary analysis, have an exceptional explicative force:

● *The biophotonic theory of "biological lasers"* [Stănciulescu, Manu, 2002], which had as an object to explain the effects, which, as an energo-informational source, light generates over the human organism; the explanation of the metamorphosis processes of the cosmic light into "biological light" (bioluminescence, "biological laser" emission) is able to account for the genesis and the properties of the biological energo-informational fields present at the level of the human micro/macro-structures, individual and implicitly collective.

● *The photonic theory of energy-information* [Constantinescu, Stănciulescu, 1993], which tries to explain the ways in which the resonance / coherence phenomenon allows for informational transfers among the different individual fields (bio-psycho field) or/and collective fields (sociofield), on the one hand, energetic-informational transfers among these fields and the substantial-biological (cerebral) substratum of the human being, on the other hand. These two intellectual constructions, with a strictly scientific (physical) character appear as a basis for a (metaphysical) theory of the hierarchical fields, made with the intuitive means of the philosophy of creation inclusively, as it is aimed at the essential unity among man, micro- and macrocosm. The guidelines of this theory could be summarized in the following premises-hypotheses:

— The spirit-body dualism – found in the semiotic relation between the physical signifier and the informational signified – is able to explain the transformation of the bio-chemical-physical activity of the brain (organism) into psychic phenomena, of conscience and vice versa. Spiritual information is mostly stocked into the individual psychic field and "activated" through holographic resonance by the energetic vibrators of the substantial brain.

— Establishing a mechanism of informational resonance between the individual psycho-field and the psychic field of humanity through procedures of "creative stimulation" – such as the active or the passive meditation, hypnotic suggestion, mediumnic trance, etc. – supposes according the wave length (of the cerebral frequency) specific to the individual creator with that of the psychic field of humanity. This mechanism subordinates the individual duality spirit-body to a superior one: that between the "body" and the "collective spirit" of humanity as a whole.

— The affirmation of the relative autonomy of the "individual spirit" from the physical body can be explained through the possibility of the structural-functional maintenance of the individual psycho-field at a superior level of the collective field. The duality is also maintained, for a while, even after the physical death of the individual, in a modified semiotic relation: " the individual spirit" (psychofield / signified, "remnant soul") is integrated as a coherent (signifying) structure in the informational (socio)field of humanity, having as a substratum / signifier the "physical" body (cerebral, in the first place) represented by the human collectivity as a whole.

— The existence of some superior informational fields permits to stock the spiritual experience of the "cosmic collectivities" on ever more complex

levels of hierarchical being, as a reflex of some ever more refined dualisms between "spirit" and "physical substance" present everywhere.

By virtue of the law of informational continuity we can conclude that the break of any individual duality if followed by the integration of its informational (signified) component into superior dualities, more and more stable. Step by step, we can infer in this way the existence of the fundamental informational field, an "universal memory" which would preserve the laws and the archetypal forms of an eternal "creative becoming", governing the existence of the smallest particle in the world and, implicitly, of the human being through a process of "vertical resonance". In this explicative context, all the "paranormal" phenomena emphasized in the area of creativity become intelligible.

The destiny of the creative man would thus be manifested at the interference of several (pre)determined informational patterns:

— the informational substance of the DNA, assuring the synthesis of the biophysiological attributes genetically inherited, directly responsible for the bio-physical and psycho-temperamental becoming of the creative individual;

— the specific socio-historic and cultural context where every creator originates, offers him the necessary information-patterns of his becoming as a creative personality;

— the morphogenetic field of humanity, involved in the psychogenesis of the creative acts of the individual;

— the "vital" cosmic factor, the energetic-radiant conjecture under the sign of which the creative being will be born, and which will hallmark both its psychic and its physical evolution;

— the exceptional influence of the superior energetic-informational fields, culminating with that of the "field of all fields" which we can identify with God himself, present in the destiny of genial creators and of the great experts.

Revealing the bio-psycho-social, cosmic-astral and divine roots of the creative beings, their becoming under the influence of the vibrations from the field hierarchies, permits to reconcile into an integrating vision the predeterminist, ambientalist and transcendental conception regarding the sources of human creativity. Because, by discovering the meanings of its resonance with the hierarchical fields – through the experimental-analytical means of reason or the holistic-experiential ones of the intuition – to beneficially accommodate to them, man values, in fact, his only chance to manifest freely in front of his own destiny: *the chance of being creator*.

BIBLIOGRAPHY:

Celan, Eugen (1991), *Viaţa după pragul morţii*, Editura Teora, Bucureşti.
Charon, Jean (1977). *L'esprit, cet inconnu*, Paris: Albin Michel.
Constantinescu, Paul, Stănciulescu, Traian D. (1993), *Resonance as a Principle of Universal Creativity. Photoni*c (Quantical) Hypostasis of Information-Energy, In: Revista de Inventica, nr. 12, Iaşi.

Flournoy, Thedore (1900), *Des Indes à la Planète Mars*, Génève, 1900.
Foye, Jean de la (1975), *Ondes de vie, ondes de mort*, Robert Laffont, Paris.
Godefroy, Cristian (1976), *La dinamique mentale,* Editions Robert Laffont, SA.
Haşdeu, B. P., *Sic cogito*, Editura Evenimentul, Bucureşti, 1990.
Hemmert, Danielle, Roudène, Alex (1976), *Artistes ou mediums?,* in: *Les extra-sensoriels. Les pouvoirs inconnus de l'homme*, Collection dirigée par Michel Damien et René Louis, Tchou-Laffont.
Kerneiz, C. (1990), *Yoga occidentului*, trad. rom. manuscris, Bucureşti, 1990.
Komarov, V. (1978), *En dépit du bon sens?*, Editions Mir, Moscou.
Leadbeater, C. W. (1927), *Les centres de force dans l'homme*, Ed. Adyar, Paris.
Merton, Robert (1965), *The Environement of the Innovating Organization: Some Conjectures and Proposals*, în: Steiner, G. A., ed. (1965), *The Creative Organization*, University of Chicago Press, Chicago.
Moody, Raymond (1988), *La vie après la vie*, Robert Laffont, Paris, 1977; idem, *La lumière de l'au dela*, Robert Laffont, Paris.
Ostrander, Sheila, Schroeder, Lynn (1973), *Fantastiques recherches parapsychiques en U.R.S.S.*, Editions Robert Laffont, Paris.
Păturț, Adrian (1982), *De la normal la paranormal*, Editura Dacia, Cluj-Napoca.
Popp, F. A., Li, K. H., Gu, Q. (1989), *Recent Advances in Biophoton Research and its Applications*, World scientific, Singapore, New Jersey, London, Urban Schwarzenberg, München.
Pribram, Karl (1971), *Language of the Brain. Experimental Paradoxes and Principles in Neuropsychology*, Brookes/Cole, Monteray, California.
Rampa, Lobsang (1977), *Les secrets de l'aura*, J'ai lu, Paris.
Schiff, A.M., *L'age cosmique aux USA*, Robert Laffont, Paris, 1977.
Segno, Victor, *Legea mentalismului sau calea care duce la izbînda în viață*, trad. Azur P..
Shaldrake, Rupert (1981), *A New Science of Life*, Terrytown, New York.
Stănciulescu, Traian D. (1999) *Introducere în filosofia creației umane, Editura Junimea, Iaşi,* Stănciulescu, Traian D. (coordonator), Belous, Vitalie, Moraru, Ion, *Tratat de creatologie*, Editura Performantica, Iaşi.
Stănciulescu, Traian D. (2003a), *Terapia prin lumină. Fundamente biofotonice ale medicinei complementare,* Editura Cristal-Concept, Iaşi.
Stănciulescu, Traian D., Manu, Daniela M. (2001), *Metamorfozele luminii. Introducere în teoria "laserilor biologici"* (*Light metamorphoses. Introduction into the "biological lasers"theory*), volume II, Performantica, Iaşi.
Stoica, Ana, *Creativitatea elevilor. Posibilități de cunoaştere şi educare*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1983.

---

* Professor Dr., "Al. I. Cuza" University & National Inventics Institute of Iaşi, ROMANIA.

PERCEPȚIA DE LA DISTANȚĂ ŞI TELECHINEZIA
MINTEA COMANDĂ MATERIEI
FIE CA FORȚA SĂ FIE CU TINE !

Col. dr. Emil STRĂINU*

Abstract

Remote viewing is the ability to travel out of one's body to remote locations. At the height of the cold war, the Soviet Union and, later, the United States developed a new and terrible form of psychic warfare called psychotronics. This school of espionage included remote viewing, ESP and psychic spying, telepathic hypnosis and even remote killing. Remote Viewing not only charts the history of psychotronics but, using previously classified US government documents, reveals specific incidents in which it has been used.

Remote viwing can be used by managers and workers to give them the edge over their competitors, as well as by the general reader to improve his or her mental powers.

Mastering remote viewing will open up worlds you never dreamed of. With remote viewing , anything is possible...

Abilitatea *de a spiona psihic* locații aflate la mari depărtări cu un mare grad de acurateţe poate uimi, însă faptul că marile puteri îşi antrenează telepații să interogheze psihic creierele inamicului este evident şi mai greu de înțeles. Că această informație a putut să fie ținută departe de publicul larg, chiar dacă au fost editate o serie de cărți excelente cum ar fi „Descoperiri psihice în spatele cortinei de fier" având ca autori pe Sheila Ostrander şi Lynn Schroeder care au revelat aceste fapte încă din 1971, completate cu sute de referințe din țările din Est, arată puterea de dezinformare a sistemului care controlează ceea ce ni se permite să gândim. Deoarece savanții vestici au predicat că nu este posibil să existe Psi, cu toții am luat aceasta drept literă de evanghelie. Puterea de a scana mintea unei alte persoane are puternice implicații pentru viitor, în special pentru cercurile militare care dezvoltă această tehnologie.

Percepția de la distanță (RS) reprezintă utilizarea RV pentru a te introduce în creierul unei alte persoane. Această tehnologie a fost dezvoltată de ruşi, care au făcut din RS o adevărată artă. În vest, în cercurile militare se foloseşte pentru aceasta termenul de ESP.

RS poate fi gândit ca o ascuțire a RV pentru a extinde domeniul său ajungând la înglobarea telepatiei, astfel ca scanarea minții unor altor persoane să poată fi realizată. Ruşii au descoperit cum să antreneze un al treilea telepat pentru a asculta o conversație telepatică privată între alți doi alți telepați. Americanii au utilizat această tehnologie nu numai pentru a interoga ruşi cu

funcţii înalte, dar au scanat şi minţile celor suspecţi a fi spioni ruşi în timpul Războiului Rece.

Scanarea telepatică a unor alte persoane se bazează ca într-o primă etapă să se realizeze RV pe această persoană. În RS, se scanează obiectivul prin proiectarea câmpului biofizic folosit pentru RV. Psi-operatorul învaţă să plaseze câmpul biofizic lângă cel al obiectivului. Astfel, câmpul biofizic propriu poate interacţiona cu corpul biofizic nedezvoltat al obiectivului. Prin acordarea corpului biofizic al spionului psihic cu cel al obiectivului, primul lucru care se percepe este emoţia. În timpul antrenării telepatului, conştientul telepatic empatic este unul din cele mai uşoare lucruri care se învaţă. Stările emoţionale răsună prin fabrica câmpurilor biofizice ele persoanelor. Chiar în timpul zilei, noi recepţionăm emanaţiile emoţionale ale persoanelor din jurul nostru. Dezvoltările telepatice ale acestui instinct natural sunt primii paşi în antrenamentul telepatic. Pavel Naumov a prezentat la Radio Moscova o serie de metode pentru antrenarea abilităţilor telepatice. Numeroase articole elaborate în SUA demonstrează interesul CIA şi DIA pentru protecţia persoanelor de top americane în faţa ameninţărilor de scanare psihică. Un expert parapsiholog sovietic, profesorul Vasiliev, este citat atunci când afirmă:" nu de puţine ori s-a întâmplat în istoria descoperirilor ştiinţifice că stabilirea unor noi legi sau a unor noi fapte a fost inexplicabilă prin ceea ce deja se cunoştea în domeniu".

În 1966, F. Zigel, un astronom sovietic de renume, trăgea concluzia că telepatia este ştiinţa viitorului. De asemenea, propunea ca cercetările în domeniu să fie bazate pe o cercetare organizată de instituţiile statului. În 1968, sovieticii organizaseră deja mai multe centre de cercetare specializate în experimente telepatice de nivel academic, precum şi mai multe echipe interdisciplinare, formate din fiziologi, fizicieni, psihologi, matematicieni, ciberneticieni, neurologi şi ingineri electronici pentru investigarea telepatiei. Au fost făcute o serie de experimente implicând transferarea gândurilor la mari distanţe (Leningrad-Moscova 600 km; Moscova – Tomsk 4000 km).

Dezvoltarea câmpului RV biofizic permite psi-operatorului să înceapă să scaneze ideile conţinute în câmpul biofizic al obiectivului (psyche şi mintea). Câmpul biofizic „se luminează" cu gândurile care trec prin mintea obiectivului. Telepaţii pot recepţiona aceste gânduri prin contopirea corpului biofizic cu cel al obiectivului şi transmiterea informaţiei care există în câmpul biofizic al obiectivului. Procesele ca acestea sunt de natură cuantică, astfel că pot fără in grad mare de acurateţe. O idee clară supra a ceea ce gândeşte obiectivul se poate obţine prin utilizarea metodelor ruseşti de scanare. RS hipnotic apare să ofere o mai mare acurateţe a scanării.

Odată ce informaţia a fost recepţionată, câmpul biofizic al telepatului poate apoi să o download-eze şi să înceapă citirea informaţiei care a fost obţinută din creierul obiectivului. Astfel pot fi citite gândurile unei persoane. Dezvoltarea graduală a acestui proces permite telepatului să devină mai precis în citirea minţii obiectivului. Deoarece câmpurile biofizice RV pot călători

instantaneu între obiectiv şi telepat, acest proces poate continua într-un flux continuu. Corpul biofizic al spionului psihic telepat se deplasează la câmpul biofizic al obiectivului, încarcă gândurile care le găseşte acolo, apoi se reîntoarce în corpul telepatului. Se download-ează informaţia în creierul telepatului apoi se reîntoarce la obiectiv pentru a continua procesul. Acest proces „du-te vino" se poate desfăşura cu o viteză aşa de mare încât apare o continuitate a input-ului telepatic la operatorul ESP bine antrenat. Telepatia devine ceva mai dificilă când se execută cu obiective din străinătate care vorbesc o altă limbă. Acest obstacol se poate depăşi de către telepaţii experimentaţi făcându-se apel la limbajul seminal arhetipal, pe care telepatul îl poate învăţa să-l înţeleagă din mintea străinului. Se reduce însă acurateţea, dar repetând de mai multe ori acest exerciţiu, se pot obţine fluxuri de informaţii care se pot înţelege.

Sistemul militar rus a dezvoltat această tehnologie pe care au perfecţionat-o neîncetat. Discuţiile pe care psihologii vestici le au despre veradicitatea semnalelor telepatice şi dacă există sau nu telepatie îi fac pe ruşi să râdă.

„Ruşii sunt singura naţiune care a încercat să denatureze semnalele telepatice" au declarat Ostrander şi Schroeder în cartea lor. Prin introducerea unui al treilea telepat, care putea determina când există un flux al gândurilor între doi telepaţi(curent de informaţie biofizică), ruşii şi-au dat seama că ei pot nu numai să întrerupă acest flux, dar că îl pot schimba prin voinţa acesti al treilea telepat, care ar putea să substituie gândurile (câmpuri biofizice cu întipărire de limbaj(. Prin această metodă ruşii erau capabili să pătrundă în conversaţiile telepatice şi să substituie mesajele şi imaginile pe care doreau. Dezvoltarea acestei linii de cercetare le-a permis sovieticilor să fuzioneze psi-operatorii pentru a forma minţi de grup. Interesul american în această direcţie a fost stimulat de informaţiile primite în 1973 despre o bază de cercetări ultrasecretă aflată lângă Leningrad unde se desfăşurau cercetări psihice.

Cercetările avansate ruseşti în domeniul ESP şi al telechineziei par să-i fi condus către provocarea unor efecte fizice. Acest lucru a înspăimântat comandamentul american al rachetelor, deoarece exista posibilitatea scoaterii din luptă a rachetelor balistice americane când acestea se aflau ăn silozuri sau în zbor. Astfel se putea distruge capacitatea de intimidare a Americii. În 1975, un inginer în domeniul nuclear, Thomas Bearden, a fost utilizat de armata americană pentru desfăşurarea unor cercetări privind zona de cercetări psihice ruseşti numită psihotronica. Astfel a fost descoperită grupa de cercetări telepatice ruseşti, care prin sinergia minţilor telepaţilor ruşi obţinea telechinezia amplificată telepatic. Un număr mare de telepaţi ruşi puteau crea forme de gând din inconştientul colectiv şi provoca materializarea.

Zona psihotronicii este deosebit de interesantă. Deoarece câmpurile biofizice mediează transferul gândurilor între telepaţi, ele pot transfera şi alte tipuri de informaţii. Câmpurile biofizice, deoarece îşi au originea într-o realitate duală, într-un univers contiguu cu lumea reală, cea fizică, pot experimenta un mecanism prin care fenomenele din categoria spiritismului (fantome, posesia

demonului) se pot întâmpla. Dacă luăm în considerație existența mai multor niveluri de realitate, vizitatori străini din alte dimensiuni pot fi de asemenea explicați ca nişte transferuri de energie străină biofizică în universul nostru.

Dezvoltarea acestei teorii a fenomenelor câmpului biofizic într-o realitate contiguă, fenomenele psihotronice pot fi explicate. Atunci când are loc sinergia mai multor telepați, deoarece câmpurile lor biofizice au atins auto-conştiența (conştient de ordin înalt), are loc o creare a unui nou tip de câmp biofizic. Astfel se poate obține accesul la stări de alterare a realității.

Psihochinezia (PK) sau telechinezia reprezintă abilitatea de a influența obiecte animate sau inanimate de la distanță, fără contact fizic, prin mijloacele câmpurilor de energie biologică controlată sau necontrolată. Prezentăm în continuare câteva din efectele PK: inițializarea sau încetarea mişcării unor obiecte inanimate; neutralizarea aparentă a efectului gravității asupra obiectelor inanimate; levitația; inducerea unor schimbări în procesele fiziologice ale materiei vii; crearea unor câmpuri electrice, electromagnetice, electrostatice, magnetice sau gravitaționale care pot fi măsurate în jurul obiectelor țintă; introducerea unor imagini pe emulsiile fotografice.

În 1997, *Sunday Telegraph* dezvăluia că Robert Jahn de la Centru de Cercetări privind anomaliile în tehnică din Princeton desfăşura o serie de proiecte care aveau ca scop influențarea generării numerelor aleatorii prin intermediul telechineziei. Subiecții erau rugați să se concentreze asupra unui monitor de calculator care prezenta rezultatul generării numerelor aleatoare, ca secvențe de o şi 1. Legea nemerelor mari afirmă că după foarte mari experiențe numărul de 0 şi de 1 generate trebuie să fie egal. Dacă telechinezia există (minte deasupra materiei), ar trebui să se genereze mai multe din cifra aleasă în prealabil. După mai bine de 12 ani de experiențe, în care au fost implicați mii de subiecți, profesorul Jahn a demonstrat că instrumentele electronice sunt influențate de mintea omului prin telechinezie. Acesta un set dramatic de experimente care subliniază faptul că sovieticii au avans într-un domeniu deosebit de important.

Cercetările parapsihologice din URSS şi din Cehoslovacia pun accentul pe identificarea şi cuantificarea câmpurilor de forță generate bioenergetic, precum şi pe identificarea proceselor fiziologice care sunt influențate de energia PK.

Există diferențe fundamentale între abordările sovietice şi cehe privind cercetările asupra PK. Deoarece cercetarea paranormală a fost privită ca apanajul unui mic număr de oameni, în URSS cercetările erau concentrate numai asupra indivizilor dotați şi au încercat să determine ce atribute fiziologice pun în valoare capacitățile acestora şi îi fac diferiți de restul populației. Paralel cu aceste eforturi de a determine cauzele PK, sovieticii şi-ai concentrat eforturile asupra determinării naturii câmpurilor de energiei care se formează şi ai încercat să determine dacă toți subiecții dotați psihocinetic creau acelaşi câmp de energie. Cercetarea cehă era de asemenea orientat pe efectul cauză-efect, dar

erau condusă de ideea că efectele ĂK pot fi produse de majoritatea populației şi nu este nevoie de capacități psihice deosebite pentru a demonstra efecte PK.

Dacă telechinezia există, cercetările ESP realizate în URSS şi de echipele de telepați formate în această țară pot avea justificare.

Efectul psihocinetic este analog forței electromotoare. Această forță este prezentă în maşinile care cuprind motoare electrice, precum şi în generatorii care produc energie. Această forță a fost descrisă de Maxwell la sfârşitul secolului al 19-lea şi modelată în ecuațiile matematice care poartă numele savantului. Dacă ecuația forței electromotoare este analogă telechineziei noi putem fi capabili să facem predicții asupra funcționării acesteia. Dacă în ecuația forței electromotoare introducem câmpurile biofizice obținem că forța telecinetică este proprționaăcu puterea câmpului biofizic al psi-operatorului. Acest câmp biofizic poate fi privit ca având un efect de câmp în telechinezie, deoarece mişcare sa va amplifica efectele telecinetice. Deoarece am prezentat teoria telepatiei ca fiind o mişcare de câmpuri biofizice de la telepat la subiect, având viteza de interacțiune foarte mare, aproape instantanee, atunci poate fi văzut că dezvoltatea auto-conştientului în aceste câmpuri poate conduce la o marcată abilitate telecinetică. În antrenamentele telecinetice, câmpul biofizic este împins către țintă cu putere maximă, spre deosebire de telepatie, în care acest câmp oscilează între telepat şi subiect, nepermițând efecte psihocinetice. Cu alte cuvinte, se învață împingerea obiectelor odată cu ştiința RV-ului.

Ambele superputeri au devenit interesate de telechinezie datorită implicațiilor militate. UN document DIA din 1975 declara:

Cercetarea sovietică are câteva direcții diferite în eforturile de a dezvolta explicații materialist pentru efectele observate de PK. Această cercetare s-a implicat în studii serioase asupra caracteristicilor câmpului electric dintre subiect şi obiect, asupra caracterizării câmpurilor electrice din imediata apropiere a subiectului, asupra studierii formelor undelor creierului subiecților şi asupra fotografierii câmpurilor bioenergetice ale subiecților. Deşi savanții ruşi nu au ajuns la o concepție comună privitoare la natura acestor forțe, toți agreează ideea că energie psihică este implicată.

Victor Adamenko de la Institutul de radiofizică din Moscova, Victor Iniuşin de la Universitatea kazahă din Alma-Ata şi Ghenadi Sergheiev de la Institutul de fiziologie din Leningrad sunt savanții sovietici care conduc cercetările în domeniul PK. Iniuşin şi Sergheiev au dezvoltat o serie de teorii bazate pe existența unui tip diferit de energie – o formă a energiei biofizice pe care au numit-o „bioplasmă". Aceştia consideră efectele PK analoage fulgerului şi afirmă că mişcarea în PK apare ca un rezultat al interacțiunii câmpului electrostatic al obiectelor. Energia biologică implicată este direcționată de conştient spre subiect . Astfel se pot deplasa obiecte sau se poate opri mişcarea, se poate schimba direcția sau obiectele se pot roti. Sergheiev a dezvoltat o serie de aparate de măsură pentru schimbările în câmpul bioplasmatic la distanțe de până la 3 metri. A putut măsura câmpuri de până la 10000 volți/cm în

vecinătatea țintei fără vreo indicație că ar exista vreun câmp între subiect şi obiect. În conformitate cu cele declarate de Sergheiev, energia bioplasmatică se concentrează în regiunea capului. El atribuie PK unei polarizări a bioplasmei într-o manieră asemănătoare laserului. De aceea îl denumeşte „efect biolaser", care acționează ca o forță materială asupra obiectului

Sergheiev a elaborat detectori care monitorizează energia în timpul demonstrațiilor PK. Deşi observatorii vestici au negat informația asupra construirii detectorilor (informație pe care sovieticii o clasificau ca fiind strict secretă), un tip de astfel de detector s-a realizat chiar în SUA. David Thomson a realizat un aparat care poate fi considerat ca intrând în această clasă. Aparatul a fost utilizat în studiul câmpurilor de forță umane la Univeersitate Saskatchevan din Canada. Aparatul era constituit dintr-un preamplificator, două condensatoare şi un înregistrator, întocmai ca cel de la encefalograf. La Laboratorul de cibernetică biologică din Universitatea Leningrad, Catedra de fiziologie a fost elaborat un aparat pentru detectarea câmpuriloe electrice ale nervilor la distanțe de până la 24 de cm. Acest aparat se baza pe electrozi deosebit de sensibili.

Adamenko a condus experiențe pentru a stabili rolul sarcinilor electrostatice de pe suprafața corpurilor țintă în deplasarea acestora. Adamenko a avansat teoria că omul poate fi anizotropic, adică omul poate fi capabil să altereze energia sa externă în funcție de starea energetică internă, iar această capacitate la rândul său depinde de procesele fiziologice. Adamenko presupune că oamenii, animalele şi plantele posedă câmpuri electrice datorită polarizării spontane a țesuturilor. Aceste câmpuri pot interacționa cu sarcinile electrice externe induse sau impuse. Adamenko a arătat că baza materială a interacțiunii fără contact între om şi obiecte rezultă din câmpul electrostatic a cărui magnitudine depinde de starea fiziologică a omului.

De asemenea, Adamenko a avansat conceptul că în sens termodinamic, țesutul viu nu poate fi subiectul aceloraşi legi fizice care sunt valide pentru materia anorganică. El argumentează că țesutul viu poate demonstra proprietăți noi (în termeni termodinamici) atunci când este comparat cu materia anorganică. El crede că dacă moleculele vii diferă cantitativ şi calitativ de moleculele anorganice, atunci poate exista o distincție între câmpurile de forță „vii" şi „tehnice". Pentru a dezvolta acest punct de vedere savantul face referire la vindecarea „cu mâinile" sau „vindecarea datorită credinței". Sovieticii au măsurat câmpurile electrice dintre vindecători şi pacienți. Cunoscând aceste valori ale câmpurilor le-au aplicat pacienților, prin utilizarea unor generatoare de câmpuri, fără a se obține rezultatele vindecătorilor.

Alexandru Dubrov, un biofizician de la Institutul de Fizică a Pământului al Academiei de Ştiințe a URSS, a avansat conceptul de „biogravitație" pentru a explica PK. Biogravitația a fost introdusă, ca noțiune, de V.A.bunin în 1960, în legătură cu abilitatea organismelor vii de a forma şi detecta unde gravitaționale. Dubrov şi-a bazat teoria pe conceptele curent acceptate ale biologiei moleculare şi fizicii energiilor înalte. Aceasta înseamnă că vectorul sau câmpul de forță este

format la nivel subcelular şi este capabil de atragerea sau respingerea forţelor naturale gravitaţionale sau el însăşi emite unde gravitaţionale de foarte mică intensitate. Dubrov, ca şi alţi savanţi americani şi sovietici, gândeşte că schimbările în continuul spaţiu-timp poate fi baza fenomenelor PK observate, adică, timpul poate fi accelerat sau decelerat de către subiectul psihic.

În 1974, psihicul sovietic Boris Ermolaiev a participat la o serie de experimente la Universitatea din Moscova. S-a raportat că Ermolaiev are capacitatea de a suspenda (levita) obiectele în aer prin concentrarea energiei psihice într-un anumit punct focal în spaţiu. Într-o altă demonstraţie, Ermolaiev a ţinut în mâini un obiect, apoi şi-a depărtat mâinile cam la 20 de cm de obiect care a rămas suspendat în aer. Dubrov simte că puterile levitaţionale ale lui Ermolaiev pot fi folosite pentru a demonstra că spaţiul-timp şi schimbările gravitaţionale apar în zona dintre mâinile psihicului şi obiect. El bănuieşte că transmisia energiei electromagnetice ar putea fi întârziată atunci când trece printr-un câmp de levitaţie.

Două femei subiecţi psihici, Nina Kulaghina şi Alla Vinogradova, au fost studiate extensiv de Sergheiev şi Adamenko. Sergheiev a declarat că Kulaghina poate control bătăile inimii unei broaşte, poate imprima imaginile pe care doreşte pe emulsii fotografice sigilate şi poate mişca obiecte de aproximativ un kilogram. În 1975, Sergheiev a condus o serie de experimente în care Kulaghina a fost rugată să influenţeze inima unei broaşte. În general, inima unei broaşte continuă să bată câteva ore după ce a fost scosă din organism. Într-un experiment inima broaştei a fost aşezată într-un vas la 80 cm de Kulaghina. Aceasta s-a concentrat pentru a controla bătăile inimii. Electrocardiogramele au arătat că rata contractărilor creştea sau descreştea la comanda ei. Cinci minute după ce a început experimentul, acesta a oprit inima să bată. Când a fost aşezată în vas o nouă inimă, aceasta şi-a încetat bătăile după 23 minute.

Într-un alt experiment, Kulaghina a imprimat imagini pe un film neexpus, sigilat în învelitoarea sa. În timpul acestor experimente, Sergheiev a măsurat energia din jurul corpului psihic şi a găsit-o a fi cam jumătate din cea a unui individ non-psihic. Aceasta l-a condus pe Sergheiev la concluzia că ea absoarbe energie din mediu şi o descarcă asupra obiectului ţintă.

Kulaghina este supusă la un stres deosebit atunci când este supusă la teste. Pulsul acesteia creşte. De asemenea, creşte ritmul respiraţiei. Apar dureri în partea superioară a măduvei spinării şi la ceafă. La sfârşitul şedinţei, ea se simte obosită, îi este sete şi are un gust de fier şi cupra în gură. Pe timpul experimentului, ocazional trece prin perioade când are ameţeală şi stări de greaţă. Nivelul zahărului în sânge creşte şi după o oră de la încetarea testelor are o pierdere în greutate de un kilogram. Când este singură prezintă un stres mai redus şi afirmă că răspunde mai bine la sarcini atunci când este o atmosferă prietenoasă în jurul ei, de încredere mutuală şi credinţă. Abilitatea ei PK este dependentă de starea în care se află atât ea cât şi observatorii. Cheltuieşte mai multă energie într-un mediu ostil sau într-o atmosferă plină de scepticism.

Adamenko a observat că Alla Vinigradova produce efecte similare cu ale Ninei Kulaghina, dar suferă mai puțin de stres. În timpul experimentelor cu ea în Moscova, atunci când aceasta muta o varietate de obiecte pe o suprafață dielectrică, a putut fi măsurată o cantitate mare de energie electrostatică împrejurul acestor obiecte. Măsurătorile au demonstrat că pulsațiile acestui câmp erau sincrone cu ritmul inimii, al respirației şi al undelor alfa ale Vinogradovei. Regiunea dintre Vinigradova şi obiect nu conținea câmpuri sau frecvențe de energie, iar energia electrostatică creştea în intensitate când obiectul se apropia.

O concluzie logică pe care a putut să o tragă Adamenko a fost că pot exista indivizi care posedă abilitatea de a construi un câmp de energie electrostatică pe suprafața unui corp conform voinței acestora.

Cehii, ca şi sovieticii, au încercat să identifice sursele de energie biofizică, dar cercetările lo nu au fost centrate asupra indivizilor dotați psihic. Parapsihologii cehi au emis ipoteza că există mulți oameni care posedă capacități psihice şi că astfel de capacități pot fi observabile ca efecte PK. Cercetarea parapsihologică cehă este orientată pe PK, probabil ca rezultat al construirii de către Robert Pavlita a generatorilor psihotronici. Cehii cred că utilizarea acestor aparate pentru colectarea şi concentrarea energiei poate crea posibilitatea oricărei persoane să provoace efecte PK.

Deşi, proiectarea şi construirea generatorilor este deosebit de complexă, aceste aparate sunt uşor de folosit şi cer numai o scurtă instruire pentru a se opera cu ele. Acest mod de lucru are două avantaje majore: nu necesită prezența unui supervizor, iar efectele fizice observabile, cum ar fi mişcarea sau atragerea obiectelor, servesc ca feedback încurajator, pozitiv pentru subiect.

Ruşii şi cehii, aşa cum mai menționat, utilizează generatoare psihotronice pentru a amplifica câmpurile biofizice. Utilizând această metodă este posibil de a obține efecte macro-telechinetice. Aceasta are implicații strategice pentru Rusia. S-a observat că exploziile nucleare au efecte ciudate, dependente de timp. Astfel, forța exploziei nucleare se schimbă în funcție de momentul din zi al exploziei şi de luna anului. Acest lucru nu poate fi explicat de fizica obişnuită. De aceea, dar evident şi din alte motive este un fenomen strict-secret. Prin urmare, deoarece reacțiile nucleare depind de timp şi chiar de poziția geografică, armele nucleare au diferite randamente la diferite momente de timp.

Se pare că cercetătorii ruşi din domeniul războiului paranormal au reuşit să utilizeze psi pentru a modifica desfăşurarea unei reacții în lanț într-o armă nucleară. Ei ai descoperit că prin focalizarea telechineziei pe un eşantion radioactiv, rata înjumătățirii, detectată de un contor Geiger, putea fi schimbată. Cercetătorii sovietici au analizat metodele prin care se putea încetini dezintegrarea uraniului 235 şi a plutoniului, care sunt folosite în armele cu fisiune atomică şi ca detonatori în bombele cu hidrogen. Ei au descoperit că psi putea încetini reacția în lanț, astfel că arma nu mai ajungea la masă critică şi nu mai apărea explozia nucleară. Variabilitatea în timp a randamentului exploziilor

nucleare se pare că se datorează efectului pe care pământul, soarele şi alte corpuri cereşti îl au asupra ratei reacțiilor nucleare în lanț. Efectul Psi este mult mai puternic decât acțiunea acestor câmpuri pe planeta noastră.

Aceste cercetări au fost întreprinse în mai mult de 20 de institute. Evaluările pe care le făcea DIA din SUA asupra psi sovietic considerau că psi-războinicii ruşi puteau : „ incapacita, de la distanță, echipamentele militare americane de toate tipurile, inclusiv armele nucleare, cât şi rachetele." Efectul asupra armelor nucleare al psi a fost unul din cele mai bine păzite secrete. Ingo Swann era capabil să spioneze exploziile nucleare prin RV. Astfel şi-a dat seama că psi-experții ruşi conectați al generatoare psihotronice puteau opri detonarea armelor nucleare. De aceea, Comandamentul american al rachetelor era aşa de îngrijorat. Dacă într-adevăr aşa ceva este posibil, atunci armele nucleare nu mai reprezintă o amenințare. Țara care domină războiul paranormal va avea un avantaj enorm în războaiele care vor veni în acest al 21-lea secol. Atunci când Rusia a oprit folosirea psi între fracțiunile rivale (mai precis când Putin şi-a asumat puterea) această nouă democrație a redevenit o superputere. SUA, ca fiind singura țară vestică care s-a preocupat de dezvoltarea armei psi, trebuie să facă față armatei chineze paranormale, corporațiilor japoneze dotate cu capacități psi, precum şi celui mai puternic inamic în acest domeniu, Rusia lui Putin.

Forța care este inima telechineziei ar putea explica fenomenele psihotronice. Formarea unui grup de telepați va amplifica efectul telechinezetic. Deoarece efectul nu este simplu aditiv, ci este un efect sinergetic, se pot obține rezultate deosebit de puternice. Telechinezia este legată de forța care provoacă funcția de stare cuantică să producă evenimente. De aceea, telechinezia se poate folosi pentru provocarea funcției de undă cuantică în scopul scimbării manifestării evenimentelor. Astfel se provoacă schimbarea realității. Telechinezia se poate de asemenea folosi pentru ca să se inducă câmpurilor biofizice aspecte duale pentru modelarea formelor gândului. Aceasta poate avea ca rezultat producerea nor efecte specifice. Crearea formelor de gând din câmpuri biofizice este prezentată în mii de cărți de spiritism. Este posibil ca noțiunea de magie să fie ea însăşi o absurditate, dar efectele ritualilor magice sunt în moştenirea noastră culturală. Telechinezia poate fi folosită la schimbarea realității. Se prevede ca mari schimbări să se producă în lume în 2013. Cercetătorii ruşi deja au prezentat câteva din aceste schimbări care vor avea loc.

Dacă privim câmpul biofizic natural ca parte a biosferei biofizice a pământului, atunci în oceanul inconştientului colectiv, grupări mai mici de câmpuri biofizice se pot coaliza pentru a forma arhetipuri, aşa cum a postulat Carl Jung. Grupuri de telepați ar putea folosi telechinezia pentru manifestarea formelor de gând din bazinul arhetipurilor în inconştientul colectiv. Aceste forme de gând pot fi văzute ca noi tipuri de mime, care ar putea infecta populația cu noi tipuri de gândire şi acțiune. Deoarece populația nu realizează dimensiunea paranormală a realității, formele de gând direcționate, în fapt nişte

mime, ar putea afecta starea mentală a unei naţiuni. Astfel ar putea fi conceput un nou sistem de arme sau un sistem de inducere a politicii dorite. Psihotronica a devenit unul din interesele majore ale cercetărilor militare din S.U.A.,Rusia, China, Japonia, Cehia şi alte țări.

BIBLIOGRAFIE:

1. **Emil Străinu** - Spionajul psihotronic şi cîmpul de luptă mental, Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I „ Bucureşti 2006

2. **Emil Străinu** - Spionajul psihic , Editura Helis, 2006

3. **Emil Străinu** - Războiul psihotronic , Editura Phobos, Bucureşti 2007

4. **Emil Străinu, Emil Stan** - War in Cyberspace, Editura Sophia, Bucureşti 2001

5. **G.S.Frater P.A.X**. - Magia Nigrae , Editura Konyvkiado, Budapesta 2007

6. **Swami Vishnu-Devananda** - Meditation and Mantras, Editura Motilal Banarsidass Publishers, Delhi 2003

---

* **SERVICIUL DE PROTECȚIE ŞI PAZĂ,** emiliostranger@yahoo.com

PSIHICUL UMAN SI STĂRILE DE CONŞTIINȚĂ MODIFICATĂ OBȚINUTE PRIN INTERMEDIUL ACTULUI TERAPEUTIC HOLISTIC INTEGRATIV. O ABORDARE PLURIDISCIPLINARĂ

Vasile TEODOR*

Abstract

In our time the structures subject to most stress are not the muscles, bones or internal organs, not anymore; the emotional area, namely the mind and the soul are now subject to it.

The disease of the 21st century is the stress generated by the impact which the excessively large amount of information to be processed in a very short time has upon mankind.

Within this paper we begin with elements related to the determinism and the complex universe of the human psyche in both the classical approach and the quantum psychology approach, as being of strictly informational nature, to further on consider it from the holistic psychology approach, as an integrative approach of spiritual nature.

The altered consciousness states, as those obtained through meditation, concentration, magical rituals, bio-energy, prayer or music are used, due to their power to deepen the inside effort and to promote the spiritual growth.

To be able to live in such a complex environment, man has naturally developed a series of interfaces represented by his energo-informational bodies. The results of such techniques and methods joined together offer the individual the possibility to heal at a far deeper and more profound level.

Capitolul I. Abordarea integrativă – demers ştiinţific versus temei filosofic

Întrucât orice demers ştiinţific are în esenţă un temei filosofic şi conduce către o interpretare filosofică, acest lucru este cu atât mai mult adevărat în cazul ştiinţelor centrate pe om, cum sunt ştiinţele psihicului uman. Trebuie să ţinem însă cont de faptul că procesul ştiinţific nu se desfăşoară linear, ci din când în când au loc adevărate "*revoluţii ştiinţifice*". Acestea ne apar ca o confirmare a faptului că, în ciuda caracterului său obiectiv, sau tocmai în virtutea lui, niciodată cunoaşterea ştiinţifică nu este una completă. Mai devreme sau mai târziu, înfruntarea cu necunoscutul necesită un proces reflexiv şi valorizator, de natură filosofică. Între altele, prin acest proces se realizează şi integrarea a ceea ce este perceput ca "noi descoperiri" în ansamblul de cunoştinţe deja sistematizate. Un asemenea demers filosofic este cât se poate de oportun şi util în cadrul "*cunoaşterii despre om*", indiferent de ramura sa.

A sosit, cred, timpul ca şi în România să se consimtă pe scară largă la "întregirea" cu o perspectivă filosofică, nu doar a unor discipline de specialitate, ci şi a ştiinţelor medicale în general. Aceasta întrucât elucidarea prealabilă a naturii umane, apanaj al filosofiei, ar permite o mai corectă identificare a disfuncţiilor organismului în general şi a disfuncţiilor de gândire în particular, şi ar impune cu necesitate folosirea unor mijloace terapeutice care să se adreseze naturii umane în ansamblul ei, luată ca un tot unitar, pe toate nivelele sale de manifestare: Fizic, Biosic, Noesic şi Enisic, aşa cum o descria cu mai bine de 20 de ani în urmă regretatul profesor Academician Eugen Macovski în enunţul teoriei sale privind Biostructura Materiei Vii, publicată în Analele Academiei Române.

Ca un prim pas în această direcţie, eu vă propun, concilierea ipotezei cauzalităţii substanţiale cu ea însăşi prin introducerea ecuaţiei *substanţă = energie*, în virtutea căreia sufletul/spiritul, evident nemuritor, ar putea fi asimilat unui înveliş energetic multiplu generat prin vibraţiile de înaltă frecvenţă ale unor particule extrem de fine, organizate în ansambluri care se formează pe diferite niveluri şi se separă în condiţii specifice, potrivit Legilor Universale Divine, astăzi doar în mică măsură cunoscute şi, din nefericire, într-o şi mai mică măsură acceptate de "lumea stiinţifică".

Structurile cele mai solicitate astăzi nu mai sunt muşchii, oasele şi organele interne, ci zona emoţiilor, mintea şi sufletul. Adevăraţii aducători de alinare pentru oamenii care muncesc într-o lume pe care nu mai o înţeleg şi suferă din această cauză, sunt cei care le sesizează frustrările şi le alină sufletele.

1.Fenomene, forme şi principii

Vom încerca să abordăm în această lucrare elemente ce vizează determinismul şi complexitatea universului psihic uman, din punctul de vedere al unei viziuni noi, superioare metodologic, asupra organizării şi dinamicii psihicului uman.

Psihicul uman este considerat a fi o realitate dinamică şi cuantică. Succesiunea temporală a stărilor şi manifestărilor externe ale individului este considerată acum ca o serie probabilistă, în care continuitatea poate fi brusc întreruptă de un fenomen imprevizibil, catastrofic sau fractal (spre deosebire de concepţiile mai vechi, care susţineau că aceeaşi succesiune a stărilor şi manifestărilor externe ale sistemului psihocomportamental formează un lanţ cauzal compact).

Prin univers psihic în calitate de realitate cuantică înţelegem un univers alcătuit din stări suprapuse, în care coexistă cupluri antagonice.

Din punctul de vedere al psihologiei cuantice, omul se înscrie pe un „continuum" între raţional şi iraţional, sănătate şi boală, viaţă şi moarte, perfecţiune şi imperfecţiune.

Psihicul este considerat a fi de natură strict informațională, având funcția de a activa şi organiza individul.

Ca şi celelalte principii şi cele ale psihologiei sunt teze teoretice cu valoare explicativă şi normativă, care să asigure înțelegerea corectă a fenomenelor psihice şi să fundamenteze cercetarea lor. În cele ce urmează ne vom opri asupra câtorva dintre aceste principii.

Fenomenele psihice au caracter *subiectiv*. Ontologic, aceste fenomene stau alături de cele obiective, fiind la rândul lor, obiectul de cercetare al unei ştiințe, psihologia. În acelaşi timp, existența lor este una internă şi, oarecum, "ermetică", fapt care a determinat denumirea locului de producere a lor cu un termen metaforic "black-box", cutia neagră. Aceste fenomene, interne, *se obiectivează* în comportamentul omului, vorbe, atitudini, fapte, iar această caracteristică a lor face posibilă studierea lor şi cu metode obiective, alături şi în corelare cu cele subiective - introspecția. Chiar dacă se obiectivează în comportament, ele îşi păstrează caracterul *spiritual* în sensul că NU au însuşirile fenomenelor materiale, adică întindere, masă, greutate, volum, etc.

Deşi au caracter spiritual, aceste fenomene au o *bază materială* - creierul uman, a cărui funcție este şi cea de reflectare a lumii şi de coordonare a relațiilor dintre organismul uman şi mediu. Înțelegerea corectă şi completă a fenomenelor psihice ne obligă să adăugăm la baza lor materială şi pe cea socială, deoarece ele se formează la "intersecția" dintre biologic (creierul) şi social (mediul şi educația).

Forma fenomenelor psihice nu este una spontană şi pasivă, ci este guvernată de *principiul activismului.* De fapt nu numai naşterea lor, ci şi modul de existență, este unul activ, care poate fi pus în evidență atât cu ajutorul unor aparate (cum este electroencefalograful), cât şi prin observarea directă a comportamentului care le exprimă.

Principiile enumerate mai sus, ca şi manifestările concrete ale psihicului pun în evidență o nouă caracteristică a acestuia, cu valoare de principiu şi anume *marea complexitate* a fenomenelor care-l compun. Iar această complexitate rezultă din multiplele determinări ale genezei sale (fizice, chimice, biologice, fiziologice, sociale, culturale etc.). De aici şi necesitatea abordării sale pluridisciplinare. În această complexitate există însă o ordine, un sistem.

2. „Structura" sistemului psihic

Sistemul psihic uman este format din trei stări principale: inconştient, subconştient şi conştient.

Inconştientul numit şi psihicul primar sau "de profunzime" este format din totalitatea fenomenelor psihice latente, care scapă conştiinței. Fenomenele inconştiente se manifestă la copil în primul an de viață, iar la adult, în stare de somn, somnambulie, hipnoză, transă, sau de beție gravă. Conținutul vieții psihice inconştiente îi formează reflexele, instinctele, impulsurile etc.

Se poate vorbi de un *inconştient static*, care constituie sursa din care se formează psihicul conştient, în cazul copilului mic, de unde şi denumirea de psihic primar. Există şi un *inconştient activ* sau *dinamic* datorită căruia omul creează. El se manifestă sub formă de *transă creatoare*, în care apare *inspiraţia*.

Subconştientul, numit preconştient sau *postconştient*, formează zona de tranziţie dintre inconştient şi conştient cuprinzând acele fenomene psihice care, fie că au fost cândva conştiente, postconştient, fie că vor deveni conştiente, preconştient. Ribot numeşte subconştientul "conştiinţa stinsă" sau "conştiinţa latentă". El îndeplineşte de fapt, funcţia de rezervă sau "cămară" a conştientului, în care sunt stocate acele elemente cu care conştiinţa nu operează, dar la care poate apela la nevoie.

Conştientul sau zona clară a psihicului uman, este formată de acele fenomene psihice de care ne dăm seama. Aşa realizăm ceea ce se petrece în noi şi cu noi, *conştiinţa de sine*, dar ne dăm seama de ceea ce se petrece şi dincolo de noi, *conştiinţa de lume*. Datorită conştientului, noi realizăm o adaptare corectă la mediu, având un comportament adecvat.

Buna funcţionare a sistemului psihic e condiţionată de *interacţiunea elementelor sale componente*. Sistemul psihic este un sistem de *autoreglare*. Autoreglarea este determinată de conştiinţă, care exercită un determinism sui-generis. Unii autori interpretează conştiinta static sau topic, comparabilă cu câmpul vizual, ce dispune de zone centrale şi zone periferice. Alţii aduc o viziune dinamică, în care Eul operează transformări ca un sculptor în piatră. Există puncte de vedere constructiviste, în care conştiinţa apare ca o construcţie sistematică, în continuă mişcare.

În concluzie, conştiinta este o formă supremă de organizare psihică, prin care se realizează integrarea subiectiv-activă a tuturor fenomenelor vieţii psihice şi care facilitează raportarea continuă a individului la mediu. Conştiinţa are mai multe funcţii printre care enumerăm:

- funcţia informaţional-cognitivă – descifrarea, înţelegerea şi interpretarea unui nou obiect, fenomen sau eveniment întâlnit;
- funcţia finalistă – urmărirea calităţii, clarităţii şi atingerii unor scopuri;
- funcţia anticipativ-predictivă – anticiparea rezultatului acţiunilor;
- funcţia regulatoare – organizarea mintală a activităţii;
- funcţia creativ-proiectivă – reflectarea realităţii de sine în scopul de a o modifica, schimba, adapta nevoilor sale.

Şi, în sfârşit, sistemul psihic face parte din categoria sistemelor *hipercomplexe*, având o dublă deschidere spre interior şi spre exterior, precum şi o dinamică proprie, care-i asigură dezvoltarea. Hipercomplexitatea îi vine şi de la faptul că, la rândul lui, este format dintr-o serie de subsisteme. Acestea sunt procesele de cunoaştere, procesele afective, voinţa.

Prin ramurile sale aplicative psihologia şi-a demonstrat nu numai caracterul ştiinţific, ci şi eficienţa economică şi socială, căci "peste tot unde

intervine factorul uman – şi acest domeniu nu e deloc restrâns – are şi psihologia un cuvânt de spus" (Al. Roşca 1974). Dar ca să poată spune cu autoritate şi succes ea trebuie însuşită temeinic, de către cei ce o aplică, prin mii de ore de activitate clinică, unde experimentul înlocuieşte locul teoriei.

Capitolul II. Forme de relaxare cu aplicabilitate largă

În lucrările sale, Dna Prof. Univ. Dr. Irina Holdevici trece în revistă câteva din cele mai importante sisteme de relaxare, dintre care enunțăm:

Relaxarea analitică (Jacobson), este o metodă ce implică mai multe etape succesive. Se începe cu relaxarea musculară şi se termină cu cea psihică; tehnica se desfăşoară în clinostatism, pornind de la conştientizarea senzației de contractură musculară dintr-o grupă musculară sau alta, continuând cu relaxarea diferențiată pe grupe musculare şi terminând cu conştientizarea tensiunilor musculare reziduale produse de diferite stări negative.

Antrenamentul autogen (Schultz) metodă ce presupune inducerea prin sugestie a unei relaxări generale a organismului şi cuprinde două cicluri: ciclul inferior centrat pe însuşirea, de către subiect, a senzației de greutate şi de căldură în membre, concentrarea asupra bătăilor inimii, în vederea încetinirii ritmului cardiac, controlul respirației, al funcționării organelor abdominale, prin concentrarea asupra plexului solar; ciclul superior se practică după 6 luni – 2 ani de practicare a ciclului inferior şi cuprinde exerciții de concentrare pe culoarea preferată sau pe culoarea impusă de terapeut, pe idei abstracte, trăirea serntimentului propriu, interogarea propriului subconştient.

Antrenamentul psihofiziologic este asemănător antrenamentului autogen, cu deosebirea că pacientul este mult mai activ în cadrul exercițiilor, iar dificultățile în relația subiect – terapeut sunt conştientizate şi analizate activ.

Hipnoza activă în terapie: tratamentul cuprinde câteva etape: după investigarea personalității se trece la inducerea relaxării (antrenament Schultz), inducerea hipnozei prin tehnica fixării privirii, aplicarea terapeutică a hipnozei pentru soluționarea problemelor subiectului, autonomizarea pacientului şi practicarea independentă a exercițiilor de relaxare.

Reglarea activă a tonusului (Stokvis) această metodă este asemănătoare cu antrenamentul autogen, dar şi în cazul acesta pacientul este mai activ şi mai responsabil. Se pune accentul pe trăirile subiective ale individului care se relaxează.

Relaxarea dinamică de tip sofrologic (Caycedo): cuprinde exerciții de relaxare, mişcări simple, exerciții de relaxare musculară, de concentrare a atenției asupra funcțiilor organismului şi de antrenare asupra unor particularități ale gândirii.

Important este faptul că aceste metode sunt relativ uşor de însuşit, iar aplicarea lor, chiar şi într-un domeniu mai complicat, nu pare deloc imposibilă.

Capitolul III. Actul psihoterapeutic în obținerea stărilor comportamentale modificate

În timp, au apărut un număr important de studii, care au comparat psihoterapiile între ele, cu medicamentele sau cu placebo, rezultatele sugerând eficacitatea psihoterapiilor. Suspiciunile care persistau erau datorate numărului scăzut de pacienți, mărimea loturilor şi lipsa mijloacelor financiare adecvate. Recent, un studiu comparativ între o intervenție psihoterapeutică şi una medicamentoasă, inițiat de firma producătoare a ultimului, a pierdut finanțarea care i-ar fi permis derularea până la capăt, în momentul în care primele rezultate au sugerat superioritatea psihoterapiei.

În funcție de scopul cercetătorului pentru modificarea unui anumit comportament, putem vorbi despre:

- *întărirea pozitivă*: consecințele pozitive pentru individ ale unui anumit comportament fac ca frecvența acestuia să crească;
- *întărirea negativă*: frecvența unui comportament creşte datorită capacității sale de a evita consecințe anticipate de individ ca fiind negative;
- *stimularea aversivă*: prin utilizarea unui stimul aversiv, pe care individul l-ar dori evitat, frecvența unui comportament poate fi diminuată;
- *omisiunea recompensei*: frecvența unui comportament este diminuată dacă este omisă, în mod repetat, recompensa care a favorizat instalarea sa.

Studiind relația dintre emoție şi cogniție, W.James propune o secvență precisă a factorilor responsabili în elaborarea unei emoții: perceperea unui stimul provoacă modificări somatice, emoția rezultând pe măsură ce subiectul devine conştient de aceste schimbări.

În timp, s-a constatat că impactul evenimentelor asupra subiectului nu se datorează atât lor înseşi, cât modului în care sunt interpretate. De-a lungul vieții sale, individul poate dezvolta un sistem irațional de gândire, simptomele fiind consecințe ale acestuia, rezultatul unei percepții distorsionate şi unei gândiri ilogice.

Aaron Beck propune un model care implică trei nivele:

A. Gânduri automate;
B. Erori de gândire;
C. Scheme cognitive.

Gândurile automate sau disfuncționale reprezintă nivelul superficial, care poate fi detectat în mod direct şi imediat (monologul interior al fiecărui subiect este constituit din astfel de gânduri). Ele sunt spontane, plauzibile şi

involuntare. Pot fi grupate tematic şi sunt rezultatul unor erori sistematice de gândire.

Despre schemele cognitive, Beck spune că activitatea mentală a subiectului este expresia acestora, ele fiind stabile şi durabile, în general inconştiente. Ele sunt structuri psihice profunde care permit integrarea informațiilor şi atribuirea de semnificații evenimentelor. Deşi schemele nu sut direct observabile, existența lor poate fi dedusă plecând de la distorsiunile cognitive pe care le produc.

1. Abordarea holistică integrativă

După ce am luat la cunoştință de cele mai importante manifestări în planul psihismului uman, este necesar să privim omul şi din perspectiva holistică, care îl surprinde în ipostaza sa cosmică, în deplină comunicare cu Divinitatea. Această comunicare are loc permanent chiar dacă oamenii şi umanitatea nu realizează tot timpul acest lucru.

Omul privit holistic are şi el nevoi. Acestea pot fi nevoi fiziologice, de siguranță, de confort, de recreere, de sănătate, de stimă, sociabilitate, autoimplinire şi desigur încă multe altele. Pentru a şi le satisface, el intră în contact nemijlocit cu societatea, fiind propulsat în acest sens de diferite motivații. Dintre motivații, putem aminti interesele, afectele şi idealurile. Pentru a-şi atinge scopurile, omul se foloseşte de capacitățile, abilitățile şi deprinderile sale. Omul are capacități de cunoaştere, de interrelaționare, de manifestare, etc.. are abilitatea de a înțelege, de a asculta, de a simți, de a vorbi şi de a influența. El şi-a format nişte deprinderi, dintre care cele mai importante sunt educația, instrucția, practica şi perseverența.

În afara acestor deprinderi, ființa umană mai are *capacitatea de a gestiona*, de a interveni şi de a corecta diferitele procese din viața lui. *Capacitatea de a conduce* a omului este exprimată prin :

- capacitatea de decizie, care este susținută de capacitățile de sinteză, analiză şi priorizare;
- capacitatea managerială;
- capacitatea de previziune, care se obține folosind metodele prognozei, planificării şi programării;
- capacitatea de operare, întărită prin organizare, coordonare şi antrenare;
- capacitatea de evaluare, care este posibilă folosind metodele de comensurare, analiză şi interpretare.

O altă capacitate a omului este cea de *comunicare*. Astfel ființa omenească este capabilă de comunicare verbală, nonverbală şi de metacomunicare.

Capacităţile spirituale ale omului sunt : dematerializarea, premoniţia, retrocogniţia, levitaţia, telepatia, clarviziunea, claraudiţia, telekinezia, clarmirosul, clargustul, clartactul.

Virtuţile spirituale sunt spiritul adevărului, altruismul, iertarea, credinţa, iubirea, clemenţa, cumpătarea, fidelitatea, recunoştinţa, smerenia, toleranţa, voinţa şi organizarea.

2. Frecvenţe de interferenţă cerebrală

Multe din aceste comportamente, capacităţi şi virtuţi sunt posibile datorită unui organ de interfaţă extrem de complex şi de rafinat, numit creierul uman. Acesta este împărţit, după cum bine ştim, în două emisfere şi are o activitate bioelectrică, împărţită în patru intervale de frecvenţă.

Astfel, *emisfera stângă* este logică şi lucrează pe bază de simţuri. Acest lucru este folositor în anumite situaţii dar constituie un obstacol în altele. Această emisferă păstrează experienţele noastre din lumea fizică. Ea ne asigură sensul calităţii, cunoştinţa, capacitatea logică, capacitatea de analiză, limbajul şi cele cinci simţuri fizice. Lucrează în spectrul de frecvenţă de 21-10,5 cicli/secundă. În interiorul acestui interval, regăsim integral banda de frecvenţă β, cuprinsă între 21-14 cilcli/secundă. În parte, regăsim şi banda de frecvenţă α, care se întinde pe segmentul 14-7 cicli/secundă. Acestor benzi de frecvenţă cerebrală, le corespund şi stările cerebrale cu acelaşi nume.

Starea β este specifică activităţii cerebrale în zona lumii fizice, cu timp şi spaţiu, aici fiind active nivelurile conştiente exterioare. Informaţiile sunt colectate prin intermediul celor cinci simţuri fizice. Acesta este planul acţiunii efective.

Starea α este specifică activităţii cerebrale în zona lumii sufleteşti, emoţionale şi mentale, în care încă mai dăinuie spaţiul şi timpul. Aici sunt active nivelurile conştiente interioare, în care lucrează intuiţia şi gândirea. Este zona somnului superficial şi spaţiul primului nivel al sugestiei.

Emisfera dreaptă nu este limitată la logică şi lucrează pe bază de imagini mentale. În această emisferă se păstrează experienţele imaginaţiei şi vizualizării. Ea ne asigură capacitatea de vizualizare, imaginaţia creativă, fantezia, intuiţia, instinctele nelogice, sinteza, telepatia, simţurile artistice, afectivitatea, emotivitatea şi cele cinci simţuri spirituale. Această emisferă începe să lucreze în starea α, dar pe segmentul 10,5-7 cicli/secundă, coborându-şi frecvenţa până aproape la zero. Ea funcţionează şi în banda de frecvenţă θ, cuprinsă între 7-4 cicli/secundă. Aici găsim somnul profund. În starea θ se poate efectua chirurgie, stomatologie, naştere fără dureri, deoarece cel care stăpâneşte această stare, stăpâneşte corpul eteric, care printre altele este responsabil şi cu transmiterea durerii către creier. Stările α şi θ găzduiesc integral fenomenul gândirii. Aici îşi are sediul cel de al doilea nivel al sugestiei. Ultima stare pe care o poate dezvolta emisfera cerebrală dreaptă este starea Δ, având banda de frecvenţă pe segmentul 4-0 cicli/secundă. Aici creierul ia contact cu lumea spirituală, fără de

timp şi spaţiu, în zona inconştienţei. Când el oscilează pe frecvenţe din ce în ce mai apropiate de 0 cicli/secundă, începe să aibă acces la Cartea Destinului Personal şi mai apoi, la Marea Carte a Destinelor.

3. Spiritualitate, valori universale şi viziuni integratoare

Creierul nostru este un computer formidabil şi dacă am face o analogie, am putea spune că este un calculator de generaţie XXII. Subconştientul, care se găseşte între conştient şi inconştient, este un procesor de mare performanţă. El preia de la conştient diferite impulsuri, organizate în mod specific. Modul de organizare este dat de ideologia personală a fiinţei, de calitatea procesorilor de intrare fizici, de calitatea filtrelor de duplificare şi de calitatea memoriei de scurtă durată. Subconştientul preia şi de la inconştient informaţii, dar acestea au caracter universal. Ele sunt aduse din banca universală de date, prin intermediul procesorilor de intrare spirituali şi sunt modelate în conformitate cu o ideologie universală.

Vom reuşi să neutralizăm orice sugestie negativă mentalizând tocmai ideile opuse, cele benefice. Dacă vom nutri gânduri distructive, negative sau greşit orientate, acestea vor da naştere unor emoţii dezechilibrate, deoarece tot ceea ce mentalul conştient crede, va fi acceptat de către subconştient.

Subconştientul nu poate raţiona, acesta fiind principiul de bază al hipnozei. El ia la cunoştinţă de ceea ce ne înconjoară prin intuiţie, respectiv cele cinci simţuri subiective. Controlează în permanenţă toate funcţiile şi senzaţiile corpului, bătăile inimii, pulsaţiile creierului, circulaţia sângelui, reglarea digestiei, asimilarea substanţelor nutritive şi eliminarea reziduurilor. Este sursa idealurilor, a aspiraţiilor şi a impulsurilor altruiste. Funcţionează permanent, zi şi noapte şi este sediul sistemului nervos simpatic.

Valorile universale, care sunt generoasa gazdă a adevărului, principiilor şi legilor universale, dau naştere în universul existenţial uman schemelor de gândire, modelelor şi proceselor cognitive. Modelele cognitive sunt exprimate de valori, doctrine şi coduri, în timp ce procesele cognitive sunt chiar raţionamentele şi judecăţile. Schemele de gândire sunt alcătuite din monologuri interioare, idei incoerente şi gânduri automate. Toate acestea, apar ca răspuns la nevoia de evoluţie a umanităţii. Modul în care fiinţa umană se intersectează cu aceste atribute existenţiale, generează în aceasta conştiinţa, optica şi mentalitatea specifice. De aici rezultă atitudini, deprinderi, obiceiuri, o conduită şi comportamente, care conturează caracterul persoanei.

În general, toate disciplinele spirituale importante au incercat să sublinieze importanţa acestei nevoi de a ajunge la o armonizare a inconştientului. În tradiţia raja yoga, de exemplu, primii doi paşi care trebuie făcuţi pentru a obţine o realizare spirituală constau într-o etică personală şi socială. Totuşi, contribuţia majoră pe care a adus-o civilizaţia vestică la tradiţiile spirituale şi metafizice este privirea în adancul inconştientului, cunoaşterea acestuia şi, mai important, înţelegerea felului în care trebuie să sprijinim şi să

dezvoltăm prin psihoterapie acest nivel al minții. Astfel, deşi abordările tradiționale au multe avantaje, în momentul de față se consideră că psihoterapia este o cale mult mai sigură, puternică şi directă de a lucra cu acest aspect inconştient al practicii spirituale.

Abordarea spiritualității poate fi ori exoterică, ori esoterică. Ne referim la termenul de exoteric, în sensul aspectelor exterioare, mai tangibile, şi anume, lucrurile pe care le putem vedea, atinge, auzi, mirosi, gusta şi face. Avem ca exemple rugăciunea, voluntariatul, ascultarea unor cursuri ale unui profesor spiritual sau efectuarea unei munci caritabile. Chiar şi anumite forme de meditație sunt exoterice, cum ar fi Vipassana şi Zen. Vipassana are ca scop să împiedice mintea să rătăcească, direcționând-o spre experiența actuală. În felul acesta mintea va fi concentrată mai mult pe proces decât pe conținutul experienței senzoriale directe. Zen accentuează experiența de moment, luând ca obiect de meditație orice activitate obişnuită de zi cu zi.

Termenul esoteric se referă la aspectele interioare, mai subtile, la lucruri care nu sunt observabile de obicei, în starea noastră de zi cu zi. Ca exemple am putea da abilități psihice, cum ar fi telepatia sau psihokinezia, practica vizualizării, clarviziunea, dezvoltarea unor energii subtile (tai chi, pranayama), comunicarea cu forme de viață subtile (practici oculte) sau meditația pe un obiect.

De fapt, cei doi termeni, exoteric şi esoteric, sunt asemănători; diferența este mai mult de grad dintr-un anumit spectru. Ceea ce se înțelege prin esoteric este mai mult o extensie a conceptului de exoteric. Exoteric este atunci când spunem o rugăciune timp de câteva minute şi esoteric atunci când aceeaşi rugăciune este spusă de către o persoană religioasă, timp de mai multe ore.

În procesul dobândirii spiritualității, pe măsură ce avansăm pe diferite nivele de realizare, se va întâmpla să descoperim că „subiectivul” se va extinde, cuprinzând părți din „obiectiv”. Putem include în acest fenomen telepatia, clarviziunea, psihokinezia şi vindecarea prin credință.

Se întâmplă adesea ca practicanții cu experiență să aibă în cadrul experiențelor lor mistice influențe din mediul social şi religios în care trăiesc. De exemplu, un ascet indian poate avea în timp ce meditează o viziune a lui Krishna sau a lui Shiva, în timp ce un călugăr creştin va simți prezența lui Isus sau a Fecioarei Maria în timp ce îşi spune rugăciunile. Acest lucru poate fi înțeles ca o prelungire a subiectivității normale, în cazul nivelurilor de început ale practicii. Dar când subiectivul devine obiectiv în cazul unor persoane foarte avansate, aceeaşi multiplicitate încă pare să aibe câştig de cauză. Acest lucru poate duce la concluzia că nivelele mai adânci ale existenței pot conține mai multe realități subiective şi obiective. Astfel, în loc de a considera că există doar un rai şi doar o religie acceptată, va exista un nivel mult mai subtil, care practic nu are opinii, dar care poate accepta nivele concentrate ale conştiinței.

Mintea unei persoane avansate poate incripționa în cadrul acestui nivel anumite credințe. Este la fel ca pânza pe care pictează un artist. În acest fel,

următorul nivel, mai subtil decât acest nivel pământesc poate găzdui o multitudine de raiuri şi alte lumi.

Capitolul IV. Stări de conştiintă modificată

Stările de conştiință modificată, ca cele obținute prin intermediul meditației, concentrării, ritualurilor, bioenergiei, rugăciunii şi muzicii, sunt utilizate datorită puterii lor de a adanci munca interioară şi de a promova creşterea spirituală.

Rezultatele unei asemenea imbinări de tehnici şi metode oferă individului posibilitatea de a se vindeca la un nivel mult mai profund şi mai adanc.

Pentru ca omul să poată trăi într-un mediu atât de complex, în mod firesc, are o serie de interfețe, reprezentate de corpurile lui energo-informaționale.

Datorită spațiului limitat, vom aborda în continuare (doar cu rol informativ), patru stări specifice de conştiință modificată, regăsite mai des în viața de zi cu zi. Acestea sunt: somnul, visul, hipnoza si meditația.

1. Despre starea de somn

Încadrarea somnului în categoria stărilor de conştiință, fie ea şi modificată, poate părea ciudată, deoarece în timpul somnului individul este inconştient, nu îşi dă seama de sine sau de alții. Însă, psihologii îl plasează printre aceste stări ale conştiinței, bazandu-se pe diferite considerente. După Hobson şi Strickgold, 1995, "prezența în somn a gandurilor, imaginilor şi emoțiilor este suficientă pentru a caracteriza somnul ca stare modificată a conştiinței şi nu ca inconştiență".

Spre deosebire de starea de veghe, somnul poate fi definit ca o stare reversibilă a organismului, asociată cu scăderea pană la dispariție a reacțiilor adaptative superioare, a relațiilor si a reacțiilor senzorio-motorii cu şi față de mediul inconjurător.

Foarte importantă este trecerea de la starea de veghe la cea de somn. În starea de veghe activitatea electrică a scoarței cerebrale, înregistrată cu ajutorul electroencefalogramei (EEG), prezintă ritmuri frecvente şi de mică amplitudine, desincronizate, în timp ce în starea de somn se înregistrează ritmuri lente şi de o amplitudine mai mare, sincronizate, cu excepția somnului profund, cand ritmurile sunt relativ asemănătoare. Starea de veghe este rezultatul activării individului şi a cortexului său prin mesaje senzoriale, iar somnul se produce prin scăderea afluxului senzorial.

Una dintre problemele care preocupă şi pe cercetători şi pe oamenii obişnuiți în egală măsură este perioada optimă de somn. Experimențele bazate pe privarea de somn s-au soldat cu concluzii incerte; s-au înregistrat diferite reacții, în funcție de varstă, condiția fizică şi psihică, condiții externe, etc. ale subiectilor. Reducandu-se durata somnului (de la 8 la 5 ore) s-a constatat

apariția următoarelor efecte: oboseală extremă, scăderea puterii de concentrare, iritabilitate, dureri de cap, deprimare, lipsa de energie, halucinații, scăderea randamentului.

Efecte asemănătoare apar şi în cazul insomniilor care sunt considerate ca fiind o tulburare a somnului, o incapacitate de a dormi. Acestea sunt trecătoare sau permanente şi, indiferent de cauza generatoare, provoacă tulburări de comportament.

2. Natura psihică a visului

Mecanismele psihice angrenate în timpul visului demonstrează că acesta este o forma de mentație, de activitate a creierului, care ridică una dintre cele mai fascinante întrebări legate de vis: care este natura lui psihică? Este o imagine sau o idee, imaginație sau gandire?

De fapt, natura visului este extrem de complexă. Oricum, încă din 1888, Max Simon afirma că "visul constă esențialmente din producerea de imagini cerebrale", unele dintre ele fiind senzoriale, altele fiind imagini-semne (deoarece presupun asociații de idei). Mulți cercetători au tratat si natura ideativă a visului, ca formă aparte de gandire, denumită gandire în imagini sau gandirea onirică (Freud,Yung) care operează cu parabole, simboluri şi arhetipuri.

2.1. Funcțiile visului

Freud îşi exprimă părerea că "Visul, departe de a fi un factor de tulburare a somnului, aşa cum i se reprosează, este un protector al somnului, pe care îl apără împotriva a ceea ce este susceptibil să-l tulbure. Visul are drept scop menținerea somnului împotriva excitației care ne împinge la trezire şi la acțiune". Înafara acestei funcții, Freud mai defineşte şi altele:

- funcția hedonică – permite realizarea dorintelor;
- funcția protectoare a Eului conştient de presiunea pasiunilor refulate;
- funcția comunicativă – între conştient şi subconştient;
- funcția sintetizatoare – reuneşte memoria infantilă cu experiența de viață şi moştenirea arhaică.

Şi pentru Yung visul este important, iar funcțiile definite de el ar fi:

- funcția compensatoare – ajută la restabilirea echilibrului psihologic cu ajutorul materialui oniric;
- funcția premonitorie – semnalizează pericole viitoare;
- funcția simbolică – visul se exprimă prin simboluri (limbajul);
- funcția de comunicare – prin el se exprimă inconştientul;
- funcția reductivă – fragmentează, dezagregă, depreciază, micşorează, distruge uneori imaginea de sine conştientă, o readuce la real;
- funcția integratoare – visul unifică subsistemele din care este formată personalitatea şi în special psihismul conştient cu cel inconştient.

2.2. Metode de studiu ale viselor

În primul rand s-au studiat mişcările corpului şi ale ochilor. Mişcările oculare sunt de două tipuri: rapide (Rapid Eye Movement REM) şi lente (Non Rapid Eye Movement NREM). În urma experimentelor s-a constatat că mişcările rapide sunt indiciul prezenței viselor şi că acestea sunt caracteristice fazelor de somn superficial.

Practic, visele apar în aşa numitele faze ale "somnului paradoxal" care este caracterizat de o asociere de semne contradictorii: semne ale somnului lent-usor (mişcări ale ochilor, respirație neregulată, erecție peniană, ritm cerebral caracteristic stării de veghe) plus semne ale somnului profund (subiectul este greu de trezit). Fiecare episod al somnului paradoxal durează în medie 10-20 minute, visele reprezentand astfel cam 20% din timpul somnului.

2.3. Controlul viselor

Datele culese din cultura diferitelor popoare arată că există posibilitatea controlării viselor, conținutul acestora putand fi dirijat prin procese de educație. Copiilor li se sugerau anumite interpretări viselor pe care le aveau. De exemplu, dacă un copil visa un tigru, adultul transforma visul în ceva plăcut, vorbind despre un vanător curajos.

Controlul viselor poate fi folosit ca tehnică terapeutică. Dacă o persoană cu dificultăți in viață, reuseste să-şi incorporeze în vis mai multe soluții constructive, ea şi-ar putea ameliora imaginea de sine.

Cel mai important mod de a controla conştient visele este *visul lucid*, în care persoana este conştientă că visează. Visele lucide pot fi cultivate în mod intenționat. Dacă un individ îşi spune la sfarşitul unui episod al visului că data viitoare va visa din nou şi că îşi va reaminti visul, atunci nu va fi nici o problemă ca visul să continue.

Printre procedeele sau tehnicile de inducere a viselor lucide se numără: excitațiile dinaintea somnului în vederea dezvoltării unor seturi cognitive care se continuă în somn şi transpar în vise; focalizarea intenției (prin meditație); autosugestia, hipnoza.

3. Hipnoza – stare psihică complexă şi contradictorie

Fenomen considerat mult timp ca aparținand domeniului magiei, hipnoza a suscitat cele mai contradictorii întrebări şi opinii. Unii s-au intrebat dacă hipnoza este un fenomen normal sau, dimpotrivă, patologic. Astfel, ea a fost introdusă fie în categoria fenomenelor paranormale, fie în cea a celor patologice.

Hipnoza a fost considerată fenomen patologic, stare de catalepsie, stare de conştiință modificată sau obişnuită. În psihologia americană se confruntă două modalități de înțelegere a hipnozei: ca stare sau ca nonstare de conştiință modificată, ca proces special sau ca proces psihosocial, ca trăsătură sau ca situație. O astfel de situație a dus la dificultatea găsirii unei definiții cuprinzătoare hipnozei. Una dintre definițiile cele mai întalnite este: hipnoza

este o procedură practicată de o persoană cu insuşiri speciale, capabilă a induce în subiect condiţii de sugestibilitate crescută, astfel încat acesta să execute anumite acţiuni sugerate.

3.1. Cercetări demonstrative

Cercetările bioelectrice ale creierului au demonstrat că în timpul hipnozei nu sunt prezente undele electroencefalografice caracteristice stării de somn, ci undele prezente şi în starea de veghe. Părerea mea este că hipnoza este o stare modificată a conştiinţei, amplasată între starea de veghe şi cea de somn, însă mai aproape de starea de veghe decat cea de somn.

Hipnoza se dovedeşte a fi un fenomen util; ea este folosită ca mijloc curativ (hipnoterapia), ca metodă de cercetare în psihologia experimentală şi ca procedeu auxiliar în unele ramuri aplicative ale psihologiei (în sport de exemplu, pentru eliminarea emotivităţii).

3.2. Posibile efecte secundare

În acest moment hipnoza îşi lărgeste sfera de aplicabilitate printr-o formă nouă, autohipnoza, ca metodă de autoterapie si autoreglare a stărilor psihice.

Toate acestea nu trebuie să conducă însă, la pierderea din vedere a unor efecte negative ale practicării hipnozei, respectiv posibila influenţare negativă a subiectului prin reducerea voinţei acestuia şi replierea conştiinţei, închiderea ei în ea însăşi.

4. Meditaţia

Este una dintre cele mai cunoscute căi de acces la stările modificate ale conştiinţei, nu numai în practicile orientale cat şi în cele occidentale din ultima vreme.

Meditaţia poate fi considerată stare modificată a conştiinţei şi mijloc pentru a obţine modificarea conştiinţei. Specificul ei constă în concentrarea pe un obiect, asociată cu distragerea de la alte obiecte. Meditaţia vizează creşterea gradului de atenţie, pe evenimente, obiecte, sunete, etc. pe măsură ce gradul de concentrare al atenţiei creşte, conflictele psihologice nerezolvate tind să iasă la suprafaţă, individul îşi conştientizează propriile limite şi îşi poate ameliora dezvoltarea sa psihologică.

4.1. Forme

Există mai multe forme de meditaţie, dintre care menţionăm următoarele două:

- *meditaţia prin concentrare* – concentrarea spiritului pe anumite obiecte fizice sau psihice (un gand, un sentiment), excluzandu-le pe toate celelalte.

- *meditația prin percepție interioară* – care vizează cultivarea conştiinței, atenției, în raport cu ceea ce constituie viața curentă, experiența prezentă. În acest proces de antrenare a conştiinței, individul ajunge să-şi răspundă la o serie de întrebări, pe nivele progresive de conştiința. În felul acesta se cultivă o stare de spirit activă, de permanentă deschidere, de trăire a unei experiențe complete în ceea ce priveşte întregul complex de realități mentale şi fizice. Prin această „atentie" se pot dezvolta gradat constiința, concentrarea, înțelegerea.

4.2. Efecte

Printre efectele provocate de meditație enumerăm: creşterea stării de bine, de satisfacție psihologică, corectarea percepțiilor deformate, reducerea anxietății, amplificarea încrederii în sine, diminuarea efectelor negative ale unor fenomene psihologice (stres, frustrare), vindecarea unor boli, mărirea capacității de autocontrol, etc. În final se ajunge la o stare de calm care permite lărgirea experiențelor subiectului, la o mai mare deschidere, fără restricții sau perturbări.

4.3. Tablou psihocomportamental

Tabloul psihocomportamental al persoanelor care practică meditația este tipic: emoții intense şi fugitive, episoade de extremă vigilență şi relaxare profundă, percepții clare şi precise, procese intuitive, scăderea pragurilor senzoriale însoțită de creşterea sensibilității, amplificarea gradului de empatie. S-au mai constatat şi o serie de reacții negative, intense dar de scurtă durată, cu rolul de a elibera amintirile şi conflictele psihologice refulate. Impresia generală a celor care au practicat meditația este că experiențele trăite sunt profunde, plăcute, semnificative.

4.4. Rezultate

Rezultatele fiziologice au demonstrat prezența unor fenomene de hipometabolism pe durata meditației. Cercetările curenților bioelectrici ai creierului au relevat existenta unor trasee EEG caracteristice meditației. Acestea demonstrează o relaxare a cortexului şi o mare sincronizare, cu predominanța undelor *alfa* (8-13 cicli/sec). La cei care practică de mai multă vreme meditația, s-au înregistrat relaxări şi mai accentuate, unde *teta* (4-7 cicli/sec) şi s-a constatat o dezvoltare a capacităților specifice emisferei drepte.

BIBLIOGRAFIE:

1. Banister, P., Burman, E., Parder, I., Taylor, M., Tindal, C., Qualitative Methods in Psychology, A research Guide, Open University Press, Buckingham, Philadelphia, 1996;
2. Bloch, S.; Chodoff, Etica psihiatrica, Ed. APRL şi GIP, 2000
3. Bracken, P.; Thomas, P., A new debate on mental health. Open mind 1998.

4. Brand, J.L., Theoretical Psychology, Yes, Methodological Egalitarism, No!, American Psychology, vol.LIII, nr.1, 1998;
5. Coltroux, J. Les therapies cognitives. Ed. Imprimerie France Quercy, Paris, 1998;
6. Golu, M., Principii de psihologie cibernetica, Ed. Stiintifica si Enciclopedica, 1975;
7. Holdevici, I., Hipnoterapia – teorie şi practică, Ed. Dual Tech, Bucureşti, 2004;
8. Holdevici, Irina: Hipnoza clinică, Editura CERES, Bucureşti, 2001;
9. Holdevici, I., I., P., Hipnoza si fortele nelimitate ale psihicului uman, Ed. Aldomars, Bucureşti, 1991;
10. Holdevici, Irina: Psihoterapia – un tratament fără medicamente, Editura CERES, Buc., 1993;
11. Holdevici, Irina: Sugestiologie şi terapie sugestivă, Ed. Victor, Buc., 1995;
12. Holdevici, Irina, Ion A., Ion, B., Psihoterapii moderne: Noua hipnoză eriksoniană, Ed. I.N.I.,1997;
13. Holdevici, Irina: Psihoterapii scurte, Editura CERES, Buc.,2000;
14. Holdevici, Irina: Psihoterapia tulburărilor anxioase, Editura CERES, Buc., 2000.
15. Howell, D.C., Statistical Methods for Psychology, International Thomson Publishing New York, London, 1992;
16. Huber, W.. Psihoterapiile, Ed. Stiința şi Tehnica, Bucureşti, 1997;
17. Ionescu, G. Tratat de psihologie medicală şi psihoterapie. Ed. Asklepios, Bucureşti, 1995
18. Jung, C.G., Dialectique du moi et de l'inconscient, Paris, Gallimard, 1964;
19. Le Ny, j.F., Hypothese, in: BLOCH, H. (sous la direction de), Dictionnaire fondamental de la psychologie, Larousse, Paris, 1997;
20. Meux, M.O., A Value Agenda for Theoretical Psychology, American Psychologist, vol.LIII, nr.1, 1998;
21. Miclea, M., Radu, I., O perspectivă psiho-logică asupra "problemei", Revista de psihologie, 2, 1987;
22. Mihăilescu, R.; Prelipceanu, D.; Teodorescu, R. Tratat de sănătate mintală. Ed Enciclopedica, 2000;
23. Mitrofan, Iolanda: Meditatii creative, Editura SPER, Bucuresti 2001
24. Mitrofan, Iolanda; Buzducea D., Psihologia Pierderii si Terapia Durerii, Editura SPER, Bucuresti 1999;
25. Mitrofan, Iolanda; Orientarea Experientiala in Psihoterapie, Dezvoltarea Personala, Interpersonala, Transpersonala, Editura SPER Bucuresti, 2000;
26. Mitrofan, Iolanda; Cursa cu Obstacole a Dezvoltarii Umane, Editura Polirom, Bucuresti, 2003;
27. Mitropolit Hieroteos Vlachos, Psihoterapia ortodoxă, Ed. Învierea – Arhiepiscopia Timişoarei, 1998;
28. Neculau, A., Comportament şi civilizație, Bucureşti, Ed. Ştiințifică şi Enciclopedică, 1987;

29. Pavelcu, V., Cunoaşterea de sine şi cunoasterea personalităţii, Bucureşti, E.D.P., 1982;
30. Piaget, J., Psihologia inteligenței, Ed. Ştiințifică, Bucureşti, 1965;
31. Popescu-Neveanu, P., Personalitatea şi cunoasterea ei, Bucureşti, Ed. Militara, 1969;
32. Popescu-Neveanu, P., Curs de psihologie, Bucureşti, 1977;
33. Popper, KR. Cunoaşterea şi problema raportului corp-minte. Ed. Trei, Bucureşti, 1997;
34. Reber, S.R., Dictionary or Psychology, Penguin, London, 1995;
35. Ribot, Th., Logica sentimentelor, Bucureşti, Editura Ştiințifică şi Enciclopedică; 1988;
36. Rice, C.E., Scenarios: The Scientist- Practitioner Split and the Future of Psychology, American Psychologist, vol.LII, nr.11, 1997;
37. Robert, M., Strategie methodologiques, in: Richelle, M., Requin, J., Robert, M., (sous la direction de), Traite de psychologie experimentale, vol.I, PUF, Paris, 1994;
38. Savin, L. Noțiuni de psihologie generală, Universitatea de Vest „Vasile Goldiş", Arad, 1993.
39. Sofronie, C., Zubcov, R., Psihologia ordinii, psihologia cuantică, Ed. Perfect, Bucureşti, 2005;
40. Trungpa, C., Meditație în acțiune, Ed. Irecson, Bucureşti, 2004;
41. Tucci, G., Teoria şi practica mandalei, cu referire specială la psihologia modernă a adancurilor, Ed. Humanitas, Bucureşti, 1995;
42. Tudose, F.; Tudose, C.; Dobranici, L. Psihopatologie şi psihiatrie pentru psihologi. Ed. InfoMedica, 2002.
43. Vasile, T., Curs practic de Kuatsu, Ed. Aldo Press, Bucureşti, 2002;
44. Vasile, T., Curs de practici spirituale, S.P.E.R., Bucureşti, 2006;
45. Vasile, T., Vasile, R., Vuță, A.; Manual de psihologie holistică pentru terapeuți în terapii complementare, A.N.A.T.E.C.O.R., Arad, 2004.
46. Vasile, T., Dumitru, C., Bojor, O., Vasilescu, M. S., Naturalis – Ghid de medicină şi terapii naturale, Ed. Aldo Press, 2003;
47. Weem, C.F., Theoretical Psychology: Subdisciplines or Metadiscipline?, American Psychologist, vol.LIII, nr.1, 1998;
48. Zlate, M., Psihologia mecanismelor cognitive, Editura Polirom, Iaşi, 1999.

---

* Psiholog Principal in Psihologie Clinică, Psihoterapie şi Hipnoză Clinică – Colegiul Psihologilor din Romania / FRP, GHSC, U.K. / HSP, U.S.A. / W.P.C., Dr. în Ştiințe Medicale Alternative, U.I.A.M., India / I.A.A.M., Dr. în Medicină Complementară şi Naturopatie, I.I.A.M., India, Drd. in Psihologie, Facultatea de Psihologie, Universitatea Bucuresti, preşedinte al Asociației de Studii Esoterice, Terapii Complementare şi Feng Shui – Club UNESCO

”REZERVOPEDIA” ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE

Col. (r.) prof.univ.dr. Constantin TEODORESCU*

Abstract

Man represents a physiologic, psychic and neurological independent structure, a very well established one, characteristic to his own species. If we look in the past, we shall observe, without mistaking, that our educators do not take into consideration all these components in order to create an adequate method of learning.

The techniques for rapid (accelerated) learning, the exploitation of the full potential and of the whole resources, are in favour of an optimal learning.

Sugestopedy is an extremely rapid method of learning. It allows the assimilation of a factual material, static and descriptive information like words, expressions, numbers, data, formulas, but also wide ideas systems.

Motto:

„Ți-ar plăcea să înveți de două până la cinci ori mai repede, fără nici un stres? Şi să-ți şi mai aminteşti ce ai învățat? Poate există o nouă modalitate de învățare pe care o numim învățare rapidă(accelerată).

„Tehnici de învățare rapidă”- Sheila Ostender

I.Geneza

La sfârşitul anilor 60, în vremurile rele din Europa de Est, Sheila Ostander, autorul lucrării „Tehnica învățării rapide”, primeşte o invitație neaşteptată la prima (şi ultima) Conferință Sovietică de parapsihologie de la Moscova. Dr. Georgy Lozanov descoperise supermemoria. „Muncitorii învață 500 de cuvinte străine într-o singură lună”, prezenta sobra Pravda din acea vreme. Mulți şi-au zis că nu poate fi decât propagandă comunistă.

La Institutul de Stat pentru Sugestologie din Sofia, Doctorul Lozanov, singurul psihiatru al Bulgariei care a descoperit şi folosit această metodă, a descoperit, de asemenea, şi o nouă maladie, „sindromul didactogenic” – boală provocată de metodele pedagogice greşite. Acest sindrom a început să fie vindecat prin Sugestopedie. Mica Bulgarie era pe cale să devină pentru resursele mentale ceea ce Emiratele Arabe deveniseră pentru cele naturale. Metoda lui Lozanov era considerată de către autoritățile comuniste ca fiind o metodă transcedentală. Ca urmare doctorul Lozanov a avut mult de suferit, petrecând 10 ani prin închisorile comuniste. După anul 1990, acesta a ajuns în Occident.

În anul 1979 apare lucrarea lui Delacort, „Superlearning”. În anul 1970 apare lucrarea „Descoperiri psihice în spatele Cortinei de fier”, care a fost

republicată în 1995. Metoda lui Lozanov a început să se extindă în Des Moines, Toronto şi Atlanta. La sfârşitul anilor 70 un psiholog novator, doctorul Ronald Schuster de la Universitatea din Ames, a fondat Societatea pentru Învățare şi Predare Accelerată(SIGA). Aceste societăți sunt prezente în multe țări: Societatea pentru o Învățare Accelerată (SEAL)- Anglia, Organizația Germană pentru Învățare prin sugestopedie (DGSL), Organizăția Internațională pentru Învățare Accelerată (RIA) - Mexic, Consiliul pentru Noile Sisteme Pedagogice (CNV) - Franța, SEAL - Ungaria, Asociația Italiană pentru noile metode Sugestopedice (AINMS), Institutul pentru Învățarea de Limbi Străine (SOHL) - Suedia, Institutul Elvețian pentru Învățare Accelerată - Elveția şi altele.

Cu cât înaintăm în secolul XXI, înțelegem faptul că nu mai suntem un corp sau o minte separate - suntem minte-corp. Aproape 80% din ceea ce este cunoscut despre faptul cum funcționează acest sistem unic a ieşit la iveală odată ce oamenii au început învățarea accelerată (rapidă). Există multe căi ce scanează mintea, pentru a scoate la iveală potențialul uman: sunete de înaltă frecventă, alte descoperiri psiho-acustice, supernutriție, televiziunea interactivă, memoria dinamică, maşinile minții, etc.

Metoda înfloreşte în domenii foarte diverse: afaceri, militar, grădinițe, licee, centrele de energizare. Metoda a avut succes la oameni de toate felurile şi toate vârstele, de la gunoier, până la psihiatru.

II.Definiții şi concepte

Învățarea rapidă implică o nouă înțelegere a sinelui si posibilităților sale, o nouă perspectivă, un punct de vedere adecvat secolului XXI.

Termenul de învățare rapidă (accelerată) desemnează orice abordare, orice atitudine, orice tehnică sau metodă care permite facilitarea învățării şi dobândirii de cunoştințe noi mai repede şi mai uşor.

Omul are o structură fiziologică, psihologică, psihică şi neurologică proprie, foarte bine definită, specifică speciei sale. Dacă privim puțin cu gândul în trecut, vom constata fără să greşim că educatorii noştri, nu prea au ținut cont de toarte aceste componente pentru a crea o metodă de învățare adecvată.

Tehnica învățării rapide reprezintă un set de tehnici de bază, care accelerează procesul de învățare şi pune în lumină performanța. Aceste tehnici te pot ajuta să declanşezi schimbarea şi anume:

- să te transpui într-o stare "perfectă" a corpului şi minții fără urmă de stres pentru sarcina pe care ți-ai asumat-o;
- să absorbi informația într-un mod ritmic, pas cu pas;
- să utilizezi muzica pentru a-ți dezvolta memoria, a-ți energiza mintea şi a crea legătura cu subconştientul;
- să-ți angajezi creierul, simțurile, emoțiile şi imaginația pentru a ajunge pe culmile performanței;

- să devii conştient de blocajele din calea procesului de învățare pentru a le elimina.

Rezultatul este că niciodată "nu am învățat să învățăm."

Utilizând aceste dimensiuni fiziologice, psihologice şi neurologice şi de asemenea, mediul interior şi exterior se creează o stare de mare receptivitate intelectuală.

Acest lucru îi oferă tehnicile de învățare rapidă (accelerată) şi anume: exploatarea întregului potențial şi a totalității resurselor astfel încât să favorizeze o învățare optimă. Important este de reținut că unele dintre aceste tehnici conduc la rezultate rapide, altele cer un antrenament riguros şi o exersare continuă şi asiduă. Dar de ce să utilizăm aceste tehnici, numai pentru că sunt noi, mai interesante şi într-un fel sparg tiparele învățatului învechit ?

Răspunsul este dat de câteva argumente şi exemple:

a). Considerată o activitate marginală, doctorul dr. Win Wenger, director la Project Renaissance (Proiectul Renaşterea) remarca: "Dacă luăm în considerare starea de azi a educației, în mod virtual, orice sistem care dă rezultate poate fi considerat rapid sau accelerativ". Deseori în cadrul cursurilor sale Wenger le cerea directorilor săi să-şi imagineze cum ar fi să aibă alte capete pe de tip accelerativ umeri. „Un cap nou o nouă perspectivă, cam aşa poate fi considerată şcoala noastră., insistînd el, şi nu şedințele birocrate ținute în scopul de a cere mai mulți bani."[1]

b). Chiar în acest moment Germania pare să creeze o ofertă de muncă adaptată secolului XXI. Nemții lucrează mai inteligent cu oameni foarte bine calificați, care iau salarii mari şi au concedii generoase. Tehnicile de învățare rapidă sunt folosite de ani de zile.

"Educația pe stil vechi, după cum mulți şi-au dat seama, este nesincronizată cu era tehnologilor înalte." Când se asimilează un sistem nou se inventează altul.[2]

Cei ce învață nu pot ține pasul. Învățarea rapidă, datorită în parte şi lui Hartmut Wagner, rezolvă problema. Conform unor previzionari categoria de slujbe pentru mileniul III, în SUA cea mai cuprinzătoare va fi a "lucrătorilor în domeniul cunoaşterii" – tehnicieni, specialişti în servicii, întreprinzători, vor lucra din ce în ce mai mult în echipe reduse sau pe cont propriu.

Charles Adamson, profesor american care lucra într-un centru de înaltă presiune al universităților japoneze, studiind învățarea rapidă a început să o aplice la orele lui. Colegii lui conservatori de la Institutul de Ştiință şi Tehnică Shizouka au aflat ce se petrece la orele lui şi au strâmbat din nas, exprimându-se "Asta nu este predare". "Am decis că aveau dreptate. La orele mele nu mai facem predare ci doar învățare."[3]

În încheierea acestei „pregătiri aperceptive" considerată de mine mobilizatoare în vederea învățării şi aprofundării tehnicii învățării rapide, trebuie să amintesc ce au spus autorii lucrării amintite. "Datorită experiențelor dificile avute majoritatea dintre noi consideră că educația înseamnă să îndesăm

ceva în cap, ca şi cum am umple un cârnat sau a îndopa o gâscă de Crăciun. De aceea vedem învățarea de-a lungul întregii vieți ca pe o obligație gen spălarea dinților. Dar înțelesul literar al termenului de educație este „a scoate din". Aşa sunt concepute şi sistemele de învățare rapidă să extragă o bogăție de talente înnăscute şi chiar deşi s-ar putea să nu credeți, enorma cantitate de cunoştințe pe care deja o avem. Nu este o idee nouă ci reîncarnarea uneia foarte vechi.[4]

Doctorul Georgi Lozanov, inventatorul sugestopediei ca metodă holistică de superînvățare, a avut ca sursă principiul profesorului arhetipal Socrate, cel mai bun student al lui Platon şi al moltor zeci de mii de cetățeni ai Atenei, ce au acționat conform acestuia şi anume: "Toți suntem conectați la cunoaşterea infinită". Ei au înțeles un secret: "Este dificil să-i opreşti pe oameni de a învăța întreaga lor viață, dacă învățătura devine sinonimă cu aventura şi plăceerea de a face descoperiri." Pentru a modela viitorul cât mai aproape de dorințele inimii trebuie să aducem învățătura în interiorul nostru şi să o simțim ca pe un proces natural continuu, fascinant şi nelimitat ca însăşi viața."[5]

III. Repere istorice şi prezentarea diverselor abordări

Învățarea rapidă (accelerată) îşi are originile în Bulgaria. Chiar la începutul anilor 60 doctorul Georgie Lozanov întreprinde studiile sale asupra sugestopediei (o metodă holistică de superînvățare). Medic la Institutul de Stat pentru Sugestopedie din Sofia, parapsiholog de frunte, a reuşit printr-un bagaj eclectic de tehnici să vindece miraculos bolnavi chiar psihotici anticipând medicina alternativă ce înfloreşte în zilele noastre. A descoperit o nouă maladie "sindromul didactogenic" – boală provocată de metode pedagogice greşite, şi a început să o vindece prin sugestopedie. După cum spunea „să elibereze cea mai mare bogăție pe care o are o țară – resursa nelimitată a minții umane.[6]

Datorită tensiunilor dintre țările din estul şi cele din vestul Europei, comunicarea între cele două blocuri fiind greoaie, de abia la sfârşitul anilor 70 anumiți cercetători străini vor avea acces la lucrările doctorului Lozanov permițând regândirea sugestopediei în America.

*Apar două curente***.**

Societatea pentru Predare şi Învățare Accelerată (Society for Accelerated Learning and Teaching – S.A.L.T.), ce şi-a schimbat recent denumirea în Alianța Globală pentru Învățare (Global Alliance for Learning – G.A.L.) şi Superînvățarea (Superlearning). De-a lungul anilor ambele curente au continuat să progreseze. În ciuda numeroaselor sale lacune cea mai detaliată lucrare despre acest subiect rămâne cea a doctorului Lozanov: Suggestology and Outlines of Suggestopedy (Sugestologia şi principiile sugestopediei). Lucrarea era bogată în informații dar descrierea derulării concrete a unui curs într-o abordare sugestopedică era destul de vagă. Ulterior metoda a fost "însămânțată" şi în Occident, Superlearning – Delacorte, 1979.

La sfârşitul anilor 70 un psiholog inovator doctor Donald Schuster de la Universitatea Iowa din Ames a fondat Societatea pentru Învățare şi Predare Accelerată (S.I.P.A). Acum avem societăți profesionale în multe țări, inclusiv Societatea pentru Învățământ Afectiv Eficient (S.I.A.E.) din Anglia cu participare internațională.

Lozanov a descoperit altă „ologie": "sofrologia" – "ştiința conştiinței armonioase", ştiință ce duce sigur la excelență, dezvoltată ulterior în America de Alfanso Coycedo, un doctor spaniol la fel de inovator ca şi Lozanov.

În secolul XXI putem înțelege că numai suntem un corp şi minte separate – suntem „minteacorp".[7] Există o mulțime de noi căi ce scotocesc mintea, pentru a scoate la lumină potențialul uman: sunetele de J.F., şi alte descoperiri psihoacustice, supernutriția, televiziunea interactivă, memoria „dinamică", maşinile minții, contemplarea subacvatică etc.

Dacă dorim să plonjăm în acest domeniu vom descoperi că învățarea rapidă ne ajută să înțelegem că modalitate de accelerare este în primul rând o nouă perspectivă, cuprinzând un set fundamental de tehnică, dintre care putem alege, pe care le putem rearanja, comprima sau extinde, pentru a se potrivi împrejurărilor particulare ale fiecăruia. Metoda, la ora actuală înfloreşte în domenii diverse, are succes la oamenii de toate felurile indiferent de sex, pregătire profesională, sau vârstă.

IV. Paşii urmați într-o şedință de învățare a unei limbi străine folosind sugestopedia.(1970)

1. Pregătirea

a) profesorul prezenta conținutul şedinței, încercând să creeze o latură amicală cu studenții (elevii) săi pentru a le stimula încrederea în sine şi dorința de a învăța;

b) odată creată atmosfera se creează o atmosferă agreabilă;

c) pentru motivație, pe pereții clasei sau prin alte metode de proiecție era afişat conținutul şedinței utilizând diverse mijloace de expresie: desene, imagini, cuvinte şi propoziții – cheie, etc.

2. Prezentarea

a) conținutul şedinței era definit printr-o scurtă poveste pe care profesorul o citea – studenților (elevilor) săi în limba studiată, îndicând şi traducerea în limba de origine.

b) elevul putea urmări pe o foaie de hârtie textul în limba străină şi traducerea.

c) profesorul începea întotdeauna rezumând povestea pentru a crea un context, iar apoi citea textul făcând referiri la traducere.

d) studenții (elevii) puteau repeta frazele, dacă doreau;

e) profesorul acompania deja textul cu mimică şi gesturi;

f) textul era astfel lucrat până când le devenea familiar;

g) odată textul văzut în întregime se trece la faza "concertului activ" (aşa a fost denumit de sugestopedişti ulterior):

- camera trebuia să fie bine iluminată şi li se spunea studenților (elevilor) să se aşeze cât mai confortabil posibil;
- se punea o muzică clasică, de preferință din repertoriul romantic, clasic;
- când se termină introducerea, profesorul citea textul în limba străină modulându-şi vocea şi urmărind melodia ca şi când ar fi fost o operă (textul nu era citit decât în limba străină);
- elevii continuau privind fie textul pe hârtie, fie profesorul, fie traducerea, în funcție de precizări şi necesități;

h) după o scurtă pauză, petrecută în tăcere, elevii se aşezau din nou pentru "concertul pasiv":

- de data aceasta, muzica folosită este cea a perioadei baroce;
- textul este recitit cu o voce clară, puternică, dar calmă, iar profesorul are grijă să adauge şi traducerea;
- nici o informație lexiconă şi lingvistică nu este oferită în timpul concertului pasiv;
- totuşi studenții (elevii) erau îndemnați să recitească textul seara înainte de culcare.

3. Reluarea şi elaborarea textului

a) a doua zi textul învățat în ajun era revăzut;

b) după Lozanov nici o muncă de elaborare nu trebuie făcută asupra unui text chiar în ziua învățării acestuia;

c) este preferabil să „dormi", lăsând o informație nouă să se sedimenteze înainte de a o aprofunda;

d) de regulă contextul pasiv are loc a doua zi după cel activ;

e) revenirea asupra textului studiat şi asupra elaborării acestuia se face sub formă de jocuri, scheciuri şi cântece, studenții fiind îndemnați să dialogheze cât mai mult posibil în limba străină.

Timpul consacrat elaborării este aproape de două ori mai lung decât cel consacrat concertelor. Din experiența acumulată se menționează că un curs sugestopedic obişnuit destinat însuşirii regulilor de bază ale unei limbi străine şi a unui vocabular de aproximativ 2000 de cuvinte, necesită 10 zile de lucru cu circa 6 ore de studiu pe zi.

V. Elementele metodei Lozanov sunt:

a. utilizarea nivelului de unde cerebrale alfa pentru a dezvolta o percepție calmă şi intuitivă;

b. în 1955 George Lozanov a decoperit că există o disponibilitate spre ideile şi emoțiile communicate şi transmise pe calea cuvintelor, a gesturilor şi a stimulilor, acesata fiind un instrument numit "imprinting";

c. muzica ajută la realizare atmosferei şi sugestiei. De regulă se utilizeauă stilul Baroc cu ritm stabil, de un sunet pe secundă, de autori ca Haydn J., Vivaldi J., Bach J.S., Bach J.C., Haendel G.F.,Corelli A., Beethoven L.v.;

d. materialul (textul) trebuie prezentat într-o formă ritmică sincronozată cu ritmurile corpului şi al minții;

e. pentru a creşte motivația şi încrederea de sine, atitudinea şi comportamentul profesorului (gesturi, tonul vocii, expresia facială) trebuie prestabilite şi adecvate;

f. la un institut francez se foloseşte o metodă asemănătoare sugestopediei. Se folosesc o serie de sugestii ce deschid emoția şi expunerea totală liberă. Cursanții primesc alte nume şi ajung să-şi depăşească jena de a se exprima. Critica nu este admisă. Fiecare cursant ăşi face o listă cu 10-15 momente din viață când a avut emoții puternice. Evocarea personaliuzată a unui eveniment crează emoția care prin diferite sugestii este menținută în conştient pe perioada învățării;

g. în urma folosirii metodei de relaxare Schultz (trainingul autogen) şi metoda exprimării libere se obține o stare de învățare în care practicantul devine atât de dornic de a învăța încât face un mare effort de a se abține să înceapă chiar în momentul respectiv;

h. procesul de învățare este ajutat şi se consolidează prin repetare dar nu monotonă."Cercetările moderne au arătat că psihicul uman nu are în mod real limite. Este o parte a unui vast domeniu al conştiinței, care cuprinde tot ceea ce există dincolo de spațiu şi timp în realități şi dimensiuni neexplorate încă." (The Holotropic Brain)[8]

În loc de concluzii

Învățatul învechit nu va duce la nici o realizare.

„Dacă luăm în considerație starea de azi a educației, în mod virtual orice sistem care dă rezultate poate fi considerat ca accelerativ", considera Doctorul Win Wenger, director al Proiectului Renaissance (proiectul Renaşterea).

În cadrul cursurilor sale de tip accelerativ, Wenger le cerea adesea directorilor să îşi imagineze cum ar fi să aibă alte capete pe umeri. Un cap nou, o nouă perspectivă, cam aşa poate fi caracterizată şcoala noastră, şi nu şedințele birocratice ținute în scopul de a cere „mai mulți bani".

Astăzi, deşi lucrurile încă merg bine, cei care se cramponează de învățarea în sistemul vechi vor fi călcați în picioare pe noile artere ale erei informaționale.

În Germania, în acest moment, se creează o forță de muncă adaptată secolului XXI. Cu oameni foarte calificați, care iau salarii mari şi cu concedii generoase. Au format rețele de educație continuă, înființate în industrie în întreaga țară, care oferă calificare la locul de muncă în multe specialități, de la robotică până la limbi străine. Tehnicile de învățare accelerată sunt folosite de ani de zile în centrele germane de învățare. Când se asimilează un sistem se inventează altul. Întotdeauna suntem în urmă cu sistemele de învățare. Învățarea rapidă sau accelerată rezolvă această problemă.

Doctorul Hartmut Wagner, în prezent directorul Institutului de Dezvoltare a Aptitudinilor şi Calificărilor din Heidelberg, foloseşte această metodă; „ calificări înalte într-un timp mai scurt şi cu oo sănătate fizică şi mentală mai bună" este deviza Institutului.

Un american, Adamson, care lucra în Centrul de Înaltă Presiune al Universităților Japoneze s-a apucat de învățare accelerată. Colegii de la Institutul de Ştiință şi Tehnică Shizuka, au aflat ce se petrece la orele sale şi au „strâmbat din nas"...."asta nu este predare" au zis ei. El a decis că aveau dreptate. S-a hotărât ca la orele lui „să facă nu predare, ci doar învățare".

Aşa cum sunt concepute, sistemele învățării accelerate extrag o bogăție de talente înnăscute şi chiar enorma de cantitate de cunoştințe pe care deja le avem.

Pentru a modela viitorul cât mai aproape de dorințele inimii, trebuie să readucem învățarea în interiorul nostru şi să o simțim din nou ca pe un proces natural, continuu, fascinant şi nelimitat ca însăşi viața.

BIBLIOGRAFIE:

[1] Sheila Ostrander, Lynn Schorader, Nancy Ostrander - *Tehnica învățării rapide, Editura AMALTEA, 2002, pg.21*
[2] Ibidem, pg.21
[3] Ibidem, pg.22
[4] Ibidem, pg.23
[5] Ibidem, pg.23
[6] Ibidem, pg.17
[7] Ibidem, pg.19
[8] Căpuşean Ion Mândrişor- www.google.ro, George Lozanov sugestopedie, referate.ro, 08.12.2005
Christian DRAPEAU, *Învață cum să înveți repede, tehnici de învățare accelerată,* Editura Teora 2004.
Jaques CHOQUE, *ABC-ul relaxării,* Editura Corint 2002
www.jwelford.demon.co.uk
www.ode.org/adlf/bulletin
www.gv.edu.au/school

---

* Universitatea Națională de Apărare "Carol I"

FORȚELE UNIVERSALE, INTERACȚIUNI CU ACTIVITATEA UMANĂ

Horia VERTAN*
Lucian ISTODE**

Résumé

Dans cette oeuvre, les autours presénts quelques aspects des interactions de l'Univers et leurs influence sur des activités et la réalité connue ou deroulé – avec trois dimensions – et la réalité inconnue ou enveloppé – avec onze dimensions, aux les Tachyoni sont trés importants.

I. Introducere

Noi descriem în general ceea ce putem percepe şi mai ales măsura şi repeta ca experienţe-cu rezultate similare-în realitatea desfăşurată cu trei dimensiuni, a fizicii atomice. Aici avem şi bariera cauzalităţii, după care urmează un domeniu cu mult mai larg, cel al realităţii înfăşurate, cu legităţi specifice fizicii cuantice şi postcuantice [1].

II. Forţele universale

Din punct de vedere al fizicii clasice, doar primele patru categorii de forţe universale sunt descrise mulţumitor [2].

Forţa gravitaţională. Această forţă este universală, adică orice particulă simte forţa de gravitaţie corespunzător cu masa sau energia sa. Gravitaţia este cea mai slabă dintre cele patru forţe şi nu am observa-o deloc dacă nu ar avea două proprietăţi speciale: ea acţionează pe distanţe mari şi este întotdeauna o forţă de atracţie.

Forţa gravitaţională dintre soare şi pământ,de exemplu, este atribuită schimbului de gravitoni dintre particulele care formează aceste două corpuri. Deşi particulele schimbate sunt virtuale, ele produc în mod sigur un efect măsurabil-fac ca pământul să se deplaseze pe orbita cunoscută în jurul soarelui. Gravitonii reali formează ceea ce fizicienii numesc unde gravitaţionale, deosebit de slabe şi practic imposibil de detectat.

Forţa electromagnetică

Aceasta interacţionează cu particule încărcate electric, cum sunt electronii şi quarcii, dar nu interacţionează cu particulele neîncărcate, cum ar fi gravitonii. Aceasta este mult mai puternică decât forţa gravitaţională. Astfel, forţa

electromagnetică dintre doi electroni este de circa un milion de ori mai mare decât forța gravitațională. Există două feluri de sarcini electrice, pozitive şi negative, care se atrag când au semne contrare şi se resping la acelaşi semn. Pământul sau soarele, fiind corpuri mari, conțini sarcini pozitive şi negative în număr aproape egal, acestea anulându-se reciproc iar forța electromagnetică rezultantă este foarte mică. Însă la scara mică a atomilor şi moleculelor, forțele electromagnetice sunt dominante.

Interacțiunea nucleară slabă, este responsabilă pentru radioactivitate şi acționează asupra tuturor particulelor de materie cu spin ½, dar nu reacționează asupra particulelor cu spin 0, 1 sau 2, cum sunt fotonii şi gravitonii. Interacția nucleară slabă nu a fost bine înțeleasă până în 1967, când Abdus Salam de la Iperial College, Londra şi Steve Weinberg de la Harvard, au propus teorii care unificau această interacțiune cu forță electromagnetică. Ei sugerau că în afară de foton mai există alte particule cu spin 1 numite bozoni, vectori masivi care purtau interacția slabă. Aceştia au fost numiți W^+, W^- şi Z^0, fiecare având o masă de circa 100 GeV.

Interacțiunea nucleară tare, ține quarcii împreună în proton şi neutro şi ține protonii şi neutronii împreună în nucleul atomic. Se crede castă interacție este purtată de o altă particulă cu spin 1 numită gluon, care interacționează numai cu ea însăşi şi cu quarcii.

Interacțiunea nucleară tare are o proprietate numită restricție: ea leagă întotdeauna particulele într-o combinație care nu are „culoare".

Succesul unificării interacțiilor nucleare slabe şi forțele electromagnetice a consus la mai multe încercări de a combina aceste două forțe cu interacția nucleară tare în ceea ce numim MTU – marea teorie unificată. Această denumire este mai degrabă o exagerare- teoriile rezultante nu sunt de loc mari şi nici nu sunt comple unuficate, deoarece nu includ gravitația.

Interacțiunea neagră, observată în urma unor cercetări în astrofizică asupra exploziilor supernovelor sau a unor ciocniri şi mai mari a unor presupuse membrane gigantice [2, 5]. În universul cunoscut, masa interacțiunii negre, este incomparabil mai mare decât masa formată din particulele atomice a aşrtilor şi galaxiilor. Despre această interacțiune nu ne vom pronunța mai mult în această lucrare.

Forța tahionică. Interacțiunea tahionică, cea care este emisă de fiecare entitate inteligentă este produsul unor particule stranii, cu proprietăți deosebite de cele din universul cunoscut, desfăşurat. În repaus, masa lor este imaginară determinată de un număr complex negativ. Aceste particule virtuale se pot deplasa mai repede decât lumina, deplasând deci bariera cauzalității, şi făcând posibile călătoriile în trecut cât şi în viitor [5].

Cele de mai sus sunt stabilite teoretic de fizica cuantică şi postcuantică, dar foarte greu de experimentat, deoarece fiecare singularitate (individ) inteligent emite propriul său câmp tahionic-dorințe, aspirații, năzuințe, iubire,

ură etc-câmp care nu poate fi protejat şi ecranat, interferând cu toate câmpurile celorlalte singularităţi.

Acest câmp poate fi şi nociv, putând fi folosit în serviciile de informaţii şi contrainformaţii, pentru influenţarea unor anumiţi lideri, pentru inducerea unor presiuni psihice etc.

Autorii prezentei lucrări au căutat modalităţi de ecranare a câmpurilor tahionice, experimentele fiind în curs de derulare. Având în vedere amploarea acestor cercetări cât şi caracterul lor care trebuie să fie selectiv, în prezenta comunicare nu se vor da detaliile aparaturii concepute, ci doar se vor expune câteva din ideile principale ale cercetării.

Un factor care ne-a interesat cu precădere a fost mutarea barierii cauzalităţii la dreapta şi la stânga poziţiei scurgerii timpului normal, pentru a accede la „timpul diluat" şi „timpul accelerat".

O altă direcţie esenţială a cercetărilor noastre, se referă la ecranarea din două direcţii – exterior şi interior –a câmpului tahionic emis de o persoană.

Pe baza celor de mai sus, am putut proiecta o incintă în care pot fi protejaţi liderii, persoanele grav rănite etc, în situaţii cu totul speciale.

Nu excludem nici folosirea acestor „incinte" în domeniile spionajului şi contraspionajului.

Au fost şi alte direcţii privind biodiversitatea, cu impact direct asupra economicului, asupra procesului de învăţare şi de reînvăţare a unor noi domenii.

Concluzii

Concluziile sunt numeroase şi au fost date de autori şi în alte lucrări [3, 5].

Aici ne oprim la ceea ce este fundamental, pornind de la premiza că fiinţa umană este un caleidoscop de posibilităţi infinite, şi anume că vom putea analiza aceste posibilităţi către orice obiective care să nu încalce „principiul cenzurii cosmice".

Din punctul nostru de vedere, fiecare individ întrupează în felul său, în afara imperfecţiunilor istorice acumulate şi ceva care depăşeşte această istorie, o aşanumită memorie a viitorului – cunoscută tahionic – care permite un salt cuantic în trecut, în viitor, în bine sau altundeva.

BIBLIOGRAFIE:

1. Horia VERTAN, „Beetween Natural and Artificial Systems, Join Conference on General Cybernetics, Dragan European Foundation, Palma de Mallorca, Spania, 1995, July, 11…13.

2. Horia VERTAN, Orizont strategic XXI: Spre o nouă abordare a inteligenţei artificiale – introducere în nanoştiinţă, Observatorul militar Anul X, Nr. 33(452), 24 august 1998, Bucureşti.

3. Horia VERTAN, Nicolae JULA, „A universal Cybernetic Systems, 11-th International Congress of Cybernetics and Systems, Runel University, Uxbridge, Middlesex, UK, 1999.

4. Howking Stephen, „Bloc Holes and Baby Universes and Other Esseys", Humanitas Publisching, Bucharest, 1977.

5. Horia VERTAN ş. a, Forţele universale, Conferința internațională: Tendințe în dezvoltarea aplicațiilor ciberneticii, Universitatea Oradea, 27…27 noiembrie 2004.

---

* prof.dr.ing. Academia Tehnică Militară

** col (r) drd. ing., cercet. şt. I, Academia Tehnică Militară

CÂTEVA CONSIDERAȚII PRIVIND ASIGURAREA PSIHOLOGICĂ ÎN CAZ DE DEZASTRE DIN PERSPECTIVA PROTECȚIEI CIVILE

Corina ZAHARIA*
Radu ANDRICIUC**

Abstract
This considerations about psichologycal insurance are very important in the desaster situation. It have to know about civil reactions and how this action in desaster situation.

Cu toate că ne-am aştepta ca oamenii să se comporte complet diferit în situații de dezastru diferite, studiile ştiințifice au descoperit un număr ridicat de similitudini comportamentale.

De exemplu, una dintre acestea se referă la existența unei perioade de „neîncredere", asociată, de obicei, perioadei de timp imediat următoare declanşării unui dezastru.

Astfel, în medie, la cei 900 supraviețuitori ai atacului terorist de la World Trade Center au trebuit să treacă 6 minute până când au reacționat într-un fel sau altul. Dar, au existat şi cazuri în care reacția a apărut şi la ½ de oră după atac.

Reacțiile au fost diverse: de la închiderea, mai întâi, a calculatorului, la urmărirea reacția şefului, până la chemarea rudelor la telefon (circa 70% din supraviețuitori au făcut asta).

Iar cel puțin 135 persoane, care aveau acces sigur la scările de evacuare, nici nu s-au gândit la acestă formă de protecție individuală.

De ce ?

Pentru că, atunci când nimic nu mai este normal, regulile de fiecare zi, rutiniere, nu se mai aplică aşa cum am fost obişnuiți.

De exemplu, din punct de vedere fiziologic, în condiții normale, creierul are nevoie de 8 -10 secunde pentru a prelucra o informație complexă primită.

Cu cât creşte stresul, cu atât timpul de reacție se prelungeşte mai mult. Astfel că, în mod paradoxal, în situații de dezastru, cu cât creşte nevoia de a decide mai repede, cu atât capacitatea de răspuns a creierului scade.

O altă reacție tipică este cea de neîncredere, rezumată în expresia „Asta nu mi se poate întâmpla mie".

Din această cauză, circa 2 din 4 persoane rămân lipsite de reacție imediată într-o situație de urgență.

În astfel de situații, contrar părerii că instinctul de conservare acționează rapid, majoritatea subiecților dezastrelor au reacții neadaptate situației. Dar nu toți. Cei care au mai trecut prin astfel de experiențe sau cei care au fost antrenați privind modul de comportare în astfel de situații se adaptează mult mai bine.

Specialiştii cred că acest lucru se datorează faptului că, la nivel mental, există un set de informații care sunt accesate imediat şi pot da o soluție. Pentru ceilalți, creierul trebuie să caute o soluție, cea ce face să reacționeze mai lent sau de loc (în cazul în care nu au găsit o soluție).

Din aceste scurte considerente reiese importanța instruirii oamenilor privind respectarea normelor de comportament în caz de dezastru şi a exersării acestora în mod periodic. Se pot evita situații, ca cele de la World Trade Center, când 45% din cei evacuați au aflat ulterior că existau trei scări de evacuare a clădirii iar 50% dintre aceştia nu intraseră niciodată pe acestea.

Dar, care ar putea fi factorii de stres specifici situațiilor de urgență ?

Să enumerăm pe cei mai importanți dintre aceştia:

- presiunea timpului;
- lipsa de informații veridice;
- existența unor stări conflictuale;
- diferite nivele ale suferinței umane;
- riscul la care sunt supuşi colegii.

Pentru factorilor de stres mai sus menționați, corespund mai multe modaliăți de a reacționa, după cum urmează – a nu se uita că aceste reacții trebuie considerate reacții normale în situații anormale:

- apatie
- confuzie mentală
- reacții negândite
- durere de cap, diaree, palpitații
- senzația de teamă sau cea de vinovăție
- somnolență sau lipsa somnului
- paralizia, iritarea
- dificultăți în conducerea mişcărilor

Din punct de vedere operativ, reacțiile de mai sus se pot clasifica şi în modul următor:

- 10-30 % reacționează calm şi pot ajuta;
- 50-75 % apatici şi confuzi;
- 10-25 % necesită tratament medical;
- 1-3 % panică sau căderi psihice complete.

Putem avea acum o imagine clară şi asupra mecanismelor de apărare individuală care acționează în mod instinctiv.

Acestea pot fi:

- izolarea;
- negarea;
- raționalizarea;
- proiecția;
- identificarea cu atacatorul;
- descărcarea emoțională.

Ca o primă concluzie a celor prezentate mai sus, putem afirma că tipurile de stres sunt de 3 feluri:

- de bază (cel de zi cu zi);
- cumulativ;
- de incidente critice (majore).

Din această perspectivă, fazele caracteristice stresului, generat de o situație de urgență, prin care poate trece o persoană sunt:

- **Faza I** = de pre – incident;
- **Faza II** = de avertizare;
- **Faza III** = de desfăşurare a incidentului;
- **Faza IV** = intermediară;
- **Faza V** = post-incident.

Să încheiem cu câteva recomandări practice cu privire la modul de acordare al prim – ajutorului psihologic persoanelor afectate. Deoarece considerăm util deşi nu suntem specialişti, am să enumăr câteva recomandări, în domeniu, ale Biroului de Coordonare a Ajutorului Umanitar care funționează pe lângă Organizația Națiunilor Unite.

Specialiştii acestuia consideră că persoana care acordă acest tip de ajutor trebuie să respecte, în mod minimal, următoarele norme de lucru:

1. Ia inițiativa discuției;
2. Rememorează faptele prin dialog;
3. Controlează-ți emoțiile;
4. Ascultă mai mult decât vorbeşti;
5. Fi onest;
6. Concentrează discuția pe termenii "**acum"** şi "**aici"**;
7. Acceptă-ți limitele în acordarea ajutorului.

De asemenea, se consideră că, după depăşirea fazei a IV, prim – ajutorul pshologic (debriefing-ul), trebuie să se desfăşoară la două nivele caracteristice: colectiv şi individual.

Scopul prim – ajutorului colectiv este de a identifica persoanele care au încă un nivel de stres cumulativ peste normal.

Şi aici trebuie respectate câtea reguli elementare de acordare a acestuia, astfel:

- se desfăşoară ca o discuție liberă în max. 3 zile de la revenirea din misiune;
- activitatea să fie condusă de 1 psiholog şi şeful colectivului;
- grupul să nu depăşească 15 persoane;
- prezență obligatorie a tuturor persoanelor implicate;
- toți vor fi încurajați să vorbească de misiune
- nu se caută vinovați (se discută eficiența acțiunilor, nu a oamenilor)
- întrebări ajutătoare: Care crezi că a fost momentul cel mai dificil ? Cum te simți acum ? Ai mai simțit asta ? Crezi că se putea mai mult ? Cum ? Ce te-a impresionat ?

În ceea ce priveşte acordarea prim-ajutorului psihologic individual, acesta este obligatoriu a fi acordat numai de personal calificat în domeniu. Aici,este momentul de a nu uita că, traumele psihice rămân definitive dacă nu dispar în max. 6 luni, că ele pot fi mascate şi pot apare în timp fără legătură aparentă cu evenimentul.

„Pilonii" care stau la baza acordării prim ajutorului psihologic individual pot fi enumerați după cum urmează:

- introducere;
- relatare fapte;
- emoții;
- învățăminte.

Ca o concluzie finală, putem afirma că acestei activități ar trebui să i se acorde mai multă atenție, mai ales acum, când există specialişti în domeniu.

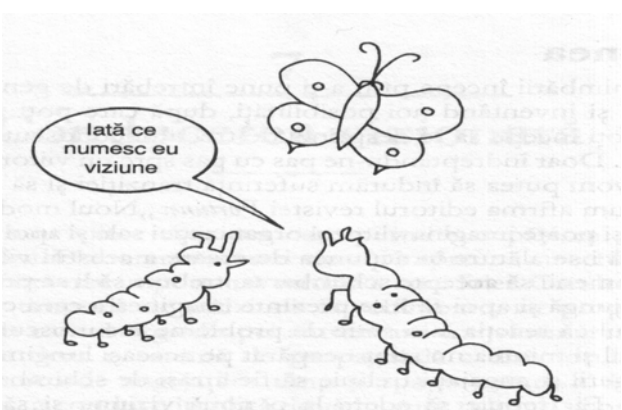

---

* comisar şef de poliție drd.
** comisar şef de poliție drd., Ministerul Administrației şi Internelor - Centrul de Studii Postuniversitar

INDEX

ANDRICIUC, Radu, 275
ARGHIRESCU, Marius, 7
BÎRGĂOANU, Eugen, 11
BREZEANU, Lucretia Eugenia, 20
COFARU, Ionela-Simona, 25
ENACHE, Doru, 33
GODEANU, Marioara, 42
GUJA, Cornelia, 47
IORDĂNESCU, Lucian, 62
ISTODE, Lucian, 271
JALO, Victor, 73, 83, 204
MĂRGINEAN, Rodica Liana, 113
MĂRGINEANU, Ana Maria, 113
MICUȚ, Maria-Melania, 121
MAMULAȘ, Ioan, 96
MURARU-MÂNDREA, Mihaela, 109
NAVROCKI, Thadé, 133
NICULIȚĂ, Ana Beatrice, 145
OCNĂRESCU, Maria, 121
PAP, Alexandru, 145
PAVLENKO, Anatoly, 150
PLEȘCA MANEA, Luminița, 113
PUNGULESCU, Vadim-Alexandru, 160
RĂDUCANU, Gelu, 113
RIZOIU, Elena, 173
ROȘIANU, Ana-Maria, 177
RUDAN, Vasile, 187
RUSANOV, Alexandre, 192
SABAU, Dan-Maximilian, 204
SITEANU, Eugen, 216
STĂNCIULESCU, Traian D., 222
STRĂINU, Emil, 236
TARTE, Didier, 133
TEODOR, Vasile, 246
TEODORESCU, Constantin, 263
ȚURCAȘ, Crina-Valentina, 121
UGEN, Jean, 192
VERTAN, Horia, 271
ZAHARIA, Corina, 275